Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De imitatione Christi - Cod. Lichtenthal 138

Thomas <von Kempen>

Arg[e]n[toratum], [1489 Inkunabel; Handschrift um 1500]

urn:nbn:de:bsz:31-40588

Visual Library

BLB
BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

[illegible] Virgo dei ge-
nitrix. Ors. Deus qui salutis [illegible]
¶ Ad primam an. O admirabile
commercium. Ceteri more solito [illegible]
ad terciam et ad alias horas reliq(ue)
an. cum cap. et orone propter [illegible]
[illegible]

Clauorum et lancee

Deus qui pro salute mundi passus es
decorare filii tui [illegible] et sanguine
lancea [illegible] emanante ut ab
[illegible] mortuis [illegible]
[illegible] ut qui eius clauos
et lanceam hodie veneram(ur) [illegible]
[illegible]

Incipit Officium de commemoratione
[illegible] purificacionem [illegible]
ad [illegible] in agone [illegible]
An. Ecce tu pulchra es [amica]
mea ecce tu pulchra o[culi tui co]-
lumbarum. Ps. Dixit dominus. [Sic]ut
lilium inter spinas sic am[ica mea]
inter filias. Ps. Lauda[te. Favus]
distillans labia tua sponsa
et odor vestimentorum tuorum sicut odor
thuris. Ps. Letatus sum. An. Emissi-
ones tue paradysus malorum punicorum
cum pomorum fructibus. Ps. Nisi dominus.
An. Fons ortorum puteus aquarum viven-
cium que fluunt impetu de libano. Ps.
Lauda ierusalem. Cap. Ego quasi vi-
tis fructificavi suavitatem odoris et
flores mei fructus honoris et hone-
statis. Deo gratias. Hy. Christi virgo di-
lectissima virtutum operatrix [illegible]

F. Mone.
Lichtenthal 138
Hain 9098

6.

Thomas de kēpis

De imitatione chriſti. ⁊ de contem
ptu omniū vanitatū mundi.
De interna ꝯuerſatione.
De interna locutione chriſti ad ani
mam fidelem
Cum quanta reuerētia Chriſtus
ſit ſuſcipiendus.
Jtm̄ Johannes Gerſon de medi/
tatione cordis.

Dis buch ist ein

Iste liber ptinet claustri
sororis Insule ben/

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Tabula.

Tabule capituloꝝ in libros ſeq̄ntes

¶ Capitula libri primi.

De imitatione chriſti ⁊ de contemptu omniū vanitatum mūdi cap̄. i.
De humili ſentire ſuꝑ ipſius. ca. ij.
De doctrina veritatis. capi. iij
De prudentia in agendis. ca. iiij.
De lectione ſanctarū ſcripturaꝝ. c. v
De inordinatis affectionibꝫ. ca. vi.
De vana ſpe ⁊ elatione fugiēda. vij
De cauenda nimia familiaritate. viij.
De obedientia ⁊ ſubiectione. ca. ix
De cauenda ſuꝑfluitate verboꝝ x.
De pace acquirenda ⁊ zelo ꝓficiendi. capit. xi.
De vtilitate aduerſitatis ca. xij
De temptationibꝫ reſiſtendis. xiij.
De temerario iudicio vitando xiiij
De opibus charitate factis ca. xv.
De ſufferentia defectuū alioꝝ. xvi.

G. H. HOFBIBLIOTHEK KARLSRUHE

De monnaſtica vita ca.xvij.
De exemplis ſanctoꝝ patrũ ca.xviij
De exercicijs boni religioſi. ca.xix.
De amoꝛe ſolitudinis ⁊ ſilentij .xx.
De cõpunctione coꝛdis. ca.xxi.
De ꝯſideratõne hũane miſerie. xxij
De meditatõne moꝛtis. ca.xxiij
De iudicio ⁊ penis peccatoꝝ. xxiiij
De feruenti emendatõe totius vite noſtre. .capi.xxv.

Capitula ſecuudi libꝛi.

De interna ꝯuerſatione. capi.i.
De humili ſubmiſſione ſub prelati regimine. capi.ij.
De bono pacifico homine. ca.iij.
De pura mẽte ⁊ ſimplici intẽtõe. iiij.
De ꝓpria ꝯſideratõne. ca.v.
De leticia bone ꝯſcientie. ca.vi
De amoꝛe ihu ſuper oĩa. ca.vij.
De familiari amicicia iheſu ca.viij
De carentia omnis ſolacij. capi.ix

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

De gratitudine ꝓ gratia dei. cap̄.x.
De paucitate amatoꝝ crucꝫ iħu. xi.
De regia via ſancte crucis. capi.xij

Capitula libri tercij.

De interna locutione chriſti ad aīam fidelem. capitulum.i.
Q, veritas intus loquitur ſine ſtrepitu verborum ca.ij.
Q, verba dei cū hūilitate ſunt audiēda: ⁊ ꝙ multi ea non pōderant iij.
Oratio ad implorandum deuotōnis gratiam. capi.iiij.
Q, in veritate ⁊ hūilitate corā deo cōuerſandum eſt. ca.v.
De mirabili affectu diuini amorꝫ vi
De probatione veri amoris ca.vij
De occultanda gratia ſub humilitatꝫ cuſtodia capitu.viij.
De vili eſtimatōe ſuijpiꝰ ī ocl'is dī ix.
Q, omnia ad deū ſicut ad finem vlti/

mū ſunt referenda. capi.x.
Q, ſpreto mūdo dulce eſt ſuire dō xi
Q, deſideria cordis examināda ſunt
⁊ moderanda. ca.xij.
De informatōne patiētie ⁊ luctamine
aduerſus cōcupiſcētias. ca.xiij.
De obedientia humilis ſubditi ad ex
emplum ihu chriſti. c.xiiij
De occultis dei iudicijs conſideran/
dis ne extollamur in bonis c.xv
Qualiter ſtandū ſit ac dicendū in om
ni re deſiderabili xvi.
Orō p bñplacito dei pficiendo. xvij.
Q, verum ſolacium in ſolo deo eſt q̄/
rendū. ca.xviij.
Q, oīs ſolitudo in dō ponēda ē. xix
Q, tpales miſerie xpi exemplo equa/
nimiter ſunt ferende. .xx.
De tollerantia iniuriarū. ⁊ quis veruſ
patiens probetur. c.xxi
De cōfeſſione ꝓprie infirmitatis. ⁊ hu
us vite miſerijs ca.xxij.

Tabula.

Qꝫ in deo ſuper om̄ia bona ꝛ dona re
quieſcendum eſt. ca.xxiij.
De recordatione beneficioꝝ dei mul⸗
tiplicium. ca. xxiiij.
De quatuoꝛ magnaꝫ impoꝛtantibus
pacem. ca.xxv.
Oꝛo ꝯtra cogitatões malas. c.xxvi
Oꝛo ꝑ illũĩatõe mẽtis deuotiſſima.
capi.xxvij. alterius vita..xxviij
De euitatione curioſe inq̇ſitõnis ſup
In quibus firma pax coꝛdis ꝛ verus
pꝛofectus conſiſtit. ca.xxix.
De eminentia libere mentis. ꝛ ꝙ ſup⸗
plex oꝛatio magis meret̄ ꝙ̄ꝫ lectõ xxx
Q, pꝛiuatꝰ amoꝛ a ſummo bono max
ime retardat. ca.xxxi
Oꝛatio pꝛo purgatiõe coꝛdis. ꝛ celiſti
ſapientia. capi.xxxij
Cõtra linguas obtrectatoꝝ. xxxiij
Qualiter inſtante tribulatõne deꝰ in⸗
uocandus ē ꝛ benedicẽdus xxxiiij

De diuino petendo auxilio. et confi/
dentia recuperande grẽ capi.xxxv
De neglectu om̄is creature vt creator
poſſit inueniri. ca.xxxvi.
De abnegatiōe ſui. ꝛ abdicatione oīs
cupiditatis. ca.xxxvij
De inſtabilitate cordis ꝛ de intentio
ne finali ad deū habēda. .xxxviij.
Q, amanti ſapit deus ſuper omnia ꝛ
in omnibus capi.xxxix.
Q, non eſt ſecuritas a temptatōne in
hac vita. ca.xl.
Contra vana hoīm iudicia. ca.xli.
De pura ꝛ integra reſignatōne ſui ad
obtinendā cordis libertatem c.xlij.
De bono regimine in externis : ꝛ re/
curſu ad deū in periculis. ca.xliij
Q, homo non ſit importunus in ne
gocijs. capi.xliiij.
Q, homo nihil boni ex ſe habet . ꝛ de
nullo gloriari poteſt. capi.xlv
De ꝯtēptu oīs tpalis honoris. xlvi

Tabula.

Q, pax nō eſt ponēda in hoīb⁹ xlvij.
Cōtra vanā ⁊ ſecularē ſciam xlviij.
De ñ attrahēdo ſibi res exteriores. xlix
Q, non omnibus eſt credendū. ⁊ de facili lapſu verborum ca. l.
De confidentia in deo habenda quādo inſurgunt verbo⁊ iacula. c. li.
Q, oīa grauia ꝑ eterna vita ſunt toleranda. capi. lij.
De die eťnitatꝫ ⁊ h⁹ vite anguſtijs. liij
De deſiderio eterne vite. ⁊ quāta ſint certantibus bona ꝓmiſſa. c. liiij.
Qualiter homo deſolatus debeat in manus dei ſe offerre. ca. lv.
Q, humilibus inſiſtendū eſt opibus cum deficitur a ſummis. ca. lvi
Q, hō non reputet ſe conſolatōne dignū ſed magis verberib⁊ reum. lvij.
De gratia dei que non miſcetur terrena ſapientibus. c. lviij
De diuerſis motibus nature ⁊ gratie capi. lix.

De corruptōe nature ꝛ efficacia diuīe gratie. ca.lx.
Q, noſipos abnegare ꝛ chriſtū imitari debemus per crucem. cap̄.lxi.
Q, homo non ſit nimis deiectus qn̄ in aliquos labitur defectus c.lxij
De altioribus rebus ꝛ occultis iudicijs dei non ſcrutandis. c.lxiij
Q, omnis ſpes ꝛ fiducia in ſolo deo eſt fugenda. ca.lxiiij.

Capitula libri quarti.

Cum quanta reuerentia Chriſtus ſit ſuſcipiendus. capi.i.
Q, magna bonitas ꝛ charitas dei in ſacramento exhibet̄ homini. ca.ij
Q3 vtile ſit ſepe cōmunicare. ca.iij
Q3 multa bona preſtantur deuote cōmunicantibus. ca.iiij.
De dignitate ſacramenti ꝛ ſtatu ſacerdotali. ca.v

Tabula.

Interrogatio de exercitio ante com-
munionem. cap̄.vi.
De diſcuſſione ꝓprie cõſcientie. ⁊ emẽ-
datõnis ꝓpoſito. ca.vij
De oblatione chriſti in cruce. ⁊ ꝓpria
reſignatione. ca.viij
Q, nos ⁊ om̄ia noſtra deo habem⁹ of
ferre. ⁊ ꝑ omnibus orare. cap̄.ix.
Q, ſacra cõmunio de facili non eſt re
linquenda. cap̄.x.
Q, corp⁹ xp̄i et ſacra ſcriptura maxie
ſint anime fideli neceſſaria. ca.xi.
Q, cū magna diligentia ſe debeat cõ
municaturus xp̄o p̄parare xij.
Q, toto corde anima deuota xp̄i vni
onez in ſacramẽto affectare dz.xiij.
De quorundã deuotoꝝ ardenti deſi-
derio ad corpus xp̄i. cap̄.xiiij
Q, gratia deuotõis hūilitate ⁊ ſuiipi
us abnegatione acq̄ritur. ca.xv.
Q, neceſſitates noſtras xp̄o aperire ⁊
eius grām poſtulare debem⁹ '.xvi

De ardenti amore ⁊ vehementi affectu
ſuſcipiendi xp̄m. ca.xvij.
Qꝫ homo non ſit curioſus ſcrutator
ſacramenti ſed hūilis imitator xp̄i.
ſubdendo ſenſum ſuum ſacre fidei.
capitu.xviij.
Tractatus de meditatione cordis

Finit tabula

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

¶ Incipit liber primus fratrꝫ Thome de Kempis: canonici regularis ordinis ſancti Augu. De imitatōne xp̄i. ꝛ de cōtemptu oīm vanitatū mūdi. Capitulū primū.

Qui ſequit̄ me nō ambulat in tenebris. ſꝫ habebit lumen vite dicit dn̄s. Hec ſunt verba xp̄i quibus ammonemur quaten⁹ vitā ei⁹ ꝛ mores imitemur ſi velim⁹ veraciter illuminari ꝛ ab om̄i cecitate cordis liberari. Summū igit̄ ſtudiū noſtrū ſit in vita ieſu xp̄i meditari. Doctrina xp̄i oēs doctrinas ſctōꝝ p̄cellit. ꝛ qui ſpiritū xp̄i haberet: abſconditū ibi manna inueniret. Sꝫ ꝯtingit q̄ multi ex frequenti auditu euāgelij ꝑuū deſideriū ſentiūt q2 ſpm̄ xp̄i non habent. Qui aūt vult plene ꝛ ſapide

xp̄i verba intelligere oportet vt totā
vitā ſuā illi ſtudeat ꝯformare. Quid
ꝓdeſt tibi alta de trinitate diſputare
ſi careas humilitate vnd' diſpliceas
trinitati. Uere alta v̄ba non faciūt
ſanctū ⁊ iuſtū: ſed virtuoſa vita effi/
cit deo charū. Opto magis ſentire cō
punctionē: q̄ȝ ſcire eius diffinitionē
Si ſcires totā bibliam menteten⁹ ⁊
oīm philoſophoꝝ dicta q̄d totū pro
deſſit ſine charitate dei ⁊ gratia. Ua
nitas vanitatū ⁊ oīa vanitas: pre
ter amare deū ⁊ illi ſoli ſeruire. Iſta
eſt ſumma ſapientia p contemptum
mūdi tēdere ad celeſtia regna. Uani
tas igit' ē diuitias perituras q̄rere ⁊
in illis ſperare. Uanitas quoqȝ eſt
honores ambire ⁊ in altū ſe extollere
Uanitas eſt carnis deſideria ſequi.
illud deſiderare vnde poſt modum/
grauiter oportet puniri. Uanitas ē
longā vitā optare. ⁊ de bona vita pa

rū curare. Uanitas eſt pn̄tez vitam ſolū attendere. ⁊ que futura ſunt nō ꝓuidere. Uanitas eſt diligere qđ cū omni celeritate trāſit: ⁊ illuc n̄ feſtia re vbi ſempitꝰnū gaudiū manet. Memento illius frequenter ꝓuerbij: q̄a non ſaciatꝰ oculus viſu: nec auris impletur auditu. Stude ḡ cor tuū ab amore viſibiliū abſtrahere. ⁊ ad inuiſibilia te trāſferre. Nā ſequētes ſuā ſenſualitatē maculant cōſcientiā ⁊ ꝑdunt dei gratiā.

De hūili ſentire ſuiipiꝰ. ca. ii

Omnis hō naturaliter ſcire deſiderat. ſꝫ ſcia ſine timore dei q̄d importat. Melior eſt ꝑfecto hūilis ruſticus q̄ deo ſeruit q̄ ſupbus phs q̄ ſe neglecto curſum celi ꝯſiderat. Qui bn̄ ſeipm̄ cognoſcit ſibiip̄i vileſcit: nec laudibꝫ delectatꝰ hūanis. Si ſcirē oīa q̄ i mōdo ſunt ⁊ non eſſem in charitate: q̄d me iuua

ret corā deo q̄ me iudicatur⁹ eſt ex fac
to Quieſce a nimio ſciēdi deſiderio:
qꝛ mag̃ ibi inuenit̃ diſtractō ꝛ decep
tio. Sciētes libenter volūt videri et
ſapientes dici. Multa g̃ ſunt q̄ ſcire
parū vl' nihil aīe ꝓſunt. Et valde in
ſipēs eſt q̄ alijs intēdit q̄ȝ his q̄ ſalu
ti ſue deſuiunt. Multa ꝟba non ſa
tiant aīaȝ: ſȝ bona vita refrigerat mē
teȝ. ꝛ pura ꝯſciā magnaȝ p̄ſtat ad de
um ꝯfidentiā Quāto pl⁹ ꝛ meli⁹ ſcis
tāto graui⁹ inde iudicaberiſ niſi ſan
ctius vixeris Noli ergo extolli de vl
la arte vl' ſciā. poti⁹ time de data tibi
noticia. Si tibi videt̃ q̄ ml'ta ſcis ꝛ
ſatꝫ bn̄ intelligis ſcito tn̄ qꝛ ſunt ml'
to pl'a q̄ neſcis. Noli altū ſape. ſȝ ig̃/
rantiā tuā magꝫ fatere. Quid vis te
alicui p̄ferre cū plures doctiores te ī
ueniātur: ꝛ magꝫ ī lege ꝑiti. Si vis
vtiliter aliq̄d ſcire ꝛ diſcere ama ne/
ſciri ꝛ ꝓ nihilo reputari. Hec ē altiſ/

ſima ⁊ vtiliſſima lectio ſuiipſi⁹ vera co-
gnitio ⁊ deſpectō. de ſeipo nihil tene
re ⁊ ꝺ alijs ſp bn̄ ⁊ alte ſentire: mag̃ ſa
pientia ē ⁊ pfectio. Si videres aliquē
apte peccare vl' aliq̄ grauia ppetrare
nō debes te tn̄ meliorē eſtīare. q2 ne-
ſcis q̄diu poſſis in bono ſtare. Oēs
fragiles ſumus: ſ3 tu neminē fragili
orem teipſo tenebis

¶ De doctrina veritatis ¶ Ca. III

Felix quē veritas p ſe docet nō
p figuras ⁊ voces trāſeūtes
ſed ſicuti ſe hʒ. Nr̄a opinio
⁊ nr̄ ſenſus ſepe nos fallit ⁊ modicū
videt. Quid pdeſt mag̃ cauillatō ꝺ oc
cultis ⁊ obſcuris reb⁹ ꝺ q̄bus nec ar
guemur ī iudicio q2 ignorauim⁹. Gran
dis inſipiētia q2 neglectis vtilib⁹ ⁊ ne
ceſſarijs vltro intēdim⁹ curioſis ⁊ dā-
noſis. Oc'los hn̄tes non videm⁹. Et
q̄d cure nob ꝺ generib⁹ ⁊ ſpēb⁹. Cui
eternū verbū loq̄tur a mlt'is opinio

nibꝰ expedit. Ex vno ṽbo oĩa ⁊ vnũ
loquunt oĩa. Et hoc ē pricipiũ qđ ⁊
loquit nob. Nemo ſine illo intelli/
git aut recte iudicat. Cui oĩa vnũ ſtꝫ
⁊ oĩa ad vnũ trahit ⁊ oĩa in vno vidꝫ
pōt ſtabilis corde eē. ⁊ in đo pacificꝰ
ꝑmanere. O ṽitas đs fac me vnũ te
cũ in charitate ꝑpetua. Tedet me ſe
pe mlta legere ⁊ audire. In te ē totuz
qđ volo ⁊ deſidero. Taceāt oēs do/
ctores. ſiliāt vniuerſe creature in cō
ſpectu tuo. tu mihi loq̄re ſolꝰ. Quāto
aliq̄s magꝫ vnitꝰ ſibi ⁊ interiꝰ ſimpli/
ficatꝰ fuerit: tanto pla ⁊ altiōra ſine la
bore intelligit: qꝛ deſuꝑ lumē intelli
gētie accipit. Purꝰ ſimplex ⁊ ſtabilis
ſpūs in mltis oꝑibꝰ non diſſipat: qꝛ
oĩa ad đi honorē oꝑat ⁊ i ſe ociosꝰ ab
oīni ꝓpria exq̄ſitōe eſſe nititur. Quis
te magꝫ ipedit ⁊ moleſtat q̄ꝫ tua imor
tificata affectio cordis. Bonꝰ ⁊ đuo
tus hō oꝑa ſua priꝰ intꝰ diſponit q̄ fo

ris agere debꝫ Nec illa trahūt eum
ad deſideria vicioſe inclinatōis. ſed
ipē īflectit ea ad arbitriū recte rōnis
Quis hꝫ fortꝰ certamē q̄ꝫ q̇ nitit̄ vin
cere ſeipm̄. Et hoc dēƷet eē negocium
nr̄m: vicere vicꝫ ſeipm̄ ꝛ q̄tidie ſeip̄o
fortiorē fieri. atꝫ in meliꝰ aliq̇d ꝑfice
re. Ois ꝑfectio in hac vita quādā im
ꝑfectionē ſibi hꝫ annexā. ꝛ oīs ſpecu
latio nr̄a q̄daꝫ caligīe nō caret. Hūi
lis tui cognitio certior via eſt ad deū
q̄ꝫ ꝓfunde ſcīe inq̇ſitio. Nō ē culpan
da ſcīa aut q̄libet ſimplex rei noticia
q̄ bona ē in ſe ꝯſiderata ꝛ a deo ordi
nata ſꝫ ꝑferēda eſt ſꝑ bona conſcīa ꝛ
ꝟtuoſa vita. Qr̄ ꝓ plures magꝭ ſtu-
dent ſcire q̄ꝫ bn̄ viuere: iō ſepe errāt: ꝛ
pene nullū l' modicū fructū ferūt. O
ſi tantā adhiberēt diligētiā ad extir
panda vicia ꝛ ꝟtutes īſerēdas: ſicuti
admouēdas q̄ſtiōes nō fierēt tanta
mala ꝛ ſcādala in ꝑplo: nec tāta diſſo

debēret

lutio in cenobijs. Certe adueniente
die iudicij nõ queret a nob q̇d legi-
m⁹: ſz q̇d fecim⁹. nec q̄ꝫ bñ diximus ſed
q̄ꝫ religioſe vixim⁹. Dic mihi vbi ſũt
mõ oẽs illi dñi ⁊ mgr̄i q̇s bene noui
ſti dñ adhuc viuerent ⁊ ſtudijs flore
rẽt. Iã eoꝝ ꝑbendas alij poſſident ⁊
neſcio vtrũ de eis recogitãt. In vita
ſua aliq̇d videbãtur. ⁊ mõ de ill' tace
tur. O q̄ꝫ cito trãſit gl'ia mũdi. Vti-
nã vita eoꝝ ſcie ipoꝝ ꝯcordaſſet: tũc
bñ ſtuduiſſent ⁊ legiſſent: q̄ꝫ ml'ti per
eũt ꝑ vanã ſciam in hoc ſecl'o q̇ paꝝ
curãt de dei ſuitio. Et qꝛ magis eli-
gũt magni eẽ q̄ꝫ hũiles. iõ euaneſcũt
in cogitatõibus ſuis. Vere magn⁹
eſt qui magnam habet charitatẽ. Ve
re magn⁹ eſt q̇ in ſe ꝑuus ẽ ⁊ p nihilo
om̄e culmẽ honoris ducit. Vere pru
dẽs eſt q̇ oia terrena arbitrat vt ſter-
cora vt xp̄m lucrifaciat. ⁊ vẽ bene do
ctus eſt q̇ dei volũtatẽ facit. ⁊ ſuã vo

+ helt

luntatem relinquit.

De prudētia in agēdis ¶ Ca. IIII

Non ē credendū omī vbo nec inſtinctui ſ; cauere ꝛ longanimiter res eſt ſm deū ponderāda: Proch dolor ſepe malū facilius ꝙ bonū d alio credit ꝛ dicit. ita infirmi ſum9 Sed pfecti viri nō facile credunt oī enarrāti. q2 ſciūt infirmitatē humanā ad malū pcliuā ꝛ ī verbis ſatis labilē; Mag sapiētia ē nō eſſe precipitē in agendis: nec ptinaciter in ꝓprijs ſenſib9 ſtare Ad hāc etiā ptinet nō quibuſlibet hoim verbis credere nec audita vl' credita mox ad alioꝝ aures effundere. Cū ſapiēte et conſciētioſo viro ꝯſiliū habe ꝛ qre poti9 a meliori inſtrui ꝙ tuas adinuentōes ſeq. Bona vita facit hoiem ſapientē ſm deū ꝛ exptū in multis. Quāto qs in ſe hūilior fuerit ꝛ deo ſubiectior. tāto in omnib9 erit ſapi/

entior ꝛ pacatior.

¶ De lectōe ſctāꝝ ſcripturaꝝ. Ca. V

VEritas eſt in ſcripturis ſan-
ctis q̄renda nō eloquentia.
Oīs ſcṗtura ſacra eo ſpū dꝫ
legi q̄ facta ē. Querere poti⁹ debem⁹
vtilitatē in ſcṗturis q̄ȝ ſubtilitatē ſer
monis. Ita libēter deuotos ꝛ ſimpli
ces libros legere debem⁹ ſicut altos
ꝛ ꝓfundos. Nō te offendat auctori/
tas ſcribētis vtrū ꝑue vl' magne lr̄a/
ture fuerit. ſꝫ amor pure veritatis te
trahat ad legendū. Nō q̄ras q̄s hoc
dixerit: ſꝫ q̄d dicat̄ attēde. Hoīes trāſ
eūt ſꝫ veritas dn̄i manet ineternū. Si
ne pſonarū acceptōe varijs modis lo
quit̄ nob̄ deus. Curioſitas nr̄a ſepe
nos īpedit in lectōe ſcṗturaꝝ: cū vo/
lum⁹ itelligere ꝛ diſcutere vbi ſimpli
citer eēt trāſeundum. Si vis ꝓfec/
tū haurire. lege hūiliter ſimpliciter
ꝛ fideliter nec vnq̄ȝ velis hr̄e nom̄ ſci

entie Interroga libẽter ⁊ audi tacẽs
v̈ba ſctõꝝ. nec diſpliceãt tibi ꝑabole
ſenioꝝ. ſine cauſa em̃ nõ ꝓferunt.

De inordinat; affectõib;. Ca. VI

Q Uãdocũq; hõ aliq̃d inordi-
nate appetit ſtatim in ſe inq̃
etus fit Supb⁹ ⁊ auar⁹ nun
q̃ q̃eſcũt. Paup ⁊ hũilis ſpũ in mlti-
tudine pacis ꝯuerſat. Hõq̃ necdum
ꝑfecte in ſe mortu⁹ eſt. cito tẽptat et
vincit in pũis ⁊ vilib⁹ reb; Infirm⁹
ſpũ ⁊ qdãmmõ adhuc carnal' ⁊ ad ſen
ſibilia inclinat⁹: difficulter ſe põt at
renis deſiderijs ex toto abſtrahere.
⁊ iõ ſepe h; triſticiã cũ ſe ſubtrahit.
leniter etiã indignat ſi q̃s ei reſiſtit.
Si ãt ꝑſecut⁹ fuerit qd ꝯcupiſcit ſta
tim ex reatu ꝯſciẽtie grauat. q2 ſecu-
tus ẽ paſſionẽ ſuã : q̃ nihil iuuat ad
pacẽ quã q̃ſiuit Reſiſtendo igit paſ
ſionib; inuenit v̈a pax cordis. nõ ãt
ſuiẽdo eis Nõ eſt ergo pax in corde

hoīs carnalis ñ in hoīe exteriorib⁹
dedito. ſʒ ī feruido ⁊ ſpūali.

De vana ſpe ⁊ elatiōe fugienda Ca. VII

Vanus eſt q̄ ſpem ſuā ponit in
hoībus aut in creaturis Nō
te pudeat alijs ſuire amore ihū xpi
⁊ paupem in hoc ſeclo videri. Non
ſtes ſup teipm ſʒ in dō ſpem tuā cō
ſtitue Fac qđ in te eſt: ⁊ deus aderit
bone volūtati tue. Nō ɔfidas ī tua
ſcīa. vl' cuiuſcūq; aſtutia viuētis. ſʒ ma
gis in dei grā q̄ adiuuat hūiles. ⁊ de
ſe preſumētes humiliat. Ne gl'ieris
in diuitijs ſi aſſunt nec ī amicis: q2
potētes ſunt ſʒ in dō q̄ oīa pſtat. ⁊ ſe
ipm ſup oīa dare deſiderat. Non te
extollas de magnitudine vl' pulcri/
tudine corpis: q̄ modica infirmitate
corrūpit' ⁊ defedat'. Nō placeas tibi
ipi de habilitate aut ingenio tuo. ne
diſpliceas dō cui⁹ eſt totū q̄cq̄d bōi

naturaliter habueris. Non te repu-
tes alijs meliorem ne forte corã deo
deterioꝛ habearis: q̇ ſcit q̇d eſt in ho
mie. Nõ ſupbias de opibus bonis
qꝛ alit̃ ſunt iudicia dei q̃ʒ hoim̃. cui
ſepe diſplicet qḋ hoib⁹ placet. Si a
liq̇d boni habuer̃ʒ crede de alijs me
lioꝛa. vt hũilitatẽ ꝯſerues. Non no
cet ſi oib⁹ te ſuꝑponas: nocet aũt plu
rimũ ſi vl' vni te ꝑ̃ponas Iugis pax
cũ hũili. in coꝛde aũt ſupbi zel⁹ ꝛ in-
dignatio frequens.

De cauenda nimia fami liaritate. Ca. VIII

Non oĩ hoĩ reueles coꝛ tuũ: ſʒ
cũ ſapiente ꝛ timẽte deũ age
cãm tuã. Cũ iuuenibus ꝛ ex
traneis rarus eſto Cũ diuitib⁹ noli
blãdiri ꝛ corã magnatis nõ libenter
appareas. Cũ hũilibꝫ ꝛ ſimplicibꝫ cũ
deuotis ꝛ moꝛigeratꝫ ſociare. ꝛ que
edificutõis ſunt ꝑtracta Non ſis fa

miliaris alicui mlieri. ſz in cõmuni oẽs bonas mlieres do cõmẽda Soli deo ⁊ angelꝭ eiꝰ opta familiaris eſſe ⁊ hoim noticiã deuita Charitas habenda eſt ad oẽs. ſz familiaritas nõ expedit. Qñqꝫ accidit vt pſona ignota ex bona fama luceſcat. cuiꝰ tñ preſentia oculos intuentiuz obfuſcat. Putamꝰ aliqñ aliis placere ex cõiunctione nr̃a ⁊ incipimꝰ magꝭ diſplicere ex moꝝ im probitate in nobis cõſiderata.

De obediẽtia ⁊ ſubiectõe. Ca. IX

Valde magnũ eſt in obedientia ſtare. ſub p̃lato viuere. et ſui iuris non eſſe. Mlto tutius ẽ ſtare in ſubiectõne qꝫ in platura. Multi ſunt ſub obedientia magis ex neceſſitate qꝫ ex charitate ⁊ illi penã habẽt ⁊ leuiter murmurãt. nec libertatẽ mentis acqrent niſi ex toto corde ꝓpter deũ ſe ſubiiciãt. Curre hꝰ

vel ibi. nõ inuenies q̃etez niſi in hũi
li ſubiectiõe ſub ꝑlati regimĩe. Ima
ginatio locoꝝ ⁊ mutatõ mlˀtos fefel
lit. Verũ eſt ꝙ vnuſquiſq; libẽter a-
git ꝑ ſenſu ſuo: ⁊ inclinaꝛ ad eos ma
gis q̃ ſecũ ſentiũt. Sʒ ſi ds eſt inter
nos neceſſe eſt vt relinquamꝰ etiã q̃n
q; nr̃m ſentire ꝓpt̃ bonũ pacis. Quis
eſt ita ſapiẽs q̃ oia plene ſcire põt. Er
go noli nimis in ſenſu tuo ꝯfidere.
ſed velis etiã libẽter alioꝝ ſenſuʒ au
dire. Si bonũ eſt tuũ ſentire ⁊ h̃ ipʒ
ꝓpter deũ dimittis ⁊ aliũ ſeq̃ris ma-
gis exinde ꝓficies. Audiui eñ ſepe
ſecuriꝰ eſſe audire ⁊ accipe cõſiliuʒ
q̃ʒ dare. Põt eñ cõtingere vt bonuʒ
ſit vniuſcuiuſq; ſentire. ſʒ nolle alijſ
acq̃eſcere cũ id ratõ aut cauſa poſtu
lat ſignũ eſt ſupbie ⁊ ꝑtinacie

De cauẽda ſupfluitate ṽboꝝ Ca. X

Caueas tumultũ hoim̃ q̃ʒtũ
poteſt: multuʒ eñ ĩpedit tra

ctatus ſecularium geſtorū etiam ſi
ſimplici intētione ꝓferātur. Cito eñ
inquinamur vanitate ⁊ captiuamur
Vellē me pluries tacuiſſe ⁊ inter ho
mines nō fuiſſe. Sʒ q̄re tā libent̄ lo
q̄mur ⁊ inuicē fabulamur cū tñ raro
ſine leſione ꝯſcīe ad ſilentiū redim⁹.
Jdō tā libenter loq̄mur: q̄ꝛ ꝑ mutuas
locutōes ab inuicē ꝯſolari q̄rim⁹. et
cor diuerſ̄ cogitatōnib⁹ fatigatū op
tam⁹ releuare. Et multū libenter de
his q̄ multū diligim⁹ vl' cupim⁹ vl' q̄
nob̄ ꝯrīa ſentim⁹ libet loq̄ ⁊ cogitare
Sʒ ꝓh dolor ſepe inaniter ⁊ fruſtra
Nā hec exterior ꝯſolatio interioris
⁊ diuine ꝯſolatiōis nō modicū detri
mentū eſt. Jdō vigilandū eſt ⁊ orādū
ne tp̄s ocioſe trāſeat. Si loq̄ licʒ ⁊ ex
pedit. q̄ edificabilia ſunt loq̄re. Ma
lus vſus ⁊ negligētia ꝓfect⁹ nr̄i mul
tū facit ad incuſtodiā oris nr̄i. Ju
uat tñ nō parꝝ ad ꝓfectū ſpūalē deuo

ta ſpiritualiũ rerũ collatio. ⁊ maxime vbi pares animo ⁊ ſpiritu in deo ſibi ſociantur.

De pace acq̃renda ⁊ zelo proficiendi. Ca. XI

Multã poſſem⁹ pacẽ hr̃e. ſi nõ vellem⁹ nos cũ alioꝝ dictis ⁊ factis q̃ ad nr̃am curã nõ ſpectãt occupare. Quõ põt ille diu in pace manere q̃ alienis curis ſe intermiſcet q̃ occaſiones forinſecus q̃rit: q̃ parũ vl' raro ſe intrinſec⁹ colligit. Beati ſimplices. qm̃ multã pacẽ hẽbũt. q̃re quidã ſctõꝝ tã pfecti ⁊ cõtẽplatiui fuerũt. q2 oino ſeipos mortificare ab hominib⁹ terrenis deſiderijs ſtupuerũt. ⁊ iõ totis medullis cordis dõ inherere atq3 libere ſibi vacare potuerũt. Nos q̃dez nimiũ occupamur ꝓprijs paſſionib⁹ ⁊ de trãſitorijs nĩs ſollicitamur. Raro etiã vnũ viciũ pfecte vincim⁹. ⁊ ad q̃tidianũ ꝓfectũ nõ accendimur. iõ

C

frigidi ⁊ tepidi remanemꝰ Si eſſemꝰ
nobiſipis ꝑfecte mortui: ⁊ interiꝰ mi-
me iplicati tūc poſſemꝰ etiā diuina ſa
pere ⁊ de celeſti cōtēplatōe aliq̇d expi-
ri. Totū ⁊ maximū ipedimentū ē. qꝛ n̄
ſumꝰ a paſſionibꝰ ⁊ ɔcupiſcentijs libe
ri: nec ꝑfectā ſctōꝝ viā conamur ingre
di. Dn̄ etiā modicū aduerſitatꝭ occur
rit: nimis cito deijcimur: ⁊ ad hūanas
ɔſolatōes ɔuertimur. Si niteremur
ſicut viri fortes ſtare i p̄lio: ꝓfecto au-
xiliū dn̄i videremꝰ ſuꝑ nos de celo Ip
ſe em̄ certātes ⁊ de gr̄a ſua ſperātes pa
tus ē adiuuare: ꝙ nob certandi occaſi
ones ꝓcurat vt vicamꝰ. Si tm̄ in iſtꝭ
exteriorībꝰ obſuātijs ꝓfectū religiōis
ponimꝰ cito finē habebit deuotō nr̄a
Sꝫ ad radicē ſecuri ponamꝰ vt pur-
gati a paſſionibꝰ pacificā mentē poſſi-
deamꝰ Si oī anno vnū viciū extirpa
remꝰ: cito viri ꝑfecti efficeremur. Sꝫ
nō ecōtrario ſepe ſentimꝰ vt meliores

ꝛ puriores in initio ꝯuerſiōis nos fu
iſſe inueniam⁹ ꝙꝫ poſt mltos annos ꝓ
feſſionis. Feruor ꝛ ꝓfect⁹ nr̄ ꝗtidie de
beret creſcere. ſꝫ nūc ꝓ magno videtur
ſi ꝗs primi feruoris ꝑteꝫ poſſit retine
re Si modicā violentiā facerem⁹ in
pricipio tūc poſtea cūcta poſſem⁹ face
re cū leuitate ꝛ gaudio Graue ē aſſue-
ta dimittere. ſꝫ gui⁹ eſt ꝯ ꝓpriā volūtatē
ire. Sꝫ ſi nō vincis parua ꝛ leuia: qn̄
ſuꝑabis difficiliora. Reſiſte in princi
pio inclinationi tue ꝛ malā deſiſte cō
ſuetudinē: ne forte paulatim ad maio
reꝫ te ducat difficultatē O ſi aduerte-
res ꝙꝫtā tibi pacē ꝛ aliis leticiā faceres
teipm bn̄ habendo: puto ꝙ ſolicitior
eēs ad ſpūalem ꝓfectum. ¶ Ca. XII.

De vtilitate aduerſitatis

Bonū eſt nob ꝙ aliqn̄ hēm⁹ a-
liquas grauitates: ꝛ contrari
etates. qꝛ ſepe hoīem ad cor reuocāt q̄
ten⁹ ſe in exilio eē cognoſcat: nec ſpem

ſuã in aliq̃ re mundi ponat. Bonũ ẽ
ꝙ patiamur qñqꝫ ꝯdictores ⁊ ꝙ male
⁊ impfecte de nob ſentiaꝛ. etiã ſi bñ a
gim⁹ ⁊ intendim⁹ Jſta ſepe iuuant ad
hũilitatẽ ⁊ a vana glĩa nos defendũt.
Tũc em̃ melius interiorẽ teſtẽ deũ q̃
rim⁹ qñ foris vilipendimur ab hoĩbꝫ
⁊ non bñ nob creditur. Jdõ deberet ſe
hõ in deo totaliter firmare vt nõ eſſet
ei neceſſe multas ꝯſolatões q̃rere. Qñ
hõ bone volũtatis tribulaꝛ vl' tẽptaꝛ:
aut malis cogitatõibꝫ affligiꝛ. tũc deũ
ſibi magis neceſſariũ intelligit. ſine q̃
nihil boni ſe poſſe dephendit Tũc eti
am triſtaꝛ gemit ⁊ orat ꝓ miſerijs q̃s
patiꝛ. Tũc tedet eũ diuti⁹ viuere / mor
tẽ optat inuenire vt poſſit diſſolui. et
cũ xp̃o eſſe: Tũc etiã bñ aduertit pfe
ctã ſecuritatẽ et plenam pacem in mũ
do non poſſe cõſtare.

¶ De tẽptatõibꝫ reſiſtẽdis. Ca. XIII

Q Uãdiu in mũdo viuimus ſi

ne tribulatione: et temptatione eſſe
non poſſumus. Vñ in Job ſcriptũ
eſt. Tẽptatio eſt vita hoīs ſup terraꝫ
Nõ vnuſqͥſqꝫ ſolicitꝰ eſſe deberet circa
tẽptatões ſuas ⁊ vigilare in oratiõibꝰ
ne diabolꝰ locũ inueniret decipiẽdi q̇
nũqꝫ dormitat. ſꝫ circuĩt querẽs queꝫ
deuoret. Nemo tã pfectꝰ eſt ⁊ ſctũs q̇
nõ hẽat aliqñ tẽptatões: ⁊ plene eis ca
rere nõ poſſumꝰ Sũt tñ tẽptatões ho
mĩ ſepe valde vtiles licet moleſte ſint ⁊
gues: qꝛ in illis hõ hũiliat̃ purgat̃ ⁊ e
ruditur. Oẽs ſancti p mlťas tribula/
tões ⁊ tẽptatões trãſierũt ⁊ pfecerunt
⁊ q̇ bñ tẽptatões ſuſtinere nequerũt re
probi facti ſunt ⁊ defecerũt. Nõ eſt ali
quis ordo tã ſanctꝰ nec locꝰ tã ſecretꝰ
vbi nõ ſint tẽptatões vľ aduerſitates
Non ẽ hõ ſecurꝰ a tẽptatõibꝰ totaliť qꝫ
diu vixerit: qꝛ in nob eſt vñ tẽptamur
ex q̇ in ↄcupiſcentia nati ſumꝰ Vna tẽ
ptatõe ſeu tribulatõe recedẽte alıa ſup

uenit. ⁊ ſp̱ aliq̊d ad patiendū habebi/
mꝰ Nā bonū felicitatꝭ nr̄e ꝑdidimus
Multi q̄rūt tēptātōes fugere. ⁊ ğuiꝰ in
cidūt in eas. Per ſolā fugā nō poſſu/
mꝰ vincere: ſꝫ ꝑ patientiā ⁊ verā hūili/
tatē oībus hoſtibꝰ efficimur fortiores
Qui tm̄modo exteriꝰ dclinat nec radi
cē euellit parū ꝓficiet. īmo citiꝰ ad euꝫ
tēptatōes rediet ⁊ peius ſentiet. Pau
latim ⁊ ꝑ patiētiā cū lōganimitate do
iuuāte meliꝰ ſupabis: q̄ꝫ cū duritia ⁊ ī
portunitate ꝓpria. Sepiꝰ accipe ꝯſili/
uꝫ in tēptatōe. ⁊ cū tēptato noli duri/
ter agere: ſꝫ ꝯſolatōeꝫ ingere ſicut tibi
optares fieri Initiū oīm malaꝝ tēpta
tionū inconſtātia aī ⁊ ꝑua ad deū ꝯfi/
dētia. qꝛ ſicut nauis ſine gubernacl'o
hinciñ a fluctibꝰ impellit̄ ita hō remiſ
ſus ⁊ ſuū ꝓpoſitū deſerēs varie tēptat̄
Ignis ꝓbat ferrū ⁊ tēptatō hoīem iu
ſtū Neſcimꝰ ſepe q̊d poſſumꝰ ſed tēpta
tio apit q̊d ſumꝰ Vigilandū ē tn̄ p̄ci/

pue circa initiũ tẽptatõis qꝛ tũc facilli9
us hoſtis vincit̃ ſi oſtiũ mẽtis nulla/
tenus intrare ſinit̃: ſ3 extra limẽ ſtatiʒ
vt pulſauerit illi obuiat̃. Vñ q̇daʒ di
xit. Principijs obſta ſero medicina ꝑ
atur. Cũ mala ꝑ longas ꝯualuere mo
ras. Nã ṗmo occurrit mẽti ſimplex co
gitatio: deinde fortꝭ imaginatio. poſt
ea delectatio ⁊ mot⁹ prauus ⁊ aſſenſio
Sicq3 paulatim ingredit̃ hoſtis ma/
lign⁹ ex toto dũ illi nõ reſiſtit̃ in ṗnci/
pio. Et q̃ꝫto diuti⁹ q̇s ad reſiſtendum
torpuerit tãto in ſe q̇tidie debilior fit
⁊ hoſtis ꝯ eũ potẽtior. Quidã in ṗnci
pio ꝯuerſionis ſue g̃uiores tẽptatões
patiũtur. q̇dam aũt in fine. q̇daʒ ṽo q̃i
ꝑ totã vitã ſuam male hñt. Nõnulli ſa
tis leuiter tẽptant̃ ſm diuine ordina/
tionis ſapĩaʒ ⁊ eq̇tatem q̇ ſtatũ ⁊ meri
ta hoĩm penſat ⁊ cũcta ad electoꝝ ſuo
rũ ſaluteʒ ꝓ ordinat. Jdõ non debem⁹
deſꝑare cũ tẽptamur. ſ3 eo ferventi⁹ de

um exorare q̄tenus nos in om̄i tribu
latõne digneť adiuuare. q̇ vtiqꝫ ꝁm di
ctū pauli talē faciet cū tēptatione pro
uentū vt poſſim⁹ ſuſtinere. Humilie/
mus ğ aīas nr̄as ſub manu dī in om
ni tēptatione ⁊ tribulatione: qꝛ humi
les ſpū ſaluabit ⁊ exaltabit. In tēpta/
tionib⁹ ⁊ tribulationib⁹ ꝓbať hō quā
tū ꝓfecit. ⁊ ibi maius meritū exiſtit. et
ꝟtus melius pateſcit. Nec magnū eſt
ſi hō deuot⁹ ſit ⁊ feruidus cū ğuitateꝫ
non ſentit. ſꝫ ſi tp̄e aduerſitatis patiē
ter ſe ſuſtinet ſpes magni ꝓfectus erit
Quidā a magnis tēptationib⁹ custo
diūtur ⁊ in ƥuis q̄tidianis ſepe vincū
tur vt hūiliati nunq̄ȝ de ſeipīs in ma/
gnis ꝯfidant qui in tā modicis infir
mantur.

De temerario iuditõ vitādo Ca. XIIII

Ad teipm ocl'os reflecte. ⁊ alio
rū facta caueas iudicare. In
iudicādo alios hō fruſtra la/

borat. ſepi⁹ errat ⁊ leuiter peccat. Se
ipm ꝟo iudicãdo ⁊ diſcutiẽdo ſp fru/
ctuoſe laborat Sic nob̄ res cordi eſt.
ſic de ea frequẽter iudicam⁹. Nã verũ
iudiciũ ꝓpter ꝓuatũ amorẽ faciliter p/
dim⁹. ſi de⁹ ſemp eſſet pura intẽtio no
ſtri deſiderij. non tã faciliter turbare
mur ꝑ reſiſtentia ſenſus nr̄i Sȝ ſepe
aliq̇d ab intra latet: vl' etiã ab extra cõ
currit qđ nos etiã piter trahit. Mul
ti occulte ſeipſos querũt in reb⁹ quas
agũt ⁊ neſciũt. Videnť etiã ĩ bona pa
ce ſtare: qñ res ꝑ eoꝝ velle fiũt ⁊ ſenti/
re. Si aũt aliter fit q̄ȝ cupiũt: cito mo/
uentur ⁊ triſtes fiũt. Propter diuerſi
tatẽ ſenſuũ ⁊ opinionũ ſatis frequẽter
oriũtur diſſenſiones inter amicos ⁊ ci
ues. inter religioſos ⁊ deuotos Anti
qua ꝯſuetudo difficulter relinq̇tur et
vltra ꝓpriũ videre nemo libẽter ducit
Si rationi tue magꝭ inniteris vl' in/
duſtrie q̄ȝ ꝟtuti ſubiectiue ih̄u xp̄i ra/

ro ꝛ tarde eris hō illuminatꝰ. qꝛ deus vult nos ſibi pfecte ſubijci: ꝛ oēm rati onē p inflāmatū amorē trāſcendere

¶ De opibꝰ ex charitate Capi. XV.

PRo nulla re mundi ꝛ p nulliꝰ hoīs dilectiōe aliqd malū ē fa ciendū. ſ; p vtilitate indigen tis opus bonū aliqñ intermittenduz eſt aut etiam pro meliori mutandum hoc eñ facto opus bonū nō deſtruit sed in melius cōmutatꝛ. Sine charita te opus externū nihil pdeſt. qcqd aūt ex charitate agitur qntūcūqꝫ etiā par uū ſit et deſpectū totū efficitur fructu oſuz Magis ſiquidē deꝰ penſat ex qn to quis agit: qꝫ quantū qs facit Mul tū facit q multū diligit Multū facit q rē bñ facit. Bene facit q magis cōmu nitati qꝫ ſue volūtati ſeruit Sepe vide tur eſſe charitas ꝛ eſt magꝭ carnalitas quia carnalis inclinatio. pria volun tas. ſpes retributionis. affectꝰ cōmo

ditatis raro abeſſe volũt. Qui verã ꝛ ꝑfectã charitatẽ hꝫ. in nulla re ſeipm̃ querit. ſꝫ dei ſolũmodo gl'iam in oĩbꝰ fieri deſiderat: Nulli etiã inuidet. qꝛ nullũ ꝓuatuꝫ gaudiũ amat. nec in ſeipo vult gaudere. ſꝫ in deo ſup oĩa bona optat beatificari. Nemĩ aliq̃d boni attribuit: ſed totaliter ad deũ refert a quo fontaliter oĩa ꝓcedũt. in quo finaliter oẽs ſancti fruibiliter q̃eſcũt. O qui ſcintillã haberet vere charitatis. ꝑfecto oĩa terrena ſentiret plena fore vanitatis:

De ſufferentia defectuum aliorum. ¶ Capi. XVI.

Que hõ in ſe vl' in aliȷs emẽdare non valet. debet patiẽter ſuſtinere donec deus aliter ordinet. Cogita qꝛ forte ſic melius eſt pro tua ꝓbatione ꝛ patientia. ſine qua nõ ſunt multũ põderãda merita nr̃a. Debes tñ ꝑ talibus impedimẽtis ſuppli

care. vt deus tibi digneẗ ſubuenire et
poſſis benigne portare. Si qͣ ſemel
aut bis admonitus nõ acquieſcit no/
li cũ eo contẽdere. ſed totũ deo cõmit/
te vt fiat volũtas eiꝰ ⁊ honor in omni
bus ſuis ſuis. q̇ ſcit bñ mala in bonũ
cõuertere . Stude patiẽs eſſe in tole/
rãdo alioꝝ defectus ⁊ qualeſcũqꝫ ĩfir
mitates. qꝛ ⁊ tu multa habes que ab a
liȷs oꝑtet tolerari Si nõ potes te talẽ
facere qualẽ vis: q̃mo poteris aliũ hr̃e
ad tuũ bñplacitũ. Libẽter habemꝰ ali
os ꝑfectos. ⁊ tñ ꝓprios non emẽdamꝰ
defectꝰ. Volumꝰ ꝙ aliȷ ſtricte corrigã/
tur. ⁊ ipi corrigi nolumꝰ. Diſplicet lar
ga alioꝝ licentia. ⁊ tñ nob̃ nolumꝰ ne
gari qđ petimꝰ. Alios reſtringi ꝑ ſta/
tuta volumꝰ. ⁊ ipi nullatenꝰ patimur
ampliꝰ cohiberi. Sic ğ patꝫ q̃ꝫ raro p
ximũ ſicut nos ipos penſamꝰ Si eẽnt
oĩes ꝑfecti qͩ tunc haberemꝰ ab aliȷſ
pro deo pati. Nũc aũt deus ſic ordina

uit: vt diſcam⁹ alter alteri⁹ onera por/
tare. qꝛ nēo ſine defectu. nēo ſine one/
re. nemo ſibi ſufficiēs: nemo ſibi ſatiſ
ſapiens. ſed optet nos inuicē portare
inuicē ꝯſolari. piter adiuuare. inſtrue
re ꝛ admonere. Quāte aūt virtutꝫ q̄s
qꝫ fuerit melius patet occaſiōe aduer/
ſitatis Occaſiones nāqꝫ hoīem fragi
lem non faciūt ſꝫ q̄lis ſit oſtendūt

De monaſtica vita. Ca. XVII

Oportet vt diſcas teip̄m in mľ
tis frangere ſi vis pacē ꝛ con/
cordiā cū aliis tenere. Nō eſt
paruuꝫ in monaſteriis vľ in cōgrega/
tione habitare. ꝛ ibi ſine querela ꝯuer
ſari ꝛ vſqꝫ ad mortē fidelis pſeuerare.
Btūs quidē qui ibi bn̄ vixit. ꝛ feliciť
cōſummauit. Si vis debite ſtare ꝛ p
ficere teneas te tāqꝫ exulē ꝛ pegrinū ſu
p terrā Oportet te ſtultū fieri ꝑpť xp̄m
Si vis religioſam ducere vitā habi/
tus ꝛ tonſura modicū cōferūt. ſꝫ mu/

tatio moꝝ ⁊ integra mortificatio paſ ſionū verū faciūt religioſuȝ. Qui aliđ querit q̄ȝ pure deū ⁊ aīe ſue ſalutē. nō inueniet niſi tribulatōeȝ ⁊ doloreȝ. Nō pōt etiā diu ſtare pacific⁹ q̄ nō nitit̃ eē minimus ⁊ oībus ſubiect⁹. Ad ſuiendū veniſti nō ad regendū. Ad patiendū ⁊ laborandū ſcias te vocatū. non ad ociandū vel fabulandū. Hic ergo probant̃ hoīes ſicut auꝝ in fornace. Hic nemo poteſt ſtare niſi ex toto corde ſe voluerit ꝓpter deū humiliare.

De exēplis ſctōꝝ patrū. Ca. XVIII

Intuere ſanctoꝝ patrū ſeruida exēpla: in q̄bus vera perfectō refulſit ⁊ religio: ⁊ videbis q̄ȝ modicū ſit ⁊ pene nihil qđ nos agimus. Heu quid eſt vita nr̄a ſi illis fuerit cōpata. Sancti ⁊ amici xp̄i dn̄o ſuierūt in fame ⁊ ſiti: in frigore ⁊ nuditate. in labore ⁊ fatigatōe. in vigilijs ⁊ ieiunijs. in orationib⁹: in ꝑſecutioni/

bus ꝛ obprobꝛijs mltis O q̄ȝ mltas ꝛ
graues tribulatões paſſi ſunt apoſto
li. martyres confeſſoꝛes virgines ꝛ re
liqui oēs: qui xp̄i veſtigia voluerūt ſe-
qui Nā aias ſuas in hoc mūdo oderūt
vt in eternā vitā eas poſſiderēt. O q̄ȝ
ſtrictā ꝛ abdicatā vitā ſancti p̄res ī he
remo duxerūt. q̄ȝ longas ꝛ graues tē
ptatōnes pertulerūt. q̄ȝ frequēter ab
inimico vexati ſunt. q̄ȝ crebꝛas ꝛ ferui
das oꝛationes deo obtulerūt. q̄ȝ rigi-
das abſtinentias pegerūt. q̄ȝ magnū
zelū ꝛ feruoꝛē ad ſpiritualē ꝑfectū ha-
buerūt q̄ȝ foꝛte bellū aduerſus edoma
tionē vicioꝝ geſſerūt. q̄ȝ purā ꝛ rectā ī
tentionē ad deū tenuerūt. Per diē la-
boꝛabāt ꝛ noctibꝫ oꝛationi diuine va
bant quā q̄ȝ laboꝛādo ab oꝛatione mē
tali minime ceſſarēt Omne tps vtiliter
expendebāt. oīs hoꝛa ad vacandū deo
bꝛeuis videbať. ꝛ pꝛe magna dulcedie
ꝯtēplationis etiā obliuioni tradebať

neceſſitas corꝑalis refectionis. Om-
nib⁹ diuitijs dignitatib us honorib⁹
amicis ⁊ cognatis renũciabãt. nil de
mũdo habere cupiebãt vix neceſſaria
vite ſumebãt: corꝑi ſuire etiã in neceſ
ſitate dolebãt. Paupes igit̃ erãt rebuſ
terrenis. ſꝫ diuites valde in gr̃a ⁊ vir
tutibus. Foris egebãt. ſed intus gr̃a
⁊ ꝯſolatione diuina reficiebãt̃. Mun
do erãt alieni. ſꝫ deo ꝓximi ac familia
res amici. Sibiip̃ſis videbant̃ tan
q̄ꝫ nihili ⁊ huic mũdo deſpecti. ſꝫ erãt
in ocl'is dei precioſi et electi. In ꝟa hu
militate ſtabant. in ſimplici obediẽtia
viuebãt. in charitate et patiẽtia ambu
labant: ⁊ iõ q̊tidie in ſpũ ꝓficiebant. ⁊
magnã apd̃ deũ gr̃am obtinebãt. Da
ti ſunt in exemplũ om̄ib⁹ religioſis. ⁊
plus ꝓuocare nos dñt ad bñ ꝓficien-
dũ q̄ꝫ tepidoꝝ nũerus ad relaxanduꝫ
O quãtus feruor oĩm religioſoruꝫ in
ꝑncipio ſue ſancte inſtitutõis fuit. O

quāta deuotō orationis: quāta emu/
latio virtutis: q̄ȝ magna diſciplina vi
guit: q̄nta reuerētia ꝛ obediētia ſub re
gula magiſtri in om̄ibus effloruit. Re
ſtant adhuc veſtigia derelicta ꝙ ꝟe vi
ri ſancti ꝛ perfecti fuerūt. q̄ tā ſtrenue
militātes mundū ſuppeditauerū. Jā
magnus putat ſi quis trāſgreſſoꝛ nō
fuerit. ſi quis qđ accepit cū patiētia to
lerare potuerit. Ach teporis ꝛ negligē/
tie ſtatus nr̄i ꝙ tā cito declinam⁹ a pri
ſtino feruoꝛe. ꝛ iam tedet viuere p̄ laſ
ſitudine ꝛ tepoꝛe. Utinā in te penitus
non doꝛmitet ꝓfectus virtutū. q̄ mul
ta ſepius exempla vidiſti deuotoꝝ.

De exercitijs boni reli gioſi. Capitu. XIX

Uita boni religioſi oībus ꝟtu
tibus pollere debet vt ſit talis
interius q̄lis videt homini/
bus exterius. Et merito multo plus
debet eſſe intus. q̄ȝ qđ cernit foris. qꝛ

D

ſnſpectoꝛ nr̃ eſt dn̄s quē ſumopꝑe reue
reri debem⁹ vbicūq; fuerim⁹. ⁊ tanq̄z
angeli in cōſpectu ei⁹ mundi incedere
Omni die renouare debem⁹ ꝓpoſituz
nr̃m ⁊ ad feruoꝛē nos excitare q̄ſi ho/
die primū ad ↄuerſionē veniſſem⁹. at
q; dicere. Adiuua me dn̄e deus me⁹ in
bono ꝓpoſito ⁊ ſcō ſuitio tuo: ⁊ da mi
hi nūc hodie pfecte incipe: q: nihil ē
qd̄ hacten⁹ feci. Scd̄m ꝓpoſituz nr̃m
curſus pfectus nr̃i ⁊ multa diligentia
opus ē bn̄ pficere volēti. q̄ ſi foꝛtiter
ꝓponēs ſepe deficit. q̄d ille qui raro
aut min⁹ fixe aliq̄d ꝓponit. Varijs tn̄
modis ↄtigit deſertio ꝓpoſiti nr̃i: ⁊ le/
uis omiſſio exercitioꝝ vix ſine aliq̄ di
ſpēdio trāſit. Juſtoꝝ ꝓpoſitū in gr̃a dī
poti⁹ q̄z in ꝓpꝛia ſapiētia pēdet. in quo
⁊ ſempꝑ ↄfidūt q̄cquid arripiūt. Nam
hō ꝓponit ſed d̄s diſponit: nec eſt ī ho
mine via ei⁹. Si pietas cauſa aut fra
terne vtilitatis ꝓpoſito q̄nq; conſuetū

omittitur exercitiū. facile poſtea pote-
rit recuperari. Si aūt tedio animi aut ne
gligētia faciliter relinquit᷑. ſatꝫ culpa
bile eſt ⁊ nociuū ſentiet᷑. Conemur q̄ꝫ
tū poſſum⁹ adhuc leniter ↄ̄ficiem⁹ in
multis. Semꝑ tñ aliq̄d certi ꝓponen-
dū eſt ↄtra illa p̄cipue que amplius
nos īpediunt. Exteriora nr̄a ⁊ interi
ora pariter a nob̄ ſcrutāda ſunt ⁊ or-
dinanda: q̄ꝛ vtraq̄ꝫ expediūt ad ꝑfectū.
Si non cōtinue te vales colligere ſal
tē interdū: ⁊ ad min⁹ ſemel in die. ma
ne videlicet aut veſꝑe. Mane ꝓpone.
veſꝑe diſcute mores tuos q̄lis hodie
fuiſti in ꝟbo oꝑe ⁊ cogitatōe. q̄ꝛ ī hiis
ſepius forſitā deū offendiſti ⁊ ꝓximū.
Accinge te ſicut vir contra dyaboli-
cas nequicias. frena gulam ⁊ omnis
carnis inclinationem facilius frena
bis. Nunq̄ꝫ ſis ex toto ocioſus. ſꝫ aut
legēſ aut ſcribēſ aut orāſ aut meditāſ

aut aliquid vtilitatis ꝓ cõmuni labo
rãs. Corꝑalia exercitia diſcrete ſunt
agenda. nec oĩbus eq̃liter aſſumenda
Que cõmunia nõ ſunt non ſunt forĩſ
oñdẽda nã in ſecreto tuti⁹ exercẽt̃ ꝑua
ta. Cauendũ tñ ne piger ſis ad cõmu/
nia. ⁊ ad ſingularia ꝓmptior. ſʒ exple/
tis integre ⁊ fideliter debitis ⁊ iniun
ctis ſi iã vltra vacat. redde te tibi ꝓut
deuotio tua deſiderat. Nõ pñt oẽs ha
bere vnũ exercitiũ. ſʒ aliud iſti. aliud il/
li magis deſeruit Etiã pro tẽpoꝝ ꝯgru
entia diuerſa placẽt exercitia. qꝛ alia ĩ
feſtis. alia in feriatis magis ſapiũt di
ebus. Aliĩs indigem⁹ tp̃e tẽptatõnis
⁊ aliĩs tp̃e pacis ⁊ q̃etis Alia cũ triſta
mur libʒ cogitare. ⁊ alia cũ leti in dño
fuerim⁹ Circa principalia feſta reno/
uãda ſunt bõa exercitia ⁊ ſctõꝝ ſuffra
gia feruenti⁹ implorãda. De feſto ĩ fe
ſtũ proponere debem⁹. q̃ſi tũc de hoc
ſeculo migraturi ſim⁹ ⁊ ad eternũ feſtũ

ꝑuenturi. Ideoq; ſolicite nos p̄pare de/
bem⁹ in deuotis tp̄ibus z deuoti⁹ cō
uerſari. atq; oēm obſeruantiā ſtricti⁹
cuſtodire. tāq; in breui premiū laboꝝ
nr̄i a deo ꝑcepturi. Et ſi dilatatuz fue
rit credam⁹ nos min⁹ bn̄ p̄parotos at
q; indignos tāte adhuc glīe. q̄ reuela/
bitur in nob tp̄e prefinito z ſtudeam⁹
nos melius ad exitū p̄parare. Beat⁹
ſuus ait euāgeliſta. Lucas quē cū ve
nerit dn̄s inuenerit vigilantē Amen
dico vob ſuꝑ oīa bona ſua ↄſtituet eū

De amore ſolitudis z ſilētij Ca.XX

Quere aptū tp̄us vacādi tibi.
z de bn̄ficijs dei frequēter co/
gita Relinq̄ curioſa Tales ꝑ
lege materias q̄ cōpunctōez magis p̄
ſtant q̄ occupatōez. Si te ſubtraxerꝭ
a ſuꝑfluis locutōib⁹ z ocioſis circūiti
onibus: nec nō a nouitatib⁹ z rumori
bus audiēdis inuenies tp̄s ſufficiēs

captũ.p bonis meditationibus inſi/
ſtẽdis. Maximi ſctoꝝ humana ꝯſoꝛ
tia vbi poterãt vitabãt: ⁊ deo in ſecre/
to viuere eligebãt. Dixit quidã Quo
tiens inter hoies fui minoꝛ hõ redij.
Hoc quippe ſepiꝰ experimur. qñ diu ꝯ
fabulamur. Facilius ẽ oino tacere: q̃z
verbo non excedere. Faciliꝰ eſt domi
latere: q̃z foris ſe poſſe ſufficiẽter cuſto
dire. Qui igiṫ intendit ad interioꝛa et
ſpũalia peruenire. opoꝛtet eũ cũ ieſu a
turba declinare. Nemo ſecure apparz
niſi qui libenter latet. Nemo ſecure p̃
eſt. niſi q̃ libẽter ſubeſt. Nemo ſecure
pꝛecipit: niſi qui libẽter obedire didi
cit. Nemo ſecure gaudet. niſi qui bõe
cõſcientie teſtimoniũ habz. Nemo ſe
cure loquitur niſi q̃ libẽter tacet. Sem
ꝑ tñ ſctoꝝ ſecuritas plena timoꝛis di
extitit. Nec eo minus ſoliciti ⁊ hũiles
in ſe fuerũt. qꝛ magis virtutibꝰ ⁊ gr̃ia
emicuerũt. Prauoꝝ autẽ ſecuritas ex

ſuperbia ꝛ preſumptione oritur. ꝛ in fi/
ne in deceptionem ſui vertitur Nūꝗ̄
promittas tibi ſecuritatem in hac vi
ta. Quis bonus videarꝭ cenobita. aut
deuotus heremita Sepe meliores in
eſtimatione hominū grauius piclita
ti ſunt ꝓpter ſuā nimiam cōfidentiam
Vñ multis vtilius eſt vt nō penitus
tēptationibus careant. ſed ſepius im/
pugnentur. ne nimium ſecuri ſint. ne
forte in ſuperbiam eleuentur. ne etiaꝫ
ad exteriores cōſolatōes licentius de
clinent. O qui nunꝗ̄ tranſitoriam le
ticiaꝫ quereret. qui nunꝗ̄ cū mūdo ſe
occuparet: q̄ꝫ bonam conſcientiā ſer/
uaret. O qui omnem vanam ſolicitu
tudinem amputaret. ꝛ dumtaxat ſalu
taria ac diuina cogitaret. ꝛ totam ſpeꝫ
ſuam in deo conſtitueret: ꝗ̄ magnam
pacem et quietem poſſideret. Nemo
dignus eſt celeſti conſolatione niſi di

ligenter ſe exercuerit. in ſancta compunctione. Si vis cordetenus compungi intra cubile tuum ⁊ exclude tumultꝰ mūdi. ſicut ſcriptū eſt. In cubilibus vr̄is cōpungimī. In cella inuenies ꝙ de foris ſepius amittes. Cella cōtinuata dulceſcit. ⁊ male cuſtodita tediū generat. Si in ꝓncipio ꝯuerſionis tue bn̄ eā incolueris ⁊ cuſtodierꝫ erit tibi poſtea dilecta amica ⁊ gratiſſimū ſolatiū. In ſilētio ⁊ quiete ꝑficit anima deuota. ⁊ diſcit abſcōdita ſcripturarū: ibi inuenit fluēta lachrimarū quibꝫ ſingulis noctibꝰ ſe lauet ⁊ mundet vt cōditori ſuo tāto familiarior fiat q̄to longius ab om̄i ſeculari tumltu degit. Qui ergo ſe abſtrahit a notis. ⁊ amicis appropinquabit illi deꝰ cū angelis ſanctis Melius eſt latere ⁊ ſui curā agere q̄ſe neglecto ſig̃ facere Laudabile eſt hoī religioſo raro foras ire fugere videri: nolle etiā hoies videre.

Quid vis videre qđ nō licet hr̄e Trā
ſit mūdus ꝛ cōcupiſcētia ei⁹. Trahūt
deſideria ſenſualitatis ad ſpaciādum
ſed cū hora trāſierit. q̄d niſi grauitatē
ꝯſcīe ꝛ cordis dipſionē importas Le
tus exitus triſtē ſepe reditū parit. ꝛ le
ta vigilia ſerotīa triſte mā̄e facit Sic
oīe carnale gaudiū blāde intrat. ſed
in fine mordet ꝛ ꝑimit. Quid potes a
libi videre qđ hic nō vides. Ecce celū
ꝛ terrā ꝛ oīa elemēta. nā ex iſtis oīa ſūt
facta. Quid potes alicubi videre qđ
diu poteſt ſub ſole ꝑmanere Credis te
forſitan ſatiari ſꝫ nō poteris ꝑtingere
Si cūcta videres p̄ntia q̄d eſſent niſi
viſio vana Leua ocl'os tuos ad deuꝫ
in excelſ. ꝛ ora ꝓ peccatis tuis ꝛ negli
gentijs. Dimitte vana vanis. tu aūt
intēde illis que tibi p̄cepit deus Clau
de ſup te oſtiū tuū: ꝛ voca ad te ihm di
lectū tuū. Mane cū eo in cella: qꝛ nō
inuenies alibi tātaꝫ pacē. Si nō exiſ

ſes. nec quicq̄ ď rumoribus audiſſes
melius in bona pace ꝑmanſiſſes. Ex
quo noua delectat aliqñ audire. opꝫ
te exinde turbationē cordis tolerare.

De cōpunctione cordis. Ca. XXI

Si vis aliqͥd proficere ꝯſerua
te in timore dei. ⁊ noli eſſe ni/
mis liber. ſꝫ ſub diſciplina co
hibe oēs ſenſus tuos nec inepte te tra
das leticie. Da te ad cordis cōpunctō
nem. ⁊ inuenies deuotionē. Cōpun
ctio mlta bona apit. q̄ diſſolutio cito
perdere ꝯſueuit. Mirꝫ eſt ꝙ hō poſſit
vnq̄ ꝑfecte letari in hac vita. qui ſuū
exiliū ⁊ tā multa ꝑicula aīe ſue cōſide/
rat ⁊ pēſat. Propter leuitatē cordis et
negligentiā ꝯfectuū nr̄oꝝ nō ſentim⁹
aīe noſtre dolores: ſꝫ ſepe vane ridem⁹
qñ merito flere deberem⁹. Non eſt ve
ra libertas nec bōa leticia niſi in timo
re dei cū bona conſcīa. Felix q̄ abiicere
poteſt omne impedimentū diſtractio

nis. ⁊ ad vnionē ſe redigere ſctē cōpun
ctionis Felix qui a ſe abdicat quicqd
conſcientiā ſuaȝ maculare poteſt vl' g
uare. Certa viriliter. cōſuetudo ꝯſue
tudine vincitur. Si tu ſcis hoīes di-
mittere ipi bene te dimittēt tua fctā fa
cere. Nō attrahas tibi res alioꝝ: nec
te implices cauſis maiorum Habe ſp
oculum ſup te primū ⁊ admoneas te-
ipm ſpecialiter pre oībus tibi dilectis
Si non habes fauoreȝ hoīm noli ex
hoc triſtari ſed hoc ſit tibi graue qꝛ nō
habes te ſatꝫ bn̄ ⁊ circūſpecte. ſicut dce
ret dei ſeruū ⁊ deuotū religioſum con
uerſari. Vtilius eſt ſepe ⁊ ſecurius ꝙ
hō non habeat multas cōſolatōes in
hac vita ſm carnē precipue. tn̄ ꝙ diui
nas non habemus aut rarius ſenti-
mus nos in culpa ſumus. quia com-
punctionem cordis non querimꝰ nec
vanas externas conſolationes omni
no abiicimus. Cognoſce te indignū

diuina conſolatione. ſʒ magis dignū
multa tribulatione. Qñ hō pfecte ē cō
punctus. tūc grauis ⁊ amarꝰ eſt ei to/
tus mundꝰ. Bonꝰ hō ſufficientē inue
nit materiā dolendi ⁊ flendi. Siue eī
ſe ꝯſiderat ſiue de ꝓximo pēſat ſcit qꝛ
nemo ſine tribulatōe hic viuit. Et q̄n
to ſtrictius ſeſe cōſiderat: tāto mpliuſ
dolʒ. Materie iuſti doloris ⁊ interne
cōpunctōis ſunt peccata ⁊ vicia nr̄a q̇
bus ita īuoluti iacemꝰ vt raro celeſtia
contēplari valeamꝰ. Si frequētius ꝺ
morte tua q̄ꝫ de longitudīe vite tue co
gitares. non dubiuʒ quin feruentiꝰ te
emēdares. Si etiā futuras inferni ſi
ue purgatorij penas cordialiter ꝑpen
deres credo ꝙ libēter laborē ⁊ dolorē
ſuſtineres: ⁊ nihil rigoris formidareſ
Sʒ qꝛ ad cor iſta nō trāſeunt. ⁊ blan/
dimēta adhuc amamꝰ. iō frigidi ⁊ val
de pigri remanemꝰ. Sepe eſt in opia
ſpūs vn̄ tā leuiter conq̄ritur miſerum

corpus. Ora igit͛ hũiliter ad dñm. vt det tibi cõpũctõnis ſpm̃: dic cũ propheta. Ciba me dñe pane lachrimarũ ꝛ potũ da mihi in lachrimis ĩ mẽſura

De ꝯſideratõe hũane miſerie Capi. XXII.

Miſer es vbicũqꝫ fueris ꝛ quocũqꝫ te verteris. niſi ad deũ te conuertas Quid turbaris qꝛ non ſuccedit tibi ſicut vis ꝛ deſideras Quis eſt q̃ hꝫ oĩa ſm̃ ſuã volũtatem. Nec ego nec tu. nec aliq̃s hoim ſuper terrã Neo eſt in mũdo ſine aliq̃ tribubulatõe vł anguſtia. q̃uis rex ſit vł papa. q̃s eſt qui melꝰ hꝫ vtiqꝫ q̃ pro deo aliq̃d pati valet. Dicũt m̃lti imbecilles ꝛ infirmi Ecce q̃ꝫ bonã vitã ille hõ hꝫ. q̃ꝫ diues: q̃ꝫ potens: q̃ꝫ excelſus: q̃ꝫ magnꝰ ꝛ q̃ꝫ pulcer. Sꝫ attẽde ad celeſtia bõa ꝛ videb᷑ q̧ oĩa iſta tp̃alia nulla ſunt. ſꝫ valde incerta ꝛ magis grauantia. qꝛ nunq̃ꝫ ſine ſolicitudine ꝛ timore

poſſident. non ē boīs felicitaſ habere
tpalia ad abundātiaꝫ. ſꝫ ſufficit ei me/
diocritas. Uere miſeria ē viuere ſup
terrā. quāto hō voluerit eſſe ſpūalioꝛ.
tanto pn̄s vita fit ei amarioꝛ. qꝛ ſentit
meliꝰ. ⁊ videt clariꝰ humane coꝛrupti
onis defectus. Naꝫ cōmedere bibere
vigilare doꝛmire q̇eſcere laboꝛare. ⁊ ce
teris neceſſitatibꝰ nature ſubiacere ꝟe
magna miſeria eſt ⁊ afflictio hoī deuo
to q̇ libēter eſſet abſolutꝰ ⁊ liber ab oī
pctō Ualde em̄ grauatur interioꝛ hō
neceſſitatibꝰ coꝛpalibus in hoc mun
do Un̄ ꝓpheta deuote rogat q̄tenꝰ lib
ab iſtis eſſe valeat dicēs. De neceſſita
tibꝫ meis erue me dn̄e Sꝫ ve nō ꝯgno
ſcentibꝫ ſuā miſeriā: ⁊ ampliꝰ ve illis q̇
diligūt hāc miſeriā ⁊ coꝛruptibileꝫ vi/
tā Nā intantū q̇daꝫ hāc amplectunt
licet etiaꝫ vix neceſſaria loboꝛādo aut
mēdicādo habeāt vt ſi ħ poſſent ſp vi
uere de regno dī nihil curarēt P inſa

ni ꝛ infideles corde q̇ taȝ profunde in
terris iacēt vt nil niſi carnalia ſapiāt
Sȝ miſeri adhuc in fine ꝯuiter ſentiēt
q̄ȝ vile ꝛ nihilū erat qđ amauerūt. Sā
cti aūt đi ꝛ oēs deuoti amici xp̄i nō at
tenderūt que carni placuerūt nec q̄ in
hoc tp̄e floruerūt. ſȝ tota ſpes eoꝝ ꝛ in
tentio ad eterna bona anhelabat: fere
bat̄ totū deſideriū eoꝝ ad māſura ꝛ in
uiſibilia: ne amore viſibiliū traherent̄
ad infima: noli frater amittere ꝯfiden
tiaȝ ꝓficiēdi ad ſpūalia: adhuc habes
tp̄s ꝛ horā. Quare vis ꝓcraſtinare ꝓ/
poſitū tuū. Surge ꝛ in inſtāti incipe
ꝛ dic Nūc tp̄s eſt faciēdi: nūc tp̄s ē pu
gnādi. nūc tp̄s aptū eſt emēdandi. Qn̄
male habes ꝛ tribularis tūc tempꝰ eſt
promerendi. Oportet te tranſire per
ignem et aquam anteq̄ȝ venias in re/
frigerium. Niſi tibi vim feceris vici/
uȝ nō ſuperabis. Quādiu iſtđ fragile

corpus gerimus ſine peccato eſſe nō
poſſum⁹ nec ſine tedio ꝛ dolore viuere
Libēter haberem⁹ ab om̄i miſeria q̇e
tē ſʒ qꝛ ꝑ peccatū perdidim⁹ innocētiā
amiſim⁹ etiā verā beatitudinē. Jdō op
tet nos tenere patientiā ꝛ di expectare
miſcdiam donec trāſeat iniq̄tas hec: ꝛ
mortalitas abſorbeat͛ a vita. O quāta
fragilitas hūana q̄ ſemꝑ ꝓna eſt ad vi
cia. Hodie ꝯfiteris peccata tua ꝛ cras
iterū ꝑpetras ꝯfeſſa. Nūc ꝓponis ca-
uere, ꝛ poſt horā agis q̄ſi nihil ꝓpoſuiſ
ſes. Merito ḡ nos ipos hūiliare poſ-
ſum⁹: nec vnq̄ʒ aliq̄d magni de nobis
ſentire. qꝛ taʒ fragiles ꝛ inſtabiles ſu
m⁹. Cito etiā poteſt ꝑdi ꝑ negligētiaʒ
qd multo labore vix tandē acq̄ſituʒ ē
ꝑ grām. Quid fiet de nob adhuc in fi
ne q̄ tepeſcim⁹ tam mane. Ve nob ſi ſic
volum⁹ declinare ad quietē q̄ſi iā pax
ſit ꝛ ſecuritas: cū necdū apparea͛t veſti
giū vere ſanctitatis in nr̄a cōuerſatōne

Bene apu

Bene opus eſſet ꝙ adhuc iterũ inſti/
tuerũt tanq̃ȝ bõi novicij ad mores op
timos. ſi forte ſpes eſſet de aliq̃ futu/
ra emẽdatione ⁊ maiori ſpũali ꝑfectu

De meditatõe mortiſ. ¶ Ca. XXIII

Valde cito erit tecũ hoc factuȝ
Vide aliter q̃uõ te habeaſ: ho
die hõ eſt ⁊ cras nõ cõparet. Cũ
aũt ſublatus fuerit ab ocl'is cito etiaȝ
trãſit a mente. O hebetudo ⁊ duricia
cordis hũani ꝙ ſolũ pñtia meditatur
⁊ futura nõ magiſ ꝓuidet Sic te in oĩ
facto ⁊ cogitatu deberes tenere q̃ſi ſta/
tim eẽs moriturus. Si bonã ↄſciam
haberes non multũ mortem timeres
Meli⁹ eẽt pctã cauere q̃ȝ mortẽ fugere
Si hodie nõ es parat⁹ q̃uõ cras eris
Cras ẽ dies incerta. ⁊ q̇d ſcis ſi craſti/
nuȝ hẽbis. Quid ꝓdeſt diu viuere q̃
tã paꝝ emẽdamur. Ah longa vita nõ
ſemꝑ emẽdat. ſȝ ſepe culpã magiſ augȝ
Utinã ꝑ vnã diẽ bñ eſſem⁹ cõuerſati ĩ

E

vita tua trans
acto

v

hoc mũdo. Multi annos cõputãt cõ/
uerſionis ſed ſepe puus ẽ fructus emẽ
datiõis. Si formidoloſuz ẽ mori. for
ſitan piculoſi⁹ eſt diuti⁹ viuere. Btũs
q̃ horã mortis ſue ſp añ oculos hʒ. ad
moriendũ q̃tidie ſe diſponit. ſi vidiſti
aliqñ hoiez mori: cogita qr ⁊ tu p eañ
dẽ viã trãſibis. Cũ mãe fuerit puta te
ad veſperũ nõ puenturũ Veſpere aũt
fctõ: mane non audeas tibi polliceri.
Sp g̃ parat⁹ eſto. ⁊ taliter viue vt nũ/
q̃ȝ te iparatũ mors inueniat Multi ſbi
to ⁊ improuiſe moriũtur nam hora q̃
non putat̃ fili⁹ hoĩs ventur⁹ eſt. Qñ il/
la extrema hora venerit: multuʒ aliter
ſentire incipies de tota vita tua p̃teri
ta. ⁊ valde dolebis q᷑ tã negligẽs ⁊ re
miſſus fuiſti: q̃ȝ felix ⁊ prudẽs q̃ talis
nũc nititur eſſe in vita q̃lis optat inue
niri in morte. Dabit nãqȝ magnã ꝯfi/
dentiã feliciter moriẽdi pfect⁹ cõtẽpt⁹
mũdi; feruẽs deſideriũ in virtutibus

proficiendi. amor diſcipline. labor pe
nitētie. promptitudo obediētie: abne
gatio ſui ꝛ ſupportatō cuiuſlibꝫ aduer
ſitatis pro amore chriſti. Multa bōa
potes operari duꝫ ſanus es. ſed infir
matus neſcio quid poteris. Pauci ex
infirmitate emendantur: ſic ꝛ qui mul
tum peregrinātur raro ſanctificātur.
Noli confidere ſuꝑ amicos ꝛ ꝓximos
nec in futuris ſalutē tuaꝫ differas. qꝛ
citius obliuiſcentᷣ tui homines ꝙ̄ eſti
mas. Melius eſt nūc tempeſtiue ꝓui
dere ꝛ aliquid boni premittere. ꝙ̄ ſuꝑ
alioꝝ auxilio ſperare. Si nō es pro te
ipo ſolicitꝰ modo. quis erit pro te ſoli
citus in futuro. Nūc tempus eſt val
de precioſuꝫ. ſed prohdolor ꝙ hoc in
utilius expendis. in quo promereri
vales vnde eternaliter viuas. Ueni/
et quando vnuꝫ diem ſeu horam pro
emendatōe deſiderabis ꝛ neſcio an im
petrab. Eia chariſſime de q̄nto ꝑiclo

te poteris. liberare: de q̃z magno timo
re eripe. ſi mō ſp timoratus fueris et
de morte ſuſpect⁹. Stude nūc taliter
viuere: vt in hora mortis valeas poti
us gaudere q̃z timere Diſce nūc mori
mūdo. vt tūc incipias viuere cū xpo.
Diſce nūc oīa ꝯtēnere: vt tūc poſſis li
bere ad xp̄z ꝑgere Caſtiga nūc corp⁹
tuū ꝑ penitētiā vt tūc valeas certā hr̄e
ꝯfidentiā Ah ſtulte q̄d cogitas te diu
victurū cū nullū diē habeas ſecurum
Quā mlti decepti ſunt: ⁊ inſperate de
corpe extracti. Quotiēs audiſti a dicē
tib⁹: q̄ꝛ ille gladio cecidit: ille ſubmer/
ſus eſt. ille ab alto ruēs ceruicē fregit.
ille mādu cādo obriguit. ille ludēdo fi
nē fecit. ali⁹ igne ali⁹ ferro. ali⁹ peſte. ali
us latrocinio pȳt: ⁊ ſic omnium finis
mors ē: ⁊ vita hoīm tanq̃z vmbra ſubi
to ꝑtrāſit. Quis memorabit tui poſt
mortem ⁊ q̄s orabit ꝓ te. Age age nūc
chariſſime q̄cq̄d agere potes q̄ꝛ neſcis

qñ morieris. neſcis etiã ꝙd tibi poſt
mortē ſequet̃. Dū tp̃s habes ꝯgrega
tibi diuitias imortales. Preter ſalu-
tē tuā nihil cogites: ſolū q̄ dei ſunt cu-
res. Fac nūc tibi amicos venerando
dei ſctõs. ⁊ eoꝝ act⁹ imitãdo. vt cū de-
feceris in hac vita illi te recipiãt in et̃
na tabnacula Serua te tāq̄ pegrinū
⁊ hoſpitē ſup terram. ad quē nihil ſpe
ctat d mūdi negocijs. Serua cor libe
rū ⁊ ad deū ſurſuz erectū: qꝛ nō habes
hic manētez ciuitatē Illuc p̄ces ⁊ ge-
mitus q̄tidianos cū lachrymis dirige
vt ſpūs tu⁹ mereatur poſt mortem ad
dn̄m feliciter trāſire. Amē.

De iudicio ⁊ penis pctoꝝ Ca. XXIIII

In oibus reb⁹ reſpice finē. ⁊ q̄
liter añ diſtrictū iudicē ſtab.
cui nihil ē occultū. q̄ muneri-
bus nō placat̃. nec excuſatões recipit:
ſz qd iuſtū eſt iudicabit O miſerrime
⁊ inſipiēs pctõr. q̄d rn̄debis do. oīa

mala tua ſcieſti: qui interdũ formidas vultum hoīs irati. At q̄d non preuides tibi ī die iudicij qñ nemo poterit per aliũ excuſari vel defendi. ſed vnuſquiſq; ſufficiens onus erit ſibiip̄i. Nũc labor tuus eſt fructuoſus. fletus acceptabilis. gemitus exaudibilis. dolor ſatiſfactorius ⁊ purgatiuus. Hɜ magnũ ⁊ ſalubre purgatoriũ patiēs hō. q̄ ſuſcipiēs iniurias plus dolet de alterius malicia q̄ȝ de ſua iniuria. q̄ pro ꝯtrariātibus ſibi libēter orat. ⁊ ex corde culpas indulget: qui veniā ab alijs petere nō retardat. qui facili⁹ miſeret q̄ȝ iraſcitur. qui ſibiip̄i violentiaȝ frequēter facit. ⁊ carnē ſuā oīno ſpūi ſubiugare conatur. Meli⁹ eſt mō purgare peccata ⁊ vicia reſecare q̄ȝ ī futuro purgāda reſeruare. Vere nos ip̄os decipimꝰ ꝑ inordinatuȝ amorem quē ad carnem habemus. Quid aliud ille ignis deuorabit niſi peccata tua. Quanto

amplius tibi ipſi nunc parcis ⁊ carnē ſequeris. tanto durius poſtea lues. ⁊ maiorem materiam cōburēdi reſeruas In quibus hō peccauit. in illis grauius punietur. Ibi accidioſi ardentibꝰ ſtimulis pungent̄. ⁊ guloſi ingenti fame ac ſiti cruciabūtur. Ibi luxurioſi ⁊ voluptatū amatores ardenti pice et fetido ſulphure ꝑfundēt̄. Et ſicut furioſi canes pre dolore inuidioſi vlulabūt. Nullū viciū erit qđ ſuū ꝓpriū cruciatū non habebit. Ibi ſupbi omī cōfuſione replebūtur. ⁊ auari miſerrima egeſtate artabunt̄ Ibi erit vna hora grauior in pena q̄ꝫ hic centū anni in amariſſima pñia Ibi nulla requies eſt ⁊ nulla cōſolatio dānatis. Hic tamē interdū ceſſatur a laboribus. atqꝫ amicoꝝ fruitur ſolatijs. Eſto modo ſolicitus ⁊ dolens ꝑ peccatis tuis vt in die iudicij ſis ſecurus cum beatis Tunc enim iuſti ſtabunt in magna cōſtantia

aduerſus eos q̇ ſe anguſtiauerũt ⁊ de/
preſſerũt Tũc ſtabit ad iudicãdũ qui
mõ ſe ſubijcit hũiliter iudicijs hoim.
Tũc magnã fiduciã habebit paup̱ et
hũilis. ⁊ pauebit vndiqꝫ ſup̱bus Tũc
videbit̃ ſapiẽs in hoc mũdo fuiſſe qui
p̱ xp̄o didicit ſtultꝰ ⁊ deſpectꝰ eſſe Tũc
placebit oĩs tribulatõ patiẽter p̱peſſa
Et oĩs iniq̇tas opilabit os ſuũ. Tũc
gaudebit oĩs deuotꝰ ⁊ merebit oĩs ir/
religioſus Tũc plꝰ exultabit caro af/
flicta. q̃ꝫ ſi in delicijs fuiſſet ſp̱ nutrita
Tũc ſplendebit habitꝰ vilis ⁊ obtene
breſcet veſtis ſubtilis Tũc plus lau
dabit̃ paup̱culũ domiciliũ q̃ꝫ deaura
tũ pallatiũ Tũc plus iuuabit ꝯſtans
patiẽtia. q̃ꝫ oĩs mũdi potẽtia Tũc am
plius exaltabit̃ ſimplex obediẽtia. q̃m
oĩs ſeclãris aſtutia Tũc plus letifica
bit pura ⁊ bona cõſcia. q̃ꝫ docta phia.
Tũc plus ponderabit ꝯtẽptus diui/
tiarũ. q̃ꝫ totus theſaurꝰ terrigenaruꝫ

Tūc magis ꝯſolaberiſ ſuꝑ deuota o/
ratione. q̄z ſuꝑ delicata commeſtione
Tūc potius gaudebis d̄ ſuato ſilen
tio q̄z de longa fabulatione. Tūc plꝰ
valebūt ſctā opa. q̄z multa pulcra ꝟba
Tūc plꝰ placebit ſtricta vita ꝛ ardua
penitētia q̄z oīs delectatō terrena Di
ſce nūc in modico pati vt tūc a praui/
oribus valeas liberari Hic ꝓmo ꝓba
q̇d poſſis pati poſtea. Si nūc tā paꝝ
nō vales ſuſtinere. quō poteris tūc et
na tormenta ſufferre Si mō modica
paſſio tā impatiētē efficit. q̇d gehēna
tūc faciet Ecce ꝟe non potes duo gau
dia habere. d̄lectari hic in mūdo. ꝛ pꝰ
ea regnare in celo cuꝫ xp̄o. Si vſq; in
hodiernū diē ſp̄ i honoribꝫ ꝛ volupta
tibus vixiſſes: q̇d totū tibi ꝓfuiſſet ſi
iam in inſtāti mori cōtingeret. Dia ḡ
vanitas p̄ter amare deū. ꝛ illi ſoli ſui
re Qui em̄ deū ex toto corde amat nec
mortē nec ſuppliciū nec iudiciū nec in

fernum metuit. qꝛ perfectus amoꝛ ſe
curū acceſſum ad deū facit. Quē autē
adhuc peccare delectat. non mirum ſi
moꝛtē ⁊ iudiciū timeat. Bonuȝ tñ eſt.
vt ſi necdū amoꝛ a malo te reuocat: ſal
tē timoꝛ gehennalis coherceat: qui ve
ro timoꝛē dī poſtponit diu ſtare in bo
no non valebit ſed dyaboli laqueos
citius incurret.

¶ De feruenti emēdatōne to
tius vite nr̄e. Ca. XXV

Esto vigilās ⁊ diligēs in dei
ſeruitio ⁊ cogita frequēter ad qd
veniſti ⁊ cur ſeculū reliquiſti.
Nōne vt deo viueres ⁊ ſpūalis hō fie/
res. Igit̄ ad ꝑfectū ferueas qꝛ mercedē
laboꝝ tuoꝝ in bꝛeui recipies. nec erit
tūc amplꝰ timoꝛ aut doloꝛ in finibus
tuis. Modicū nūc laboꝛabis ⁊ mag
nā requiē. īmo ꝑpetuā letitiā inueni/
es. Si tu ꝑmāſeris fidelis ⁊ feruidꝰ
in agendo. deꝰ procul dubio erit fidel'.

⁊ locuples in retribuēdo. Spem bo/
nā retinere debes ꝙ ad palmā ꝓueni
es. ſꝫ ſecuritatē caꝑe non oꝑtet ne tor/
peas aut elatus fias. Cū ei quidā an
xius inter metū ⁊ ſpem frequenter flu
ctuaret ⁊ quadā vice merore cōfectus
in eccl'ia añ qͦdaꝫ altare ſe in oratōne
ꝓſtrauiſſet: hec inter ſe reuoluit dicēs
O ſi ſcirē ꝙ adhuc ꝑſeueraturꝰ eſſem.
ſtatimqꝫ audiuit intus diuinū reſpō/
ſuꝫ. Quid ſi hͦ ſcires facere velles. Fac
nūc qͦd tūc facere velles ⁊ bñ ſecurꝰ erꝭ
Moxqꝫ ꝯſolatꝰ. ⁊ cōfortatꝰ diuine ſe
cōmiſit volūtati. ⁊ ceſſauit anxia flu/
ctuatio: noluitqꝫ curioſe īueſtigare vt
ſciret que ſibi eēnt futura ſꝫ magis ſtu
duit inq̄rire q̄ eſſet volūtas dei bñpla
cēs ⁊ ꝑfecta ad oē opus bonū inchoā
dū ⁊ ꝑficiendū. Sꝑa in dño ⁊ fac bo/
nitatem ait propheta. ⁊ inhabita ter/
ram ⁊ paſceris in diuitijs eius. Vnū
eſt quod multos a profectu ⁊ feruenti

emendatione retrahit. horror dificultatis ſeu labor certaminis. Enimuero illi maxime pre alijs in virtutibus proficiunt qui ea que ſibi magis grauia et contraria ſunt viribus vincere nituntur. Nam ibi homo plus proficit et gratiam meretur ampliorem vbi magis ſeipſum vincit et in ſpiritu mortificat. Sed non omnes habent eque multum ad vincendum et moriendum. Diligens tamen emulator valentior erit ad proficiendum: etiam ſi plures habeat paſſiones. quam alius bene morigeratus: minus tamen feruens ad virtutes. Duo tamen ſpecialiter ad magnam emendationem iuuant. videlicet ſubtrahere ſe violenter ad quod natura viciose inclinat. et feruenter inſtare pro bono quo amplius quis indiget. Illa etiam ſtudeas magis cauere et vincere que tibi frequentius in alijs diſplicent. Vbique profectum tuum capias. vt ſi bona exempla videas vel audias. ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehenſibile conſideraueris caue ne idem facias: aut ſi a-

liqn̄ feciſti citius emēdare teſtudeas. Sicut oculus tuuſ alios ꝯſiderat: ſic iterꝫ ab alijs notaris. Quā iocūdum ⁊ dulce eſt videre feruidos ⁊ deuotos frēs bn̄ morigeratos et diſciplinatos Quaꝫ triſte ē ⁊ gue videre inordinate ambulātes. q̇ ea ad q̄ vocati ſunt non exercēt. Quā nociuū eſt negligere vocatōis ſue ꝓpoſitū ⁊ ad nō cōmiſſa ſenſuꝫ inclinare. Memor eſto arrepti ꝓpoſiti. ⁊ imaginē tibi ꝓpone crucifixi. Bn̄ verecūdari potes inſpecta vita ieſu xp̄i. qꝛ necdū magꝭ illi te ꝯformare studuiſti. licet diu in via dei fuiſti Religioſus q̇ ſe intente ⁊ deuote in ſctiſſima vita ⁊ paſſione dn̄i exercet. oīa vtilia ⁊ neceſſaria ſibi abūdanter ibi inueniet. nec opuſ eſt vt extra ihm̄ aliq̇d melius querat. O ſi ihs crucifixus in cor nr̄m veniret. q̄ꝫ cito ⁊ ſufficienter docti eſſemꝰ. Religioſus feruidꝰ oīa bn̄ portat ⁊ capit q̄ illi iubent̄. Religi

oſus negligens ꝛ tepidus hꝫ tribula/
tõeꝫ ſuꝑ tribulatõnē. ꝛ ex om̄i ꝑte pati
tur anguſtiā qꝛ interiori ꝯſolatõne ca
ret ꝛ exteriorē q̄rere ꝓhibet. Religioſ⁹
extra diſciplinā viuēs g̃ui ruine patꝫ
Qui laxiora q̄rit ꝛ remiſſiora ſꝑ in an
guſtijſ erit. qꝛ aut vnū aut reliquū ſibi
diſplicebit. Q̄uo faciūt tā multi alij re
ligioſi q̇ ſatis arti ſunt ſub diſciplina
clauſtrali Raro exeūt. abſtracte viuūt
pauꝑrime comedūt: groſſe veſtiūtur.
multū laborāt paꝝ loquunt̄: diu vigi
lāt. mature ſurgūt oratões ꝓlongant
frequēter legūt ꝛ ſe in oī diſciplina cu
ſtodiūt Attēde cartuſiēſ. cyſterē ꝛ diū
ſe religiõis monachoſ ac moniales q̄
liter om̄i nocte ad pſallēdū dn̄o aſſur
gūt: ꝛ iõ turpe ē vt tu deberes in tā ſctõ
oꝑe pigritare vbi tāta multitudo reli/
gioſoꝝ incipit dõ iubilare. O ſi nihil
aliud faciendū incūberet niſi dn̄m de
um nr̄m toto corde ꝛ ore laudare. O

ſi nunq̃ʒ indigeres cõmedere nec bibe
re nec dormire ſʒ ſp̄ poſſes deū lauda
re ⁊ ſolūmodo ſpūalib⁹ ſtudijs vaca/
re. tūc multo felitior eſſes q̃ʒ mō cū car
ni ex q̄licūqʒ neceſſitate ſeruis Utinā
nō eſſent iſte neceſſitateſ. ſʒ ſolūmodo
ſpūales aīe refectōes. q̄s heu ſatis ra
ro deguſtam⁹. Qn̄ hō ad hoc p̄uenit
q̄ de nulla creatura ꝯſolationē ſuā q̄
rit. tūc ei de⁹ primo p̄fecte ſap̄e incipit
tūc etiā bn̄ cōtētus de omni euētu reꝝ
erit. tūc nec pro magno letabit᷑: nec p̄
modico contriſtabit᷑. ſed ponit ſe inte
gre ⁊ fiducialiter in deo qui eſt ei oīa i
oībus. cui nihil vtiqʒ perit nec morit᷑
ſed oīa ei viuūt ⁊ ad nutū incūctan
ter deſeruiunt. Memento ſemper fi/
nis et quia perditū non redit temp⁹.
Sine ſolicitudine et diligentia nūq̃ʒ
acquires virtutes. Si incipis tepeſ/
cere. incipies et male habere. Si au
tem dederis te ad fauorem et amorem

inuenies magnã pacẽ. ꝛ ſenties leuio-
rem laborem propter dei grãm ꝛ ỽtutꝫ
amorẽ. Hõ feruidus ꝛ diligẽs ad oĩa
eſt paratus. Maior labor eſt reſiſtere vi
cijs ꝛ paſſionibꝫ q̃ꝫ corporalibus inſu-
dare laboribus. Qui paruos non vitat
defectus paulatim labit̃ ad maiores.
Gaudebis ſp veſpe ſi diẽ expẽdas fru
ctuoſe. Vigila ſemp teipm. excita teipꝫ
admone teipm. ꝛ q̃cq̃d de alijs ſit non
negligas teipm: Tm̃ pficies q̃tum ti
bi ipſi vim intuleris.

Explicit liber primus:
Incipit ſecundus
De interna ꝯuerſatõe. Ca. I.

Regnum dei in
tra vos eſt dicit dñs. Cõ
uerte te ex toto cordẽ tuo
ad dñm. ꝛ relinque hũc
miſerũ mundũ. ꝛ inue
niet aĩa tua requiem. Diſce exteriora

contemnere

cõtemnere. ⁊ ad interioꝛa te dare. ⁊ vi
debis regnũ dei in te venire. Eſt em̃ re
gnũ dĩ pax ⁊ gaudiũ in ſpũſctõ. qđ nõ
datur impijs. Veniet ad te xp̃s oñdẽs
tibi ꝯſolationẽ ſuã. ſi dignã illi ab in/
tus parauerís mãſionẽ. Omis glĩa e/
ius ⁊ decoꝛ ab intra eſt ⁊ ibi ꝯplacet ſi
bi. Frequẽs illi viſitatio cũ hoĩe inter
no: dulcis ſmocinatio: grata ꝯſolatõ
mlta pax familiaritas ſtupẽda nimis
Eya aĩa fidelis p̄para huic ſpõſo coꝛ
tuũ: q̃tenus ad te venire ⁊ in te habita
re dignet̃. Sic em̃ dicit. Si q̇s diligit
me ſmonẽ meũ ſuabit. ⁊ ad eũ venie/
mꝰ ⁊ mãſionẽ ap̄d eũ faciemꝰ. Da ergo
xp̄o locũ ⁊ ceterꝭ oĩbus nega introitũ.
Cũ xp̄m habueris diues es. ⁊ ſufficit
tibi. Ipſe erit puiſoꝛ tuꝰ ⁊ fidelis pcu/
ratoꝛ in oĩbus: vt non ſit opus tibi in
hoĩbus ſperare. Hoĩes em̃ cito mutã
tur ⁊ deficiũt velociter. xp̄s aũt manꝫ
in eternũ ⁊ aſtat vſq; in finez firmiter.

F

Nõ eſt magna fiducia ponẽda in ho/
mie fragili ꝛ mortali. etiã ſi vtilis ſit ꝛ
dilect⁹: neqꝫ triſticia multa capiẽda ex
hoc ſi interdũ aduerſet̃ ꝛ ꝯdicat. Qui
hodie tecũ ſunt cras ꝯtrariari poſſũt.
ꝛ ecõuerſo. ſepe vt aura vertũtur. Põe
totã fiduciã tuã in dño. ꝛ ſit ipẽ timor
tuus ꝛ amor tu⁹. Ipẽ ꝓ te reſpõdebit
ꝛ faciet bñ ſicut meli⁹ fuerit Non ha/
bes hic manentẽ ciuitatẽ ꝛ vbicũqꝫ fu
eris extrana⁹es ꝛ ꝑegrinus. nec reqͤz
aliqñ hẽbis. niſi xp̃o intime fuerꝭ vni
tus. Quid hic circũſpicis. cũ iſte non
ſit locus tue reqͤetõis. In celeſtibꝫ de
bet eſſe habitatio tua. ꝛ ſicut intrãſitu
cũcta terrena ſunt aſpiciẽda Trãſeũt
oĩa ꝛ tu cũ eis pariter. Uide vt nõ in/
hereas. ne capiaris ꝛ pereas Apud al
tiſſimũ ſit cogitatio tua. ꝛ deprecatio
tua ad xp̃m ſine intermiſſione dirigat̃
Si neſcis alta ſpeculari ꝛ celeſtia: reqͤ
eſce in paſſione xp̃i ꝛ in ſacris vulneri

bus ei⁹ libenter habita Si em̄ ad vulnera ⁊ precioſa ſtigmata ih̄u duote cō fugis magnā in tribulatōe ꝯfortatōꝫ ſenties. nec multū curabis hoīm de/ ſpectōes. faciliterqꝫ ꝟba detrahentiū ꝑferes. Chriſtus fuit etiā in mūdo ab hoībus deſpect⁹. ⁊ in maxima neceſſi/ tate a notꝭ ⁊ amicis inter opprobria de relict⁹ Chriſt⁹ pati voluit ⁊ ďſpici. ⁊ tu audes de aliq̄ cōqueri. Chriſt⁹ habuit adūſarios ⁊ oblocutores: ⁊ tu vis om nes hr̄e amicos ⁊ bn̄factores. Vn̄ co ronabiť patiētia tua ſi nil aduerſitatꝭ occurrerit Si nihil cōtrariū vis pati quō eris amic⁹ xp̄i. Suſtine te cum xp̄o et pro chriſto: ſi vis regnare cum xp̄o Si ſemel ꝑfecte introiſſes in interiora ih̄u ⁊ modicū de ardēte ei⁹ amo/ re ſapuiſſes. tūc de ꝓprio cōmodo vel incommodo nihil curares. ſed magiſ de opprobrio illato gauderes: quia a/ mor et dilectio iheſu xp̄i facit hominē

ſeipm cõtemnere. Amator ihu ꝛ verꝰ
internus ꝛ liber ab affectõibꝫ inordi-
natis põt ſe ad deũ libere ꝯuertere ꝛ e-
leuare ſe ſupra ſeipm in ſpũ ac fruitiue
qeſcere. Cui ſapiũt oĩa ꝓut ſunt: nõ vt
dicũtur aut eſtimant. hic ꝟe ſapiẽs eſt
ꝛ doctꝰ magis a deo q̃ȝ ab hoĩbꝰ. Qui
ab intra ſcit ambulare ꝛ modicũ reſ ab
extra põderare. non reqrit loca nec tẽ-
pora expectat ad habenda deuota ex-
ercitia. Hõ internus cito ſe recolligit.
qꝛ nun q̃ȝ ſe totũ ad exteriora effundit
Nõ illi obeſt labor exterior aut occu-
patio ad tps neceſſaria ſȝ ſic res eueni
unt ſic ſe illis accõmodat. Qui intus
bñ diſpoſitꝰ eſt ꝛ ordinatꝰ nõ curat mi
rabiles ꝛ ꝑuerſos hoĩm geſtꝰ. Tm̃ hõ
impedit ꝛ diſtrahit q̃ȝtum ſibi res at-
trahit. Si recte tibi eſſet ꝛ bñ purga-
tus eſſes oĩa tibi in bonũ cederẽt ꝛ ꝑfe
ctuȝ. Hõ multa tibi diſplicẽt ꝛ ſepe cõ-
turbãt. qꝛ adhuc non es tibi ꝑ̃ ꝑi ꝑfecte

mortuꝰ nec ſegregatus ab oībus terre
nis. Nihil ſic maculat ⁊ īplicat cor ho
mis ſicut impurꝰ amor ī creaturꝭ. Si
rēnuis ꝯſolari exteriꝰ poteris ſpecula
ri celeſtia ⁊ frequēter interiꝰ iubilare.

De humili ſubmiſſione ſub ꝑlati regimine. ¶ Ca. II.

Non magnipēdas q̄s ꝓ te vel
ꝯtra te ſit. ſed hoc age ⁊ cur̄ vt
deꝰ tecū ſit in om̄i re quā facis
Habeas ꝯſciaꝫ bonā. ⁊ deꝰ bn̄ te d̄fen
ſabit. Quē enī adiuuare voluerit. nul
lius ꝑuerſitas nocere poterit. Si tu
ſcis tacere ⁊ pati videbis ꝓculdubio
dn̄i auxiliū. Ipſe nouit tp̄us ⁊ modū
liberandi te ⁊ iō debes te illi reſignare
Dei eſt adiuuare ⁊ ab oī ꝯfuſione libe
rare. Sepe valde ꝓdeſt ad maiorē hūi
litatē ꝯſeruandā ꝙ d̄fectꝰ nr̄os aliȷ̄ ſci
unt ⁊ redarguūt. Dn̄ hō ꝓ defectibus
ſuis ſe hūiliat. tūc facilit̄ alios placat
⁊ leuiter ſatiſfacit ſibi iraſcentibꝫ. Hu

milez deus ꝓtegit ⁊ liberat: hūilem di-
ligit ⁊ ꝯſolatur. hūili homi ſe inclinat
hūili largit͛ gr̄az magnā: ⁊ poſt ſuā de
preſſionē leuat ad gl'iam. hūili ſua ſe-
creta reuelat ⁊ ad ſe dulciter trahit ⁊ in
uitat. Hūilis accepta ꝯtumelia ⁊ ꝯfu-
ſione ſatis bn̄ eſt in pace qꝛ ſtat in deo
⁊ nō in mūdo. Non reputes te aliq̇d
profeciſſe: niſi omnibus inferiorez te
eſſe ſentias:

¶ De bono pacifico hoīe. Ca. III

Pone te primo in pace ⁊ tūc a-
lios poterꝭ pacificare. Hō pa
cificus plus ꝓdeſt q̄ꝫ bn̄ doct᷒
Hō paſſionat᷒ etiā bonū in malū tra-
hit. ⁊ faciliter malū credit. Bon᷒ paci-
ficus hō oīa ad bonū ꝯuertit. Qui be
ne in pace eſt de nullo ſuſpicat͛. q̇ autē
male cōtent᷒ eſt ⁊ cōmot᷒ varijs ſuſpi
tōibus agitat͛. nec ipē q̇eſcit nec alios
q̇eſcere ꝑmittit. dicit ſepe qd̄ dicere nō
deberet. ⁊ omittit qd̄ ſepe ſibi magꝭ fa

cere expediret Cōſiderat qđ aliȷ̄ facere
tenentur ⁊ negligit qđ ip̄e facere tenet̄
Habe ergo p̄mū zelū ſup temetip̄m. tunc
zelare poteris etiā iuſte proximū tuum.
Tu bn̄ facta tua ſcis excuſare ⁊ tolera
re ⁊ alioꝝ nō vis recipe excuſatōes Iu
ſtius eſſet vt te accuſares ⁊ frēm tuum
excuſares Si portari vis porta ⁊ aliū
Vide q̄ꝫ longe es adhuc a vera charita-
te ⁊ hūilitate. q̄ nulli nouit indignari
vel iraſci niſi tm̄ ſibi ip̄i. Non ē magnū
cū bonis ⁊ māſuetis cōuerſari hoc ei
oībus naturaliter placet. ⁊ vnuſq̄ſq ꝫ li
bēter pacē hꝫ ⁊ ſecū ſentiētes magis di
ligit. Sꝫ cū duris ⁊ p̄uerſis aut indiſ
ciplinatꝰ aut nob̄ ꝯtrariātibus pacifi
ce poſſe viuere magna grā eſt. ⁊ lauda
bile nimis virileq ꝫ factū Sꝫ ſunt qui
ſeip̄os in pace tenēt ⁊ cū aliȷ̄s etiā pa-
cem habēt. Et ſunt qui nec pacem ha-
bēt. nec alios in pace dimittūt Aliȷ̄ ſūt
grauēs. ſꝫ ſibi ſunt ſp̄ grauiores Et ſunt q̄

ſeipos in pace retinēt: ⁊ ad pacē alios reducere ſtudent. ⁊ tñ tota pax nr̄a in hac miſera vita potius in hūili ſuffe/rētia ponenda eſt q̄ȝ in nō ſentiēdo cō traria. Qui meli⁹ ſcit pati pacē tenebit maiorē. Iſte eſt victor ſui. ⁊ dn̄s mūdi amicus chriſti ⁊ heres celi.

De pura mente ⁊ ſimplici intentione. ¶ Ca. IIII.

Duabus alis hō ſubleuatur a terrenis. ſimplicitate ſcȝ ⁊ puritate. Simplicitas debȝ eſſe ī intentōe. puritas in affectōe. Siplicitas intēdit deū: puritas apphēdit ⁊ guſtat. Nulla bona actio te ipediet. ſi lib intus ab omi inordinato affectu fueris. Si nihil aliud q̄ȝ dei bn̄placitū et p̄ximi vtilitatē intēdis ⁊ q̄ris. interna libertate frueris. Si rectū cor tuū eēt tūc oīs creatura ſpecl'm vite ⁊ liber ſcē doctrine eſſet. Non ē creatura tā pua ⁊ vilis q̄ bonitatem dei nō repſentet.

Si tu eſſes intus bon⁹ ꝛ pur⁹ tūc oīa
ſine īpedimento videres ꝛ bn̄ caperes
Coꝛ purū penetrat celuz ꝛ infernum.
Qualis vnuſquiſq; ē intus. taliter iu
dicat exteri⁹ Si eſt gaudiuz in mūdo
hoc vtiq; poſſidet puri cordis hō: ꝛ ſi
eſt alicubi tribulatio ꝛ anguſtia h̄ me
lius nouit mala ꝯſcia. Sicut ferrum
miſſum in ignem amittit rubiginē. et
totū candēs efficit. ſic hō ad deū ſe in
tegre ꝯuertēs a toꝛpoꝛe exuit ꝛ in no/
uū hoīem trāſmutat. Qn̄ hō incipit
tepeſcere tūc puuz metuit laboꝛē. ꝛ li/
benter externā accipit ꝯſolatōēz. Sz
qn̄ pfecte incipit ſe vincere et viriliter
in via dei ābulare. tūc minus ea repu
tat que ſibi pus grauia eſſe ſentiebat.

De ꝓpria ꝯſideratione. Ca. V

Non poſſumus nobiſipis ni/
mis credere qꝛ ſepe nob gr̄a ō
eſt ꝛ ſenſus. Modicū lumen
eſt in nobis. ꝛ hoc cito p negligētiaz

amittimꝰ. Sepe etiā nō aduertimꝰ ꝙ
tā ceci intus sumꝰ Sepe male agimꝰ ⁊
peius excuſamꝰ. ⁊ paſſione interdum
mouemur ⁊ zelū putamꝰ Parua in a-
liis repꝓhendimꝰ ⁊ nr̄a maiora ꝑtrāſi-
mꝰ Satʒ cito ſentimꝰ ⁊ pōderamꝰ qd̕
ab aliis ſuſtinemꝰ. ſʒ q̄ʒtum alii a nob̕
ſuſtineāt non aduertimꝰ Qui bn̄ ⁊ re
cte ſua pōderaret nō eēt qd̕ de alio ḡui
ter iudicaret. Internꝰ hō ſuipiꝰ curā
oībus curʒ an̄ponit. ⁊ q̇ ſibiipi dilige-
ter intēdit faciliter de aliis tacet. Nū
q̄ʒ eris internꝰ ⁊ deuotꝰ niſi de alienis
ſilueris ⁊ ad teipm̄ ſpecialiter reſpexe
ris. Sʒ tibi ⁊ dō totaliter intēdis mo
dicū te mouebit qd̕ foris ꝑcipis Ubi
es. qn̄ tibiipi pn̄s nō es. Et qn̄ oīa ꝑ
curriſti q̇d te neglecto ꝓfeciſti Si de-
bes hr̄e pacē ⁊ vnionē verā. optet ꝙ to
tū adhuc poſtponas ⁊ te ſolū p̄ oculiſ
habeas Multū ꝓinde ꝓficies. ſi te fe
riatū ab oī tꝑali cura ꝯſerues Ualde

deficies ſi aliq̄d tp̄ale reputaueris. Nil altū: nil magnū. nil gratū. nil acceptū tibi ſit. niſi pure deꝰ aut de deo ſit. Totū vanū eſtima q̄cq̄d cōſolatōis occurrit de aliq̄ creatura. Amās deū aīa ſb deo deſpicit vniuerſa. Solus deꝰ eternus ⁊ immēſus īplens oīa: ſolatiū eſt anime ⁊ vera cordis leticia

De leticia bone cōſcie. Ca. VI

Gloria boni hoīs teſtimoniū bone conſcie eſt. Habe bonā conſciam ⁊ ſp̄ habebis leticiā Bona cōſcia valde m̄lta pōt portare ⁊ valde leta eſt inter aduerſa. Mala cōſcientia ſp̄ timida eſt ⁊ inq̄eta. Suauiter requieſces ſi te cor tuū nō reprehēderit. Noli letari niſi cū bn̄feceris. Mali nūq̄ hn̄t verā leticiā nec internā ſentiūt pacem q2 non eſt pax impijs dicit dominus. Et ſi dixerint in pace ſumꝰ non venient ſuper nos mala. et quis tūc nobis nocere ⁊ aduerſari audebit

Ne credaſ eis q̄m̄ repente exurget ira
dei ꝛ in nihilū redigenť act⁹ eoꝝ. ꝛ co/
gitatõẽs eoꝝ ꝑibunt. Gl'iari in tribu
latõe nõ eſt grãue amãti. ſic em̄ gl'ari eſt
in cruce dñi gl'iari. Breuis gl'ia q̄ ab
hoībus dať ꝛ accipiť. Mūdi gl'iaꝫ ſꝑ
comitať triſticia Bonoꝝ gl'ia in cõſci
entijs eoꝝ ꝛ nõ in ore hoim Iuſtoꝝ le
ticia de dõ ꝛ in deo eſt. ꝛ gaudiū eoꝝ d̃
veritate Qui verã ꝛ eternã gl'iam deſi
derat tꝑalem nõ curat. Et q̄ tꝑalem q̄
rit gl'iaꝫ aut non ex aīo ꝯtēnit. min⁹ a
mare cõuincitur celeſtē. Magnaꝫ hꝫ
cordis tranquillitatē q̄ nec laudes cu
rat nec vituꝑia Facile erit ꝯtēptus ꝛ
ꝛ pacatus cui⁹ ꝯſcia mūda eſt. Nõ es
ſanctior ſi laudaris nec vilior ſi vitu/
peraris. Qđ es hoc es. nec maior dici
vales q̄ȝ deo teſte ſis. Si attēdis q̄d a
pud te ſis int⁹ non curabis q̄d de te lo
quãtur hoīes foris: hõ videt in facie
de⁹ aūt in corde. Hõ ꝯſiderat act⁹. d̃s

penſat intentões. Bñ ſp agere ꝛ modi
cũ de ſe tenere. hũilis aĩe indiciuꝫ eſt.
Nolle cõſolari ab aliqua creatura ma
gne puritatꝫ ꝛ interne fiducie indiciũ
eſt. Qui nullũ extrinſecꝰ ꝓ ſe teſtimo/
niũ q̃rit liquet ꝙ ſe deo totaliter cõmi
ſit. Nõ em̃ q̇ ſe ipm̃ cõmendat ille ꝓba
tus eſt ait btũs Paulꝰ. ſꝫ quẽ ds cõmẽ
dat. Ambulare cũ deo intꝰ nec aliqua
affectione teneri foris. ſtatus eſt inter
ni hominis:

De amore ihũ ſup oĩa. Ca. VII.

Beatus qui intellit q̇d ſit ama
b re ihm̃ ꝛ cõtemnere ſeipm̃ ꝓpt
ihm̃. Oportet dilectuꝫ ꝓ dilecto
oĩa relinquere. qꝛ ihs vult ſolꝰ ſup oĩa
amari. Dilectõ creature fallax eſt ꝛ in
ſtabilis: dilectõ ihũ fidelis ꝛ pſeuerabi
lis. Qui adheret creature cadet cũ la/
bili. q̇ amplectit̃ ihm̃ firmabitur i euũ
Illũ dilige ꝛ amicũ tene tibi. q̇ oĩbus
recedentibꝫ te non derelinquet nec pa

tientur in fine ꝑire Ab hominib⁹ op/
tet te aliqñ ſeꝑari ſiue velis ſiue nolis
Teneas te apđ ihm viuẽs ꝛ moriens
ꝛ illi⁹ fidelitati te cõmitte q̇ oibus de
ficientibꝫ ſolus põt te iuuare. Dilect⁹
tu⁹ talis eſt nature vt alienuꝫ nõ velit
admittere ſed ſol⁹ vult coꝛ tuũ habere.
ꝛ tanq̄ꝫ rex in ꝓprio throno ſedere. Si
ſciref te bñ ab omĩ creatura euacuare
ihus deberet libẽter tecũ habitare. Pe
ne totũ ꝑditũ inuenies q̇cq̇d extra ihe
ſum in hoibus poſueris. Nõ ꝯfidas
nec imitarꝭ ſuꝑ calamũ vẽtoſuꝫ. quia
ois caro fenũ ꝛ ois glia ei⁹ vt flos feni
cadet Cito decipieris ſi ad externã ho
minũ apparentiã tm̃ aſpexeris. Si ei
tuũ in alijs q̄ris ſolaciũ ꝛ lucrũ ſentieſ
ſepe detrimentũ. Si q̄ris in oibus ie
ſuꝫ inuenies vtiq̄ꝫ ihm. Si autẽ q̄ris
teipm inuenies etiã teipm ſꝫ ad tuã ꝑ
nitiẽ. Pl⁹ em̃ hõ nociuioꝛ eſt ſibi ſi ihm
nõ q̄rit. q̄ꝫ tot⁹ mũd⁹ ꝛ oẽs ſui adũſarij

De familiari amicicia ihu. Ca. VIII

Quādo ihs adeſt totū bonum
eſt nec q̄cq̄ȝ difficile videt̄ Qn̄
ṽo ihs nō adeſt totū durū eſt
Qn̄ ieſus intus nō loq̇tur. ꝯſolatō vi
lis eſt Si aūt ihus vnū verbū loq̇tur
tm̄: magna ꝯſolatio ſentit̄ Nōne ma-
ria magdalena ſtatim ſurrexit de loco
in q̄ fleuit. qn̄ martha illi dixit. Mgr̄
adeſt ⁊ vocat te. Felix hora qn̄ ihs vo
cat d̄ lachrymis ad gaudiū ſpūs Quā
aridus ⁊ durus es ſine ihu Quā inſi
piens ⁊ van⁹ ſi cupis aliq̇d extra ihm.
Nōne hoc eſt mai⁹ dānū q̄ȝ ſi totū ꝑde
res mundū. Quid poteſt mūdus cō
ferre ſine ieſu Eſſe ſine ieſu grauis eſt
infernus. ⁊ eſſe cū ieſu dulcis ꝑadiſus
Si fuerit tecū ihs null⁹ poterit noce/
re inimic⁹ Qui inuenit iehſum inue/
nit theſaurum bonum. immo bonuȝ
ſuper omne bonum. Et qui perdit ie
ſum perdit nimis multū ⁊ pl⁹ q̄ȝ totuȝ

mundū. Pauperrim⁹ eſt q̄ viuit ſine ie/
ſu. ⁊ ditiſſim⁹ q̄ bn̄ eſt cū ihu Magna
ars eſt ſcire ꝯuerſari cū ihu ⁊ ſcire ihm̄
tenere magna prudentia Eſto hūilis
⁊ pacificus ⁊ erit tecū ihs. ſis deuot⁹ ⁊
q̄etus ⁊ pmanebit tecū ihs Potes ci/
to fugare ihm ⁊ grām ei⁹ pdere ſi volu
eris ad exteriora declinare. Et ſi illuz
effugaueris ⁊ pdideris ad quē tūc fu/
gies ⁊ quē tūc q̄res amicū. Sine ami
co nō potes diu viuere. Et ſi ihs non
fuerit tibi pre omnib⁹ amicus eris ni
mis triſtis ⁊ deſolat⁹. Fatue igit̃ agis
ſi in aliquo altero ꝯfidis ⁊ letar̃. Eli/
gendū magis totū mūduz hr̄e ꝯtriuz:
q̄z ihm offenſum. Ex oībus ĝ char̃ ſit
ihs dilect⁹ ſpecialis. Diligātur oēs p/
pter ihm. ihs aūt ꝓpter ſeipm Sol⁹ ie
ſus xp̄s ſingulariter eſt amand⁹ q̄ ſol⁹
bon⁹ ⁊ fidelis inuenit̃ p̄ oībus amicꝭ
Propter ipm ⁊ ī ipo tā amici q̄z inimi
ci tibi ſint chari. ⁊ p̄ oībus his exoran

dus eſt vt oẽs ip̄m cognoſcant ⁊ dili
gāt. Niſi cupias ſingulariter laudā
ri ⁊ amari. qꝛ hoc ſoli⁹ dei eſt: q̄ ſi lẽm ſi
bi non hꝫ. Nec velis ꝙ aliq̄s in corde
ſuo tecū occupet̃ neqꝫ tu cū alicui⁹ oc/
cuperis amore. ſ; ſit ih̄s inte ⁊ in om̄i
bono hoīe. Eſto pur⁹ ⁊ liber ab int⁹ ſi
ne alicui⁹ creature ip̄licamento. oꝑtet
te eſſe nudū ⁊ purū cor ad ih̄m gerere ſi
vis vacare ⁊ videre q̄ꝫ ſuauis eſt dn̄s.
Et reuera ad hoc nō ꝑuenies niſi gr̄a
ei⁹ fueris preuētus ⁊ intract⁹ vt oībus
euacuatꝭ ⁊ licentiatꝭ ſolus cū ſolo vni
aris. Qn̄ em̄ gr̄a dei venit ad hoīem
tūc potēs fit ad oīa. ⁊ qn̄ recedit tunc
pauꝑ ⁊ infirmus erit. ⁊ q̄ſi tm̄ ad flagel
la d̄relict⁹. In his nō debes deijci nec
deſꝑare. ſ; ad volūtatez dei eq̄nimiter
ſtare et cūcta ſuꝑuenīētia tibi ad lau/
dē ih̄u xp̄i perpeti. qꝛ poſt hyemē ſeq̄t̃
eſtas. poſt noctē redit dies. ⁊ poſt tē/
peſtatē ſerenitas magna.

H

¶ De carentia omnis ſolacij.
Capitulum. IX

Non eſt graue humanū ꝯtēne
re ſolatiū cuȝ adeſt diuinum.
Magnū eſt ⁊ valde magnuȝ:
tā hūano q̄ȝ diuino poſſe carere ſolatō
⁊ ꝑ honore dei libēter exiliū cordis vel
le ſuſtinere ⁊ in nullo ſeipm̄ q̄rere. nec
ad ꝓpriū meritum reſpicere. Quid ma
gni es ſi hylaris ſis ⁊ deuot⁹ adueniē
te grā. optabilis cūctis hec hora. Sa
tis ſuauiter eq̄tat queȝ grā dei portat
Et q̄d mirū ſi onus nō ſentit q̄ porta
tur ab oīpotente ⁊ ducit̄ a ſummo du
ctore. Libēter habem⁹ aliq̄d ꝓ ſolatio
⁊ difficulter hō exuit̄ a ſeipo Vicit ſct⁹
martyr Laurētius ſecl'm cū ſuo ſacer
dote: q2 oīe qđ in mūdo delectabile
videbat̄ deſpexit. ⁊ dī ſummi ſacerdo
tem Sixtū quē maxime diligebat ꝑ a
more xp̄i etiā a ſe tolli clemēter ferebat
Amore igit̄ creatoris amorē hoīs ſu/

pauit: ⁊ pro humano ſolacio diuinuȝ
bñplacituȝ magis elegit. Jta ⁊ tu ali/
quē neceſſariū ⁊ dilectū amicū ꝑ amo
re dei diſce relinquere. Nec grauiter fe
ras cū ab amico derelictꝰ fueris. ſciēs
q̄m oportet nos om̄es tandeȝ ab inui
cem ſepari. Multū ⁊ diu oꝑtet hoīeȝ
in ſeiṗo certare an̄q̄ȝ diſcat ſeiṗm ple/
ne ſuꝑare. ⁊ totū affectuȝ ſuū plene in
deū trahere. Qn̄ homo ſtat ſuꝑ ſeiṗo
facile labitur ad ꝯſolatōes humanas
Sȝ verus xp̄i amator ⁊ ſtudioſus ſe
ctator virtutū non cadit ſuꝑ illas con
ſolatōes nec q̄rit tales ſenſibiles dul/
cedines. ſed magis fortes exercitatōes
⁊ pro xp̄o duros ſuſtinere labores. Cū
igitur ſpūalis ꝯſolatio a deo dat̄. cum
gr̄ax actione accipe eā. ſed dei munꝰ in
tellige eſſe. non tuum meritum. Noli
extolli noli nimiū gaudere nec inanit̄
p̄ſumere. ſȝ eſto magꝭ hūilior ex dono:

cautioꝛ quoq; ⁊ timoratioꝛ in cunctis
actib; tuis. qm̄ trāſibit hoꝛa illa ⁊ ſeq̄/
tur tēptatio. Cū ablata fuerit ꝯſolatio
non ſtatim deſperes. ſ; cū hūilitate et
patiētia expecta celeſtē viſitatōez. quia
potēs eſt deꝰ amplioꝛē tibi rēdonare g̃
tiā ⁊ ꝯſolationē. Iſtō nō eſt nouū nec
alienū viā dei exptis. qꝛ i magnis ſan/
ctis ⁊ in antiq̇s ꝓphetis fuit talis ſepe
alternatōis modus. Vn̄ q̇de ꝫpn̄te iā
gr̄a dicebat. Ego dixi in abundantia
mea nō mouebor ineternū. Abſente
aūt gr̄a quid in ſe fuerit exptus adiū/
git dicēs. Auertiſti faciē tuā a me ⁊ faꝰ
ctus ſū; conturbatꝰ. Inter hec tn̄ neq̄
q; deſperat. ſ; inſtātius dn̄m rogat. et
dicit. Ad te dn̄e clamabo. ⁊ ad deū me
u; deprecaboꝛ. Deniq; oratōis ſue fru
ctū repoꝛtat. ⁊ ſe exauditū teſtat̄ dicēs:
Audiuit dn̄s ⁊ miſ̄tus eſt mei: dn̄s fa
ctꝰ eſt adiutoꝛ meꝰ. Sz in quo. Cōuer
tiſti inquit planctū meū in gaudiū mi

hi ꝛ circũdediſti me leticia. Et ſi ſic ac
tum ē cũ magnis ſanctis. nō eſt deſpe
randũ nob̄ infirmis ꝛ pauperibꝫ ſi in
terdũ in frigiditate ꝛ interdũ in feruoꝛe
ſumꝰ. qm̄ ſpũs venit ꝛ recedit ẜm ſue
voluntatis bñplacitũ. Vñ beatꝰ Job
ait Viſitas eũ diluculo ꝛ ſubito ꝓbas
illũ. Sup ꝗd igiť ſperare poſſum aut
in quo ꝯfidere debeo niſi in ſola mag̃
miſcdia dei ꝛ in ſola ſpe gr̃e celeſtꝫ Si
ue ei aſſint hoĩes boni ſiue deuoti fra
tres ꝛ amici fideles: ſiue libꝛi ſancti vł
tractatus pulchꝛi: ſiue dulcis cãtus ꝛ
hymni. oĩa hec modicũ iuuãt ꝛ modi
cũ ſapiũt. qñ deẜtus ſuꝫ a gr̃a ꝛ in pꝛo
pꝛia pauꝑtate relictꝰ Tũc nõ eſt meliꝰ
remediũ q̃ꝫ patiẽtia ꝛ abnegatõ mei in
volũtate dei. Nunq̃ꝫ inueni aliquem
tá religioſuꝫ ꝛ deuotũ ꝗ non habuerit
interdũ gr̃e ſubtractõꝫ. aut nõ ſenſerit
feruoꝛis diminutõeꝫ. Nullꝰ ſanctꝰ fu
it vnq̃ꝫ tã alte raptus ꝛ illuminatꝰ qui

prius vł poſtea non fuit tēptatus. Nō
eṁ dign⁹ eſt alta dei cōtemplatōne q̇ p
deo non ē exercitat⁹ aliqua tribulatōe.
Solz eṁ ſequētis ꝯſolatōis tēptatio
precedēs eſſe ſignū. Naz tēptationib⁹
pbatis celeſtis pmittit̄ ꝯſolatio. Qui
vicerit inquit dabo ei edere d ligno vi
te Datur etiam ꝯſolatio diuina vt hō
fortior ſit ad ſuſtinendū aduerſa. Se
quitur etiā tēptatio. ne ſe eleuet de bo
no. Nō dormit dyabolus nec caro ad
huc mortua eſt. iō non ceſſes prepara
re te ad certamē. qr a dexteris z a ſini
ſtris ſunt hoſtes qui nunq̄ q̇eſcunt

De gratitudine p gr̄a dei.
Ca. X

Quid queris quietē cū nat⁹ ſis
ad laborē. Pone te ad paciēti
am magis q̄ ad ꝯſolatōem. z
ad crucē portandā magis q̄ ad letici
am. Quis eṁ ſecularių nō libēter con

ſolatõez ⁊ leticiã ſpũalez acciperet ſi ſꝑ obtinere poſſet. excedũt eñ ſpũales cõſolatões oẽs mundi delicias ⁊ carnis voluptates. Nam oẽs delicie munda ne aut turpes ſunt aut vane. Spiri/tuales ꝟo leticie ſole iocunde ⁊ bone/ſte ex ꝟtutibꝰ ꝓgenite ⁊ a deo puris mẽtibus infuſe Sed iſtis diuinis cõſo/lationibꝫ nemo ſemꝑ pro ſuo affectu frui valet. qꝛ tempꝰ tẽptatõnis nõ diu ceſſat. Multũ ꝯtrariatꝛ ſupne viſitati oni falſa libertas animi ⁊ magna con fidentia ſui. Deꝰ bñ facit cõſolatõis gr̃tiam dãdo. ſed hõ male agit nõ totuz deo cũ gr̃aꝝ actõe retribuendo: Et iõ nõ poſſunt in nob dona gr̃e fluere. qꝛ ingrati ſumus auctori: nec totũ refun dimus fontali origini. Semper eñ debetur gratia digne gratias referen ti. ⁊ aufertur ab elato quod dari ſolet humili Nolo conſolationem que mi hi aufert compunctõem. Nec affecto

cõtemplatõez que ducit in elatõez Nõ
em̃ oẽ altũ ſctm̃ nec om̃e deſideriũ pu
rũ: nec oẽ dulce bonũ nec oẽ charũ do
g̃tuz Libẽter accepto g̃ram vñ hũili/
or z timoratior inueniar. atq3 ad relin
quẽduz me parior fiam. doct⁹ dono g̃
tie z erudit⁹ ſubtractiõis ꝟbere nõ ſibi
audebit q̃cq3 boni attribuere. ſ3 poti⁹
ſe pauperẽ z nudum ꝯfitebit. Da deo
q̃cq̃d dei eſt. z tibi aſcribe qđ tuũ eſt. h̃
eſt: đo g̃ras ꝓ g̃ra tribue. tibi autẽ ſoli
culpã z dignã penã ꝓ culpa đberi ſen
tias. Pone te ſꝑ ad infimuz z dabit ti
bi ſummũ. nã ſummũ nõ ſtat ſine infi
mo Sũmi ſancti apđ deũ mĩmi ſunt
apud ſe. z q̃3to gl'ioſiores tãto in ſe hu
miliores. pleni ꝟitate z gl'ia celeſti nõ
ſunt vane gl'ie cupidi In deo fundati
z cõfirmati nullo mõ poſſunt eſſe ela/
ti. z q̃ đo totũ aſcribũt q̃cq̃d boni acce
perũt. gl'iaz ab inuicẽ nõ q̃runt. ſ3 glo
riã q̃ a ſolo deo ẽ: volũt. z deũ in ſe z in

oībus ſanctis laudari ſup̱ oīa cupiūt
ꝛ ſp̱ in idipm tendūt. Eſto igit̄ gratuſ
in mīmo. ꝛ eris dign⁹ maiora accip̱e.
Sit tibi minimū etiā ꝓ maximo ꝛ ma
gis ꝯtēptibile ꝓ ſpeciali dono. Si di-
gnitas datoris inſpicit̄ nullū datū p̱
uum aut mun⁹ vile videbit̄. Nō em̄ p̱
uum mun⁹ eſt qd̓ a ſummo dō donat̄
etiā ſi penas ꝛ vbera donauerit gratū
eſſe debꝫ. qꝛ ſp̱ ꝓ ſalute nr̄a facit q̇cq̇d
nob̄ aduenire p̱mittit. q̇ grām dei reti
nere deſiderat ſit grat⁹ ꝓ grā dei data.
patiens pro ſublata: oret vt redeat cau
tus ſit ꝛ humilis ne amittat.

De paucitate amatoꝝ crucis ie ſu. ¶ Capitulum. XI

Habet ihs nūc multos amato
res regni ſui celeſtꝫ. ſꝫ paucos
baiulatores ſue crucis. Hꝫ mlt̄
tos d̓ſideratores ꝯſolatōis ſꝫ paucos
tribulatōnis. Plures inuenit ſocios
mēſe. ſꝫ paucos abſtinētie. Oēs volūt

cũ xp̄o gaudere: ſʒ pauci volũt p ip̄o a
liq̄d ſuſtinere. Multi ſequunt̄ ihm̄ vſ
qꝫ ad fractionē panis. ſʒ pauci ad bibē
dũ calicē paſſionis. Multi miracula
ei⁹ venerant̄. ſed pauci ignominiã cru
cis ſequunt̄. Multi ihm̄ diligũt qꝫdiu
aduerſa nõ cõtingũt. Multi illũ lau/
dãt ꝛ bñdicunt qꝫdiu ꝯſolatões aliq̄s
ab ip̄o recipiũt. Si aũt ſe ihus abſcõ
derit ꝛ modicũ eos reliq̄rit. aut in q̄ri
moniã aut in deiectõeʒ nimiã cadunt
Qui aũt ihm̄ ꝓpter ihm̄ ꝛ nõ ꝓpter ſuã
aliquã ꝯſolatõem ꝓpriã diligũt ip̄m in
tribulatõe ꝛ in anguſtia cordis ſicuti
ſumma cõſolatõe bñdicũt. Et ſi nũqꝫ
eis ꝯſolatõnem dare vellet. ip̄m tñ ſꝑ
laudarēt ꝛ ſꝑ gr̄as agere vellēt. O q̄n
tũ põt amor ihu purus. nullo ꝓprio cõ
modo vel amore ꝑmixtus. Nõne oẽs
mercenarij ſunt dicẽdi q̄ ꝯſolatões ſꝑ
querũt. Nõne amatores ſui magis qꝫ
xp̄i ꝓbant̄. q̄ ſua cõmoda vel lucra ſꝑ

meditāt. Ubi inuenieẗ taliſ q̇ velit ꝺo
ſuire ḡtis. Raro inueniẗ tā ſpūalis a
liquis q̇ oībus ſit nudat⁹. Nā verum
ſpū pauperē ⁊ ab om̄i creatura nudū
quis inueniet. Procul ⁊ ꝺe vltimis fi
nib⁹ preciū ei⁹. Si dederit hō omnē
ſubſtātiam ſuā. adhuc nihil eſt. ⁊ ſi fe
cerit penitētiaꝫ magnā adhuc exiguū
eſt. ⁊ ſi apprehenderit oēm ſcientiā ad/
huc longe ē. ⁊ ſi habuerit virtutē ma/
gnā ⁊ deuotōꝫ nimis ardentē adhuc
multū ſibi deeſt. vnū. ſ. qꝺ ſibi ſumme
neceſſariū eſt. Quid illud? Ut oībus
relictis ſe relinquat. ⁊ a ſe totaliter exe
at. nihilqꝫ ꝺe priuato amore retineat.
Cū om̄ia fecerit que faciēda nouerit.
nihil ſe feciſſe ſentiat. Nō grāde pon/
deret qꝫ grandis eſtimari poſſit: ſed in
veritate ſeruum inutilem ſe pnunciet
ſicut veritas ait. Cum feceritis om/
nia que precepta vobis ſunt. adhuc
dicite quia ſerui inutiles ſum⁹. Tunc

ꝟo paupꝫ ⁊ nudus ſpũ eſſe poterit: et cũ ꝓpħa dicere. Qꝛ vnicus ⁊ paupꝫ ſũ ego Nemo iſto ditioꝛ. nẽo tñ liberioꝛ. ne‑mo potẽtioꝛ illo q̇ ſcit ſe ⁊ oĩa relinq̃re et ad infimum ſe po nere.

De regia via ſctẽ crucis . Ca. XII

Durus hic multis videť ſmo. Abnega temetip̃m: tolle cru‑cẽ tuã ⁊ ſeq̃re ihm̃. Sed mlťo durꝰ erit audire illõ extremũ ꝟbũ. Diſcedite a me maledicti in ignẽ eternuȝ. Qui em̃ mõ libenter audiũt ⁊ ſequunť ꝟbuȝ crucis: tũc nõ timebũt ab auditi one mala eterne dãnatõis. Hoc ſignũ crucis erit in celo cũ dñs ad iudican‑dũ venerit. Tũc oẽs ſui crucis qui ſe crucifixo ꝯformauerũt in vita: ad xp̃ȝ accedẽt iudicẽ cuȝ mag̃ fiducia Quid igiť times tollere crucẽ ꝑ quã itur ad regnũ. In cruce ſalus. ĩ cruce vita. in cruce ꝓtectio ab hoſtibꝫ: in cruce infu ſio ſupne ſuauitatꝭ. in cruce robur mẽ

tis. in cruce gaudiũ ſpũs. in cruce vir
tus ſumma. in cruce ꝑfectio ſanctitatꝭ
Non eſt ſalus aĩe nec ſpes eterne vite
niſi in cruce: Tolle ḡ crucẽ tuã ⁊ ſeq̃re
ihm. ⁊ ibis in vitã eternã. Preceſſit il-
le baiulãs ſibi crucez. ⁊ mortuꝰ eſt ꝓ te
in cruce. vt tu etiã portes crucẽ ⁊ mo-
ri affectes in cruce. qꝛ ſi cõmortuꝰ fue-
ris etiã cũ illo ꝑiter viues. ⁊ ſi ſociꝰ fu
eris pene ſociꝰ eris ⁊ glie. Ecce in cru-
ce totũ ꝯſtat. ⁊ in moriendo totũ iacet
⁊ non ẽ alia via ad vitã ⁊ ad verã inter
nã pacẽ niſi via ſancte crucis ⁊ q̃tidia-
ne mortificatõnis Ambula vbi vis. q̃
re qͦcũqꝫ volueris. ⁊ nõ inuenies alti
orẽ viaz ſuꝑ. nec ſecuriorẽ viã infra ni
ſi viã ſctẽ crucꝭ. Diſpone ⁊ ordina oĩa
ſm tuũ velle ⁊ videre: ⁊ nõ inuenies ni
ſi ſẽꝑ aliq̃d pati debere. aut ſpõte aut in
uite. ⁊ ita crucẽ ſꝑ inuenies. Aut eĩ in
corꝑe dolorẽ ſenties. aut ĩ aĩa ſpũs tri
bulatõez ſuſtinebis. Interdũ a deo re

linqueris.interdũ a ꝓximo exercitabe
ris ⁊ qđ ampliꝰ eſt ſepe tibimetipſi gra
uis eris nec tñ aliq̄ remedio vł ſolatõ
liberari.ſeu alleuiari poteris. ſed do/
nec deus voluerit oꝑtet ꝙ ſuſtineas.
Uult eñ deꝰ vt tribulatõez ſine cõſo/
latione diſcas pati.⁊ vt illi te totaliter
ſubĳcias ⁊ hũilioꝛ ex tribulatõne fias
Nemo ita coꝛdialiter ſentit paſſionē
xp̄i ſicut is cui ꝯtigerit ſiĺia pati. Crux
igit̃ ſemꝑ ꝑata eſt. ⁊ vbiq₃ te expectat.
Non potes effugere vbicũq₃ cucurre
ris.qꝛ vbicũq₃ veneris teip̄m tecũ poꝛ
tas ⁊ ſꝑ teip̄m inuenies. Conuerte te
ſup̄.ꝯuerte te infra, ꝯuerte te extra ⁊ ĩ
tra ⁊ ĩ hĳs oĩbus inuenies crucē ⁊ ne/
ceſſe ē te vbicũq₃ tenere pacientiã ſi in
ternã vis hr̃e pacē ⁊ ꝑpetuaz ꝓmereri
coꝛonã. Si libēter crucē poꝛtas poꝛ/
tabit te ⁊ deducet te ad deſideratũ finē
vbi ſcʒ finis paciēdi erit.q̃uis hic nõ
erit. Si inuite poꝛtas onꝰ tibi facis:⁊

teipſuz magis ḡuas ⁊ tñ oportet vt ſuſti
neas. Si abijcis vnā crucē aliā ꝓcul
dubio inuenies. ⁊ forſitā ḡuiorē. Cre
dis tu euadere qđ null⁹ mortaliū po/
tuit preterire. Quis ſctōꝝ in mūdo ſi
ne cruce ⁊ tribulatōe fuit. Nec em̄ do
min⁹ nr̄ ih̄s xp̄s vna hora ſine dolore
paſſionis fuit q̄ꝫdiu in hoc mūdo vix
it. Oportebat ait xp̄m pati ⁊ reſurgere
a mortuis. ⁊ ita intrare in gl̄am ſuaz.
Et quō tu aliā viā querꝭ q̄ꝫ hāc regiaz
viā que eſt via ſctē crucis. Tota vita
xp̄i crux fuit ⁊ martyriū. ⁊ tu tibi que
ris requiē ⁊ gaudiū. Erras erras ſi a/
liud queris q̄ꝫ pati tribulatōnes: qꝛ to
ta iſta vita mortalis plena miſerijs et
circūſigta crucibꝫ. Et q̄nto alti⁹ quis
in ſpū ꝓfecerit. tāto ḡuiores cruces ſe
pe inueniet: qꝛ exilij ſui pena magꝭ ex a
more creſcit. Sed tamē iſte ſic multi/
pliciter afflictus non eſt ſine leuamīe
ꝯſolatōis. qꝛ fructū magnū ſibi ſentit

accreſcere ex ſufferentia ſue cruc;. Nã dũ ſpõte illi ſe ſubijcit oẽ onus tribulatiõis in fiduciã diuine ꝯſolatõis cõuertit. Et q̄ꝫto caro mag; ꝑ tribulatõez atterit. tãto ampli⁹ ſpũs ꝑ internã ꝯſolatõz roborat: Et nõnunq̄ꝫ intm̄ ꝯfortat ex affectu tribulatõiſ ⁊ aduerſitat; ob amorẽ cõformitatis cruc; xp̄i vt nõ ſine dolore ⁊ tribulatõe eẽ vellet qm̄ tãto ſe acceptiorẽ dõ credit quãto plura ⁊ ḡuiora ꝓ eo ꝑferre poterit. Nõ eſt illud ꝟtus hoīs ſ; gr̄a xp̄i. que tãta põt ⁊ agit ĩ carne fragili. vt qð naturaliter ſꝑ abhorret ⁊ fugit. hoc feruore ſpirit⁹ aggrediat ⁊ diligat. Nõ eſt ſc̄m hoīem crucẽ portare. crucẽ amare. corp⁹ caſtigare. ⁊ ſuituti ſubijcere: honores fugere. cõtumelias libẽter ſuſtinere: ſeip̄m deſpicere ⁊ dſpici optare. aduerſa queq̄ꝫ cũ dãnis ꝑpeti. ⁊ nihil ꝓſꝑitatis in hoc mũdo deſiderare. Si ad teip̄m reſpicis. nihil hmõi ex te poteris. ſ; ſi in

dño ꝯfidis dabitur tibi fortitudo de
celo. ⁊ ſubijcieẗ ditõi tue mũdus ⁊ ca/
ro. Sz nec inimicũ diabolũ timebis
ſi fueris fide armatus: ⁊ ihũ cruce ſig/
tus. Pone ḡ te ſicut fidelis ⁊ bonꝰ ſer/
uus xp̄i ad portandũ viriliter crucem
dñi tui ꝑ te ex amore crucifixi. Prepa
te ad tolerãda mlta aduerſa ⁊ varia in
cõmoda in hac miſera vita. qꝛ ſic tecũ
erit vbicũqꝫ fueris ⁊ ſic reuera eũ inue
nies vbicũqꝫ latueris Oꝑtet te ita eſſe
⁊ non ẽ remediũ euadẽdi a tribulatõe
maloꝝ ⁊ dolore q̄ꝫ vt te patiaris. Ca/
licez dñi affectãter bibe ſi amicꝰ eiꝰ eſſe
⁊ partẽ cũ eo habere deſideras. Coſo
lationes deo cõmitte. faciat ipe cũ tali/
bus ſicut ſibi magꝭ placuerit. Tu ꝓo
pone te ad ſuſtinendũ tribulatões ⁊
reputa eas maximas ꝯſolatões: qꝛ nõ
ſunt cõdigne paſſiones huius tpis ad
futurã gl'iam q̄ reuelabiẗ in nob. pme
rẽda. etiã ſi ſolus oẽs poſſes ſuſtinere

H

Qñ ad hoc veneris q̄ tribulatio tibi
dulcis eſt ⁊ ſapit p xp̄o tūc bñ tecū eſſe
eſtima. q2 inueniſti ꝑadiſum in terra.
Quādiu pati tibi ḡue ē ⁊ fugere q̄ris.
tādiu male habebis. ⁊ ſequet̃ te vbiq3
fuga tribulatōis. Si ponis te ad qđ
eſſe debes: videlicet ad patiendū ⁊ mo
riendū fiet cito meli9 ⁊ pacē inuenies.
Etiā ⁊ ſi rapt9 fueris in terciū celū cuz
paulo. nō es ꝓpterea ſecurat9 de nullo
ꝯtrario ſuſtinēdo. Ego inq̇t ih̄s oſtē/
daz illi quāta opteat eū pro noīe meo
pati. Pati ḡ tibi remanet ſi ih̄m dilige
re ⁊ ꝑpetuo illi ſuire placet. Utinā di
gn9 eſſes p noīe ih̄u aliq̇d pati. q̄3 ma
gna gl'ia remaneret tibi: quāta exulta
tio oībus ſanctis dei: q̄nta q̄3 edifica/
tio eſſet ꝓximi. Nā patienciā oēs recō
mendāt q̄uis pauci tamē pati velint
Merito deberes libēter modicū pati
p xp̄o cū mlt'i grauiora paciunt̃ p mū
do. Scias p certo q2 morientē te op3

ducere vitã . ꝛ quãto plus quiſq; ſibi mo
rit tãto deo magis viuere incipit. Ne
mo apt⁹ eſt ad cõprehendendũ celeſtia
niſi ſe ſubmiſerit ad portanduz p xp̃o
aduerſa Nil deo accepti⁹. nihil tibi ſa
lubrius in mũdo iſto q̃z libẽter pati p
xp̃o Et ſi eligendũ tibi eſſet magis op
tare deberes p xp̃o aduerſa pati q̃z mlt
tis ↄſolatõibus recreari. qꝛ xp̃o ſimi
lioꝛ eſſes ꝛ om̃ibꝫ ſanctis ei⁹ magis cõ
formioꝛ. Non em̃ ſtat meritum noſtꝝ
ꝛ profectus ſtatus noſtri in mult; ſua
uitatibus ꝛ cõſolatõibus: ſed potius
in magnis grauitatib⁹ ꝛ tribulatõib⁹
pferendis. Siquidẽ aliquid meli⁹ ꝛ v
tilius ſaluti hominuz q̃z pati fuiſſet.
chriſtus vtiq; verbo ꝛ exemplo oſten
diſſet. Nam et ſequentes ſe diſcipu
los oẽſq; eum ſequi cupientes maiſe
ſte ad crucẽ portandã hortat ꝛ dic. Si
q̃s vult venire poſt me abneget ſemet

ip̄m ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequatur me. Omibus ꝯplectis ⁊ ſcrutatis ſit iſta finalis cōcluſio. Qm̄ ꝑ multas tribulationes optet nos intraer in regnū dī

¶ Explicit liber ſecundus

Incipit tercius

¶ De interna xp̄i locutōe ad aīaȝ fidelem. Capitulū. I

Audiaȝ quid loquatur in me dn̄s ds Btā aīa que dn̄m in ſe loquentē audit: ⁊ de ore eiꝰ ꝟbuȝ ꝯſolatiōis accipit. Btē aures q̄ venas diuini ſuſurriȷ ſuſcipiūt: ⁊ de mūdi huiꝰ ſuſurrationibꝫ nihil aduertūt. Btē plane aures q̄ non vocē foris ſonantē. ſȝ interiꝰ auſcultāt veritatē loquentē ⁊ docentem. Beati oculi q̄ exterioribꝫ clauſi. interrioribꝫ aūt ſunt intenti. Beati q̄ interna penetrāt ⁊ ad capienda archana ce

leſtia magis ac magis p̱ q̃tidiane exerci
tia ſe ſtudẽt preparare. Beati q̃ deo vaca
re geſtiũt ⁊ ab om̃i ĩpedimento ſeculi
ſe excutiũt. Animaduerte hec o aĩa
mea ⁊ claude ſenſualitatis tue oſtia vt
poſſis in te audire q̃d loq̃tur dñs de⁹
tuus. Hec dicit dilect⁹ tuus Sal⁹ tua
ego ſuꝫ. pax tua ⁊ vita tua Serua te a
pud me ⁊ pacẽ inuenies. Dimitte oĩa
tranſitoria ⁊ quere eterna. Quid ſunt
oĩa tp̱alia niſi ſeductoria Et q̃d iuuãt
oẽs creature ſi fueris a creatore deſer
ta. Omnibꝰ ẽ abdicatis creatori tuo
te redde placidã ac fidelẽ. vt verã vale
as apprehendere beatitudinem.

Q, veritas intus loq̃tur ſine ſtre
pitu verborum. Capitulũ. II.

Loquere dñe q̶ audit ſeruus tu
us. Seruus tu⁹ ego ſum: da
mihi intellectũ vt ſciã teſtimo
nia tua. Inclina cor meũ in v̱ba oris
tui: fluat vt ros eloq̃um tuũ. Dicebãt

olim. filiȷ̄ iſrl' ad moyſen. Loq̃re nob̄
tu ⁊ audiem⁹. non loq̃tur nobis dñs
ne forte moriamur. Non ſic dñe non
ſic oro. ſꝫ mag' cū ſamuele ꝓpha hūili/
ter ac deſiderāter obſecro. Loq̃re dñe
qꝛ audit ſuus tu⁹ nō loq̃tur mihi moi
ſes aut aliq̃s ex ꝓphis. ſꝫ poti⁹ tu loq̃re
dñe d's inſpirator ⁊ illuminator oīm
ꝓphetaꝝ. qꝛ tu ſolus ſine eis potes me
ꝑfecte imbuere. illi aūt ſine te nihil ꝓfi
ciēt. pñt q̇dez ꝟba ſonare ſꝫ ſpm̄ nō ꝯfe
rūt. Dulcerrime dicūt. ſꝫ te tacēte cor
nō accendūt. Lr̄as tradūt. ſꝫ tu ſenſuz
apis. Miſteria ꝓferūt ſꝫ tu reſeras in
tellectū ſignatoꝝ. Mādata edicūt. ſꝫ
tu iuuas ad ꝑficiendū. Viā oſtendūt
ſꝫ tu ꝯfortas ad ambulandū. Illi tm̄
foris agūt. ſꝫ tu corda inſtruis ⁊ illumi
nas. Illi exteri⁹ rigāt. ſꝫ tu fecūditatez
donas. Illi clamāt ꝟbis. ſꝫ tu auditui
intelligentiaz tribuis. Non ḡ loq̃tur
mihi moyſes. ſꝫ tu dñe d's meus eter/

na veritas. ne forte moriar ⁊ ſine fruc
tu efficiar Si fuero tm̄ foris admoni
tus ⁊ intꝰ non accẽſus: ne ſit mihi ad
iudiciũ ꝟbũ auditũ ⁊ non fcm̄ cogni-
tũ nec amatũ. creditũ ⁊ nõ ſuatũ. Lo
q̄re igit̃ dñe qꝛ audit ſuus tuꝰ Verba
em̄ vite eterne habes: loq̄re mihi ad q̄
lẽcũqꝫ aĩe mee ꝯſolatõez: et ad totiꝰ vi-
te mee emendationez. tibi autẽ ad glo
riam ⁊ perpetuũ honorem

¶ Qꝫ ꝟba dei cũ hũilitate ſunt audiẽ
da ⁊ ꝙ mlti ea nõ põderãt. Ca. III

Audi fili mi ꝟba mea. verba ſu
a auiſſima: oẽm philoſophoꝝ et
ſapientiũ huiꝰ mũdi ſcientiaꝫ
excedentia. Verba mea ſpiritus ⁊ vi-
ta ſunt. nec human oſenſu penſanda.
Non ſunt ad vanam complacentiam
trahenda. ſed in ſilentio audienda et
cũ omni hũilitate atqꝫ affectu magno

ſuſcipienda ⁊ dixi. Btūs ē quē tu erudi
eris dn̄e ⁊ de lege tua docuerꝫ eū. vt mi
tiges ei a dieb9 malis ⁊ non deſoletur
in terra. Ego inq̄t dn̄s docui ꝓphetas
ab initio. ⁊ vſqꝫ nūc nō ceſſo oībus lo-
qui. ſꝫ multi ad vocē meā ſurdi ſunt ⁊
duri. Plures mundū libenti9 audiūt
q̄ꝫ deū: facili9 ſequunť carnis ſue appe-
titū q̄ꝫ dei bn̄placitū. Promittit mun
dus tēpalia ⁊ pua. ⁊ ſeruiť ei auiditate
mag̃. Ego ꝓmitto ſumma ⁊ eterna. et
torpeſcūt mortaliū corda. Quis tāta
cura mihi in oībus ſuit ⁊ obedit ſicut
mundo ⁊ dn̄is ei9 ſeruiť. Erubeſce ſy
don ait mare. Et ſi cauſaꝫ q̄ris. audi q
re. Pro modica p̄benda lōga via cur-
ritur. ⁊ ꝓ eterna vita vix a multꝫ pes ſe
mel a terra leuať. Uile p̄ciuꝫ q̄ritur. ꝓ
vno nūmiſmate interdū turpiť litiga-
tur. ⁊ ꝓ vana re ⁊ pua ꝓmiſſiōe die no
ctuqꝫ fatigari nō timeť. Sꝫ ꝓh dolor
ꝓ bono incōmutabili: pro p̄mio ineſti

mabili. ꝓ ſummo honore ꝛ gl'ia inter/
minabili vl' ad modicū fatigari pigri/
tat. Erubeſce ḡ ſue piger et q̄ruloſe qꝫ
illi paratiores inueniūtur ad ꝑditōez
q̄ꝫ tu ad vitā. Gaudēt illi ampli⁹ ad va
nitatē q̄ꝫ tu ad veritatē. Et q̄dez a ſpe ſu
a nōnunq̄ꝫ fruſtrant. ſed ꝓmiſſio mea
neminē fallit. nec ꝯfidentē mihi dimit
tit inanē. Qd̄ ꝓmiſi dabo. qd̄ dixi iple
bo. ſi tñ vſqꝫ in finē fidelis in dilectiōe
mea q̄s ꝑmanſerit. Ego remunerator
ſuz oīm bonoꝝ. ꝛ fortiſ ꝓbator oīm de
uotoꝝ. Scribe ꝟba mea in corde tuo
ꝛ ꝑtracta diligēter: erunt eñ in tpe tē/
ptatōis valde neceſſaria. Qd̄ nō intel
ligis cū legis cognoſces in die viſita/
tionis. Dupliciter ſoleo electos meos
viſitare. tēptatōe ſcꝫ ꝛ ꝯſolatōe. Et du
as lectōes eis q̄tidie lego vnā increpā
do eoꝝ vicia. alterā exhortādo ad ꝟtu
tū incrementa. Qui habet ꝟba mea
ꝛ ſpernit ea hꝫ q̄ iudicet euz in nouiſſi

mo die.

Oratõ ad implorandũ deuotõis gratiam. ¶ Capitulũ. IIII

(d) Domie ds me⁹ omia bõa mea tu es. Et q̃s ego ſum vt audiam ad te loqui. Ego ſuz pauperim⁹ ſuulus tuus ⁊ abiectus ꝟmicul' multo paupior ⁊ ꝯtẽptibilior: q̃z ſcio ⁊ dicere audeo. Memẽto tñ dñe: qꝛ nihil ſuz: nihil habeo: nihilq̧ valeo. Tu ſolus bon⁹ iuſtus ⁊ ſanctus tu oĩa potẽs. omia p̄ſtas. omia imples ſolũ peccatorẽ inanem relinquẽs. Reminiſcere miſerationum tuaꝝ dñe ⁊ imple cor meũ gr̃a tua. q̇ non vis vacua eſſe opa tua. Quõ poſſum me tolerare in hac miſera vita niſi me ꝯfortauerit miſericordia ⁊ gr̃a tua. Noli auertere faciez tuã a me. noli viſitatõz tuã ꝓlongare noli ꝯſolatõem tuã abſtrahere. ne fiat aĩa mea ſicut terra ſine aqua tibi. Do

mīe doce me facere voluntatē tuā. doce me corā te digne ⁊ hūiliter ꝯuerſari qꝛ ſapiētia mea tu es. q̄ in veritate me cognoſcis. ⁊ cognouiſti anteq̄ꝫ fieret mūdus. ⁊ anteq̄ꝫ natus eēm in mūdo.

Q Uo in veritate ⁊ humilitate coraꝫ deo ꝯuerſanduꝫ eſt Capi. V

Fili ambula corā me in veritate. ⁊ in ſimplicitate cordis tui quere me ſemp. Qui ambulat corā me in veritate tutabit̄ ab incurſibus malis: ⁊ veritas liberabit euꝫ a ſeductoribus ⁊ a detractōibꝰ iniq̄ꝝ. Si veritas te libauerit ꝟe liber eris ⁊ nō curabis de vanis hoīm verbis. Dn̄e verū eſt ſicut dic̄. ita queſo mecū fiat. Veritas tua me doceat. ipa me cuſtodiat ⁊ vſq̄ꝫ ad ſalutarem finem me conducat. Ipſa me liberet ab omni affectione mala et inordinata dilectione et ambulabo tecum in magna

cordis libertate. Ego te docebo ait veritas q̄ recta ſūt ⁊ placita corá me. Cogita pctā tua cū diſplicētia mag̃ ⁊ merore. ⁊ nunq̄ȝ reputes te aliq̇d eſſe propter opa bona. Reuera peccator es et mltis paſſionibꝫ obnoxiꝰ ⁊ īplicatus. Ex te ſp ad nihil tēdis ⁊ cito laberis. cito vincerꝭ. cito turbaris. cito diſſolueris. Non habes q̇cq̄ȝ vn̄ poſſis gl'iari. ſed mlta vn̄ te debes vilificare: quia mlto infirmior es q̄ȝ vales cōprehendere. Nihil ḡ magnū tibi videatᷣ ex oībus que agis. nihil grāde. nihil p̄cioſum ⁊ ad mirabile nihil reputatōe appareat dignū. nihil altū: nihil vere laudabile. ⁊ deſiderabile. niſi quod eternum eſt. placeat tibi ſup omnia eterna veritas diſpliceat tibi ſup oīa vilitas maxia tua. Nihil ſic timeas. nihil ſic vitupes ⁊ fugias ſicut vicia ⁊ pctā tua q̄ magis diſplicere dn̄t q̄ȝ quelibꝫ rerū dāna. Quidā non ſincere coram

me ambulāt. ſed quadā curioſitate et
arrogantia ducti volūt ſecreta mea ſci
re ꝛ alta dei intelligere. ſe ꝛ ſuā ſalutez
negligentes. Hi ſepe in magnas tēpta
tōes ꝛ pctā ꝓpter ſuā ſupbiā ꝛ curioſi/
tatē me eis aduerſante labunť. Time
iudicia di expaueſce iram oīpotentis
noli aūt diſcutere opera altiſſimi. ſed
tuas iniqtates pſcrutare in quātis de
liquiſti ꝛ q̄ꝫ mlta bona negleriſti. Qui
dā ſolū portāt ſuā deuotōez in libris.
ꝛ quidā in imaginibꝫ. q̊dam aūt in ſi-
gnis exterioribꝰ. ꝛ figuris. q̊dam hñt
me in ore. ſed modicū in corde. Sunt
ꝛ alij q̊ intellectu illuminati. ꝛ affectu
purgati. ad eterna ſp anhelant. de ter-
renis grautier audiūt. neceſſitatibꝫ na
ture dolēter inſeruiunt. ꝛ hi ſentiunt
q̊d veritatis ſpūs loq̊tur in eis. q̊ do/
cet eos terrena deſpicere ꝛ amare cele/
ſtia. mundū negligere. ꝛ celuz tota die
ac nocte deſiderare.

De mirabili effectu diuini a
moris. ¶ Capitulum. VI

Benedico te pater celeſtis pat
dn̄i mei ihū xp̄i. qꝛ mei paupe
ris dignus es recordari. O pa
ter miſericordiaꝝ ⁊ deꝰ totius ꝯſolatō
nis. grās ago tibi q̄ me indignū omni
cōſolatione qn̄qꝫ tua recreas conſola
tione Benedico te ſemper ⁊ glorifico
cū vnigenito filio tuo ⁊ ſpū ſancto pa
clito in ſecl'a ſeculoꝝ. Eya dn̄e deus a
mator ſancte meꝰ. cū tu veneris in cor
meū exultabūt oīa interiora mea Tu
es glia mea et exultatio cordis mei. tu
ſpes mea ⁊ refugiū meū in die tribula
tōis mee. Sed qꝛ adhuc debilis ſum
in amore ⁊ imꝑfectus in ꝟtute. ideo ne
ceſſe habeo a te ꝯfortari ⁊ conſolari p/
pterea viſita me ſepius ⁊ inſtrue diſci
plinis ſanctis. Libera me a paſſioni
bus malis ⁊ ſana cor meū ab oībus af
fectionibus inordinatis ⁊ viciis vt in

tus ſanatus ⁊ bene purgat⁹ aptus eſ/
ficiar ad amandū. fortis ad patiendū
ſtabilis ad perſeuerandū. Magna reſ
eſt amor. magnū omnino bonū quod
ſolū leue facit omne oneroſum. et fert
equaliter omne inequale. Nam onus
ſine onere portat. ⁊ oē amarū dulce: ac
ſapiduꝫ efficit. Amor ieſu nobilis ad
magna operanda impellit ⁊ ad deſide
rāda ſꝑ ꝑfectiora excitat. Amor vult eſ
ſe ſurſuꝫ nec vllis infimis reb⁹ rētineri
Amor vult eē liber ⁊ ab oī mūdana affe
ctōe alienus. ne internus eius īpedia
tur aſpectus. ne per aliquod commo/
dum tēporale implicatōnes ſuſtineat
aut ꝑ incōmoduꝫ ſuccūbat. Nihil dul
cius eſt amore. nihil fortius. nihil al/
tius. nihil latius. nihil iocundius. ni
hil plenius. nihil melius in celo ⁊ in
terra. quia amor ⁊ dilectio a deo nat⁹
eſt. nec poteſt niſi in deo ſuper oīa

creata requieſcere. Amãs volat cur/
rit: letatᷣ: liber eſt ⁊ non tenetᷣ: dat oĩa ꝓ
oĩbus: ⁊ hꝫ oĩa in oĩbus. qꝛ in vno
ſummo bono ſuꝑ oĩa quieſcit. ex q̄ oẽ
bonũ fluit ⁊ ꝓcedit. Nõ reſpicit ad do
na: ſꝫ ad donantẽ ſe cõuertit ſuꝑ oĩa
bona. Amoꝛ modũ ſemꝑ neſcit. ſꝫ ſuꝑ
oẽm moduꝫ ferueſcit. Amoꝛ onꝰ non
ſentit. laboꝛes nõ reputat. plꝰ affectat
q̄ꝫ valet. de ĩpoſſibilitate nõ cauſatᷣ. qꝛ
cũcta ſibi ĩpoſſe ⁊ licere arbitratᷣ. Valꝫ
igitᷣ ad oĩa. ⁊ mltã implet ⁊ affectui
mãcipat. vbi nõ amans deficit ⁊ iacet
Amoꝛ vigilat. ⁊ doꝛmiẽs non doꝛmi
tat. Fatigatꝰ nõ laſſatur: artatus non
artatur. territꝰ non ꝯturbatᷣ: ſꝫ ſicut vi
uax flãma ⁊ ardẽs facula ſurſuꝫ erum
pit. ſecureqꝫ ꝑtranſit. Si q̄s amat no
uit q̄d hec vox clamet. Magnus cla
moꝛ in auribꝫ dei eſt. ĩpe ardẽs affectꝰ
aĩe que dicit Deꝰ meus. amoꝛ meꝰ. tu
totus meꝰ ⁊ ego tuus. Dilata me in a/

amore vt

more vt diſcā interiora cordis ore de-
guſtare q̄ȝ ſuauē ſit amare. ⁊ in amore
liq̄fieri ⁊ natare Tenear amore vadēſ
ſup̄ me p̄ nimio feruore ⁊ ſtupore. Cā
tē amoris canticū. ſeq̄r te dilectū meū
in altū. d̄ficiat in laude tua aīa mea iu
bilās ex amore. Amem te pl⁹ q̄ȝ me. nec
me niſi ꝓpter te. ⁊ oēs in te q̄ vere amant
te: ſicut iubȝ lex amoris lucēs ex te. Eſt
amor velox ſincer⁹. pius. iocūdus. ⁊ a
men⁹. fortis. patiēs. fidelis. prudens.
lōganimis. virilis ⁊ ſeipm̄ nunq̄ȝ que
rens. Ubi eī ſeipm̄ aliq̄s querit. ibi ab
amore cadit. Eſt amor circūſpect⁹: hu
milis ⁊ rect⁹ non mollis. nō leuis. nec
vanis intendēs reb⁹. ſobri⁹ caſtus: ſta
bilis. q̄etus ⁊ in cūctis ſenſib⁹ cuſto di
tus. Eſt amor ſubiect⁹ ⁊ obediēs p̄la-
tis. ſibi vilis ⁊ deſpect⁹. deo deuotus.
⁊ gratificus: ꝯfidens ⁊ ſp̄ ſperās in eo
etiā cū ſibi non ſapit: q̄s q̄r ſine dolore
non viuit in amore Qui nō eſt patus

I

om̄ia pati ⁊ ad volũtatẽ ſtare dilecti n̄
eſt dign⁹ amator appellari. Oꝑtꝫ amã
tem oĩa dura ⁊ amara ꝓpter dilectũ li-
bẽter amplecti. nec ob contraria acci-
dentia ab eo deflecti.

¶ De ꝓbatõe veri amatoris. Ca. VII

Fili nõ es adhuc fortis ⁊ pru-
f dẽs amator. q̃re dñe. Qꝛ ꝓpter
modicã ꝯtrarietatez deficis a
ceptis. ⁊ nimis auide ꝯſolatõez queriſ
Fortis amator ſtat in tẽptationibus:
nec callidis credit ꝑſuaſionib⁹ inimi-
ci. ſicut in ꝓſperis ei placeo. ita nec in
aduerſis diſpliceo. Prudẽs amator n̄
tã donũ amãtis ꝯſiderat q̃ꝫ dãtis amo
rẽ. Affectũ poti⁹ attẽdit q̃ꝫ cẽſuꝫ. ⁊ ĩfra
dilectũ oĩa data ponit. Nobilis ama
tor nõ q̇eſcit in dono. ſed in me ſup oẽ
donũ. Non ẽ ido totũ ꝑditum ſi qñqꝫ
minus bñ d̾ me vl' d̾ ſctĩs meis ſentis
q̃ꝫ velles. Affect⁹ ille bon⁹ dulcis queꝫ
interdũ ꝑcipis. Affect⁹ grẽ pñtis ẽ ⁊ q̇

dam preguſtus patrie celeſtꝭ:iſup̱ quo
nõ nimiũ innitendũ qꝛ vadit ⁊ venit.
Certare aũt aduerſus incidentes ma
los aĩmi mot⁹ ſuggeſtioneſq; ſp̱nere di
aboli inſigne eſt ꝟtutis ⁊ magni meri
ti⁹ Non ꝙ te cõturbẽt aliene fantaſie de
q̃cunq; materia ingeſte. Forte ſerua ꝑ
poſitũ ⁊ intentõez rectã ad deũ. Nec ẽ
illuſio ꝙ aliqñ in exceſſuz ſubito rape
ris ⁊ ſtatim ad ineptias ſolitas cordiſ
reuerteris. Illas eñi inuite magꝭ pate
ris q̃z agis. ⁊ q̃diu diſplicẽt ⁊ reniterꝭ
meritũ eſt ⁊ non ꝑditio⁹ Scito ꝙ anti
quus inimicus oĩno nitit̃ ĩpedire de
ſideriũ tuũ in bono ⁊ ab omĩ duoto ex
ercitio euacuare. a ſctõꝝ ſcilicet cultu
a pia paſſionis mee memoria. a pecca/
toꝝ vtili recordatiõe. a proprij cordis
cuſtodia. ⁊ a firmo ꝓpoſito ꝑficiẽdi in
ꝟtute. Multas malaſ cogitatõs ĩgerit
vt tediũ tibi faciat ⁊ horrorẽ vt ab oĩoe

reuocet ꝛ ſacra lectōe Diſplicet ſibi hu
milis ꝯfeſſio ꝛ ſi poſſꝫ a cōmuniōe ceſ
ſare faceret Nō credas ei neqꝫ cures il
lū. licet ſepiꝰ tibi deceptōiſ tetēderit la
queos. Sibi imputa cū mala ingerit
ꝛ immūda. dicito illi. Uade immūde
ſpūs. erubeſce miſer. valde īmundus
es, tu q̇ talia infers auribꝰ meis Diſce
de a me ſeductoꝛ peſſime nō habebis ī
me ꝑtē vllā. ſꝫ ihs mecū erit tanq̄ꝫ bel/
latoꝛ fortis. ꝛ tu ſtabis ꝯfuſus. Ma/
lo potiꝰ mori oēmq̄ penā ſubire q̄ꝫ tibi cō
ſentire Tace ꝛ obmuteſce: nō audiam
te ampliꝰ. licet mihi plures moliriſ mo
leſtias. Dn̄s illumīatō mea ꝛ ſalꝰ mea
quē timebo. Dn̄s ꝓtectoꝛ vite mea. a
q̄ trepidabo. Si ꝯſiſtāt aduerſuꝫ me
caſtra nō timebit coꝛ meū Dn̄s adiu/
toꝛ meꝰ ꝛ redēptoꝛ meꝰ. Certa tāq̄ꝫ mi
les bonus. ꝛ ſi interdum ex fragilitate
coꝛruis reſume vires fortioꝛes prioꝛi
bus: cōfidens de ampliori grā mea. et

multũ precaue a vana cõplacẽtia/ ⁊ ſup
bia. ꝓpter hoc m̄lti in errorẽ ducũtur et
in cecitatẽ pene incurabilẽ q̄nq₃ labũt
Sit tibi in cautelã ⁊ ꝑpetuã hũilitatẽ
ruina hec ſupboꝝ ꝺ̄ ſe ſtulte pſumẽtiũ.

De occultanda gr̄a ſub hũilitatis cuſtodia. ¶ Capitu. VIII.

Fili vtili⁹ eſt tibi ⁊ ſecuri⁹ deuo
tõis gr̄am abſcõdere nec in al
tũ te efferre. nec multũ inde lo
qui. nec₃ m̄ltũ põderare. ſ₃ magis te
metipm deſpicere ⁊ tanq₃ indigno da
tã timere. Non ẽ huic affectõi tenaci⁹
inherendũ q̄ citius põt mutari in con
trariũ. Cogita in gr̄a q₃ miſer ⁊ inops
eſſe ſoles ſine gr̄a. Nec ẽ in eo tm̄ ſpũa
lis vite pfect⁹ cũ ꝯſolatõis habueris
gr̄am. ſ₃ cũ hũiliter ⁊ abnegate patien
terq₃ tuleris ei⁹ ſubtractõe₃. ita q₂ tunc
ab oratõis ſtudio nõ torpeas. nec reli
qua opa tua ex vſu faciẽda oĩno dila/
bi pmittas. ſed ſicut meli⁹ potueris ⁊

intellexeris libenter qđ in te eſt facias
nec ꝓpter ariditatē ſeu anxietatē mētis
quā ſentis te totaliter negligas. Mul
ti em̄ ſunt q̄ cū nō bn̄ eis ſucceſſerit ſta
tim impatiētes fiūt aut deſides. Non
em̄ ſp eſt in ꝑtāte hoīs via ei⁹. ſed đi ē
dare ⁊ cōſolari qn̄ vult ⁊ quantuꝫ vult
⁊ cui vult. ſicut ſibi placuerit ⁊ nō am
plius. Quidam incauti ꝓpter deuotō
nis grām ſe ipos deſtruxerūt. qꝛ plus
agere voluerūt q̄ꝫ potuerūt non pēſan
tes ſue paruitatis menſurā. ſed magꝫ
cordis affectū ſequētes q̄ꝫ ratōis iudi
ciū. Et qꝛ maiora preſumpſerūt q̄ꝫ deo
placitū fuit idcirco grāꝫ cito ꝑdiderūt
Facti ſunt inopes ⁊ viles relicti. qui ī
celū poſuerūt nidū ſibi vt humiliati ⁊
depaupati diſcāt non in alis ſuis vo/
lare. ſꝫ ſub pennis meis ſperare. Qui
adhuc noui ſunt ⁊ impiti ī via dn̄i ni
ſi conſilio diſcretoꝝ ſe regāt. facili⁹ de/
cipi pn̄t ⁊ elidi. Qꝫ ſi ſuū ſentire magꝫ

ſequiꝙ alijs exercitatis credere volũt erit eis piculoſus exitus. ſi tñ retrahi a ꝓprio:cõceptu nõ valuerint. Raro ſi hypis ſapientes ab alijs regi hũiliter patiunt. Melius ẽ modicũ ſapere cũ hũilitate ⁊ pua intelligentia. ꝙ magni ſciẽtiaꝝ theſauri cũ vana complacẽtia Melius eſt tibi minus hr̃e ꝙ mltum vnde poſſes ſupbire. Nõ ſatis diſcrete agit q̇ ſe totum leticie tradit. obliuiſcẽs priſtine inopie ſue ⁊ caſti timoris dñi:qui timet grãm oblataꝫ amittere Non etiã ſatis virtuoſe ſapit qui tempore aduerſitatis ⁊ cuiuſꝙ grauitatis nimis deſpate ſe gerit ⁊ minꝰ ꝺ fidẽter ꝺ me ꝙ opꝫ ⁊ cogtat ac ſentit Qui tpe pacis nimis ſecurꝰ eſſe voluerit ſepe tẽpore belli nimis deiectus ⁊ formido/loſus reperietur. Si ſcires ſemp hũilis ⁊ modicus in te permanere. nec nõ ſpm̃ tuũ bñ moderare ac regere ñ incideres tã cito i piclm ⁊ offẽſaꝫ. Cõſiliũ

bonū eſt vt fervoris ſpū̄ cōcepto medi teris q̄d futuꝝ ſit abſcendēte lumine. Quod dū ↄtigerit recogita ⁊ denuo lucē poſſe reuerti. quā ad cautelā tibi mihi aūt ad gl'am a d tp̄us ſubtraxi. Utili oꝛ eſt em̄ ſepe talis ꝓbatio q̄ȝ ſi ſꝑ pſꝑa ꝓ tua haberes volūtate. Nā merita n̄ ſunt ex hoc eſtimāda ſi q̇s pl'es viſiōs aut cōſolatōes habeat. vl' ſi ꝑitus ſiti ſcp̄turis. aut in altioꝛi ponat̄ ḡdu. ſed ſi v̄a fuerit hūilitate fundatꝰ ⁊ diuina charitate repletꝰ. ſi dei honoꝛē pure ⁊ integre ſꝑ q̄rat. ſi ſeip̄m nihil reputet. ⁊ in veritate deſpiciat. atȝ ab alijs etiā deſpici ⁊ hūiliari magis gaudeat q̄ȝ ho noꝛari.

¶ De vili eſtimatōe ſuīp̄iꝰ in ocu lis dei. Capitulum. IX

Loquoꝛ ad dn̄m meum cū ſim
l puluis ⁊ cinis Si me amplꝰ
reputauero. ecce tu ſtas ↄ me ⁊
dicūt teſtimoniū verū iniq̇tates mee.

necq poſſum cõtradicere. Si aũt me vi
lificauero ⁊ ad nihilũ redegero ⁊ ab oĩ
ꝓpria reputatõe defecero. atq ſicut ſum
puluericauero: erit mihi ꝓpicia gratia
tua ⁊ vicina cordi meo lux tua. ⁊ omĩs
eſtimatõ q̃ntulacũq; minima in valle
nihileitatis mee ſubmerget. ⁊ ꝑibit ĩ
eternũ. Ibi oſtẽdes me mihi q̇d ſum:
q̇d fui: ⁊ de q̃ veni. q: nihil ⁊ neſciui.
Si mihi ipi relinq̃r: ecce nihil ⁊ tota ĩ
firmitas. Si aũt ſubito me reſpexeris
ſtati fortis efficior ⁊ nouo repleor gau
dio. Et mirũ valde q ſic repẽte ſuble-
uor. ⁊ tã benigne a te ꝯplector: q̇ ꝓprio
põdere ſp ad ima feror. Fac hoc amor
tu⁹ gratis ꝑueniẽs me ⁊ in tã multis ſub
ueniẽs neceſſitatib;: a grauib⁹ q̃q cu/
ſtodiens me ꝑiculis ⁊ ab innũeris. vt
vere dicã eripiẽs malis. Me ſiquidẽ
male amando me ꝑdidi ⁊ te ſolũ q̃ren
do ⁊ pure amãdo me ⁊ te ꝑiter inueni.
atq ex amore ꝓfundius ad nihilũ me

redegi. Quia tu o dulciſſime facis me
cũ ſupra meritũ om̃e. ⁊ ſupra id qḋ au
deo ſpare vł rogare. Benedict⁹ ſis ds
me⁹ qꝛ licet ego oĩbus bonis ſim indi
gnus. tua tñ nobilitaſ ⁊ infinita boni
tas nunq̃ꝫ ceſſat bñfacere etiã ingrat
⁊ longe a te auerſis. Conuerte nos ad
te vt ſim⁹ grati hũiles et deuoti. qꝛ ſal⁹
nr̃a tu es. ꝟtus ⁊ fortitudo nr̃a.

Q, oĩa ad deũ ſicut ad finẽ vlti
mũ ſunt referenda. ¶ Ca. X

Fili ego debeo eſſe finis tu⁹ ſu
prem⁹ ⁊ vltimatus ſi ꝟe deſide
ras eſſe btũs. Ex hac intentõe
purificabit affectus tu⁹ ſepius ad ſeip
ſum ⁊ ad creaturas male incuruatus
Nã ſi teipm̃ in aliq̃ queris ſtatim i te
deficis ⁊ areſcis. Oĩa ḡ ad me pͥncipa
liter referas qꝛ ego ſuꝫ q̇ oĩa dedi Sic
ſingula ꝯſidera ſicut ex ſummo bono
manantia. ⁊ ideo ad me tanq̃ꝫ ad ſuaꝫ
originem cuncta ſunt reducenda Ex

me puſillus ⁊ magnus paup: ⁊ diues
tanq̄ ex fonte viuo aquā hauriunt vi
uam. ⁊ qui mihi ſponte ⁊ libere deſer-
uiunt gratiā pro gr̃a accipient. Qui
autē extra me voluerit gloriari vł in a
liquo priuato bono delectari non ſta
bilietur in ṽo gaudio neq̄ ī corde ſuo
dilatabit: ſʒ multipliciter impedietur
⁊ anguſtiabit. Nihil ḡ tibi d̄ bono aſ
cribere debes: nec alicui hoī virtutem
attribuas: ſʒ totū da deo ſine q̄ nihil
habʒ hō. Ego totū dedi. ego totū reha
bere volo ⁊ cū magna diſtrictōe grār̄
actiones requiro. Hec eſt veritas qua
fugatur glorie vanitas. Et ſi intraue-
rit celeſtis gratia et vera charitas nō
erit aliqua inuidia. nec cōtractio cor
dis. neq̄ priuatus amor occupabit.
Vincit enim omnia diuina charitas:
⁊ dilatat oēs aīe vires. Si recte ſapis ī
me ſolo gaudebis: ī me ſolo ſpabis. qꝛ nēo

bonus niſi ſol⁹ ds qui eſt ſup oīa lau
dādus ⁊ in omībus bn̄dicendus:

Q, ſpreto mundo dulce eſt ſer
uire deo. Capitulum. XI

n Unc iterū loquor dn̄e ⁊ nō ſi/
lebo, dicā in aurib; di mei do
mini mei ⁊ reg; mei q̄ eſt in ex/
celſo. O q̄ȝ mag̃ multitudo dulcedinis
tue dn̄e quā abſcōdiſti timētib⁹ te Sȝ
q̄d es amātib; q̄d toto corde tibi fuīē
tibus. Uere ineffabilis dulcedo cōtē
platōis tue quā largir; amātib⁹ te In
hoc maxie oñdiſti dulcedinē charitat;
tue. q₂ cū nō eēm feciſti me: ⁊ cū errarē
longe a te reduxiſti me. vt fuirē tibi. et
p̄cepiſti vt diligā te O fons amoris p
petui q̄d dicā de te. quō potero tui ob
liuiſci: q̄ mei digtus es recordari. Eti
am p⁹ q̄ȝ ꝯtabui ⁊ perīj feciſti vltra om
nē ſpem miſcdiam cū fuo tuo. ⁊ vltra
om̄e meritū grām ⁊ amiciciā exhibui
ſti. Quid retribuā tibi ꝑ grā iſta. Nō

em̄ omnib⁹ datū eſt vt oībus abdicatis ſeclo renūcient ⁊ monaſticā vitā aſſumāt. Nunq̄d magnū eſt vt tibi ſeruiā cui oīs creatura ſuire tenet. Non magnū mihi videri debet ſuire tibi. ſ; potius hoc mihi magnū ⁊ admirandu; apparet q̄ tā paupem ⁊ indignu; dig̃ris in ſeruū recipe. ⁊ dilectis ſuis tuis adunare. Ecce oīa tua ſunt q̄ habeo ⁊ vn̄ tibi ſuio. Verūtamē viceuerſa tu magis mihi ſuis q̄ʒ ego tibi. Ecce celū ⁊ terra q̄ in miniſterio hoīs creaſti. preſto ſunt ⁊ faciūt q̄tidie quecūqȝ mādaſti. Et hoc par; eſt q̄n etiā angelos ī miniſterio homis creaſti ⁊ ordinaſti. Trāſcendit aūt hec oīa q; tu ipē ſuire hoī dignat⁹ es ⁊ teipm̄ ei daturu; pmiſiſti. Quid dabo tibi p oībus iſtis milibus bonis Utinā poſſem tibi ſuire cūctis dieb⁹ vite mee: vtinā vl' vno die dignū ſeruitiū exhibere ſufficerē. Vere tu es dign⁹ omī ſeruitio. omi bono

re ⁊ laude eterna. Uere dn̄s me⁹ es et
ego paup̱ ſuus tu⁹ qui totis virib⁹ te/
neor tibi ſuire. nec vnq̄ in laudib⁹ tu
is debeo faſtidire. Sic volo ſic deſide
ro. ⁊ q̇cq̇d mihi deeſt tu digneris ſup/
plere. Magn⁹ honor magna gl'ia tibi
ſuire. ⁊ om̄ia ꝑpter te ꝯtemnere. Habe
būt em̄ gr̄am magnā qui ſpōte ſe ſub/
iecerūt tue ſanctiſſime ſuituti. Inue/
nient ſuauiſſimā ſanctiſpūs ꝯſolatōꝫ
q̄ pro amore tuo carnaleꝫ abiecerūt de
lectatōem. cōſeq̄ntur magnā cordis li
bertatē. q̄ artam ꝓ noīe tuo ingrediū/
tur viā ⁊ oēm mundanaꝫ neglexerint
curā. O grata ⁊ iocūda dei ſeruit⁹ qua
hō veraciter efficiẜ liber ⁊ ſanctus. O
ſacer ſtatus religioſi famulat⁹ q̄ hoīeꝫ
angelis reddit equalē. deo placabilem
demonib⁹ terribilē. ⁊ cūctꝫ fidelib⁹ cō/
mēdabilē. O amplectendū ⁊ ſp̱ optan
dū ſuitium q̄ ſummū ꝓmereẜ bonū ⁊
gaudiū acq̄ritur ſine fine mānſuruꝫ.

Q, deſideria cordis examināda ſunt ⁊ moderanda. Capi. XII

f Fili optet te adhuc multa ad/
diſcere que necdum bene didi
ciſti. Que ſunt hec dñe. Ut d
ſideriū tuum ponas totaliter ſm bñ/
placitū meum: ⁊ tuijpſius amator nō
ſis: ſed mee voluntatꝭ cupidus amator
⁊ emulator. Deſideria te ſepe accēdūt
⁊ vehementer impellunt. ſed conſide/
ra an propter honorē meū. an propter
tuū commodū magis mouearis. Si
ego ſum in cauſa bene contentus eris
quomodocunqꝫ ordinauero. Si au/
tem de proprio queſitu aliquid latꝫ ec
ce hoc eſt quod te impedit et grauat.
Caue ergo ne nimium innitaris ſup
deſiderio preconcepto me non con/
ſulto: ne forte poſtea pēiteat ⁊ diſplice/
at qd̄ p̄o placuit ⁊ q̄ꝫ ꝑ meliore celaſti.

Non eñ omis affectio que videt̃ bõa
ſtatim eſt ſequēda. ſed nec oīs contra
ria affectio ad primū fugienda. Expe-
dit interdū refrenatõe vti. etiā in bo/
nis ſtudijs ⁊ deſiderijs. ne ꝑ importu
nitatē mētis diſtractõem incurras ne
alijs ꝑ indiſciplinatõeʒ ſcandalū gene
res vl' etiā ꝑ reſiſtentiam alioꝝ ſubito
turberis et corruas. Interdū v° opʒ
violentia vti ⁊ viriliter appetitui ſen/
ſitiuo cõtrarie: nec aduertere q̃d velit
caro ⁊ q̃d non velit. ſʒ hoc magis ſata
gere vt ſubiecta ſit etiā nolēs ſpiritui:
⁊ tā diu caſtigari debet ⁊ cogi ſuituti
ſubeſſe donec ꝑata ſit ad oīa: paucisqʒ
contētari diſcat. ⁊ ſimplicibꝰ delectari
nec ꝯ aliqđ incõueniens murmurare

De informatione patientie ⁊ lu/
ctamine aduerſus ꝯcupiſcētias:
Capitulum. XIII

d Domine dñe ds vt audio pati
entia ē mihi valde neceſſaria.

multa em̄ in hac vita accidūt cōtraria
Nam qualitercūqꝫ ordinauero de pa
ce mea nō pōt eſſe ſine bello ⁊ dolore vi
ta mea. Ita eſt fili. Non aūt volo te ta
lē q̄rere pacē que tēptatōib⁹ careat aut
contraria nō ſentiat. ſꝫ tūc etiā eſtima
re te pacē inueniſſe cū fueris varijs tri
bulatōibus exercitat⁹ ⁊ in multꝫ cōtra
rietatib⁹ probatus. Si dixeris te nō
multa poſſe pati quō tunc ſuſtinebis
ignē purgatorij. De duob⁹ malis ſem
ꝑ minus malū eſt eligendū Ut ęter
na futura ſupplicia poſſis euadere ma
la preſentia ſtudeas ꝓ deo eq̄nimiter
tolerare. An putas ꝙ hoīes ſeculi hu
ius nihil aut parū patiant Nec hoc in
uenies etiā ſi delicatiſſimos queſieris
Sed habēt inquis multas delectati-
ones ⁊ ꝓprias ſequunt volūtates. ideo
qꝫ parū ponderant ſuas tribulatōes.
Eſto ꝙ ita ſit vt habeāt q̄cq̄d voluerit
ſed q̄diu putas durabit. Ecce quē ad

k

modum fumus deficient abũdantes in ſecl'o. ⁊ nulla erit recordat õpterito rũ gaudioꝝ. Sꝫ cũ adhuc viuũt non ſine amaritudine ⁊ tedio ac timore in eis quieſcũt. Ex eadẽ namqꝫ re vñ de lectatõez cõcipiũt ſibi inde doloris pe ná frequẽter recipiũt. Juſte illis fit. et qꝛ inordinate delectatões querũt ⁊ ſe quunẗ nõ ſine amaritudine ⁊ cõfuſio ne eas expleãt. O q̃ꝫ breues: q̃ꝫ falſe: q̃ꝫ inordinate ⁊ turpes oẽs ſunt. Veꝝtñ pre ebrietate ⁊ cecitate nõ intelligũt. ſꝫ velut muta aĩali a ꝓpter modicũ corru ptibilis vite delectamentũ mortẽ ani me incurrũt. Tu ergo fili poſt cõcupiſcẽ tias tuas non eas. ⁊ a volũtate tua a uertere. Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitões cordis tui Et eñi ſi veraciter vis delectari ⁊ abũdantiꝰ a me cõſola ri. ecce in cõtemptu oĩm mũdanoꝝ ⁊ i abſciſione oĩm infimarũ delectatõnũ erit bñdictõ tua. ⁊ copioſa reddeẗ tibi

conſolatõ: ꝛ q̃nto plus te ab om̄i crea
turarũ ſolatio ſubtraxeris: tãto in me
ſuauiores ꝛ potẽtiores ꝯſolatõs inue
nies. Sed ꝑmo nõ ſine quadã triſti/
cia ꝛ labore certamĩs ad has ꝑtinges.
Obſiſtit inolita ꝯſuetudo. ſꝫ meliori
cõſuetudĩe deuincet̃. Remurmurabit
caro: ſꝫ feruore ſpũs refrenabit̃. Inſti
gabit te ꝛ exacerbabit ſ̃pens antiquꝰ
ſed orõe fugabit̃. inſuꝑ et labore vtili
aditus ei magnus obſtruetur.

De obediẽtia hũilis ſubditi ad
exemplum ih̄u xp̄i ¶ Ca. XIIII

Fili qui ſe ſubtrahere nitit̃ ab
obediẽtia ip̄e ſe a ſubtrahit a g̃/
tia. Et qui querit hr̃e priuata
amittit cõmunia. Qui non libẽter et
ſpõte ſuo ſuꝑiori ſe ſubdit. ſignũ eſt ꝙ
caro ſua necdũ perfecte ſibi obedit. ſꝫ
ſepe recalcitrat et murmurat. Diſce ergo
celerit̃ ſuꝑiori tuo te ſubmittere ſi carnẽ

ꝓpriam optas ſubiugare. Citius nāq̧ exteriꝰ vincit inimicꝰ ſi interioꝛ hō nō fuerit deuaſtatus. Non eſt moleſtioꝛ ꝛ peioꝛ aīe hoſtis q̄ꝫ tuipē tibi nō bene ꝯcoꝛdans ſpiritui. Opoꝛtet eīm veruꝫ te aſſumere tuīipiꝰ contēptuꝫ ſi vis p̄ ualere aduerſus carneꝫ ꝛ ſanguinē. qꝛ adhuc nimis inoꝛdinate te diligꝭ. ido plene te reſignare alioꝝ volūtati trepidas. Sꝫ q̄d magnū. tu q̄ puluis es et nihil. ſi ꝓpter deū te ſubdiſ hoī: q̄n ego oīpſ ꝛ altiſſimꝰ qui cūcta creaui ex nihilo me homī ꝓpter te ſubieci hūiliter Factꝰ ſuꝫ oīm humillimꝰ ꝛ infimus vt tuā ſupbiam mea hūilitate vinceres. Diſce obtēperare puluis. diſce te hūiliare terra ꝛ limus ꝛ ſub oīum pedibꝰ incuruare. diſce volūtates tuas frāgere. ꝛ ad oīm ſubiectōem te dare. Exardeſce ꝯtra te. nec patiaris tumoꝛeꝫ in te viuere. ſed ita ſubiectū ꝛ puulum te exhibe vt oēs ſup te ambulare poſſint

ꝛ ſicut lutuꝫ platearū ꝯculcare. Quid habes hō inanis cōqueri. Quid ſordide peccator potes ꝯdicere exprobrātibus tibi q̄ totiens deū offendiſti. ꝛ totiens infernū meruiſti Sed pepcit tibi ocul⁹ meus qꝛ precioſa fuit aīa tua in conſpectu meo. vt cognoſceres dilectōeꝫ meā ꝛ gratus bn̄ficijs meis ſp exiſteres. ꝛ ad verā ſubiectōem ꝛ hūilitatem te iugiter dares. patienterq̨ proprium contemptum ferres.

¶ De occultis dei iudicijs conſiderandis ne extollamur in bonis. Capitulum. XV

i Atonas ſuper me iudicia tua dn̄e. ꝛ timore ac tremore cōcutis oīa oſſa mea ꝛ expaueſcit anima mea valde. Sto attonitus ꝛ ꝯſidero qꝛ celi non ſunt mūdi in ꝯſpectu tuo. Si in angel' repiſti prauitatē nec tn̄ pepciſti. q̄d fiet de me. Ceciderunt ſtelle de celo ꝛ ego puluis q̄d preſumo

Quoꝝ opa videbant laudabilia ceci
derūt ad infima. ⁊ qui comedabāt pa/
nē angeloꝝ vidi siliq̄s delectari porco
rū. Nulla est ḡ ſanctitas ſi manū tuā
dn̄e retrahas. Nulla ſapiētia ꝓdest ſi
gubnare desiſtas. Nulla iuuat forti/
tudo ſi conſuare deſinas Nulla ſecu
ra caſtitas ſi eā nō ꝓtegas. Nulla pro
pria ꝓdeſt cuſtodia ſi non adſit tua ſa
cra vigilātia. Nā relicti mergimur et
ꝑimus. viſitati ꝟo viuimꝰ ⁊ erigimur
Inſtabiles quippe ſumꝰ ſed ꝑ te ꝯfir/
mamur. tepeſcimꝰ ſꝫ a te accendimur.
O q̄ꝫ hūiliter ⁊ abiecte mihi de meipo
ſentiendū eſt q̄ꝫ nihili pēdendū ſi quid
boni videor hr̄e. O q̄ꝫ ꝓfunde me ſub
mittere dēo ſub abyſſalibꝫ iudicijs tu
is dn̄e. vbi nihil aliud me eſſe inuenio
q̄ꝫ nihil ⁊ nihil O pondꝰ imenſuꝫ: o pe
lagꝰ intrāſnatabile. vbi nihil de me re
ꝑio q̄ꝫ in toto nihil. Vbi eſt ḡ latebra
gl'ie. vbi ꝯfidentia de gl'ia ꝯcepta Ab/

ſoꝛta eſt oīs glꝰia vana ī ꝓfunditate iu
dicioꝝ tuoꝛū ſuꝑ me. Quid eſt oīs ca
ro in ꝯſpectu tuo. Nūqͥd glꝰabit lutuȝ
ꝯ̄ formanté ſe. Quō ꝑt erigi vaniloq̇o
cuiꝰ coꝛ in ꝟitate ſubiectū eſt đo. Non
eū totꝰ mūdus erigeret quē ſibi ſubie
cit ꝟitas. nec oīm laudantiū oꝛe moue
bitur q̇ totā ſpem ſuā in đo firmauit.
Nā ⁊ ipi q̇ loquunt̃ ecce oēs nihil. ⁊ đ
ficient cū ſonitu ꝟboꝝ. Ueritas autē
dn̄i manet in eternum

Qualiter ſtandū ſit ac dicēduȝ in
omni re deſiderabili. Cap̄. XVI

Fili ſic dicas in oī re. Dn̄e ſi ti
bi placituȝ fuerit. fiat hoc ita.
Dn̄e ſi ſit honoꝛ tuꝰ fiat ī noīe
tuo hoc Dn̄e ſi mihi videris expedire
et vtile eſſe pꝛobaueris. tunc da mihi
hoc vti ad honoꝛem tuum. ſed ſi mihi
nociuuȝ foꝛe cognoueris nec aīe mee
ſaluti ꝓdeſſe aufer a me tale deſideriū
Non enī oīe deſideriū a ſpūſancto ē

etiam ſi hoī videatur rectū aut bonū. Difficile eſt ꝓ vero iudicare an ſpūs bonus aut alienꝰ te impellat ad deſiderādū hoc vł illud: an etiā ex ꝓprio mouearis ſpū. Multi in fine ſunt decepti q̄ ꝓmo bono ſpū videbantur inducti. Igiť ſemꝑ cū timore dei ꝛ cordis hūilitate deſiderādum ē ꝛ petendū q̄cq̄d deſiderabile mēti occurrit. maxieqꜫ cū ꝓpria reſignatōne mihi totū cōmittendū eſt atqꜫ dicendū. Dn̄e tu ſcis q̄liter melius ē. fac hoc vł illud ſicut volueris. Da qđ vis ꝛ quātū vis ꝛ qn̄ vis. Fac mecū ſicut ſcis ꝛ ſicut tibi magis placuerit ꝛ maior honor tuus fuerit. Pone me vbi vis ꝛ libere age mecū in oībus In manu tua ego ſum. gyra ꝛ reuerſa ma ꝑ circūitum. En ego ſuus tuꝰ paratus ad oīa. qm̄ nō deſidero mihi viuere ſed tibi. vtinā digne et ꝑfecte

Oratio ꝓ bn̄placito dei ꝑficiēdo. Capitulum. XVII

Liber Tertius.

Oncede mihi benigniſſime
c ihu grām tuā vt mecū ſit ꝛ me
cū laboret. mecūqꝫ vſqꝫ in finē
pſeueret. Da mihi ſp deſiderare ꝛ vel
le qđ tibi magꝭ acceptū ꝛ charius pla
cet. Tua volūtas mea ſit ꝛ mea volū/
tas tuā ſequať. ſp ꝛ optīe ei concordet
Sit mihi vnū velle ꝛ nolle tecū. nec a
liud poſſe velle aut nolle niſi qđ vis et
nolis. Da mihi oībus mori que ī mū
do ſunt. ꝛ ꝑpter te amare contēni ꝛ ne/
ſciri in hoc ſeclo. Da mihi ſup oīa
deſiderata in te qeſcere et coꝛ meū in te
pacificare. Tu vera pax cordis. tu ſola
reqes. extra te oīa ſunt dura ꝛ inqeta.
In hac pace ī idipm. hoc eſt. in te vno
ſummo et eterno bono dormiam et re
quieſcam Amen.

Q, veruz ſolaciū in ſolo
deo ē querendū Ca. XVIII.

q Uicqd deſiderare vł cogitare
poſſum ad ſolaciū meū nō hic

expecto.ſed in poſteꝝ. q̄ ſi oĩa ſola-
cia mũdi ſolus haberē. ⁊ oĩbus deli
cijs frui poſſez certũ eſt q̄ diu durare
non poſſent Vñ non poteris aĩa mea
plene ꝯſolari nec perfecte recreari niſi
in deo ꝯſolatore pauperũ ⁊ ſuſceptore
hũiliuȝ. Expecta modicũ aĩa mea. ex-
pecta diuinũ ꝓmiſſuȝ ⁊ habebis abũ-
dantiã oĩm bonoꝝ in celo. Si nimis
inordinate iſta appet̾ p̄ſentia ꝑdes e-
terna ⁊ celeſtia. Sint tp̄alia ĩ vſu eter
na in deſiderio Non potes aliq̄ bono
tẽporali ſatiari. qꝛ ad hec fruenda nõ
es creata. Etiam ſi oĩa bona creata
haberes. non poſſes eſſe felix ⁊ btã. ſꝫ
in deo qui cuncta creauit. tua beatitu
do. tua ⁊ felicitas ꝯſiſtit. non qual' vi-
detur ⁊ laudat̾ a ſtultis mũdi amatori
bus: ſꝫ qualē expectãt boni xp̄i fideles
⁊ p̄guſtant interdũ ſpirituales ac mũ-
di corde: quoꝝ conuerſatio eſt in celis
Vanũ eſt ⁊ breue oē humanũ ſolatiũ

Optm̄ ꝛ verū ſolaciuꝫ qđ intus a veri
tate ꝑcipitur. Deuot⁹ hō vbiqꝫ ſecum
fert conſolatorē ſuū ihm̄. et dicit ad eū
Adeſto mihi dn̄e ihu in om̄i loco ꝛ tē
pore Hec mihi ſit conſolatio libenter
velle carere om̄i humano ſolacio. Et ſi
tua defuerit ꝯſolatio ſit mihi tua vo/
lūtas ꝛ iuſta ꝓbatio pro ſummo ſola/
cio Non em̄ in ꝑpetuū iraſceris. neqꝫ
in eternum comminaberis.

Q, omnis ſolicitudo in dō po
nenda eſt: Capitulum. XIX

f Ili ſine me tecuꝫ agere qđ vo
lo. ego ſcio quid expediat tibi
Tu cogitas vt homo. in mul
tis ſentꝫ ſic̄ tibi hūan⁹ ſuadet intellec⁹
Dn̄e verū eſt quod dicis. Maior eſt
ſolicitudo tua pro me q̄ꝫ oīs cura quā
ego poſſum gerere pro me. Nimis ei
cauſualiter ſtat qui non proijcit om/
nem ſolicitudinem ſuam in te. Domi
ne dūmō voluntas mea recta ꝛ firma

ad te ꝑmaneat fac de me q̄cq̄d tibi pla/
cuerit. Non em̄ poteſt eſſe niſi bonuꝫ
q̄cquid de me feceris. Si me vis eſſe
in tenebris ſis bn̄dictus. ⁊ ſi me vis eſ
ſe in luce ſis iteꝝ bn̄dictus. Si me di
gnaris conſolari ſis bn̄dictus. ⁊ ſi me
vis tribulari eque ſis ſemꝑ bn̄dictus
Fili ſic optet te ſtare ſi mecum deſide/
ras ambulare. Ita promptus debes
eſſe ad patiendū ſicut ad gaudendum
Ita libenter debes eſſe inops ⁊ pauꝑ
ſicut plenꝰ ⁊ diues. Dn̄e libēter patiar
ꝓ te q̄cq̄d volueris venire ſuꝑ me. In
differenter volo de manu tua bonū et
malū. dulce ⁊ amaꝝ. letuꝫ ⁊ triſte ſuſci
pere ⁊ ꝓ oibus mihi ꝯtingētibus gra
tias agere. Cuſtodi me ab omī pctō: ⁊
nō timebo mortē nec infernū. dūmo
do in eternū me nō ꝓiciaſ. nec deleas
me de libro vite. non mihi nocebit q̄c
quid venerit tribulationis ſuꝑ me

Q, tꝑales miſerie xp̄i exemplo

eq̄nimiter ſunt ferēde. Ca. XX

f Ili ego deſcendi de celo ꝑ tua
ſalute. ſuſcepi tuaſ miſias nō
neceſſitate ſed charitate trahē
te. vt patientiā diſceres. ⁊ tpales miſe
rias nō indignāter ferres. Nā ab ho
ra ortus mei vſq₃ ad exitū in cruce nō
defuit mihi tolerantia doloris. defe-
ctū rerū tpaliū magnū h abui: mltas q̄
rimonias de me frequēter audiui. cō/
fuſiones ⁊ opprobria benigne ſuſtinui
pro bñficijs ingratitudinē recepi pro
miraculis blaſphemias. ꝑ doctrina re
prehenſiones Dñe qr fuiſti patiēs in
vita tua in hoc maxīe implendo prece
ptū patris tui. dignū eſt vt ego miſer/
rim⁹ peccator ſcḋm volūtatē tuā patien/
ter me ſuſtineā. ⁊ donec ipe volueris
onus corruptibilis vite ꝑ ſalute mea
portē. Nā ⁊ſi oneroſa ſentit pñs vita
facta eſt tñ iam ꝑ grām tuā valde me/
ritoria atq₃ exemplo tuo ⁊ ſctōꝝ tuorū

veſtigijs infirmis tolerabilior ꝛ clari
or. ſed ꝛ mlto magis ꝯſolatoria ꝙ̃ oliz
in lege veteri fuerat cū porta celi clau/
ſa pſiſteret ꝛ obſcurior etiā via videba
tur qn̄ tā pauci regnū celoꝝ q̄rere cu/
rabāt. ſed neqꝫ qui tūc iuſti erāt ꝛ ſal/
uādi an̄ paſſionē tuā ꝛ ſacre mortis de
bitū celeſte regnū poterāt introire. O
q̄ntas tibi grās teneor referre q͛ rectā
ꝛ bonā viā dignatꝰ es mihi ꝛ cūctis fi
delibꝫ ad eternū regnū tuū oſtendere.
Nā vita tua via nr̄a. ꝛ p ſctām patien
tiaz ambulamꝰ ad te q̇ es corona nr̄a.
Niſi tu nos p̄ceſſiſſes ꝛ docuiſſes q̇s
ſequi curaret. Heu q̄nti longe retroqꝫ
manerēt niſi tua preclara exempla in
ſpicerēt. Ecce adhuc tepeſcimus audi
tis tot ſignis tuis ꝛ doctrinis. q̇d fie/
ret ſi tm̄ lumē ad ſequēdū te nō hrēmꝰ

De tolerantia iniuriarum et quis verus patiens probetur. Capitu. XXI

Quid eſt qđ loqueris fili. Ceſ-
q ſa cõqueri. Cõſidera meã ꝛ a-
liaꝝ ſanctoꝝ paſſionez Non-
dum vſqꝫ ad ſanguinē reſtitiſti. Parū
eſt qđ tu pateris in cõpatõne eoꝝ qui
tã multa paſſi ſunt. tã foꝛtiter tēptati.
tam grauiter tribulati. tã multiplicit̄
ꝓbati ꝛ exercitati Opoꝛtet te igit̄ alio-
rū grauioꝛa ad mentē reducere vt leui-
us feras tua minima. Et ſi tibi minĩa
non vident̄. vide ne ꝛ hoc tua faciat i-
patientia'. Siue tñ p̄ua ſiue magna
ſint ſtude cūcta patienter ferre. Quã-
to meliꝰ te ad patiendū diſponis tãto
ſapientiꝰ agis et ampliꝰ ꝓmereris et fe-
res leuiꝰ aĩo ꝛ vſu ad hoc nõ ſegniter
paratis. Nec dicas non valeo hoc ab
hoīe tali pati: nec huiꝰcemõi mihi pa-
tiēda ſunt. graue em̄ intulit damnum
et impꝛoperat mihi q̄ nunqꝫ cogitaue-
rã. ſed ab alio libēter patiar ꝛ ſic patiē-
da videro. Incipiēs ē tl'is cogitatio q̄

virtutez patientie non ꝯſiderat. nec a
quo coronāda erit ſz magis ꝑſonas ꝛ
offenſas ſibi illatas ꝑpendit. Nō eſt
verus patiēs qui non vult pati niſi qꝫ
tum ſibi viſuz fuerit ꝛ a quo ſibi pla/
cuerit. Verus aūt patiēs nō attēdit a
quo hoīe. vtruz a p̄lato ſuo an ab aliq̄
equali aut inferiori. vtrū a bono ꝛ ſan
cto viro vl' a ꝑuerſo ꝛ indigno exercea
tur. ſed indifferēter ab om̄i creatura
q̄ntūcunqꝫ ꝛ q̄tienſcūqꝫ ei aliq̄d aduer
ſi acciderit. totū hoc gratāter de māu
dei accipit. ꝛ ingens lucrū reputat. qꝛ
nihil apud deū quātūlibet paruū pro
deo tn̄ paſſum poterit ſine merito trā
ſire. Eſto igit̄ expeditꝰ ad pugnā ſi vis
hr̄e victoriā. Sine certamīe nō pote-
ris venire ad patiētie coronā. Si pa
ti non vis recuſas coronari. ſi autē co/
ronari deſideras certa viriliter. ſuſtīe
patiēter. Sine labore nō tendit̄ ad re/
quiez. nec ſine pugna ꝑuenit̄ ad victo

riam. Fac mihi dn̄e poſſibile per gra
tiā qd̄ mihi impoſſibile videt̄ ꝑ natu-
rā. Tu ſcis ꝙ modicū poſſum pati ꝛ
ꝙ cito deijcioꝛ leui exurgēte aduerſita
te. Efficiat̄ mihi q̄libet exercitatio tri
bulatōis ꝓ noīe tuo amabilis et opta
bilis. Nam pati ꝛ vexari ꝓ te valde ſa
lubre eſt anime mee.

De cōfeſſione ꝓprie infirmitatis et
huius vite miſerijs. Ca. XXII.

COnfiteoꝛ aduerſum me iniu-
ſticiā meam ꝯfiteboꝛ tibi dn̄e
infirmitatē meaȝ. Sepe ꝑua
res ē q̄ me deijcit ꝛ cōtriſtat. Propono
me foꝛtiter acturū ſȝ cū modica tēpta-
tio vēerit maḡ mihi fit anguſtia. Val
de vilis q̄nq; res eſt vn̄ grauis tēpta-
tio ꝓuenit. ꝛ dū puto me aliq̄ntulum
tutū cū nō ſentio. inuenio me nōnun
q̄ȝ pene deuictū ex leui flatu. Vide er-
go dn̄e hūilitatē meā ꝛ fragilitatē tibi
vndiq; notā. Miſerere mei ꝛ eripe me

de luto vt nõ infigar. nõ ꝑmaneaz de
uictus vſqꝫquaqꝫ. Hoc eſt qđ me fre/
quēter reuerberat ⁊ corã te ↄfundit qꝛ
tã labilis ſum ⁊ infirmꝰ ad reſiſtendũ
paſſionibꝫ Et ſi nõ oĩno ad ↄſenſionē
trahit. tñ mihi etiã moleſta et ḡuis eſt
eoꝝ inſectatio. et tedet valde ſic q̄tidie
viuere in lite. Ex hinc nota fit mihi in
firmitas mea. qꝛ mľto facilꝰ irruunt
abominãde ſꝑ fantaſie q̄ꝫ diſcedũt Vti
nã fortiſſime ds iſrľ zelator aĩaꝝ fide
liũ. reſpicias ꝑui tui laborē ⁊ dolorē aſ
ſiſtaſqꝫ illi in oĩbus ad q̄cunqꝫ ꝑrexe/
rit. Robora me celeſti fortitudĩe: neqꝫ
vetus hõ miſera caro ſpũi necduz ple
ne ſubiecta valeat dñari aduerſus q̄m
certare oꝑtebit q̄ꝫdiu ſpirat̃ in hac vi
ta miſ̃rima. Heu q̄lis eſt hec vita vbi
nõ deſunt tribulatões ⁊ miſ̃ie vbi ple
na laq̄is ⁊ hoſtibꝫ ſunt oĩa Nã vna tri
bulatõe ſeu tēptatõe recedēte alia acce
dit. ſꝫ adhuc ꝑore durante ↄflictu alĳ

plures ſupuenıũt ꝛ inſperate. Et quō
pōt amari vita hñs tãtas amaritudi/
nes. ꝛ tot ſubiecta calamitatibꝫ ꝛ miſe
rijs: Quō etiam dr̄ vita tot generans
mortes ꝛ peſtes. ꝛ tñ amatᷣ ꝛ delectari
ı̄ ea a mltis q̄ritᷣ. Rep̄hendıtᷣ freq̄nter
mũdꝰ ꝙ fallax ſit ꝛ vanꝰ: nec tñ facile
relinq̄tur cũ ꝯcupiſcētie carnis dñan
tur. Sꝫ alia trahũt ad amãdum alia
ad ꝯtênendũ. Trahũt ad amorē mōi
deſideriũ carnis deſideriũ oclor̄ ꝛ ſup
bia vite. ſꝫ pene ac miſerie ſeq̄ntes ea o/
diũ mōi pariũt ꝛ tediũ. Sꝫ vincit ꝓh
dolor delectatio p̄ua mentē mōo dedi
tã. ꝛ eſſe ſub ſenſibꝫ ōlicias reputat. q꞉
ōi ſuauitatē ꝛ internã ꝟtutis amenita
tē nec vidit nec guſtauit. Qui ãt mun
dũ ꝑfctē ꝯtênunt ꝛ deo viuere ſub ſctã
diſciplı̄a ſtudēt: iſti diuinã dulcedinē
ꝟis abrenũciatoribꝰ ꝓmiſſaꝫ ñ igrãt. ꝛ
q̄ꝫ g̃uiter mōus errat ꝛ varie fallitᷣ vidēt

¶ M, in deo ſuꝑ om̄ia bona ꝛ dona

reqeſcendū eſt.   Ca. XXIIII

Uper oīa et in oībus reqeſcea
ſ nima mea in dño ſꝑ. qꝛ ipē eſt
ſctoꝝ eterna reqes. Da mihi
dulciſſime et amātiſſime ihū in te ſuꝑ
omnem creaturaꝫ quieſcere. ſuꝑ om/
nem ſalutē ꝛ pulcritudinē. ſuꝑ omneꝫ
glīam ꝛ honorē ſuꝑ oēm potētiaꝫ ꝛ di
gnitatē. ſuꝑ oēm ſciam ꝛ ſubtilitatē. ſu
ꝑ oēs diuitias ꝛ artes. ſuꝑ oēm leticiā
ꝛ exultatōem. ſuꝑ oēm famā ꝛ laudem:
ſuꝑ oēm ſuauitatē ꝛ ꝯſolatōem. ſuper
oēm ſpem ꝛ ꝓmiſſionē. ſuꝑ oīe meri/
tum ꝛ ꝯſideriū. ſuꝑ oīa dona ꝛ mūe
ra que potes dare ꝛ infundere. ſuꝑ oē
gaudiū ꝛ iubilatōeꝫ quā pōt mens ca
pere ꝛ ſentire. Deniqꝫ ſuꝑ oēs angl'os
ꝛ archāgelos: ꝛ ſuꝑ oēm exercituꝫ celi.
ſuꝑ oīa viſibilia ꝛ inuiſibilia. ꝛ ſuꝑ oē
qd̄ tu deꝰ meus nōes. qꝛ tu ds̄ meꝰ ſu/
ꝑ oīa optimus es tu ſolus altiſſimus
tu ſolus potentiſſimꝰ. tu ſolꝰ ſufficien

tiſſimus ⁊ pleniſſim⁹ tu ſolus ſuauiſſi
mus ⁊ ſolacioſiſſim⁹. tu ſolus pulcer/
rimus ⁊ amātiſſim⁹. tu ſolus nobiliſſi
mus ⁊ glorioſiſſim⁹ ſup̱ oīa. in quo cū
cta bona ſimul pfecte ſunt fuerūt ⁊ erūt
atqꝫ ideo min⁹ eſt ⁊ inſufficiēs q̄cq̄d p̄/
ter teip̄m mihi donas. vt d̄ teipo reue
las vl' pmittis te nō viſo nec plene ad/
epto. Qm̄ q̄dē nō pt cor meū veraciter
reqēſcere nec totaliter ꝯtentari niſi in
te reqeſcat. ⁊ oīa dona oēmqꝫ creaturā
trāſcendat. O mi dulciſſime ſponſe ie
ſu xp̄e amator puriſſime dn̄ator vniū/
ſe creature q̄s mihi det pēnas v̄re liber
tatis ad volandū ⁊ pauſandū in te. O
qn̄ ad plenū dabit' vacare mihi ⁊ vide
re q̄ꝫ ſuauis es dn̄e d̄s me⁹. Qn̄ ad ple
nū recolligā me in te vt p̄ amore tuo n̄
ſentiā me. ſꝫ te ſolū ſup oēm ſenſum et
modū in mō nō oībus noto. Nūc aūt
frequenter gemo ⁊ infelicitatē meā cū
dolore porto. q2 mlta mala in hac val

le miſeriarũ occurrũt q̄ me ſepiꝰ ꝯtur
bant ꝯtriſtant ⁊ obnubilant. ſepiꝰ im
pediũt ⁊ diſtrahũt. alliciũt ⁊ iplicāt ne
liber habeā acceſſuꝫ ad te. ⁊ ne iocun
dis fruar amplexibꝫ preſto ſp̄ beatꝫ ſpi
ritibꝰ. Moueat te ſuſpiriũ meũ ⁊ dſo
latio m̄ltiplex in terra. O ihu ſplēdor
eterne gl'ie ſolamē pegrinātis aīe. apd
te eſt os meũ ſine voce. et ſilētiuꝫ meũ
loq̇tur tibi. Uſqꝫq̄ tardat venire dñs
meꝰ. Ueniat ad me pauꝑculũ ſuũ ⁊ le/
tũ faciat. Mittat manũ ſuā ⁊ me mi/
ſerũ eripiat de om̄i anguſtia. Ueni ve
ni. qꝛ ſine te nulla erit q̇eta dies aut ho
ra: qꝛ tu letitia mea: et ſine te vacua eſt
menſa mea. Miſer ſuꝫ ⁊ qdāmodo in
carceratꝰ ⁊ ꝯpedibꝫ ḡuatꝰ donec luce p̄
ſentie tue me reficias ac libtati dones
vultũ qꝫ amicabilē demonſtres. Que
rāt alij ꝓ te aliud qdcũqꝫ libuerit. ⁊ mi
hi aliud interiꝫ nil placet nec placebit
niſi tu deꝰ meus. ſpes mea. ſalꝰ eterna.

Non reticebo nec depcari ceſſabo do
nec gr̄a tua reuertat̄. ⁊ mihi q̄ tu intus
loq̄ris.. Ecce aſſuz. Ecce ego ad te: q̄z
inuocaſti me: lachrime tue ⁊ deſideriū
aīe tue hūiliatio tua et cōtritio cordis
inclinauerūt me ⁊ adduxerūt ad te Et
dixi. dn̄e inuocaui te ⁊ deſideraui frui
te. parat⁹ om̄ia reſpuere ꝓpter te. Tu ei
ꝑor excitaſti me vt quererem te. Sis ḡ
bn̄dictus dn̄e qui feciſti hanc bonita
tē cuz ſuo tuo ſm̄ multitudinē miſeri
cordie tue. Quid habz vltra dicere do
mīe ſeru⁹ tuus corā te niſi vt hūiliet ſe
valde añ te. memor ſp̄ ꝓprie iniquitatꝫ
⁊ vilitatis. Non em̄ eſt ſil'is tui in cū/
ctis mirabilib⁹ celi ⁊ terre. Sunt opa
tua bona valde dn̄e iudicia vera. ⁊ p/
uidentia tua regunt̄ vniuerſa. Laus
ergo tibi ⁊ gloria. o patris ſapientia.
te laudet ⁊ benedicat os meū. aīa mea
et cūcta creata ſil'.   Ca. XXIIII.

De recordatō bn̄ficioꝝ dei m'tiplicium

Aperi dn̄e cor meū in lege tua:
a et in preceptꝭ tuis doce me am
bulare. Da mihiītelligere vo
luntatē tuā. ⁊ cū magna reuerentia ac
diligēti cōſideratōe bn̄ficia tua tā in
generali q̄ȝ in ſpeciali memorari vt di
gne tibi ex hinc valeā grās referre Ue
rū ſcio ⁊ ꝯfiteor. nec ꝓ minimo pūcto
me poſſe debitas grāꝝ laudes ꝑſolue
re. Minor ego ſuȝ oībus bonis mihi
preſtitis. ⁊ cū tuā nobilitatē attēdo de
ficit pre magnitudine illiꝰ ſpūs meus
Omīa que in aīa habemꝰ ⁊ in corꝑe et
quecūqȝ exteriꝰ vl' inferiuſ naturaliter
vl' ſuꝑnaturaliter poſſidemꝰ. tua ſunt
bn̄ficia. ⁊ te bn̄ficuȝ piū ac bonū com
mēdāt a q̄ bōa cūcta accepimꝰ Et ſi ali
us pl'ra. alius pauciora accepit: omīa
tn̄ tua ſunt. ⁊ ſine te nec minimū habe
ri poteſt. Ille q̄ moiora accepit nō pōt
merito ſuo gl'iari: nec ſuꝑ alōis extol
li nec minori inſalutare. q: ille maior

inſultare alias

ꝛ melioꝛ q̄ ſibi min⁹ aſcribit ꝛ in regra
tiādo hūilioꝛ eſt atqꝫ deuotioꝛ. Et qui
oībus viliorē ſe exiſtimat ꝛ indignio/
rē ſe iudicat aptioꝛ eſt ad pcipiendum
maioꝛa. Qui aūt pauciora accepit cō/
triſtari nō debet: nec indignāter ferre
neqꝫ ditiori inuidere. ſed te poti⁹ atten
dere ꝛ tuā bonitatē maxime laudare q
tā affluēter. tā gratis taꝫ libenter ſine
pſonaꝝ acceptōe tua munera largiris
Oia ex te. ido in oībus es laudādus
Tu ſcis qd vnicuiqꝫ donare expediat
ꝛ cur iſte min⁹ ꝛ ille ampli⁹ habeat nō
nr̄m ſꝫ tuū eſt hoc diſcernere. apd quē
ſingulorꝫ diffinita ſūt merita. Vn̄ do
mīe ds ꝑ magno etiā reputo bn̄ficio
nō multa hr̄e vn̄ exteri⁹. ꝛ ſcdm hoīes
laus ꝛ gl'ia appareat. Ita vt qs ꝯſide/
rata pauptate ꝛ vilitate pſone ſue non
mō grauitatē aut triſticiā vl' deiectōeꝫ
inde cōcipiat. ſꝫ poti⁹ ꝯſolatōeꝫ ꝛ hila
ritatē magnā. qꝛ tu ds paupes ꝛ hūi/

les.atꝫ huiuſmōi d̄ſpectoſ tibi elegiſti
in familiares et domeſticos. Teſtes
ſunt ipi apl'i tui: q̄s pncipes ſup oēm
terrā ↄſtituiſti. fuerūt tn̄ ſine querrela
ↄuerſati in mōo tā hūiles ⁊ ſimplices
ſine omī malicia ⁊ dolo vt etiā pati cō
tumelias gauderēt p noīe tuo. ⁊ q̄ mū
dus abhorret ipi amplecterentur affe
ctu magno. Nihil ḡ amatorē tuū ⁊ co
gnitorē bn̄ficiorꝝ tuorꝝ ita letificare d̄
bet ſicut volūtas tua in eo. et bn̄placi/
tū eterne diſpoſitōis tue de qua tm̄ cō
tentari debet ⁊ ↄſolari vt ita libenter
velit eſſe minimꝰ ſicut aliq̄s optaret eſ
ſe maximꝰ. ⁊ ita pacificus ⁊ contentus
in nouiſſimo ſicut in loco primo. atqꝫ
ita libēter diſplicabilis ⁊ abiectꝰ nul/
lius q̄ꝫ noīs ⁊ fame. ſicut ceterꝭ hono
rabilior ⁊ maior in mūdo. Nam volū
tas tua ⁊ amor honoris tui omīa exce
dere debet. ⁊ plus eū cōſolari: magiſqꝫ
placere q̄ꝫ oīa bn̄ficia ſibi data l' dāda

De quatuoꝛ magnā impoꝛtantibus pacem. Capi. XXV.

Fili nunc docebo te viā pacis f ꝛ vere libertatis. Fac dn̄e qđ dicis. qꝛ hoc mihi gratum eſt audire. Stude fili alteri⁹ potius facere voluntatez q̄ȝ tuā. Elige ſp̄ min⁹ q̄ȝ plus hr̄e Quere ſemꝑ inferiorē locuȝ ꝛ oībus ſubeſſe. Opta ſp̄ ꝛ oꝛa. vt voluntas dei integre in te fiat. Ecce talis hō ingreditur fines pacꝫ ꝛ quietꝫ Dn̄e ſermo tuus iſte breuis multū in ſe cōtinet ꝑfectōis. ꝑuus eſt dictu. ſȝ plen⁹ ſenſu ꝛ vber ī fructu Nā ſi poſſet a me fideliter cuſtodiri non deberet tā facilis in me turbatō oꝛiri. nam q̄tiens me impacatum ſentio ꝛ grauatuȝ. ab hac doctrina me receſſiſſe inuēio. Sȝ tu qui oīa potes ꝛ animę pꝛofectum ſemper diligis adauge maioꝛem gratiam vt poſſim tuum complere ſermonem. ꝛ meam pꝛoficere ſalutem.

Orõ ꝯ cogitatões malas Ca.XXVI

d Omie ds me⁹ ne elongeris a me: ds me⁹ in auxiliũ meũ reſ/pice. qm̄ inſurrexerũt in me cogitatõs vane ⁊ timores magni affligẽtes aĩam meã Quõ ptranſibo illeſus: quõ pfringã eam. Ego inq̄t añ te ibo ⁊ glorioſos terre hũiliabo. aperiã ia/nuã carceris et archana ſecretoꝝ reuelabo tibi. Fac dñe vt loquerif. ⁊ fugiãt a facie tua oẽs inique cogitatões Hec ſpes ⁊ vnica ꝯſolatõ mea ad te in om̄i tribulatione ꝯfugere. tibi ꝯfidere: te ex intimo inuocare. ⁊ patienter cõſolatõnem tuam expectare.

loquaris

Orõ pro illuminatõne mẽtis de/uotiſſima. Capi.XXVII

c Larifica me bone ihũ clarita te eterni lumĩs. ⁊ educ de ha/bitaculo cordis mei tenebras vniuerſas. Cohibe cogitatões m̃ltas ⁊ elide vĩm facientes tẽptatões. Pu

gna foꝛtiter pꝛo me et expugna malas
beſtias: ꝯcupiſcentias dico illecebꝛo-
ſas. vt fiat pax in virtute tua ⁊ abūdā
tia laudis tue reſonet in aula ſancta.
hoc eſt in conſcia pura. Impera vētis
⁊ tēpeſtatibus dic mari q̄eſce dic aqui
loni: ne flaueris. ⁊ erit trāq̄llitas mag̃
Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā vt luce
at ſup terrā. qꝛ terra ſum inanis ⁊ va-
cua donec illumines me. Effūde gra
tiaȝ tuā deſup. perfunde coꝛ meuȝ grā
celeſti. miniſtra deuotōis aquas ad ir
rigandā faciē terre. ad ꝓducendū fruc
tū bonū ⁊ optimū. Eleua menteȝ pꝛeſ
ſam mole pctōꝝ. ⁊ ad celeſtia totū deſi
deriū meū ſuſpende: vt guſtata ſuaui
tate ſupne felicitatꝭ pigeat de terrenis
cogitare. Rape me ⁊ eripe ab om̄i crea
turarū indurabili ꝯſolatōne. qꝛ nulla
res creata appetitū meū plenarie valȝ
q̄etare ⁊ ꝯſolari. Iunge me tibi inſepa
bili dilectōis vinculo qm̄ tu ſol⁹ amā

ti ſufficis. ⁊ abſq; te friuola ſūt vniūſa

De euitatōne curioſe inq̄ſitōis ſup alteriuſ vite. Ca. XXVIII

Fili noli eſſe curioſus: nec va
f cuas gerere ſolicitudines. q̄d
hoc vl' illud ad te. tu me ſeque
re Quid em̄ ad te vtrū ille ſit talis vel
talis. aut iſte ſic agit vl' loq̄tur. Tu nō
indiges rn̄dere pro aliis, ſz pro teipo
rationem reddes. Quid ḡ te implicas
Ecce ego om̄es cognoſco. ⁊ cūcta que
ſub ſole fiunt video. ⁊ ſcio qualiter cū
vnoquoq; ſit: quid cogitet. quid velit
⁊ ad quē finem tendat eiꝰ intētio. Mi
hi igitur ꝯmittēda ſunt om̄ia tu vero
ſerua te in bona pace. ⁊ dimitte agitā/
tem agitare quātum voluerit Veniet
ſup euz q̄cquid fecerit vl' dixerit. quia
me fallere non poteſt. Non ſit tibi cu
re de magni nominis vmbra ⁊ non d̄
multorum familiaritate. nec de priua
ta hominū dilectione. Iſta eniz gene

rant diſtractiones ⁊ magnas in cord obſcuritates. Libēter loquerer tibi verbum meū ⁊ abſcondita reuelarē ſi ad/uentū meū diligenter obſeruares ⁊ o/ſtium cordis mihi aperires. Eſto pro uidus ⁊ vigila in orationibus. et hu-miliate in omnibus.

In qbus firma pax cordis ⁊ ver⁹ pfectus conſiſtit: Ca. xxix

f Ili ego locutus ſuz. Pacem relinquo vobis. pacem meaz do vobis. non quō mundus dat: ego do vobis Pacem oēs deſide rant ſed que ad verā pacez ptinent nō omnes curant Pax mea cum humili bus ⁊ manſuetis corde. Pax tua erit in multa patiētia. Si me audieris et vocez meā ſecutus fueris poteris mlꝫ te pace frui. Quid igitur faciam. In omni re attende tibi quid facias et qd dicas. et omnem intentionem tuam ad hoc dirige vt michi ſoli placeas. et

extra me nihil cupias vel queras. ſed ⁊ de alioꝝ dictis vel factꝭ nihil temere iudices. nec cū rebꝫ tibi nō cōmiſſis te implices. ⁊ poterit fieri vt parꝝ vl' raro turberis. Nunq̄ȝ aūt ſentire aliquam turbatōȝ nec pati aliquā cordis vl' corporꝭ moleſtiā non ē pn̄tis tpis ſȝ ſtatꝰ eterne q̄etis. Nō ḡ eſtimes te verā pacē inueniſſe ſi nullā ſenſeris grauitatē nec tūc totū eſſe bonū ſi neminē pateris aduerſariū. nec hoc eē ꝑfectū ſi cūcta fiūt ſm tuū affectū. neq̄ȝ tunc aliq̄d magni te reputes aut ſpecialiter dilectū exiſtimes ſi in magna fueris deuotione atq̄ȝ dulcedine. qꝛ in iſtis nō cognoſcit verus amator ꝟtutꝭ. nec in iſtꝭ ꝯſiſtit profectꝰ ⁊ ꝑfectō hoīs. In quo ḡ dn̄e In offerēdo te ex toto corde tuo voluntati diuine. non querendo que tua ſunt. nec in ꝑuo nec in magno nec in tēꝑe: nec in eternitate. ita vt in vna equali facie in gratiarū actione ꝑma-

neas: inter pſpera et cõtraria oĩa equalance penſando. Si fueris tã fortis et longanimis in ſpe vt ſubtracta in teriora ꝯſolatiõe etiã ad ãpliora ſuſtinẽda cor tuũ pparauer ꝫ nec iuſtificauerꝫ q̃i hec tãtaq; pati nõ deberes: ſʒ me in oĩbus diſpoſitõnibꝫ meis iuſtificaueris et ſanctũ laudaueris. tũc in vera et recta via pacis ambulas: et ſpes indubitata erit ꝙ rurſꝰ in iubilo faciẽ meã ſis viſurus. Q, ſi ad plenum tuiꝰ piꝰ cõtemptũ pueneris ſcito ꝙ tũc abundãtia pacꝫ pfrueris ſm poſſibilitatem tui incolatus.

De eminentia libere mentis. et ꝙ ſupplex orõ magis meretur q̃ʒ lectio. Capitulum. XXX

Domĩe hoc opus eſt pfecti viri nunq̃ʒ ab intẽtione celeſtiũ animum relaxare et inter mltas curas q̃i ſine cura trãſire. nõ more torpentis. ſed ꝑrogatiua quadam libere

D

mētis. nulli creature inordinata affe/
ctione adherēdo. Obſecro te pijſſime
ds meꝰ p̄ſerua me a curis huiꝰ vite ne
nimis implicer. a m̄ltis neceſſitatibꝫ
corpis ne voluptate capiar. ab vniuer
ſis aīe obſtaculis ne moleſtijs fractuſ
deijciar. nō dico ab hijs rebꝰ q̄s toto
affectu ambit vanitas mūdana. ſʒ ab
hijs miſerijs q̄ aīam ſerui tui cōmuni
maledicto mortalitatꝭ penaliter ḡuāt
⁊ retardāt ne in libertatē ſpūs q̄tiens
libuerit valeat introire. O ds meꝰ dul
cedo ineffabilis verte mihi in amari/
tudinē oēm ɔſolatōem carnalē. ab eter
noꝝ amore me abſtrahenteʒ ⁊ ad ſe in
tuitu cuiuſdam boni delectabilis pn̄
tis male allicientē. Non me vincat de
us meꝰ non vincat caro ⁊ ſanguis. nō
me decipiat mūdus ⁊ breuis gl'ia eiꝰ.
nō me ſupplātet dyabolus ⁊ aſturia il
lius. Da mihi fortitudinē reſiſtendi.
patientiā tolerādi. ɔſtantiā pſeueran

di. Da ꝑ oībus mūdi ꝯſolatōibus ſu
auiſſimā ſpūs tui vnctōez. ⁊ ꝑ carnali
amore tui noīs infunde amorē. Ecce
cibus: potus: veſtis ac cetera vtenſilia
adı corpis ſuſtētaculū ꝑtinētia feruēti
ſpūi ſunt oneroſa. Tribue talibꝫ fomē
tis tꝑate vti: nō ꝺſiderio nimio īplica
ri. Abĳcere oīa nō licꝫ. qꝛ natura ſuſtē
tāda eſt reqrere aūt ſuꝑflua ⁊ q̄ magis
delectāt lex ſctā ꝓhibet. nā alias caro
aduerſꝰ ſpm̄ inſoleſceret. Int̄ hec q̄ſo
manꝰ tua me regat ⁊ doceat ne quid ni
mium fiat.

Q, priuatus amor a ſummo bo/
no maxime r̄tardat. Ca. XXXI

Fili opꝫ te dare totū ꝓ toto ⁊ ni
f hil tuĳ̄pius eē Scito ꝙ amor
tuĳ̄pꝰ magꝭ nocet tbi q̄ꝫ aliq̄
res mūdi. Scōm amorē ⁊ affectū quē
gerꝭ q̄libꝫ res plꝰ l' minꝰ adherꝫ Si fue
rit amor tuꝰ purꝰ ſimplex ⁊ bn̄ ordīatꝰ
ĕrꝭ ſñ captītate rez. noli ꝯcupiſcere qꝺ

nõ licet hr̃e. Noli habere qd̃ te poteſt
ĩpedire ⁊ lib̃tate interiori ꝑuare. Mi-
rum ꝙ nõ ex toto fundo cordis teip̃m
mihi cõmittis cũ oĩbus que deſidera
re potes vel hr̃e. Quare vano merore
cõſumeris. Cur ſuꝑfluis curis fatiga
ris Sta ad bñplacitũ meũ: ⁊ nullũ pa
tieris detrimentũ. Si queris hoc vel
illud ⁊ volueris eſſe ibi vł ibi ꝓpter tuũ
cõmodũ ⁊ ꝓpriũ bñplacitũ mag᷒ habē-
dũ nunq̃ꝫ eris in q̇etudine: nec liber a
ſolicitudine. qꝛ in om̄i re repiet̃ aliq̇s
defect⁹. ⁊ in oĩ loco erit q̇ aduerſet̃. Iu
uat igit̃ nõ quelibet res adepta vel mł
tiplicata exteri⁹. ſed potius contēptaꝛ
deciſa ex corde radicitus. Qd̃ non tm̄
de cenſu eris ⁊ diuitiaꝝ intelligas: ſed
de honoris etiã ambitu ac vane lau-
datõis deſiderio que oĩa tranſeũt cuꝫ
mũdo. Munit paꝝ loc⁹ ſi deeſt ſpũs
feruoris. Nec diu ſtabit pax illa q̃ſita
forinſec⁹ ſi vacat a ꝟo fundamento ſta

tus cordis. hoc eſt niſi ſteteris in me p mutare te poteris. ſed non meliorare. Nā occaſione orta ꝛ accepta inuenies quod fugiſti ꝛ amplius

Oratio p purgatōe cordis ꝛ celeſti ſapientia. Ca. XXXII.

Confirma me deꝰ p grām ſanctiſpūs. da virtutē corroborari in interiori hoīe ꝛ cor meum ab oī inutili ſolicitudīe ꝛ angore euacuare nec varijs deſiderijs trahi cuiꝰcūqꝫ rei vilis aut pcioſe. ſꝫ oīa inſpicere ſicut trāſeūtia ꝛ me pariter cū illꝰ trāſiturū. quia nihil pmanēs ſub ſole. niſi oīa vanitas ꝛ afflictio ſpūs. O q̄ꝫ ſapiens q̄ ita ꝯſiderat Da mihi dn̄e celeſtē ſapientiā vt diſcā te ſup oīa querere ꝛ inuenire. ſup oīa ſapere ꝛ diligere ꝛ cetera ſm ordinē ſapiētie tue put ſunt intelligere. Da prudēter declinare blandientē ꝛ patiēter ferre aduerſantē. q̄a hec magna ſapientia nō moueri omi

vento verboꝝ nec aurē male blādien
ti pꝛebere ſyreni. ſic em̄ incepta ꝑgitur
via ſecure.

Contra linguas obtrectatoꝛuꝫ
Capitulum. XXXIII.

Fili non egre feras ſi q̄dam ď
te male ſenſerint ⁊ dixerint; qđ
non libenter audias Tu dete
rioꝛa de teipo ſentire debes ⁊ neminē
infirmioꝛē te credere Si ambulas ab
intra. non multū pōderabis volantia
verba. Eſt non ꝑua pꝛudētia ſilere in
tp̄e malo et introꝛſus ad me conuerti
nec humano iudicio diſturbari Non
ſit pax tua in oꝛe hoīm. ſiue em̄ bn̄ ſi
ue male interp̄tati fuerit. nō es igitur
alter hō. Ubi eſt ꝟa pax ⁊ ꝟa gl'ia No
ne in me Et q̄ non appetit hoībus pla
cere nec diſplicere timet multa perfru
etur pace. Ex inoꝛdinato amoꝛe ⁊ va
no timoꝛe oꝛitur oīs inquietudo coꝛ
dis ⁊ diſtractio ſenſuum.

Qualiter instante tribulatōe d̄s inuocād⁹ ē ⁊ bn̄diced⁹ Ca. XXXIIII

ſ Sit nomē tuū dn̄e bn̄dictuȝ in
ſecula ꝙ voluiſti hāc tēptatōȝ
⁊ tribulatōeȝ venire ſuper me
Non poſſum eā effugere. ſȝ neceſſe ha
beo ad te ꝯfugere vt me adiuues. ⁊ in
bonū mihi ꝯuertas. Dn̄e mō ſum in
tribulatōe ⁊ non eſt cordi meo bn̄. ſed
multū vexor a pn̄ti paſſione. Et nunc
pater dilecte ꝗd dicam. Deprehenſus
ſuȝ inter anguſtias ſaluifica me ex ho
ra hac. Sȝ ꝓpterea veni in hāc horaȝ
vt tu clarifeceris cū fuero valde hūili
atus ⁊ ꝑ te liberatus. Complaceat ti-
bi domine vt eruas me. nam ego pau
per quid agere poſſuȝ ⁊ quo ibo ſine te
Da patientiam domine etiam hac vi-
ce. Adiuua me deus meus. et nō time
bo quantumcunqȝ grauatus fuero.
Et nunc inter hec quid dicam tibi.

Dñe fiat volũtas tua ego bene merui tribulari ꝛ grauari optet vtiqꝫ vt ſuſtineã; ꝛ vtinã patiẽter donec trãſeat tempeſtas ꝛ meliꝰ fiat. Potẽs eſt aũt oĩpotens manꝰ tua etiã hãc tẽptatõez a me auferre ꝛ eiꝰ impetũ mitigare ne penitꝰ ſuccũbaz: quẽadmodũ ꝛ priꝰ ſepe egiſti mecũ deꝰ meus miſcðia mea. Et quãto michi difficilius: tãto tibi faciliorẽ hec mutatio dextre excelſi.

De diuino petendo auxilio ꝛ confidẽtia recuperãde grẽ. Ca. XXXV

Fili ego dñs cõfortans in die tribulatõnis. Venias ad me cũ tibi nõ fuerit bñ. Hoc ẽ qđ maxime impedit ꝯſolatõez celeſtẽ. qꝛ tardius cõuertis te ad orationẽ Nam anteqꝫ me intente roges mlta interim ſolacia queris ꝛ recreas te in externis Idõ qꝫ fit vt parũ oĩa pſint donec aduertas. qꝛ ego ſuz q̃ eruo ſperantes in me: nec eſt extra me valẽs auxiliũ neqꝫ

vtile conſiliũ. ſed neq durabile reme-
diũ. Sꝫ iam reſumpto ſpũ poſt tẽpe-
ſtatẽ recõualeſce in luce miſerationuꝫ
mearũ. qꝛ ppe ſum dicit dñs. vt reſtau
rem vniuerſa nõ ſolũ integre. ſꝫ ꝛ abũ
danter ꝛ cumulate. Nunqd mihi q̃cq
eſt difficile. aut ero ſimilis dicẽti ꝛ nõ
facienti. Ubi eſt fides tua. Sta firmi
ter ꝛ pſeuerãter. Eſto lõganimis ꝛ vir
fortis. veniet tibi cõſolatio in tpe ſuo
Expecta me expecta veniã ꝛ curabo te
Temptatõ eſt que te vexat. ꝛ formido
vana que te exterret. Quid importat
ſolicitudo de futuris ꝯtingentibꝫ niſi
vt triſticiã ſup triſticiã habeas. Suf
ficit diei malicia ſua. Vanũ ẽ ꝛ inutile
de futuris cõturbari vł gratulari q̃ for
te nunq eueniẽt. Sed humanũ eſt
hmõi imaginatõibꝰ illudi. ꝛ parui ad-
huc animi ſignũ tã leuiter trahi a ſug
geſtiõe inimici. Ipe eñ non curat an
veris an falſis illdat ꝛ decipiat. ꝛ vtꝝ

[P]reſentiū amore vl' futuroꝝ formidīe
[c]ſternat. Non ergͦ turbetur cor tuū ne/
q; formidet. Crede in me. ⁊ in miſcōdia
mea habeto fiduciā. Qn̄ tu te elonga
tū eſtimas a me. ſepe ſum ꝓpinquior.
Qn̄ tu eſtimas totū perditū. tunc ſepe
magꝭ merēdi inſtat lucrū. Non ē totū
ꝑditum qn̄ res accidit in ↄ̄trium. Non
debes iudicare ſm pn̄s ſentire. nec ſic
ḡuitati alicui vndecūq; venīēti inhe/
rere et accipe tanq̄; oīs ſpes ſit ablata
emergendi. Noli putare te derelictum
ex toto q̄uis ad tpus miſerim tibi ali
quā tribulatōez. vl' etiā optatā ſubtra
xerim ↄſolatōem. ſic em̄ tranſit̄ ad re/
gnū celoꝝ. Et hoc ſine dubio magis
expedit tibi ⁊ ceteris ſuis meis vt exer
citemini aduerſus: q̄; ſi cuncta ad libi
tū haberetis. Ego noui cogitatōnes
abſcōditas. q2 multū expedit ꝓ ſalute
tua vt interdum ſine ſapore relinq̄ris
ne forte eleueris in bono ſucceſſu. ⁊ ti

bı̄ꝑpi placere velis in eo qđ nō es. Qđ
dedi auferre poſſuꝫ. ⁊ reſtituere cū mi-
hi placuerit. Cū dedero meū eſt. cū ſub
traxero tuū nō tuli. qꝛ meū eſt oē datū
bonū ⁊ oē donū ꝑfectū. Si tibi admi
ſero grauitatē aut qualibet ꝯrietatem
nō indigneris neqꝫ ꝯcidat coꝛ tuū. ⁊ e-
go cito ſubleuare poſſuꝫ. ⁊ omē onꝰ in
gaudiū trāſmutare. Verūtn̄ iuſtꝰ ſuꝫ
⁊ recōmendabilis multū cū ſic facio te
cū. Si recte ſapis ⁊ in ỽitate aſpicis.
nūqꝫ debes ꝓpter aduerſa tā deiecte cō
triſtari. ſed mag̃ gaudere ⁊ gr̃as agere:
immo hoc vnicū reputare gaudiū qꝙ
affligēs te doloribꝫ nō parco tibi Sic
dilexit me pr̃ ego diligo vos. dixi dile
ctis diſcipulꝭ meis q̄s vtiqꝫ nō miſi ad
gaudia tꝑalia ſed ad magna certamīa
nō ad honoꝛes ſed ad deſpectōēs non
ad ociū ſed ad laboꝛes. non ad requiē
ſed ad afferendū fructum multū in pa
tientia. Hoꝝ memēto fili mi verboꝛū.

De neglectu oīs creature vt crea-
tor poſſit inueniri Ca. XXXVI

Domine mi adhuc bene indi-
geo maiori grā ſi debeaꝫ illuc
ꝑuenire vbi me nemo poterit
nec vlla creatura impedire. Nā q̄diu
res aliqua me retinet non poſſuꝫ libe
re ad te volare Cupiebat libere volare
q̄ dicebat. Quis dabit mihi pēnas ſi-
cut colūbe ⁊ volobo ⁊ req̄ſcaꝫ. Quid
ſimplici oculo quieti⁹. ⁊ q̄d liberi⁹ nil
deſiderāti in terris. Oportet igit̄ om
nem ꝑtranſire creaturā. ⁊ ſeip̄ꝫ ꝑfecte
deſerere ac in exceſſu mentis ſtare: ⁊ vi
dere te oīm ɔditorē cū creaturis nil ſi
mile hr̄e. Et niſi q̄s ab oībus creaturis
fuerit expedit⁹ non poterit libere intē
dere diuinis. Ideo em̄ pauci inueniū
tur ɔtemplatiui. qꝫ pauci ſciunt ſe a pe
rituris creaturis ad plenū ſequeſtrari
Ad hoc magna req̄ritur grā que aīaꝫ
leuet ⁊ ſup̄ ſeip̄aꝫ rapiat. Et niſi hō ſit

in ſpũ eleuatus. ꝛ ab oĩbus creaturis liberat⁹ ac deo tot⁹ vnitus q̇cq̇d ſit q̇d quid etiã habꝫ nõ eſt magni põderis Diu puus erit ꝛ in terra iacebit q̇ aliquid magni eſtimat. niſi ſolũ vnũ immenſuꝫ eternũ bonũ Et q̊tquid deus nõ eſt nihil eſt: et ꝑ nihilo cõputari debet. Eſt quippe magna differẽtia ſapiẽtia illuminati ꝛ deuoti viri ꝛ ſcĩa litterati ꝛ ſtudioſi clerici. Multo nobilior eſt illa doctrina q̇ deſurſuꝫ ex diuina influentia manat. q̃ꝫ que laborioſe hũano acq̇tur ingenio. Plures reperiuntur cõtemplatõeꝫ deſiderare: ſꝫ que ad eã requiruntur nõ ſtudent exercere. Eſt ꝛ magnũ impedimentũ. qꝛ in ſignis ꝛ in rebus ſenſibilibus ſtatur. ꝛ parꝝ de ꝑfecta mortificatõe habetur. Neſcio q̇d ẽ ꝛ quo ſpũ ducimur ꝛ quid pretẽdim⁹ qui ſpũales dici videmur q̄ totum laborẽ ꝛ ampliorẽ ſolicitudinẽ pro tranſitorijs ꝛ vilibus rebus agimus. ꝛ de

ĩterioꝛibꝰ noſtris vix raro plene recol
lectꝫ ſenſibꝯ cogitamꝰ. Pꝛoh doloꝛ ſta
tim poſt modicā recollectõez foꝛas e-
rũpimꝰ nec opa nr̄a diſtricta examina
tione trutinamꝰ. Ubi iacēt affectꝰ nr̄i
non attendimꝰ ⁊ q̄ꝫ ipura ſint oia nr̄a
nõ deploꝛamꝰ Omis quippe caro coꝛ
rupat viā ſuā ⁊ idõ ſequebat̄ diluuiuꝫ
magnũ. Cũ g̊ interioꝛ affectꝰ nr̄ coꝛru
ptus ſit: neceſſe ē vt actio ſeq̄ns index
carētie interioꝛis vigoꝛis coꝛrũpatur
Ex puro coꝛde ꝓcedit fructꝰ bone vite
Quantũ q̄s fecerit q̄ritur: ſꝫ ex q̄nta v̄
tute agit nõ tā ſtudioſe penſat̄. Si fu
erit foꝛtꝫ. diues. pulcer. habil' vel bonꝰ
ſcꝓtoꝛ. bonꝰ cātoꝛ. bonꝰ laboꝛatoꝛ in-
ueſtigat̄: q̄ꝫ paup ſit ſpũ. q̄ꝫ patiēs ⁊ mi
tis. q̄ꝫ deuotꝰ ⁊ internꝰ a m'tis tacetur
Natura exterioꝛa hoīs reſpcit. gr̄a ad
interioꝛa ſe cõuertit. Illa frequēter fal
litur. iſta in deo ſperat vt nõ decipiat̄.
De abnegatõe ſui ⁊ abdicatõe oīs

cupiditatꝫ. Ca.XXXVII

f Fili nō potes ꝑfecte poſſidere libertatē niſi totaliter abne/ges temetipſm. Cōpediti ſunt oēs ꝓprietarij ⁊ ſuipſius aātores cupidi: curioſi girouagi: q̄rentes ſp mollia nō que ihū xp̄i. ſed ſepe hoc fingētes ⁊ ꝯponētes qđ nō ſtabit. Peribit eī totū qđ non eſt ex đo ortū. Tene breue ⁊ ꝯſummatū ꝟbuꝫ. Dimitte oīa ⁊ inuenies oīa. Dimitte cupiditatē ⁊ inuenies reqem. Hoc mēte ꝑtracta: ⁊ cū īpleueris oīa intelliges. Dn̄e hoc non eſt opꝰ vnius diei nec ludus ꝑuuloꝝ. immo in hoc breui includit oīs ꝑfectio religioſoꝝ. Fili nō đēs auerti nec ſtatim deijci audita via perfectoꝝ. ſꝫ magis ad ſublimiora ꝓuocari et ad minꝰ ad hec ex đſiderio ſuſpirare. Utinā ſic tecū eēt ⁊ adħ ꝑueiſſes vt tuipiꝰ aātor n̄

esses. ſʒ ad nutū meū pure stares. ⁊ ei⁹
quē tibi ṗposui ṗris. tunc mihi valde
placeres ⁊ tota vita tua cum gaudio ⁊
pace trāſiret. Habes adhuc mł'ta ad
reliquendū. que niſi mihi ex integro
reſignaueris non acquires qđ poſtu-
las. Suadeo tibi a me emere auꝝ ig-
nitū vt locuples fias. i. ſapiāʒ celeſtem
oīa infima ꝯculcantē. Poſtpone terre
nā ſapiam. oēm humanā cōplacentiā
⁊ ꝓpriā. Dixi tibi viliora emēda ꝑ ṗcio
ſis ⁊ altis in reb⁹ humanis. Nā valđ
vilis ⁊ ꝑua ac pene obliuioni tradita
videt̄ vera celeſtis ſapiētia. nō ſapiēs
alta đ ſe nec magnificari querēs in ter
ra: quā m ł'ti oreten⁹ predicāt. ſʒ vita lō
ge diſſentiunt. ip̄a tñ eſt precioſa mar
garita a multis abſcondita

De inſtabilitate cordis ⁊ de
intentione finali ad deum
habenda Ca. XXXVIII.

Fili noli

Fili noli credere affectui tuo q̄
nūc eſt: cito mutabit̄ in aliud
Quādiu em̄ vixeris mutabili
tati ſubiect⁹ eris: etiā nolēs. vt mō le/
tus: mō triſtȝ. mō pacat⁹ mō turbatus
nūc deuot⁹: nūc indeuot⁹. nūc ſtudio
ſus: nūc accidioſus nūc ḡuis nūc leuiſ
inueniaris. Sȝ ſtat ſup̱ hec mutabi/
lia ſapiēs ⁊ bn̄ doct⁹ in ſpū nō attēdēs
q̇d in ſe ſentiat. vl' qua p̱te flet vent⁹ in
ſtabilitatis ſȝ vt tota intētio mētis ei⁹
ad debitū ⁊ ad optimū p̱ficiat finem.
Nā ſic poterit vn⁹ ⁊ ideȝ incōcuſſus p̱
manere: ſimplici intentiōis oculo per
tot varios euētus ad me imp̄termiſſe
directo. Quāto aūt purioꝛ fuerit intē
tōis oculus tāto ꝯſtanti⁹ inter diuer/
ſas itur p̱cellas. Sȝ in m̄ltis caligat
oculus pure intentōis. reſpicit em̄ ci/
to in aliqđ đlectabile qđ occurrit. ⁊ ra
ro totus liber q̇s inuenit̄ a neuo ꝓprie
exq̇ſitionis Sic iudei olim venerant

N

in bethaniá ad marthã ⁊ mariá: nõ ꝓpter ihm̃ tm̃ ſȝ vt lazaꝝ videret. Mundandus eſt ꝰ intentiõis oculus vt ſit ſimplex ⁊ rect⁹ atq; vltra oĩa varia media ad me dirigendus.

Q, amãti ſapit de⁹ ſup oĩa ⁊ in omnibus Capitulum. XXXIX

Ecce de⁹ meus ⁊ om̃ia. Quid volo ampli⁹ ⁊ q̇d felicius deſiderare poſſuȝ. O ſapidũ ⁊ dulce verbũ. ſed amãti verbũ nõ mundũ nec ea que in mũdo ſunt. De⁹ meus ⁊ om̃ia. Intelligẽti ſatis dictũ eſt ⁊ ſepe repetere iocundũ eſt amãti. Te ſiquidem pñte iocũda ſunt oĩa. te aũt abſente faſtidiunt cũcta. Tu facis cor tranquillũ. ⁊ pacẽ magnã leticiãq; feſtiuã. Tu facis bñ ſentire de oĩbus ⁊ in omnib⁹ te laudare. nec pt aliq̇d ſine te diu placere. ſȝ ſi debet gr̃tuȝ eſſe ⁊ bene ſapere. optet gratiam tuã adeſſe ⁊ condimẽto tue ſapientie condiri. Cui tu ſapis

quid ei recte non ſapiet. ⁊ cui tu nō ſa-
pis q̇d ei ad iocunditatem eſſe poterit
Sed deficiūt in tua ſapīa mūdi ſapiē-
tes ⁊ q̇ carnē ſapiūt qꝛ ibi plurima va-
nitas ⁊ hic mors inuenit̄. Qui aūt te
ꝑ ꝯtēptum mūdanoꝝ ⁊ carnis morti-
ficatōez ſequūtur vere ſapiens eſſe co-
gnoſcunt̄. qꝛ de vanitate ad veritatē
ꝺ carne ad ſpm̄ tranſferūtur. Iſtis ſa-
pit deꝰ: ⁊ q̇cq̇d inuenit̄ in creaturis to-
tū referūt ad laudē ſui cōditoris. Diſ-
ſimilis tn̄ ⁊ multū diſſimil' ſapor crea-
toris ⁊ creature. eternitatis ⁊ tp̄is. lu-
cis in create ⁊ lucis illuminate. O lux
ꝑpetua cūcta creata trāſcendēs lumīa
fulgura coruſcatōez de ſublimi. pene-
trantē oīa intima cordis mei: purifica
letifica: clarifica: ⁊ viuifica ſpm̄ meum
cū ſuis potētijs ad inherēdū tibi iubi-
loſis exceſſibus. O q̄n veniet hec bea-
ta ⁊ deſiderabilis hora vt tua me ſacieſ
pn̄tia. ⁊ ſis mihi oīa in oībꝰ. Quādiu
h̄ datū nō fuerit nec plenū gaudiū erit

Adhuc prohdolor viuit in me vetus hõ. non ẽ totus crucifix⁹. nõ eſt pfecte mortu⁹. Adhuc ꝯcupiſcit fortiter adverſus ſpm̃ bella mouẽt inteſtina: nec regnũ aĩe patit̃ eſſe q̃etum. Sʒ tu qui dñaris ptãti maris. ⁊ motũ fluctuũ e⁹ tu mitigas exurge adiuua me. Diſſipa gẽtes que bella volũt. cõtere eas in v̾tute tua dñe q̃ſo magnalia tua ⁊ glificetur dextera tua. qꝛ non ẽ ſpes alia nec refugiũ mihi niſi in te dñe d̾s me⁹

Q, nõ eſt ſecuritas a tẽptatione i hac vita. Capitulum. XL

f Ili nunq̃ȝ ſecuruſ es in hac vita. ſʒ quo ad vixer̾ʒ ſp arma ſpiritualia tibi ſunt neceſſaria.

Inter hoſtes verſaris: a dextris ⁊ a ſiniſtris impugnaris. Si ĝ non vteris vndiq̃ȝ ſcuto patiẽtie non eris diu ſine vulnere. Iſup ſi non ponis cor tuũ fixe in me cũ mera volũtate cũcta patiẽdi ꝑpter me. non poteris ardorẽ iſtum

ſuſtinere:nec ad palmã ꝑtingere brauiũ
Oportet te ergo viriliter oĩa pertãſire. et
potẽti manu vti aduerſus obiecta. Nã
vincẽti datur manna ⁊ torpenti relin
quitur multa miſeria. Si queris in hac
vita requiem. quõ tunc ꝑuenies ad eter
nã. Non ponas te ad multã requiem. ſ3
ad magnã patientiã. Quere verã pa-
cẽ non in terris ſed in celis. nõ in hoĩ-
bus nec in ceteris creaturis ſed in deo
ſolo. Pro amore dei debes oĩa libẽter
ſubire. labores ſc3 ⁊ dolores. tẽptatio
nes. vexatões: anxietates. neceſſitates
infirmitates: iniurias. oblocutões. re
prehenſiones. hũiliatões. ꝯfuſiones:
correctões ⁊ deſpectões. Hec iuuãt ad
virtutes. hec ꝓbant xp̃i tyronẽ. hec fa
bricant celeſtem coronã. Ego redda3
ei eterna3 mercedẽ pro breui labore. ⁊
infinitã gl'ia3 ꝓ trãſitoria ꝯfuſiõe Pu
tas ꝙ ſemꝑ habebis ꝓ tua volũtate cõ
ſolatões ſpirituales Sancti mei non

habuerūt tales. ſed mľtas grauitates ꝛ temptatōes varias: magnaſq3 deſo/ latōes. ſed patiēter ſuſtinuerūt ſe in oībus ꝛ magis ſunt ꝯfiſi deo ꝙ̄ ſibi. ſciē tes qꝛ nō ſunt cōdigne paſſiones hui9 tꝑis ad futurā gľiaꝫ ꝓmerendā. Uis tu ſtatim hr̄e qđ multi p9 lachꝛymas ꝛ magnos laboꝛes vix obtinuerūt. Ex pecta dn̄m viriliter age ꝛ ꝯfoꝛtare. no li diffidere. noli diſcedere. ſꝫ coꝛp9 ꝛ a/ nimā expone ꝯſtanter ꝓ gľia dei. Ego reddā pleniſſime. Ego tecū ero in om ni tribulatōne.

Cōtra vana hoīm iudicia. Ca. XLI

Jli iacta coꝛ tuū firmiter ī domino. et humanū ne metuas iudiciū. vbi te ꝯſcīa pium reddit ꝛ inſontē. Bonuꝫ eſt ꝛ btm̄ taliter pati. nec hoc erit graue humili cordi ꝛ deo magis ꝙ̄ ſibyp̄i ꝯfidenti. Multi mľta loquūtur. ꝛ iđo ꝑua fides eſt adhibēda. Sꝫ ꝛ oībus ſatis eſſe non eſt

poſſibile. Et ſi paulus oībus ſtuduit in dño placere ꝛ oībus oīa factꝰ eſt. tñ etiā ꝑ minimo duxit ꝙ ab hūano die iudicatus fuerit. Egit ſatis ꝑ alioꝝ e/dificatōe ꝛ ſalute ꝗ̄tū in ſe erat ꝛ pote/rat: ſed ne ab aliȷ̈s aliqñ iudicaretᷣ vel nō deſpiceretᷣ cohibere nō potuit. ido totū deo cōmiſit q̇ totū nouerat. et pacientia ꝛ hūilitate ꝯtra ora loquētium iniqua ac etiā vana ac mēdoſa cogitātiū atq₃ pro libitu ſuo queq₃ iactātiuꝫ ſe defendit. Rñdit tñ interdū. ne infirmis ex ſua taciturnitate generaretᷣ ſcādalū. Quis tu vt timeas a mortali homine iudicari. Hodie ē ꝛ cras nō ꝯparet. Deū time ꝛ hoīm terrores nō expaueſces. Quid pōt aliq̇s in te ꝟbis aut iniuriȷ̈s Sibi potiuſ nocet ꝗ̄ tibi. nec poterit iudiciū dī effugere q̇cūq₃ eſt il/le. Tu habe deū pre ocul'. ꝛ noli ꝯtēdere ꝟbis q̄rulorᷣ. ꝙ ſi ad pn̄s videris ſuccūbi ꝛ ꝯfuſiōeꝫ pati quā non meruiſti

ne indigneris ex hoc. necꝫ ꝑ impatien‑
tiam minuas coronã tuã. ſꝫ ad me po‑
tius reſpice in celũ. qui potẽs ſum eri‑
pere ab oĩmi ꝯfuſione ⁊ iniuria. ⁊ vni‑
cuicꝫ reddere ẜm opera ſua.

De pura ⁊ integra reſignatione ſui
ad obtinendam cordis libertatem:

Capitulum XLII

Fili relinque te ⁊ inuenies me
f Sta ſine electõe. ⁊ oĩmi ꝓprie‑
tate ⁊ ſꝑ lucraberis. Nã ⁊ adiici‑
etur tibi amplior gr̃a. ſtatim vt te reſi‑
gnaueris nec reſumpſeris. Dñe quo‑
tiẽs me reſignabo. ⁊ in quibꝰ me relin‑
quã. Semꝑ ⁊ in oĩmi hora ſicut i par‑
uo ſic ⁊ in magno. nihil excipio ſed in
oĩbus te nudatũ inueniri volo. Alio‑
quin q̊ modo poteris eſſe meꝰ ⁊ ego tu‑
us niſi fueris ab oĩmi ꝓpria voluntate
intus ⁊ foris ſpoliatꝰ. Quanto celeriꝰ
hoc agis tanto melius habebis. et q̄n‑
to plenius ⁊ ſincerius tanto plus mihi

placebis ⁊ amplius lucraberis. Qui/
dam ſe reſignant ſed cū aliqua excepti
one. Non em̄ plene deo ꝯfidūt. ideo
ꝓuidere ſibi ſatagūt. Quidā etiā prio
totū offerſit. ſed poſtea tēptatōne pul
ſante ad ꝓpria redeūt. idō minime in ꝟ
tute ꝓficiunt. Hi ad verā puri cordis
libertatē ⁊ iocūde familiaritatꝫ mee g̃/
tiam non ptingēt niſi integra reſigna
tione ⁊ quotidiana ſui īmolatōne pri/
us facta. ſine qua nō ſtat nec ſtabit v/
nio fruitiua. Dixi tibi ſepeſſime ⁊ nūc
iterum dico. Relinque te. reſigna te: ⁊
frueris magna interna pace Da totuꝫ
pro toto. nil exquire. nil repete. ſta pu/
re ⁊ inheſitanter in me ⁊ habebis me.
Eris liber in corde ⁊ tenebre nō ꝯcul/
cabunt te. Ad hoc conare ⁊ hoc oraꝫ
ſtude deſiderare vt ab om̄i ꝓprietatꝫ poſ
ſis expoliari. ⁊ nudus nudum ihm̄ ſe
qui. tibi mori. ⁊ mihi eternaliter viue
re. Tunc deficient oēs vane fantaſie.

conturbatōnes inique ⁊ cure ſupflue
Tūc etiam recedet immoderat⁹ timoꝛ
et inoꝛdinatus amoꝛ moꝛietur.

De bono regimine in externis ⁊ re
curſu ad deū ī ꝑiculis. Ca.XLIII

Fili ad iſtud diligēter tēdere d
f bes vt in om̄i loco actōne ſeu
occupatōne externa ſis interi
us liber ⁊ tui ip̄ius potēs. ⁊ ſint om̄ia
ſub te ⁊ tu nō ſub eis. vt ſis dn̄s actio/
nū tuarū ⁊ rectoꝛ. nō ſuus nec empti/
cius. ſed magis emptus. ver⁹ ꝙ̄ hebꝛe
us in ſoꝛtem ac libtatē trāſiens filio
rū dei q̄ ſtāt ſuper pn̄tia ⁊ ſpeculantur
eterna. q̄ trāſitoꝛia intuent ſiniſtro o/
culo ⁊ dextro celeſtia. q̄s tꝑalia nō tra
hūt ad inherendū. ſʒ trahūt ip̄i ea ma
gis ad bn̄ ſuiendū ꝑut oꝛdinata ſunt
a deo. ⁊ inſtituta a ſummo opifice qui
nil inoꝛdinatum reliquit in ſua crea/
tura. Si etiam in omni euētu ſtas nō
in apparentia externa: nec oclo carna/

li luſtras viſa vl' audita. ſed mox in q̄libet cauſa intras cū moyſe in tabnaculū ad ꝯſulendū dn̄m: audies nōnū q̄ꝫ diuinū reſponſum. ꝛ redies inſtructus de mltis pn̄tib⁊ ꝛ futuris. Semp ē em̄ moyſes recurſum habuit ad tabnaculū pro ſdubijs queſtiōib⁊ ſoluēdiſ fugitq̄ꝫ ad oꝛonis adiutoꝛiū pro picu lis ꝛ improbitatib⁹ hoim ſubleuādis ſic ꝛ tu ꝯfugere debes in coꝛdis tui ſecretariū: diuinū intēſius iploꝛādo ſuffragiū Propterea nāq̄ꝫ ioſue ꝛ filij iſrl' a gabaonitis legunt̄ ꝯcepti qꝛ os dn̄i nō prius interrogauerūt ſꝫ nimiū credulí dulcib⁹ ſmonib⁊ falſa pietate deluſi ſunt.

Q, homo non ſit importun⁹ in negocijs. Capitulum. XLIIII

f Ili cōmitte mihi ſp cām tuaꝫ ꝛ ego bene diſponā in tpe ſuo Expecta oꝛdinationem meaꝫ et ſenties inde profectum.

Dñe ſatis libenter oẽs res tibi cõmit/
to: qꝛ parũ põt cogitatio mea ꝑficere.
Utinã nõ multũ adhererẽ futurꝫ euẽ
tibus ſed ad beneplacitũ tuũ me incũ
ctãter offerrẽ. Fili mi ſepe hõrem ali/
quã agitat qꝺ deſiderat. ſed cũ ad eã ꝑ
uenerit aliter incipit ſentire. qꝛ affecti
ones circa idem nõ ſunt durabiles ſꝫ
magis de vno in aliud nos impellũt.
Non eſt ḡ minimũ etaim in minimis
ſe relinquere. Uerus ꝑfectus hoĩs eſt
abnegatõ ſuĳpius. ⁊ hõ abnegatꝰ val
de liber eſt ⁊ ſecurus. Sed antiquus
hoſtis oĩbus bonis aduerſans a tem
ptatõe non ceſſat. ⁊ die noctuqꝫ ḡues
molitur inſidias. ſi forte in laqueũ de
ceptõis poſſit p̄cipitare incautũ. Ui/
gilate ḡ ⁊ orate dicit dñs vt non intre/
tis in temptationem.

Q, hõ nihil boni ex ſe hꝫ ⁊ de nul/
lo gloriari põt. Cap. XLV

D Omine q̄d ē homo q̄ memor
es eius aut filijs hoīs q̄r viſi
tau eū. Quid ꝓmeruit homo
vt dares illi grām tuā Dn̄e q̄d poſſuz
ꝯqueri ſi deſeris me. aut q̄d iuſte obtē
dere poſſuz ſi qđ peto non feceris. Cer
te hoc in veritate cogitare poſſuz ⁊ di
cere. Dn̄e nihil ſum. nihil boni ex me
habeo: ſ; in omnib⁹ deficio ⁊ ad nihil
ſemꝑ tendo. Et niſi a te fuero adiutuſ
⁊ interius informat⁹ totus efficior te/
pidus ⁊ diſſolutus Tu aūt dn̄e ſemꝑ
idem ip̄e es ⁊ ꝑmanes ineternū. ſemꝑ
bonus iuſtus ⁊ ſctūs. bn̄ ⁊ iuſte ac ſctē
agēs oīa ⁊ diſponēs in ſapiētia. Sz
ego qui ad defectuz magis ꝓnus ſum
q̄ȝ ad ꝑfectū non ſum ſemꝑ in vno ſta
tu ꝑdurans. q̄ȝ ſeptē tp̄a mutātur ſuꝑ
me Verūtamē cito meli⁹ fit cū tibi pla
cuerit ⁊ manū porrexeris adiutricem.
q̄ȝ tu ſolus ſine hūano ſuffragio pote
ris auxiliari. et in tantū cōfirmare vt

vultus meus amplius in diuerſa nõ
mutetur. ſed in te vno coꝛ meũ cõuer/
tatur ꝛ q̃eſcat. Vñ ſi bñ ſcirẽ oẽm hu/
manã ꝯſolatõem abijcere ſiue ꝓpter de
uotõem adipiſcendã ſiue ꝓpter neceſſi
tatẽ qua cõpelloꝛ te querere. qꝛ non eſt
hõ qui me ꝯſoletur. tũc merito poſſeꝫ
de grã ſꝑare tua et de dono noue ꝯſo/
latõis exultare. Grãs tibi vñ totũ ve/
nit quotieſcunqꝫ mihi bñ ſuccedit. E/
go aũt vãitas: ꝛ nihilũ añ te incõſtãs
hõ ꝛ infirmus. Vñ q̃ paſſuꝫ gl'ari aut
cur appeto reputari. Nunq̃d de nihi/
lo ꝛ hoc vaniſſimum eſt. Vere inanis
gl'ia mala peſtis. vanitas maxima. qꝛ
a vera trahit gl'ia ꝛ celeſti ſpoliat grã.
Dũ em̃ hõ cõplacet ſibi diſplicet tibi.
dũ inhiat laudibꝫ hũanis priuatꝛ verꝭ
virtutibus. Eſt aũt vera gl'ia ꝛ exultatõ
ſctã gl'ari in te ꝛ nõ in ſe. gaudere in no
mine tuo. nõ in virtute ꝓpria. nec in a/
liqua creatura delectari niſi propter te

Laudet nomē tuū non meū. magni/
ficetur op⁹ tuū: nō meū. bn̄dicat nom̄
ſctm̄ tuū. nihil autē attribuat mihi de
laudib⁹ hoim. Tu gl'ia mea. tu exulta
tio cordis mei. In te gl'iabor ꝛ exulta/
bo tata die: ꝓ me aūt nihil niſi in infir
mitatib⁹ meis. Querāt iudei gl'iam q̄
ab inuicē eſt ego hāc riq̄em q̄ a ſolo deo
eſt. Omīs q̄dez gl'ia hūana. oīs honor
temporalis. omnis altitudo mūdana
eterne gl'ie tue ꝯpata vanitas eſt ꝛ ſtul
ticia. O veritas mea ꝛ miſcdia mea de
us me⁹ trinitas btā. tibi ſoli laus ho/
nor virtus ꝛ gloria per infinita ſecu/
lorum ſecula. Amen.

De contemptu om̄is tempora/
lis honoris. Capi. XLVI

Fili noli tibi attrahere ſi vide
f as alios honorari et eleuari.
te autez deſpici ꝛ hūiliari. Eri
ge cor tuū ad me ī celū ꝛ nō ꝯtriſtabit

te contẽptus hominis in terris. Dñe incecitate ſumus ꝛ vanitate cito ſedu cimur Si recte me inſpicio nunq̃ꝫ mi hi facta eſt iniuria ab aliqua creatura vñ nec iuſte habeo ꝯqueri aduerſum te Quia aũt frequẽter ꝛ ḡuiter peccaui tibi merito armatur ꝯtra me oĩs crea-tura. Mibi igiť iuſte debetur cõfuſio ꝛ cõtepmť⁹ tibi aũt laus honoꝛ ꝛ gl'ia. Et niſi me ad hoc p̄parauero q̧ veliꝫ liben ter ab om̃i creatura deſpici et re-linqui atq̧ꝫ penit⁹ nihil videri. nõ poſ-ſum interius pacificari ꝛ ſtabiliri. nec ſpũaliť illũinari. neq̧ꝫ plene tibi vniri.

Q, pax non eſt ponenda in omni-bus. Capitulum. XLVII

f Jli ſi ponis paceꝫ tuã cũ aliq̃ ꝑſona ꝓpter tuũ ſentire ꝛ ꝯue-nire inſtabilis eris ꝛ impaca-tus Sꝫ ſi recurſuꝫ habes ad ſemꝑ vi uẽtem ꝛ manentẽ veritatẽ non ꝯtriſta bit te amicus recedens aut moꝛiens.

In me debet amici dilecto ſtare. ⁊ pro
pter me diligēdus eſt ꝗſquiſ tibi bonꝰ
viſus eſt. ⁊ multū charus in hac vita.
Sine me non valet nec durabit ami
cicia. nec eſt vera ⁊ mūda dilectio quā
ego nō copulo. Ita mortuus deberes
eſſe talibꝰ affectōibus dilectoꝝ hoīm:
vt q̄ntuz ad te ꝑtinet ſine om̄i hūano
optares eſſes cōſortio. Tanto hō deo
magꝭ appropinquat q̄nto ab om̄i ſola
cio terreno longius recedit Tāto eti
am altius aſcēdit ad deū q̄to ꝓfundi
us in ſe deſcēdit. ⁊ plus ſibi ipi vileſcit
Qui autē aliquid boni ſibi attribuit:
grām dei in ſe venire impedit. q⁊ gra/
tia ſpūſſancti cor hūile ſꝑ querit. Si
ſcires te ꝑfecte annihilare: atq̄ ab om̄i
creato amore euacuare: tūc dberē in te
cū magna grā emanare. Sed qn̄ tu re
ſpicis ad creaturas ſubtrahit̄ tibi aſ
pectus creatoris. Diſce te in oībus ꝓ
pter creatorē vincere tūc ad diuinā va

lebis cognitōez ꝯtingere. Quātūcun
ꝗ modicū ſit ſi inordinate diligit̄ ꝛ re
ſpicit̄ retardat a ſummo bono ꝛ viciat

Contra vanam et ſecularez ſciam
Capitulum. XLVIII

Fili non moueant te pulcra et
ſubtilia dicta hoīm. Non eñ
eſt regnū dei in ſmone: ſed in
in ꝟtute. Attende verba mea q̄ corda
accendūt ꝛ mentes illūinant. inducūt
cōpunctiōem. ꝛ variā ingerūt ꝯſolatō
nem. Nunꝗ ad hoc legas ꝟbū vt do/
ctior aut ſapiētior poſſis videri. ſ; ſtu
de mortificatōez viciorꝝ. qꝛ hoc ampli
us tibi proderit ꝗ noticia multarꝝ dif
ficiliū q̄ſtionū. Cū m̄lta legeris ꝛ co/
gnoueris. ad vnū tñ oportꝫ venire ꝑn
cipiū. Ego ſum q̄ doceo hoīem ſciam
ꝛ clariorē intelligentiam paruulis tri
buo ꝗ ab homine poſſit doceri. Cui
ego loquor cito ſapiens erit ꝛ multū in
ſpū proficiet Ve illis q̄ multa curioſa

ab hominibus inquirũt. ⁊ de via mi-
hi fuiendi paꝝ curãt. Ueiet tpus qñ
apparebit magiſter magiſtroꝝ xp̃s do
minus angeloꝝ: cunctorũ auditurus
lectões. hoc eſt. ſinguloꝝ examinaturꝰ
conſcias. et tũc ſcrutabitur hierl'm in
lucernis: ⁊ manifeſta erũt abſcondita
tenebrarũ. taceb u u tq argumenta lin
guarum. Ego ſum qui humilẽ in pũ/
cto eleuo mentẽ. vt plures eterne veri
tatis capiat ratões. q̃ ſi q̃s decez an
nis ſtuduiſſet in ſcolis. Ego doceo ſi/
ne ſtrepitu verboꝝ. ſine ꝯfuſione opi-
nionũ. ſine faſtu honoris. ſine pugna
tione argumentoꝝ. Ego ſum q̃ doceo
terrena deſpicere. pñtia faſtidire. eter-
na querere. eterna ſapere. honores fu
gere. ſcãdala ſufferre: oẽm ſpem in me
ponere. extra me nihil cupere et ſuper
omnia ardenter me amare. Nam qui
dam amando me intime didicit diui-
na. et loquebatur mirabilia..

Plus pficit in relinquẽdo om̄ia q̄ȝ in ſtudendo ſubtilia. Sed aliȷs loquor cõmunia. aliȷs ſpecialis. aliquib⁹ in ſignis ⁊ figuris dulciter appareo. qbuſ dā ꝓo in multo lumīe reuelo miſteria. Una vox librorꝝ. ſȝ nō oēs eque informat. qꝛ int⁹ ſum doctor veritatis. cordis ſcrutator: cogitationū intellector actionū promotor. diſtribuēs ſingulis ſicut dignū indicauero

De non attrahendo ſibi res exteriores. Capitulūȝ. XLIX

Fili in multis optet te eſſe inſciū. ⁊ eſtimare te tanq̄ȝ mortuum ſup terrā. ⁊ cui totus mūdus crucifixus ſit. Multa etiā oportet ſurda aure ptrāſire. ⁊ que tue pacis ſunt mag⁹ recogitare. Utili⁹ eſt oclos a rebus diſplicentib⁹ auertere ⁊ vnicuiq̄ȝ ſuū ſentire relinquere q̄ȝ cōtentioſ ſmonib⁹ deſeruire. Si bn̄ ſteteris cū deo ⁊ eius iudiciū aſpexeris: facili⁹ te

victũ portabis. O dn̄e quſq3 venim⁹. Ecce damnũ deflet̄ tp̄ale. p̄ modico q̄ſtu laborat̄ ⁊ currit̄. ⁊ ſpũale detrimentũ in obliuionē trāſit ⁊ vix ſero reditur. Q̄d parũ vl' nihil p̄deſt attēditur. ⁊ q̄d ſumme neceſſariũ eſt negligenter p̄teritur q2 totus hō ad externa defluit. ⁊ niſi cito reſipiſcat libēs in exteriorib⁹ iacet.

Q, non oībus eſt credendũ ⁊ d̄ facili lapſu v̄boꝝ. Capitu. L.

d A mihi auxiliũ dn̄e d̄ tribulatōe. q2 vana ſalus hoīs. Quā ſepe ibi non inueni fidem vbi me hr̄e putaui. q̄tiens etiā ibi reꝑperi vbi minus p̄ſumpſi. Vana ĝ ſpes in hoībus: ſalus aũt iuſtoꝝ in te de⁹. Benedict⁹ ſis dn̄e d̄us in oībus que accidunt nob̄. Infirmi ſum⁹ ⁊ inſtabiles cito fallimur et ꝯmutamur. Quis eſt hō qui ita caute ⁊ circũſpecte in oībus ſe cuſtodire valet: vt aliq̄n in aliquaʒ

deceptõem vl' ꝑplexitatem nõ veniat.
Sȝ qui in te dñe ꝯfidit ac ſimplici ex
corde querit non taȝ facile labit̃. Et ſi
inciderit in aliquã tribulatõeȝ quõcũ
ꝗȝ etiã fuerit implicat⁹. citius ꝑ te eru
etur aut a te ꝯſolabit̃. qꝛ tu nõ deſeris
in te ſꝑantẽ vſqȝ in finẽ. Rarus fidus
amicus in cũctis amici ꝑſeuerãs p̃ſſu
ris. Tu dñe tu ſol⁹ es fideliſſim⁹ in oĩ
bus. ⁊ p̃ter te nõ eſt alter talis. O q̃ȝ bñ
ſapuit illa aĩa ſctã que dixit. mẽs mea
ſolidata ẽ ⁊ in xp̃o fundata. Si ita me
cũ foret: nõ tã facile timor hũanus me
ſolicitaret. nec ꝟborꝝ iacula moueret̃.
Quis oĩa p̃uidere. q̃s p̃cauere futura
mala ſufficit. Si p̃uiſa etiã ledũt ſepe
q̃d improuiſa ~~niſi~~ g̃uiter etiã feriunt.
Sȝ quare mihi miſ'o nõ meli⁹ ꝓuidi.
Cur etiã tã facile aliis credidi. Sed
hoĩes ſum⁹: nec aliud q̃ȝ fragiles hoĩes
ſum⁹ etiã ſi angeli a mltis eſtimamur
⁊ ducimur. Cui credã dñe: cui credaȝ

niſi tibi. Veritas es que nõ fallis nec
falli potes. Et rurſuz. Dis hõ mẽdax
infirmuſ. inſtabil' ꝛ labilis: maxie in ỽ
bis. ita vt ſtatiz vix credi debeat qδ re
cte in facie ſonare videt' Quã pruden
ter ꝑmonuiſti cauendũ ab hoib9. ꝛ q̇a
inimici hoĩs domeſtici ei9 nec creden
duz ſi q̇s dixerit. ecce hic aut ecce illic.
Doctus ſuz dãno meo ꝛ vtinã ad cau
telaz maiorẽ. ꝛ nõ ad inſipientiã mihi
Cautus eſto quidã ait: caut9 eſto: ſer/
ua apud te qδ dico. Et dũ ego ſileo. et
abſconditũ credo nec ille ſilere poteſt
qδ ſilendũ petijt. ſed ſtatim ꝓdit me ꝛ
ſe ꝛ abijt. Ab hmõi fabul' ꝛ incautꝭ ho
mĩbus ꝓtege me dñe ne ĩ man9 eoꝝ in
cidã nec vnq̃ꝫ talia ꝯmittã. Verbũ ve
rũ ꝛ ſtabile da ĩ os meũ ꝛ linguã calli/
dã lõge fac a me Qδ pati nolo oĩmo/
de cauere debeo. O q̃ꝫ bonum ꝛ paci/
ficũ de alijs ſilere. nec indifferẽter oĩa
credere neqꝫ de facili vlteri9 effari. pau
cis ſeipm reuelare. te ſꝑ inſpectionem

cordis querere:nec om̄i vento ꝟboruꝫ
circūferri.ſed oīa intima ꝛ externa ſm̄
tue bn̄placitū volūtatis optare ꝑfici.
Quā tutū pro ꝯſeruatōe celeſtꝭ grē hu
manā fugere apparentiā. nec appetere
que foris admiratōem videntᷣ prebere
ſed ea tota ſedulitate ſectari q̄ vite emē
dationē dant ꝛ feruorē. Quam mľtis
nocuit ꝟtus ſcita ac ꝑpere laudata. q̄ꝫ
ſane ꝓfuit grā ſilētio ſ̄uata in hac fra
gili vita que tota tēptatō ferᷣ ꝛ militia.

De ꝯfidentia in dō habēda qn̄ in-
ſurgūt ꝟboꝝ iacula Cap. LI

Fili ſta firmiter ꝛ ſpera in me.
f Quid em̄ ſunt ꝟba niſi verba
Per aerē volant. ſed lapidē nō
ledūt. Si reus es cogita ꝙ te libēter
velis emēdare. Si nihil tibi cōſcius
es penſa ꝙ velis libēter ꝓ dō hoc ſuſti
nere. Parꝝ ſatis eſt vt vl' ꝟba interdū
ſuſtieas q̇ necdū fortia ꝟbera tolerare
vales. Et quare tā ꝑua tibi ad cor trā

ſeunt niſi qꝛ adhuc carnalis es: ⁊ ho/
mies magꝰ q̄ȝ optet attendis. Nā quia
deſpici metuis: reprehendi ꝑ exceſſibꝰ
non vis. ⁊ excuſationū q̄ris vmbracl'a
Sed inſpice te meliꝰ ⁊ agnoſces qꝛ vi
uit adhuc in te mundꝰ ⁊ vanus amoꝛ
placēdi hoībus. Cū em̄ quaſſari refu/
gis ⁊ ꝯfundi ꝑ defectibꝫ. ꝯſtat vtiqꝫ q̄
nec vere hūilis ſis: nec vere mūdo moꝛ
tuus: nec tibi mūdus crucifixus. Sz
audi ꝟba mea ⁊ non curabis decē mi/
lia hoīm ꝟba. Ecce ſi cūcta ꝯ̄ te dicerēt
q̄ fingi malicioſiſſime poſſent q̄d tibi
nocerent ſi oīo trāſire ꝑmitteres: nec
plus q̄ȝ feſtucā ꝑpenderes. Nūquid
vl' vnū capillus tibi extrahere poſſent
Sed q̄ coꝛ intus nō hȝ. nec deū pre o/
culis faciliter verbo mouet̄ vitupatio
nis. Qui aūt in me ꝯfidit nec ꝓprio iu
dicio ſtare appetit. abſqꝫ hūano terro/
re erit. Ego em̄ ſum iudex ⁊ cognitoꝛ
oīm ſecretoꝝ ego ſcio q̄liter res acta ē.

ego iniuriantem noui ⁊ ſuſtinentem.
a me exijt verbuꝫ iſtud. me ꝑmittẽte h̄
accidit vt reuelent̄ ex multꝭ cordibꝰ co
gitatões. Ego reuꝫ ⁊ innocentẽ iudica
bo ſed occulto iudicio vtrūqꝫ ante pro
bare volui. Teſtimoniū hominū ſepe
fallit: meū iudiciū veꝝ eſt. ſtabit ⁊ non
ſubuertet̄. latet plerūqꝫ ⁊ paucis ad ſin
gl'a patꝫ. nunq̄ꝫ tñ errat nec errare po
teſt. etiā ſi i oculis inſipientiū non re/
ctū videatur. Ad me ergo recurrendū
eſt in omi iudicō. nec ꝓprio innitendū
arbitrio. Juſtus enī nō ꝯturbabitur
q̇cquid a deo ei acciderit. Etiā ſi iniu
ſte aliquid ꝯtra eū ꝓlatū fuerit nō mlͭ
tuꝫ curabit. Sed nec vane exultabit
ſi per alios rationabiliter excuſet̄. Pē
ſat nāqꝫ. q̄ ego ſum ſcrutās corda ⁊ re
nes. qui non iudico ſ̄m faciem ⁊ hu
manā apparentiā. Nam ſepe in ocl'is
meis repitur culpabile quod hominū
iudicio creditur laudabile. Domine

deus iudex iuſte fortis ⁊ patiēs. q̄ ho
minū noſti fragilitatē ⁊ prauitatē: eſto
robur meū ⁊ tota fiducia mea. Nō em̄
mihi ſufficit ↄſcientia mea. Tu noſti
quod ego nō noui. ⁊ idō in om̄i repre
henſione me humiliare debui ⁊ man/
ſuete ſuſtinere. Ignoſce ergo mihi ꝓpi
cius quotiēs ſic non egi ⁊ dona iteruꝫ
grām amplioris ſufferentie. Melior
eſt ei mihi tua copioſa miſericordia ad
conſecutōem indulgētie q̄ꝫ mea opina
ta iuſticia ꝓ defenſione latētis ↄſciētie
Et ſi nihil mihi conſci⁹ ſum: tn̄ in hoc
me iuſtificare non poſſum. quia remo
ta miſericordia tua nō iuſtificabitur ī
conſpectu tuo omnis viuens.

Q, oīa ḡuia ꝑ eterna vita ſunt to/
lerāda. Capitulum. LII

Fili non frangant te labores.
q̄s aſſūpſiſti ꝓpter me. nec tri/
bulatōes te deijciāt vſq̄ꝫ quaq̄ꝫ

ſed mea promiſſio in om̄i euētu te ro/
boret ꝛ ꝯſoletur. Ego ſufficiēs ſuꝫ ad
reddendū ſup̄ oēm modū ꝛ menſuraꝫ
Non hic diu laborabis nec ſemꝑ gra
uaberis doloribꝯ. Expecta pauliſꝑ. et
videbis celerē finē maloꝝ. Veniet v/
na hora qñ ceſſabit oīs labor ꝛ tumul
tus Modicū eſt ꝛ breue om̄e qd̄ tran
ſit cū tp̄e. Age ergo qd̄ agꝭ fideliter. la
bora in vinea mea: ego ero merces tua
Scribe: lege: canta. geme. tace. ora. ſu
ſtine viriliter ꝯtraria. digna eſt his oī
bus ꝛ maioribꝯ prelijs vita eterna. ve/
niet pax ī die vna q̄ nota eſt dn̄o ꝛ erit
nō dies neqꝫ nox: huiꝰ ſcꝫ tp̄is: ſꝫ lux ꝑ
petua. claritas infinita: pax firma ꝛ re
q̇es ſecura. Non dices tūc. q̇s me libe
rabit de corꝑe mortꝭ huiꝰ. nec clamab:
heu mihi q2 incolatꝰ meus ꝓlongatꝰ
eſt. qm̄ p̄cipitabit̄ mors. ꝛ ſalus erit in
defectiua. anxietas nulla: iocunditas
btā. ſocietas dulcis ꝛ decora. O ſi vi/

diſſes ſanctoꝝ in celo coronas ꝑpetu
as. q̄nta q̄ꝫ nunc exultāt gl'ia qui hu/
ic mūdo olim cōtemptibiles ꝛ q̄ſi vita
ipi||indigni putabant̄. ꝓfecto te ſtatiꝫ
hūiliares vſqꝫ ad terrā ꝛ affectares po
tius oībus ſubeſſe q̄ꝫ vni p̄eſſe: nec hu
ius vite letos dies ꝯcupiſceres: ſꝫ ma/
gis ꝓ deo tribulari gauderes. ꝛ pro ni
hilo inter hoīes cōputari maximū lu
crū duceres. O ſi tibi hec ſaperent. et
profunde ad coꝛ trāſirēt quō auderes
vl' ſemel cōqueri⁹. Nōne ꝓ vita eterna
cūcta laborioſa ſunt toleranda. Non
eſt ꝑuuꝫ quid lucrari aut ꝑdere regnū
dei. Leua igit̄ faciē tuā in celuꝫ. Ecce
ego ꝛ oēs ſancti mei mecū q̄ in hoc ſe
culo magnū habuere certamē mō gau
dent: modo cōſolant̄. ꝛ mō ſecuri ſunt
ꝛ mō requieſcūt. ꝛ ſine fine ī regno pa/
tris mei mecum permanebunt.

De die eternitatis. ꝛ huius vie an
guſtijs. Capitulum LIII

Superne ciuitatis manſio be
o atiſſima. O dies eternitatiſ cla
riſſima: quã nox nõ obſcurat.
ſed ſumma veritas ſp irradiat dies ſp
leta: ſemp ſecura. ⁊ nũq̃ ſtatũ mutans
in cõtraria. O vtinã dies illa illuxiſſz
⁊ cũcta hec tpalia finẽ accepiſſent Lu
cet q̃dem ſanctis ppetua claritate ſplẽ
dida. ſed non niſi a longe ⁊ p ſpeculuz
peregrinãtibus in terra. Norunt celi
ciues q̃ gaudioſa ſit illa: gemunt exu
les filij Eue q̃ amara ⁊ tedioſa ſit iſta
Dies hui⁹ tpis pui ⁊ mali. pleni dolo
ribus ⁊ anguſtijs. vbi hõ multis pec
catis inq̃natur: mľtis paſſionib⁹ irreti
tur. multis timorib⁹ ſtringiť. multiſ cu
ris diſtenditur. ⁊ multis curioſitatib⁹
diſtrahitur. mľtis vanitatibus impli
catur. mľtis erroribus circũfunditur
multis laboribus atteritur. temptatõ
nibus grauať. delicijs eneruatur ege
ſtate cruciatur. O quando finis horũ

multoꝝ laboꝝ̃. qñ liberaboꝛ a miſera
ſeruitute vicioꝝ. Quãdo memoraboꝛ
dñe tui ſolius. qñ ad plenũ letaboꝛ in
te. Qñ ero ſine om̃i impedimẽto. ꝛ in
vera libertate. ſine om̃i grauamine men
tis ꝛ coꝛpis. Qñ erit pax ſolida. pax in
ꝑturbabilis ꝛ ſecura. pax intus ꝛ foꝛ.
pax ex om̃i ꝑte firma Jhũ bone qñ ſta
bo ad videndũ te. qñ ꝯtẽplaboꝛ gl̃am
regni tui. qñ eris mihi om̃ia in oĩbus
O qñ ero tecũ in regno tuo qđ ꝑpara
ſti dilectꝭ tuis ab eterno. Relict⁹ ſum
pauꝑ ꝛ exul in terra hoſtili. vbi bella q̄
tidiana ꝛ infoꝛtunia maxima. Conſo
lare exiliũ meũ. mitiga doloꝛẽ meũ. qꝛ
ad te ſuſpirat omne deſideriũ meum.
Nam onus mihi totũ eſt q̇cq̇d mun/
dus hic offert ad ſolaciũ. Deſidero te
intime frui ſed nequeo apphendere.
Opto inherere celeſtibus. ſ; deṗmũt
res temporales ꝛ ĩmoꝛtificate paſſiões

Mēte oībus rebus ſupeſſe volo: car/
ni aūt inuite ſubeſſe cogoꝛ. Sic ego ī
felix homo mecū pugno. ꝛ fact⁹ ſuꝫ mi
himetipi ḡuis: dū ſpūs ſurſum ꝛ caro
querit eſſe deoꝛſum. O q̇d intus pati
oꝛ dū mēte celeſtia tracto: ꝛ mox carna
liū turbu occurrit oꝛanti. Deuſ meus
ne elongeris a me neqꝫ declines in ira
a ſuo tuo. Fulgura coꝛuſcatōeꝫ tuā ꝛ
diſſipa eas. emitte ſagittas tuas ꝛ ꝯtur
bent oēs fantaſie inimici. Recollige
ſenſ⁹ meos ad te. Fac me obliuiſci om
niū mundanoꝝ. Da cito abijcere ꝛ cō
tēnere fantaſmata vicioꝛū Succurre
re mihi eterna veritas vt nulla me mo
ueat vanitas. Adueni celeſtis ſuaui/
tatis. aut fugiat a facie tua omnis im
puritas. Ignoſce quoqꝫ mihi et mi/
ſericoꝛdialiter indulge quotenis pre/
ter te aliud in oꝛ̄one reuoluo Cōfiteoꝛ
etem̄ vere qꝛ valde diſtracte ꝯſueui me
hr̄e. Nam ibi multotiēs non ſum vbi

corpaliter ſto aut ſedeo ſ3/ibi mag⁹ ſu3
quo cogitationib⁹ feror. Ibi ſum vbi
cogitatio mea eſt. Ubi eſt frequēter co
gitatō mea ibi ē id qđ amo. Hoc mihi
cito occurrit qđ naturalr̄ delectat aut
ex vſu placet. Uñ tu veritas apte dix/
iſti. Ubi eñ eſt theſaurus tu⁹ ibi eſt ꝛ
cor tuū. Si celū diligo libēter te de ce
leſtib⁹ penſo. ſi mūdū amo felicitatib⁹
mūdi ꝯgaudeo ꝛ đ aduerſitatib⁹ eius
triſtor. Si carnē diligo q̄ carnis ſunt
ſepiſſime imaginor. Si ſpm̄ amo de
ſpūalibus cogitare delector. Quecū/
qꝫ eñ diligo de his libēter loquor ꝛ au
dio atꝫ taliū imagines ad domū mecū
reporto. Sed beat⁹ ille hō qui ꝓpter te
dñe oībus creaturis abeūdi licentiaꝫ
tribuit. q̄ nature vim facit. ꝛ cōcupiſ/
centias carnis feruore ſpūs crucifigit
vt ſerenata ꝯſcia puraꝫ tibi oratōnem
offerat. dignuſqꝫ ſit angelicis intereſſe
choris. oīb⁹ terrenis forꝭ ꝛ int⁹ excluſ

De deſiderio eterne vite. ⁊ quanta ſint certātibus bona promiſſa. Capitulum. LIIII

f Ili mi cū tibi deſidiriū eterne beatitudinis d̄ſuper infundi ſentis. ⁊ de tabnaculo corpis exire concupiſcis vt claritatē meā ſine viciſſitudinis vmbra ꝯtēplari poſſis dilata cor tuū ⁊ om̄i deſiderio hāc ſanctā īnſpiratōꝫ ſuſcipe. Redde ampliſſimas ſupne bonitati gr̄as. que tecuꝫ ſic dignāter agit. clemēter viſitat ardēter excitat. potenter ſubleuat. ne ꝓprio pōdere ad terrena labaris. Neqꝫ em̄ h̄ cogitatu tuo aut conatu accipis. ſꝫ ſola dig̃tōne ſupne gr̄e ⁊ diui aſpectꝰ q̄te nꝰ ī ꝟtutibꝫ ⁊ maiori hūilitate ꝓficias ⁊ ad futura certamina te p̄pareſ. mihi qꝫ toto cordis affectu adherere ac ferueti volūtate ſtudeas deſuire. Fili ſepe ignis ardet. ſed ſine fumo flāma nō

aſcendit. Sic ⁊ aliquoꝝ deſideria ad
celeſtia flagrāt. ⁊ tñ a tēptatōne carna
lis affectus liberi non ſunt. Idcirco
nec oīno pure ꝑ honore dei agūt qḋ tā
deſideranter ab eo petūt. Tale eſt ⁊ ſe
pe tuū deſideriū qḋ inſinuaſti fore taꝫ
importunū. Non em̄ eſt hoc puꝝ ⁊ ꝑ/
fectū qḋ ꝓprio cōmoditate eſt infectuꝫ
Pete non qḋ tibi eſt delectabile ⁊ com
modū. ſed qḋ mihi acceptabile eſt atꝫ
honorificū. qꝛ ſi recte iudicas meā or/
dinationē tuo deſiderio ⁊ om̄i deſide/
rato ꝑferre debes ac ſequi. Noui deſi
deriū tuū ⁊ frequētes gemitus audiui
Iam velles eſſe in libertate gl'ie filio/
rū dei. iam te delectat dom⁹ eterna ⁊ ce
leſtis patria gaudio plena. ſed nondū
venit hora iſta. ſꝫ eſt adhuc aliud tp̄s
belli. videlicet tempus laboris ⁊ ꝓba/
tōnis Optas ſummo repleri bono ſꝫ
nō potes hoc aſſequi modo. Ego ſuꝫ

expecta me dicit dñs donec veniat re-
gnũ dei. Probãdus es adhuc in terris
ꝛ in multis exercitãdus. Consolatio
tibi interdũ dabitꝰ. ſz copioſa ſatietas
non ꝯceditur. Cõfortare igitꝰ ꝛ eſto ro
buſtus tã in agendo ꝙ̃ in patiẽdo na/
ture ꝯtraria oꝑtet te nouũ induere ho
minẽ, ꝛ in alterũ viꝝ mutari. Oꝑtet te
ſepe agere qđ non vis ꝛ qđ vis oꝑtet te
relinquere. Qđ aliis placet, ꝓceſſuz ha
bebit. qđ tibi placet vltra non ꝓficiet
Qđ alij dicũt audietꝰ. qđ tu dicis ꝓ ni
hilo cõputabitꝰ. Petẽt alij ꝛ accipient.
tu petes nec ĩpetrabis. Erunt alij ma
gni in ore hoim: de te aũt tacebitꝰ. A/
liis hꝰ vel illud cõmittetꝰ. tu aũt ad nihil
vtile iudicaberis. Propter hoc natu-
ra aliqñ ꝯtriſtabitꝰ: et magnũ certamẽ
ſuſtinebit. Sz magnũ bonũ inde cõ
ſequeris ſi ſilens portaueris. In his
ꝛ ſimilibꝰ multis ꝓbari ſolet fidelꝭ dñi
ſuus qualiter ſe abnegare et in oibus

frangere quiuerit. Uix eſt aliquid ta-
le in quo tandem mori indiges ſicut nõ
videri ⁊ pati que voluntati tue aduer
ſa ſunt: maxime aũt cũ diſcõuenientia
⁊ que min⁹ vtilia tibi apparẽt fieri iubẽ
tur. Et q̃a non audes reſiſtere altiori
poteſtati ſub dominio ↄſtitutus. ido
dur̃ tibi videt̃ ad nutũ alteri⁹ am bula
re. ⁊ om̃e ꝓpriũ ſentire omittere. Sed
penſa fili hoꝝ fructuũ laboꝝ: celerem
finem. atꝫ premiũ nimis magnũ. ⁊ nõ
habebis inde grauamen. ſed fortiſſimũ
patientie tue ſolamen. Nam ⁊ ꝓ modi
ca hac voluntate quã nũc ſpõte deſerꝭ
habebis ſemꝑ voluntatẽ tuã in celis.
Ibi quippe inuenies om̃e qđ voluerꝭ
om̃e qđ deſiderare potes. Ibi aderit
tibi totius facultas boni. ſine timore
amittendi. Ibi voluñtas tua vna ſemꝑ
mecũ. nil cupiet extra meũ vl' priuatuꝫ
Ibi nullus reſiſtet tibi. nemo de te cõ
queret̃: nemo impediet. nil obuiabit.

ſed cūcta deſiderata ſimul erūt preſentia. totūqʒ affectū tuuʒ reficiēt ꝛ adimplebūt vſqʒ ad ſummuʒ. Ibi reddam gl'iam ꝑ cōtumelia ꝑpeſſa. palliū laudis ꝑ merore pro loco nouiſſimo ſedē regni in ſcl'a. Ibi apparebit fruct⁹ obedientie. gaudebit labor penitētie. ꝛ humilis ſubiectō coronabit' gl'ioſe. Nūc ergo inclinate hūiliter ſub oīm manibus. nec ſit cure q̄s hoc dixerit vl' iuſſerit. ſed hoc magnopere curato vt ſiue p̄latus ſiue minor aut eq̄lis aliquid a te expoſcerit vl' inuenerit. pro bono totū accipias. ꝛ ſincera volūtate ſtudeas adimplere. Querat alius hoc: ali⁹ illō gl'ietur ille in illo. ꝛ iſte in iſto. laudet' qʒ millies mille. tu aūt nec in iſto nec ī illo ſed in tuiꝑpius gaude cōtemptu. ꝛ in mei ſoli⁹ bn̄placito ac honore. hoc optandū eſt tibi. vt ſiue ꝑ vitam ſiue ꝑ mortem de⁹ ſemp in te gl'ificetur.

Qualiter homo d̄ſolatus debeat

in man⁹ dei ſe offerre. Ca. LV.

D O mie de⁹ ſancte pater ſis nūc ꝛ in eternū bñdictus. qꝛ ſicut vis factū ē. ꝛ quod facis bonū eſt. Leteť in te ſeruus tuus. non in ſe. nec in aliquo alio. qꝛ tu ſol⁹ leticia ve/ra. tu ſpeſ mea ꝛ corona mea. tu gaudi um meū ꝛ honoꝛ me⁹ dñe Quid habꝫ ſeruus tuus niſi qđ a te accepit etiam ſine merito ſuo. Tua ſunt oia que de⁊diſti ꝛ que feciſti. Paup ſum ꝛ in labo ribus meis a iuuentute mea. ꝛ ꝯtriſta tur aīma mea nōnunꝗ̄ vſq̄ ad lachꝛy mas. qñq̄ etiā conturbať ad ſe ꝓpter i minentes paſſiones. Deſidero pacis gaudiū pacem filiorū tuorū flagito. q̄ in lumine ꝯſolationis a te paſcuntur Si das pacem. ſi gaudiū ſctm̄ infun dis. erit anima ſerui tui plena modu/latione ꝛ deuota in laude tua. Sed ſi te ſubtraxeris ſicut ſepiſſime ſoles

non poterit currere viã mandatoꝝ tu
orũ. ſꝫ magis ad tundendũ pectus ge
nua incuruant̄. qꝛ nõ eſt illi ſicut heri
ꝛ nudiuſtercius qñ ſplendebat lucer/
na tua ſuꝑ caput ei⁹ et ſub vmbra ala
rũ tuaꝝ ꝓtegebatur a tẽptatiõibus ir
ruentib⁹ ¶Pater iuſte ꝛ ſꝑ laudande ve
nit hora vt ꝓbetur filius tu⁹. ¶Pater a
mãde dignuꝫ eſt vt hora hac patiat̄ ꝓ
te aliquid filius tuus ¶Pater perpetue
venerande venit hora quã ab eterno
preſciebas affuturaꝫ vt ad modicum
tꝑs succũbat foris filius tu⁹. viuat ve
ro ſemꝑ apud te intus. paululũ vilipẽ
datur hũilietur ꝛ deficiat corã homi/
bus. paſſionibꝰ ꝯterat̄ ꝛ languoribus
vt iterũ tecũ in aurora noue luc; reſur
gat ꝛ in celeſtib⁹ clarificet̄. ¶Pater ſan/
cte tu ſic ordinaſti. tu ſic voluiſti ꝛ hoc
factũ eſt qđ ipe p̄cepiſti. Hec eſt eñ gͣ/
tia ad amicũ tuũ pati. ꝛ tribl'ari in mũ
do ꝓ amore tuo q̄tienſcũqꝫ a q̄cunqꝫ ꝛ

quõcunq; id pmiſeris fieri. Sine ↄſi
lio ⁊ puidẽtia tua ⁊ ſine cauſa nihil fit
in terra. Bonū mihi dñe q humiliaſti
me vt diſcā iuſtificatões tuas. ⁊ oẽs e/
lectões cordis atq; pſumptões abijci
am. Utile mihi q ↄfuſio cooperuit faci
em meā. vt te potius q̄ hoies ad ↄſo/
landū reqram. Didici etiā ex h inſcru
tabile iudiciū tuū expaueſcere. q affli/
gis iuſtū cū impio. ſ; nõ ſine eqtate
⁊ iuſticia. Gras tibi qz nõ pepciſti ma
lis meis. ſ; attriuiſti me verib⁹ ama
ris infligẽs dolores ⁊ imittens angu
ſtias foris ⁊ int⁹. Non eſt q me ↄſolet
ex oibus que ſub celo ſunt niſi tu dñe
de⁹ meus. celeſtis medic⁹ aiaꝝ q pcutꝭ
⁊ ſanas. deducis ad inferos ⁊ reducꝭ:
Diſciplina tua ſup me ⁊ virga tua ipa
me docebit. Ecce pater dilecte in māi
bus tuis ego ſum. ſub virga correctõ
nis tue me inclino: pcute dorſum meū
⁊ collū meū. vt curuē ad voluntatem

tuam tortuoſitatem meã. Fac me piũ ꝛ humilem diſcipuluꝫ ſicut bñe facere conſueuiſti. vt ambulẽ ad oẽm nutuꝫ tuũ. Tibi me ꝛ omnia mea ad corrigẽdũ cõmendo. meli⁹ eſt hic corripi ꝙ̃ in futuro. Tu ſcis oĩa ꝛ ſingl'a: ꝛ nil te latet in humana cõſcientia. Anteq̃ꝫ fiant noſti ventura. ꝛ non opus eſt tibi vt q̇s te doceat aut admoneat d his q̄ geruntur in terra. Tu ſcis q̇d expedit ad ꝓfectũ meũ ꝛ q̃ntuꝫ defuit tribulatio ad rubigineꝫ vicioꝝ purgandam. Fac mecũ deſideratũ bñplacitũ tuuꝫ ꝛ ne deſpicias peccaminoſam vitã meam: nulli meli⁹ nec clarius ꝙ̃ tibi ſoli notam. Da mihi dñe ſcire qꝫ ſcienduꝫ eſt. hoc amare qđ amandũ eſt: hoc laudare quod tibi ſumme placet. hoc reputare qđ tibi precioſum apparet. hoc vitupare qđ oculis tuis ſordeſcit. Nõ me ſinas ſꝫm viſionẽ oculoꝝ exterioꝝ iudicare. neq̃ ſꝫm auditũ auriũ hoim

imperitoꝝ ſentētiare. ſʒ in iudicio ve/
ro de viſibilibꝰ ⁊ ſpūalibꝰ diſcernere.
atqꝫ ſup oīa voluntatē bñ placiti tui
ſp inquirere. Falluntꝰ ſepe hoim ſen/
ſus in iudicando. falluntꝰ ⁊ amatores
ſeculi viſibilia tm̄mō amando. Quid
eſt hō inde melioꝛ. qꝛ reputatur ab ho
mīe maioꝛ: Fallax fallacē. vanus va/
nū: cecus cecū. infirmus infirmū deci
pit dū exaltat. ⁊ veraciter magis ꝯfun
dit dū inaniter laudat. Naʒ q̄ntū vnꝰ
quiſqꝫ eſt in oculis tuis tantū eſt ⁊ nō
amplius ait hūilis ſctūs frāciſcus

De hūilibus inſiſtendū eſt opibꝰ
cū deficitur a ſummis. Ca. LVI.

Fili non vales ſemp in feruen
tiori deſiderio virtutuʒ ſtare.
nec in altiori gradu cōtempla
tionis ſed neceſſe habes interdum ob
originalem coꝛruptelam ad inferioꝛa
deſcendere et onus coꝛruptibilis vite
etiam inuite et cum tedio poꝛtare.

Quādiu mortale corpus geris. tedi/
um ſenties ꝛ grauamen cordis. Oportz
ergo ſepe in carne de carnis onere ge/
mere eo ꝙ nō vales ſpūalibꝫ ſtudijs et
diuine ꝯtēplatōi indeſinēter inherere
Tūc expedit tibi ad hūilia ꝛ exteriora
opa ꝯfugere ꝛ in bonis te actibꝫ recre/
are. aduentū meū ꝛ ſupnam viſitatōez
firma ꝯfidentia expectare: exiliū tuū ꝛ
ariditatē mētis patienter ſufferre do/
nec iterū a me viſiteris ꝛ ab oībus an
xietatibꝰ libereris. Nam faciā te labo
rū obliuiſci. ꝛ interna qete pfrui. Ex/
pandā corā te prata ſcripturaꝝ. vt di/
latato corde currere incipias viā mā
datoꝝ meorū. ꝛ dices. Non ſunt cōdi
gne paſſiōes huiꝰ tpis ad futurā glo/
riam q̄ reuelabitur in nob̄.

Q, hō non reputz ſe ꝯſolatōe
dignū ſz magꝭ ꝟberibus rerū.
Capitulum. LVII.

d Domine non ſum dign⁹ ꝯſola
tione tua nec aliqua ſpirituali
viſitatōe ⁊ ido iuſte mecū agis
qn̄ me inopē ⁊ deſolatū relinq̄s. Si
enī ad inſtar maris lachrimas funde
re poſſem. adhuc ꝯſolatōne tua dign⁹
non eſſem. Vn̄ nihil dign⁹ ſum q̄ꝫ fla
gellari ⁊ puniri q꞉ ḡuiter ⁊ ſepe te offen
di. ⁊ in multis valde deliqui Ergo v̄a
penſata ratione: nec minima dignus
ſum cōſolatōe. ſed tu clemēs et miſeri/
cors de⁹ q̄ non vis ꝑire opa tua ad oſ/
dendū diuitias bonitat̄ tu in vaſa mi
ſericordie tue etiā ꝑter oē ꝓpriū meritū
dignaris ꝯſolari ſeruū tuū ſup̄ huma
nū modū. Tue enī ꝯſolatōes nō ſunt
ſicut humane ꝯfabulatōes. Quid egi
dn̄e vt mihi ꝯferres aliquā celeſtē cō/
ſolationem. Ego nihil boni me egiſſe
recolo ſed ſemꝑ ad vicia ꝓnū ⁊ ad emē
datōem pigrū fuiſſe Verū eſt ⁊ negare
non poſſū. Si aliter dicerē tu ſtares

ↄtra me ⁊ nõ eſſet q̃ defenderet. Quid
merui pro peccatꝭ meis niſi infernũ ⁊
ignẽ eternũ. In veritate ↄfiteoꝛ qm̃ di
gnꝰ ſum om̃i ludibꝛio ⁊ ↄtẽptu. nec de
cet me inter deuotos tuos cõmoꝛair.
Et licet hoc egre audiã. tñ aduerſum
me ꝑ veritate peccata mea arguã. vt fa
ciliꝰ miſcꝺiam tuã merear impetrare.
Quid dicã reus ⁊ om̃i ↄfuſione plenꝰ
Nõ habeo os loq̃ndi: niſi hoc tm̃ ver-
bũ peccaui dñe peccaui miſere mei: ig
ſce mihi. Sine me paululũ vt plangã
dolorẽ meũ anteq̃ꝫ vadã ad terrã tene
broſam ⁊ optam mortis caligine. Et
quid tã maxime a reo ⁊ peccatore miſe
ro req̃ris niſi vt conterat̃ ⁊ hũiliet ſe ꝑ
delectis ſuis. In ꝟa ↄtritiõe ⁊ cordis
hũiliatõe naſcit̃ ſpes venie. recõſiliat̃
ꝑturbata ↄſcĩa: repatur grã ꝑdita. ~~mu-~~
~~ctut~~ hõ a futa ira ⁊ occurrũt ſibi mu/
tuo in oſclo ſctõ ds ⁊ penitẽs aĩa. Hu
milis pctoꝝ ↄtritio acceptabile tibi ẽ.

tutus fit

dñe ſacrificiũ. longe ſuauius odorãs in ꝯſpectu tuo q̃ꝫ thuris incẽſuz. hoc eſt gratũ etiã vnguentũ qð ſacris pe/dibꝯ tuis infundi voluiſti qꝛ coꝛ cõtri tũ ⁊ hũiliatũ nunq̃ꝫ deſpexiſti. Ibi eſt locus refugij a facie ire inimici. ibi e/mẽdatur et abluitur quicq̃d aliunde contractũ eſt ⁊ inquinatum.

De gratia dei que non miſcetꝛ terre na ſapientibꝯ Capitu. LVIII:

Fili precioſa eſt gr̃a mea. nõ pa
f titur ſe miſceri extraneis rebꝰ
nec ꝯſolationibꝰ terrenis. Ab ijcere ergo optet om̃ia impedimẽta g̃/tie ſi optas eius infuſionẽ ſuſcipere. Pete ſecretum tibi ama ſolꝰ habitare tecũ. nullius require ꝯfabulatõez. ſed magꝭ ad deuz deuotã effunde precẽ vt ꝯpũctam teneas mentem ⁊ puram cõ/ſciẽtiã. Totũ mũduz nihil eſtima. di vacatõez oĩbus exterioribꝰ antepone

Non em̄ poteris mihi vacare ⁊ in trā
ſitorijs p̱iter delectari. A notꝪ ⁊ a cha
ris amicis optet elōgari. ⁊ ab om̄i tē/
porali ſolacio mentē tenere priuatam
Sic obſecrat beat⁹ apl's petrus: vt tā/
q̄ꝫ aduenas ⁊ pegrinos in hoc mūdo
ſe ꝯtineāt xp̄i fideles. O q̄nta fiducia
erit morituro. quē nulli⁹ rei affect⁹ de/
tinet in mūdo. Sed ſic ſegregatū cor
hr̄e ab oīhus. eger necdū capit anim⁹
nec aīalis homo nouit interni hoīs li
bertatem Attamē ſi ꝟe velit eſſe ſpūa/
les optet eū renūciare tā remotis q̄ꝫ p
pinquis ⁊ a nemine magis cauere q̄ꝫ a
ſeipo. Si temetipm̄ pfecte viceris ce/
tera facilius ſubiugabiſ. Perfecta nā
qꝫ victoria eſt de ſemetipo triumphare
Qui em̄ ſemetipm̄ ſubiectum tenet vt
ſenſualitas rationi ⁊ ratō in cūctis o
bediat mihi. hic ꝟe victor eſt ſui et do
min⁹ mūdi. Si adhuc apicē ſcandere
gliſcis. optet viriliter incipe ⁊ ſecuriꝫ

ad radicem ponere. vt euellas ⁊ deſtru
as occultā ⁊ inordinatā inclinatōꝫ ad
teipm̄ ⁊ ad oīe priuatū ⁊ materiale bo
num. Ex hoc vicio ꝙ hō ſemetipm̄ ni
mis inordinate diligit pene totū pen
det ꝗcqͥd radicaliter vīcendū eſt. Quo
deuicto ⁊ ſubacto malo. pax mag̃ ⁊ trā
quillitas erit cōtinuo. Sꝫ qꝛ pauci ſi
bipſis ꝑfecte mori laborant nec plene
extra ſe tendūt, ꝓpterea in ſe implicati
remanent nec ſup̄ ſe in ſpū eleuari pn̄t
Qui aūt libere mecū ambulare deſide
rat. neceſſe eſt vt oēs prauas ⁊ inordia
tas affectōes ſuas mortificet. atqꝫ nul
li creature priuato amore cōcupiſcen
ter inhereat.

De diuerſ motibus nature ⁊ gr̃e.
Capitu. LIX.

Fili diligenter aduerte motuſ
f nature ⁊ gr̃e. qꝛ valde ꝯtrarie ⁊
ſubtiliter mouētur ⁊ vix niſi a
ſpūali ⁊ intimo illumiato hoīe diſcer

nuntur. Omnes quidem bonū appetūt ⁊ aliquid boni in ſuis dictis vl' factis pretendunt. ideo ſub ſpecie boni mlti fallunt. Natura callida eſt ⁊ multos trahit illaqueat ⁊ decipit. et ſe ſp pro fine habz. Sz gr̄a ſimpliciter ambulat ab omī ſpecie mali declinat. fallacias non p̄tendit ⁊ oīa pure ꝓpter deū agit: in quo eſt finaliter requieſcit. Natura inuite vult mori. nec p̄mi nec ſupari nec ſubeſſe nec ſponte ſubiugari. Gr̄a ꝟo ſtudet mortificatōi ꝓprie. reſiſtit ſenſualitati. querit ſubijci appetit vinci. nec ꝓpria vult libertate fungi. ſub diſciplina amat teneri. nec alicui cupit dn̄ari ſed ſub dō ſp viuere ſtare ⁊ eſſe. atqꝫ ꝓpter deū omī hūane creature hūiliter parata eſt inclinari. Natura ꝓ ſuo cōmodo laborat. ⁊ q̄d lucri ex alio ſibi p̄ueniat attēdit. Gr̄a aūt non quid ſibi vtile ⁊ cōmodoſum ſit. ſed qđ mltis ꝓficiat magis cōſiderat. Natura liben

ter honorē ꝛ reuerentiā accipit. grā ꝓ
oēm honorez ꝛ gloriā deo fideliter at-
tribuit. Natura ꝯfuſionē timet et con
temptū. Grā aūt gaudet pro noīe ihū
contumeliā pati: Natura ociuz amat
ꝛ quietē corꝑalez: grām aūt vacua eſſe
non pōt. ſed libēter amplectiꝛ laborez
Natura querit curioſa hr̄e ꝛ pulcra. ꝛ
abhorret vilia ꝛ groſſa. grā ꝓ ſimpli
cibus delectaꝛ ꝛ humilibꝫ. aſpera non
aſpernaꝛ. nec vetuſtꝭ refugit indui pā
nis. Natura reſpicit tꝑalia. gaudet ad
lucra terrena. triſtatur de damno. irri
tatur leui iniurie ꝟbo. Sed grā atten
dit eterna. non inheret tꝑalibus. nec ī
ꝑditōe rerū turbaꝛ. neqꝫ ꝟbis duriori
bus acerbaꝛ. qꝛ theſaurū ſuū ꝛ gaudi-
um in celo vbi nil perit ꝯſtituit Natu
ra cupida eſt ꝛ libēti⁹ accipit q̄ꝫ donat
amat propria et prauata. Gratia au-
tē pia ē ꝛ cōmunis. vitat ſinglꝛaria ꝯtē
taꝛ paucꝭ. beati⁹ iudicat dare q̄ꝫ accipe

Natura inclinat ad creaturas. ad car
nē ꝓpriam. ad vanitatē ⁊ diſcurſus. ſed
grā trahit ad deū ⁊ ad ꝟtutes. renunci
at creaturꝭ. fugit mundū. odit carnis
deſideria. reſtringit euagatōes. erube
ſcit in publico apparere. Natura liben
ter aliqđ ſolaciū habꝫ externū in q̄ de
lectet̄ ad ſenſuꝫ. Sꝫ grā in ſolo đo q̄
rit ꝯſolari. ⁊ in ſummo bono ſuꝑ om
nia viſibilia delectari. Natura totum
agit ꝓpter lucrū ⁊ cōmoduꝫ ꝓpriū: nihil
gratis facere pōt. ſꝫ aut eq̄le aut meliꝰ
aut laudē vl̄ fauoreꝫ ꝑ bn̄factis ꝯſequi
ſꝑat. et multū ponderari ſua geſta ⁊ do
na ꝯcupiſcit. Grā ꝟo nil tꝑale querit.
nec aliud premiū q̄ꝫ deū ſolū ꝑ merce
de poſtulat: nec ampliꝰ de tꝑalibus ne
ceſſariꝭs deſiderat niſi q̄ntum hec ſibi
ad aſſecutōeꝫ eternoꝝ valeant deſuire
Natura gaudet de amicis mľtis ⁊ pro
pinq̇s. gľiatur de nobili loco ⁊ ortu ge
neris. arridet potentibꝰ blāditur diui

tibus applaudet ſibi ſil'ibus. Gr̄a aūt
ꝛ inimicos diligit. nec de amicoꝝ tur
ba extollit̄. nec locū nec ortū nataliuꝫ
reputat niſi virtꝰ maior ibi fuerit. fauet
magis pauperi q̄ꝫ diuiti. cōpatiat̄ plꝰ
innocenti q̄ꝫ potenti. cōgaudet veraci
nō fallaci. exhortat̄ ſp̱ bonos meliora
cariſmata emulari: ꝛ filio dei p̄ virtutes
aſſimilari. Natura de defectu ꝛ mole-
ſtia cito conquerit̄. Gr̄a ꝯſtanter fert
inopiā. Natura oīa ad ſe reflectit: pro
ſe certat ꝛ arguit. Gr̄a aūt ad deū cun
cta reducit vn̄ originaliter emanāt. ni
hil boni ſibi aſcribit nec arrogāter p̄-
ſumit. nō cōtendit nec ſuā ſententiā a
lijs p̄fert. ſed in oī ſenſu ꝛ intellectu et-
ne ſapīe ac diuino examini ſe ſubmit-
tit. Natura appetit ſcire ꝛ noua ꝛ ſecre
ta audire. vult exteriꝰ apparere et m̄lta
p̱ ſenſus exp̱iri. deſiderat agnoſci ꝛ a
gere vn̄ laus ꝛ admiratio p̱cedit ſꝫ gr̄a
nō curat noua nec curioſa p̱cipere. q̇a

totū hoc de vetuſtate corruptōis eſt or
tū. cū nihil nouū ꝛ durabile ſit ſup ter
rā. Docet itaqꝫ ſenſus reſtringere. va
nā ꝯplacentiā ꝛ oſtētatōꝫ deuitare lau
dāda ꝛ digne mirāda hūiliter abſcon
dere. ꝛ de oī re ꝛ de oī ſcia vtilitatꝫ fru/
ctū atꝫ dī laudē ꝛ honorē q̄rere. Non
vult ſe nec ſua p̄dicari. ſꝫ deū i donis
ſuis optat bn̄dici q̄ cūcta ex mera cha
ritate largit̄. Hec gr̄a ſupnaturale lu/
mē ꝛ qddā dī ſpeale donū eſt. ꝛ ꝓprie e/
lectoꝝ ſignacl'm. ꝛ pign⁹ ſalutꝫ eterne.
q̄ hoīem de terrenis ad celeſtia aman/
da ſuſtollit. ꝛ de carnali ſpūalez efficit
Quāto igit̄ natura ampli⁹ p̄mit̄ ꝛ vin
citur. tanto maior gr̄a infundit̄. ꝛ qti
die nouis viſitationibus interior hō
ſm imaginē dei reformatur.

De corruptōe nature ꝛ effiactia g̃/
tie diuine. Capi. LX

Domine de⁹ meuſ q̄ me creaſti

ad imaginem, et ſimilitudinem tuam:
cōcede mihi hanc grāz quā oſtendiſti
mihi tā magnā et neceſſariā ad ſalutē
vt vincā peſſimā naturā meā. trahen
tē ad peccata ꝛ in ꝑditōem Sentio eī
in carne mea legē peccati ꝯdicentē le/
gi mētis mee ꝛ captiuū me ducentē ad
obediendū ſenſualitati in multis. nec
poſſuz reſiſtere paſſionibꝫ eiuſ niſi aſſi
ſtat tua ſantiſſima grā cordi meo ardē
ter infuſa. Opus eſt grā tua ꝛ magna
grā. vt vincatur natura ad malū ſem/
ꝑ ꝓna ab adoleſcentia ſua. Nā per pri
mū hoīem adā lapſa et viciata ꝑ pctm̄
in oēs hoīes pena hui⁹ macule deſcen
dit. vt ipa natura que bona ꝛ recta a te
condita fuit. ꝓ vicio iaz ꝛ infirmitate
corrupte nature ponatur. eo ꝙ motus
eius ſibi relict⁹ ad malū ꝛ ad inferiora
trahat. Nā modica vis q̄ remāſit ē tā
ꝙ̄ ſintilla quedā latens in cinere Hec

eſt ip̃a ratio naturalis circũfuſa mag̃
caligine. adhuc iudicium hñs boni ꝛ
mali. veri falſiqȝ diſtantiã: licet impo/
tẽs ſit adimplere oẽ qđ ap̄probat. nec
pleno iã lumine veritatis nec ſanitate
affectionũ ſuarũ potiat̃. Hinc eſt deꝰ
meꝰ ꝙ cõdelector legi tue ſm interiorẽ
hoiem. ſciẽs mandatũ tuũ fore bonũ:
iuſtũ ꝛ ſanctũ. arguẽs etiã oẽ malũ
ꝛ peccatũ fugiendũ: carne aũt ſ̃uio le/
gi peccati duȝ magis ſenſualitati obe
dio q̃ȝ rationi. Hinc eſt ꝙ velle bonuȝ
mihi adiacet ꝑficere aũt non inuenio
Hinc ſepe mlt̃a bona propono: ſȝ q̇a
gr̃a deeſt ad adiuuandũ infirmitateȝ
meã ex leui reſiſtentia reſilio ꝛ deficio.
Hinc accidit ꝙ viã ꝑfectõis agnoſco.
ꝛ qualit̃ agere debeã clare ſatis video:
ſed ꝓprio corruptiõis põdere p̃ſſus ad
ꝑfectiora non aſſurgo. O q̃ȝ maxime
eſt mihi neceſſaria dñe gr̃a tua. ad in/
choandũ bonuȝ. ad proficiendũ ꝛ ad

ꝓficiendū̄. Nā ſine ea nihil poſſuȝ face
re. Omīa aūt poſſum in te ꝯfortante
me grā. O ꝟa grā celeſtꝭ grā ſine q̄ nul/
la ſunt ꝓꝓria merita. nulla q̄ȝ dona na/
ture pōderanda. Nihil artes. nihil di
uitie. nihil pulcritudo vl' fortitudo. ni
hil ingeniū vl' eloq̄ntia valent apud te
dn̄e ſine grā. Nā dona nature bonis
ꝛ malis ſunt cōmunia, electoꝝ aūt pro
priū donū eſt grā ſiue dilectō qua inſi
gniti digni habētur vita eterna. Tm̄
eminet hec gratia vt nec donū ꝓphetie
nec ſignoꝝ operatio. nec q̄ꝫtalibet alta
ſpeculatio aliq̄d eſtimet̃ ſine ea. Sed
neqꝫ fides neqꝫ ſpes neqꝫ alie ꝟtutes ti
bi accepte ſunt ſine charitate ꝛ grā O
bea tiſſima grā que paupem ſpiritu ꝟ
tutibꝰ diuitē facis. et diuitē multis bo
nis hūilem corde reddis. veni deſcen
de ad me reple me mane ꝯſolatiōe tua
ne deficiat p̄ laſſitudīe ꝛ ariditate mē/
tis aīa mea. Obſecro dn̄e vt inueniaȝ

gr̃am in oculis tuis ſufficit em̄ mihi
gr̃a tua. ceteris non obtentis que deſi
derat natura Si fuero tẽptatus ꝛ vex
atus tribulationibꝫ m̄ltis non time/
bo mala dũ mecũ fuerit gr̃a tua. Jpa
fortitudo mea. ip̄a cõſiliũ ꝯfert ꝛ auxi
liũ Cunctis hoſtibꝫ potentior eſt. ꝛ ſa
pientior vniuerſis ſapientibꝫ. Magi
ſtra eſt veritatis. doctrix diſcipline. lu
men cordis. ſolamen preſſure. figa/
trix triſticie. ablatrix timorꝫ. nutrix de
uotõis. p̄ductrix lachrymarũ. Quid
ſum ſine ea niſi aridum lignũ ꝛ ſtipsi
utilis ad eijciendũ Tua ergo me dñe
gr̃a ſemp̄ preueniat ꝛ ſequat̃. ac bonis
opibus iugiter preſtet eſſe intentũ. p̄
ihm xp̄m filiũ tuũ Amen.

Q, nos ip̄os abnegare ꝛ xp̄m imi/
tari debem⁹ p̄ crucẽ. Ca. LXI

Ili quantũ a te vales exire tm̄
f in me poteris trãſire. Sicut
nihil foris concupiſcere inter

nā pacē facit:ſic ſe interi⁹ reliquere do cōiungit. Uolo te addiſcere ꝑfectā ab negatōez tui in voluntate mea ſine cō tradictōe ꝛ querela. Sequere me: ego ſum via veritas et vita. Sine via nō itur. ſine veritate non cognoſcitur. ſi ne vita non viuitur. Ego ſuz via quā ſequi debes veritas cui credere debes vita quā ſperare debes. Ego ſum via inuiolabilis. veritas infallibilis. vita interminabilis. Ego ſum via rectiſſi ma. veritas ſuꝑma. vita vera. vita be ata. vita increata. Si māſeris in via mea cognoſces veritatē. ꝛ veritas libe rabit te ꝛ apprehendes vitam eternaz Si vis ad vitā ingredi ſerua manda ta. Si vis veritatē cognoſcere crede mihi Si vis ꝑfect⁹ eſſe vende oīa Si vis eſſe diſcipul⁹ meus abnega temet ipm. Si vis beatā vitam poſſidere ꝑ ſentē vitā cōtempne. Si vis exaltari in celo humilia te in hoc mundo.

Si vis regnare mecū porta crucē me
cū. Soli em̄ ſerui crucis inueniūt viā
beatitudinis ꝛ vere lucis. Dn̄e ihū xp̄e
q̄ arta eſt via tua ꝛ mūdo deſpecta do
na mihi tecū mundi deſpectū imitari.
Non em̄ maior eſt ſeruus dn̄o ſuo: nec
diſcipulus ſup mgr̄m. Exerceat̄ ſeruuſ
tuus in vita tua. q̄ ibi eſt ſalus mea ꝛ
ſanctitas vera. Quicq̄d extra eā lego
vl̄ audio nō me recreat nec delectat ple
ne Fili q̄ hec ſcis ꝛ legiſti om̄ia beatꝰ
eris ſi feceris ea. Qui habet mandata
mea ꝛ ſeruat ea ipſe eſt q̄ diligit me ꝛ ego
diligā eū ꝛ manifeſtabo ei metipm̄. et
faciā eū ꝯſedere mecū in regno patris
mei. Dn̄e igit̄ ſicut dixiſti ꝛ ꝓmiſiſti ſic
vtiq̄ mihi ꝓmereri cōtingat. Suſce/
pi de manu tua crucē. portabo eā vſq̄
ad mortē ſicut impoſuiſti mihi. Uere
vita boni monachi crux eſt ſʒ dux pa
radiſi. Inceptū eſt. retro abire non li/
cet nec relinquere oportet Eya frēs ꝑga

mus ſimul ihs erit nobiſcū. Propter ihm ſuſcepim⁹ hāc crucez. ꝓpter ihm ꝑſeuerem⁹ in cruce. Erit adiutor noſter q̇ eſt dux nr̄ ꝛ p̄ceſſor. En rex noſter ingreditur an̄ nos. q̇ pugnabit ꝓ nobis Seq̄mur viriliter. nemo metuat terrores. ſim⁹ parati mori fortiter in bello, nec inferam⁹ crimē gl'ie noſtre vt fugiamus a cruce.

Q, hō non ſit nimis deiect⁹ qn̄ in aliq̄s labitur defect⁹ Ca. LXII

f Fili magis placēt mihi patientia ꝛ hūilitas in aduerſ. q̄z mlta ꝯſolatio ꝛ deuotio in ꝓſperis Ut q̇d te ꝯtriſtat paruū factū contra te dictuz. Si ampli⁹ fuiſſet cōmoueri non debuiſſes. ſz nūc dimitte trāſire non eſt ṗmum nec nouū. nec vltimū erit ſi diu vixeris. Satꝫ virilis es q̄z diu nil obuiat aduerſi. bn̄ etiā cōſulis. ꝛ alios noſti roborare verbis. ſed cū ad ianuā tuā venit repentina tribu

latio. deficis conſilio ꝛ robore. Atten
de magnã fragilitatẽ tuã quã ſepiꝰ ex/
periris in modicis obiectis. Tamen
ꝑ ſalute tua iſta fiũt cũ hec ꝛ ſimilia cõ
tingũt. Pone ꝛ melius noſti ex corde
ꝛ ſi te tetigit. nõ tñ deijciat nec diu im/
plicet Ad minꝰ ſuſtine paciẽter ſi non
potes gaudenter. Etiam ſi minꝰ libẽ
ter audis ꝛ indignatõez ſentis Repri
me te. nec patiaris aliq̃d inordinatuz
ex ore tuo exire. vñ ꝑuuli ſcãdalizent.
Cito conq̃eſcet cõmotio excitata ꝛ do
lor internꝰ reuertẽte gr̃a dulcorabit.
Adhuc viuo ego dicit dñs. iuuare te
paratus. ꝛ ſolito ampliꝰ ꝯſolari ſi con
fiſus fueris mihi ꝛ deuote inuocaue/
ris Animeq̄or eſto ꝛ ad maiorẽ ſuſtinẽ
tiã accingere. Non eſt totũ fruſtratuz
ſi te ſepius ꝑcipis tribulatũ vl' graui/
ter temptatũ. Homo es ꝛ nõ deꝰ. caro
es ꝛ non angelus Quõ tu poſſes ſem
ꝑ in eodez ſtatu virtutis ꝑmanere: qñ

hoc defuit angelo in celo ⁊ p̄mo hoĩ in paradiſo. q̇ non diu ſteterunt. Ego ſuꝫ q̇ merentes erigo ſoſpitate. ⁊ ſuaꝫ cognoſcẽtes infirmitatẽ ad meã ꝓueho diuinitatẽ. Dñe bñdictũ ſit verbũ tuum: dulce ſuꝑ mel ⁊ fauum ori meo Quid facerẽ in tantis tribulationibꝰ ⁊ anguſtijs meis niſi me ꝯfortares tuis ſanctis ſermonibꝫ. Dũmõ tandem ad portũ ſalutis ꝑueniã q̃d cure eſt q̃ ⁊ quãta paſſus fuero. Da finẽ bonum da felicẽ ex hoc mũdo tranſitum. Memẽto mei deꝰ meus et dirige me recto itinere in regnũ tuũ amen.

De altõribꝰ rebus ⁊ occultꝭ iudicijs dei non ſcrutandis. Ca.. LXIII

f Fili caueas diſputare de altis materijs ⁊ de occultis dei iudicijs Cur iſte ſic relinq̇t̃ ⁊ illa ad tantã grãꝫ aſſumit̃. cur etiã iſte tm̃ affligit̃ ⁊ ille tã eximie exaltat̃ Iſta oẽꝫ hũaꝫ facl'tatẽ excedũt nꝰ ad ĩueſtigãdũ

ſudiciuꝫ diuinū ulla ratio preualet vł
diſputatio. Quā̄ hec tibi ſuggerit ini
micus. vł etiā ꝗdam curioſi inꝗrunt
hoēs: rn̄de illō ꝓphe. Juſtus es dn̄e. ⁊
rectū iudiciū tuū. Et illō Judicia dn̄i
vera iuſtificata in ſemetipſa. Judicia
mea metuēda ſunt. non diſcutiēda. qꝛ
hūano intellectui ſunt incōprehēſibi
lia. Noli etiaꝫ inꝗrere vł diſputare de
meritis ſanctoꝝ. ꝗs alio ſanctior aut
ꝗs maior fuerit in regno celoꝝ. Talia
generāt ſepe lites ⁊ ꝯtentōes inutiles.
nutriūt qꝫ ſupbiaꝫ: ⁊ vanā gl'iam. vn̄
oriuntur inuidie ⁊ diſſenſiones dum
iſte illū ſctm̄. et alius aliū conat ſupbe
preferre. Talia aūt velle ſcire ⁊ inueſti
gare nullū fructū afferūt ſed magꝭ ſan
tis diſplicent. qꝛ non ſum d̄s diſſen-
ſionis ſed pacꝭ. que pax magis in hu-
militate vera q̄ꝫ in ꝓpria exaltatōe con
ſiſtit. Quidā zelo dilectōis trahūtur
ad hos vel ad illos ampliori affectu.

ſed hūano potius q̄ȝ diuino. Ego ſuȝ
q̄ cūctos cōdidi ſctōs. ego donaui gra
tiā. ego p̄ſtiti gl'am. ego noui ſingl'orū
merita. ego preueni eos in bn̄dictōib9
dulcedis mee. ego p̄ſciui dilectos an/
te ſcl'a. ego eos elegi de mūdo: non ipi
me p̄elegerunt. ego vocaui p grām. at
traxi per miſcdiaȝ. ego pduxi eos per
tēptatōes varias. ego infudi cōſolatō
nes magnificas ego dedi pſeuerantiā
ego coronaui eoꝝ patientiam. ego pri
mū ꝛ nouiſſimū agnoſco. ego oēs ine
ſtimabili dilectōe amplector. ego lau/
dand9 ſuȝ in oībus ſanctis meis. ego
ſup oīa bn̄dicendus ſuȝ ꝛ honorādus
in ſingulis. q̄s ſic gl'ioſe magnificaui
ꝛ p̄deſtinaui ſine vllis precedentib9 p
priꝯs meritis. Qui ḡ vnū de minimis
meis contēpſerit nec magnū honorat
qꝛ puſillū. ꝛ magnū ego feci. Et qui de
rogat alicui ſctōꝝ derogat mihi ꝛ cete
ris oībus in regno celoꝝ. Oēs vnū ſtȝ

R

ꝑ charitatis vinculū. idē ſentiūt: idem
volunt. ⁊ oēs in vnū ſe diligunt. Ad/
huc aūt qđ mlꝰto altius eſt plus me q̄ꝫ
ſe ⁊ ſua merita diligūt. Nā ſupra ſe ra
pti ⁊ extra ꝓpriā dilectōez tracti toti in
amorē mei ꝑgūt. in quo ⁊ fruitiue qui
eſcūt Nihil eſt qđ eos auertere poſſit
aut deprimere. q̄ppe qui eterna ꝟitate
pleni. igne ardeſcūt inextīguibili ſcha
ritatis. Taceāt igiꝭ carnales ⁊ aīales
hoīes de ſanctorū ſtatu diſſerere. qui
non norūt niſi priuata gaudia dilige
re. Demūt ⁊ addūt ꝓ ſua inclinatōe: ñ
ꝓut placet eterne veritati Jn multꝭ eſt
ignorātia. eoꝝ maximeq̄ parū illumi/
nati raro aliquē ꝑfecta dilectōe ſpūali
diligere norūt. Multi adhuc natura
li affectu ⁊ hūana amicicia ad hos vel
ad illos trahunꝭ. ⁊ ſicut in inferioribꝫ
ſe hñt ita ⁊ de celeſtibꝫ imaginanꝭ. Sꝫ
eſt diſtantia incomparabilibus q̄ im
ꝑfecti cogitāt. ⁊ q̄ illuminati viri ꝑ re/

uelatõem ſuꝑnam ſpeculant᷑. Caue ḡ
fili de iſtis curioſe tractare que tuã ſci
entiã excedũt. ſed hoc magis ſatage ⁊
intende vt vl' minimꝰ in regno đi q̄as
inueniri. Etſi q̇ſpiã ſciret q̇s alio ſan
ctior eſſet vel maior haberet᷑ in regno
celoꝝ. q̇d ei hec noticia ꝓdeſſet. niſi ſe
ex hac cognitione coram me hũiliaret
⁊ in maiorẽ nois mei laudem exurge-
ret. Multo acceptiꝰ deo facit q̇ de pec
catoꝝ ſuoꝝ magnitudinẽ et virtutuȝ
ſuarũ ꝑuitate cogitat et q̄ꝫ longe a ſan
ctoꝝ ꝑfectõe diſtat. q̄ꝫ is q̇ đ eoꝝ maio
ritate vl' paruitate diſputat Melius
eſt ſanctos deuotꝭ precibꝫ ⁊ lachrimis
exorare ⁊ eoꝝ gl'ioſa ſuffragia humili
mẽte implorare q̄ꝫ eoꝝ ſecreta vana in
quiſitiõe ꝑſcrutari. Illi bñ ⁊ optime
cõtentant᷑ ſi hoies ſcirẽt cõtentari. ⁊ va
niloquia ſua compeſcere Non glori-
ãtur đ proprijs meritis quippe q̇ ſibi
nil bonitatis aſcribũt ſʒ totum mihi

q̄m ipſis cuncta ex infinita charitate mea donaui. Tanto amore diuinitatis ꝛ gaudio ſupefflueti replent͛. vt nihil eis deſit gl'ie. nihilqꝫ poſſit deeſſe felicitatis. Oēs ſancti quanto altiores in gl'ia tanto hūiliores in ſeipſis. ꝛ mihi viciniores ꝛ dilectiores exiſtūt. Ideoqꝫ habes ſcrpitū. qꝛ mittebāt coronas ſuas añ deū. ꝛ ceciderūt in facies ſuas corā agno. ꝛ adorauerūt viuentē in ſecula ſcl'oꝝ. Multi querūt q̄s maior ſit in regno dei. q̄ ignorāt an cū minimis erūt digni cōputari Magnuꝫ eſt vl' minimū eſſe in celo vbi oēs magni ſunt. qꝛ oēs filij dei vocabunt͛ et erūt. Minim⁹ erit in mille. ꝛ peccator centū annoꝝ morieт. Cū eīm quererēt diſcipuli q̄s maior eſſet in regno celorū. tale audierūt rñſum. Niſi cōuerſi fueritis ꝛ efficiamī ſicut puuli non intrabitꝫ in regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ğ humiliauerit ſe ſicut puulus iſte. hic ma

ior eſt in regno celoꝝ. Ve eis q̃ ꝑuulis
hũiliare ſe ſpõte dedignãtur. qm̃ hũi/
lis ianua regni celeſtis eos nõ admit
tet intrare. Ve etiã diuitib⁊ q̃ hñt hic
cõſolatões ſuas. qꝛ paupib⁊ intrãtib⁹
in regnũ dei ipi ſtabũt foras eiulãtes.
Gaudete hũiles ⁊ exultate paupes qꝛ
veſtꝝ eſt regnũ dĩ. ſi tñ in veritate am
bulatis.

O, omis ſpes ⁊ fiducia in ſolo do
eſt figenda. Capi. LXIIII

d D mĩe que ẽ fiducia mea quã
in hac vita habeo. aut qd̃ ma
ius ſolaciũ meũ ex oĩbus appa
rentib⁊ ſub celo. Nõne tu dñe ds me⁹
cuius miſericordie nõ eſt nũerus. Ubi
mihi bñ fuit ſine te. aut qñ male ẽẽ po
tuit pñte te. Malo paup eſſe ꝑpter te q̃ʒ di
ues ſine te. Eligo potius tecũ in terra
pegrinari q̃ʒ ſine te celũ poſſidere. Ui/
bi tu ibi celũ atꝫ ibi mors ⁊ infernus
vbi tu non es. Tu mihi i deſiderio es

ꝛ iđo post te gemere ꝛ clamare ꝛ exora
re necesse est. In nullo deniqꝫ possum
plene ꝯfidere q̄ in necessitatibꝫ auxilie
tur optunis nisi ĩ te solo đo meo. Tu
es spes mea ꝛ fiducia mea tu ꝯsolator
meꝰ ꝛ fidelissimꝰ in oĩbus. Oēs q̄ sua
sunt querūt. tu salutē meā ꝛ ꝑfectū me
um solūmō pretendis. et oĩa in bonū
mihi conuertis. etiā si varijs tēptatio
nibꝰ ꝛ adūsitatibꝰ exponas. Hoc totū
ad vtilitatē meā ordinas. q̄ mille mo-
dis dilectos tuos ꝓbare consueuisti.
In qua ꝓbatōe nō minꝰ diligi debes
ꝛ laudari q̄ꝫ si celestibꝫ ꝯsolationibus
me repleres In te ḡ dñe deꝰ pono totā
spem meā et refugiū in te oēm tribula
tionē: ꝛ angustiā meā ꝯstituo. qꝛ totū
infirmū ꝛ instabile inuenio q̄cquid ex
tra te ꝯspicio. Non em̄ ꝓderūt mlti a
mici. neqꝫ fortes auxiliarij adiuuare
poterūt. neqꝫ prudentes consiliarij re
sponsum vtile dare. neqꝫ libri doctorū

conſolari. nec aliqua precioſa ſubſtā-
tia liberare. nec locus aliquis ſecretuſ
ↄtutari ſi tu ipſe non aſſiſtas: iuues: cō
fortes. cōſoleris. inſtruas ꝛ cuſtodiaſ
Omīa nāqꝫ que ad pacē videnꝭ eſſe ꝛ
felicitatē habendā. te abſente nihil ſtꝫ
nihilqꝫ felicitatis in veritate conferūt
Finis ꝙ oīm bonoꝝ ꝛ altitudo vite ꝛ
ꝓfunditas eloquiorum tu es ꝛ in te ſupꝑ
oīa ſperare fortiſſimū ſolaciū ſeruorū
tuoꝝ. Ad te ſunt oculi mei. in te confi
do deus meus miſericordiarū pr̄. Be
nedic ꝛ ſanctifica aīaꝫ meā benedictō
ne celeſti. vt fiat habitatio ſancta tua.
ꝛ ſedes eterne glīe tue. nihilqꝫ in tēplo
tue dignitatis inueniatur qđ oculos
tue maieſtatis offendat. Scđm ma-
gnitudinē bonitatis tue et multitudi
nem miſerationuꝫ tuaꝝ reſpice in me
ꝛ exaudi oratōnē pauperis ſerui tui lō
ge exulātis in regione vmbre mortis.

Protege ꝛ conſua aīaȝ ſuuli tui inter
tot diſcrimīa vite corruptibilis. ac co/
mitãte grã tua dirige ꝑ viaȝ pacis ad
patriam ꝑpetue claritatis.

Explicit liber tercius
Incipit Quartus.

Deuota exhortatio ad ſacrã corpis
xpi cõmunionē. Uox xpi.

Uenite ad me oēs q̇ laboratis
ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiā vos
dicit dn̄s. Panis quē ego da
bo caro mea eſt ꝓ mūdi vita Accipite
ꝛ comedite hoc eſt corpus meum qđ ꝓ
vob̄ tradetur. Hoc facite in meā cōme
moratōem. Qui mãducat carnē meaȝ
ꝛ bibit meuȝ ſanguinē in me manet ꝛ
ego in illo. Uerba que ego locutꝰ ſum
vobis ſpūs ꝛ vi ta ſunt.

Cū q̄ꝫta reuerētia xps ſit ſuſci
piendus. Capitulum. I.

HEc ſunt ver/
ba tua xp̄e veritas eter/
na. q̄uis nō vno tp̄e ꝓ/
lata nec vno in loco cō/
ſcp̄ta. Qꝛ ḡ tua ſunt ꝟba
gratāter mihi ꝛ fideliter
cūcta ſunt accipienda. Tua ſunt ꝛ tu
ea ꝓtuliſti. ꝛ mea q̄ȝ ſunt qꝛ pro ſalute
mea edidiſti. Libēter ſuſcipio ea ex o/
re tuo vt artiꝰ inſerātur cordi meo Ex
citāt me ꝟba tāte pietatꝭ plena dulcedi
nis ꝛ dilectōis. ſȝ terrēt me delicta pro
pria ꝛ ad capiēda tāta miſteria. me re
uerberat īpura cōſcientia. Prouocat
me dulcedo verboꝝ tuoꝝ: ſed onerat
me mltitudo vicioꝝ meoꝝ. Jubes vt
fiducialiter ad te accedā ſi tecū velim
habere ptē: vt īmortalitatis accipiā a/
limoniā ſi eternā cupiā obtinere vitā
ꝛ gl'iam. Venite inq̄s ad me oēs q̄ la/
boratis ꝛ onorati eſtis ꝛ ego reficiam

vos. O dulce ⁊ amicabile verbū in au
re pctōris qꝛ tu dn̄e deꝰ meus egenū ⁊
pauperē inuitas ad cōmunionem tui
ſanctiſſimi corpis. Sꝫ q̇s ego ſuꝫ do
mīe vt ad te preſumā accedere Ecce ce
li celoꝝ te nō capiūt. ⁊ tu dicis. venite
ad me oēs Quid ſibi vult iſta piiſſima
dignatio ⁊ tam amicabilis inuitatio
Quō auſus ero veīre q̇ nihil boni mi
hi ꝯſciꝰ ſuꝫ. Vn̄ poſſiꝫ p̄ſumere. Quō
te introducā in domū meā q̇ ſepiꝰ offē
di benigniſſimā faciē tuā. Reuerentꝛ
angeli ⁊ archāgeli. meruūt ſancti ⁊ iu-
ſti. ⁊ tu dicꝭ. venite ad me oēs. Niſi tu
dn̄e h̄ diceres q̇s veꝝ eſſe crederet. ⁊ ni
ſi tu iuberes q̇s accedere attemptaret
Ecce noe vir iuſtꝰ in arche fabca cen-
tū annis laborauit vt cū paucꝭ ſaluare
tur. ⁊ ego quō me potero vno vna ho
ra p̄pare vt mōi fabricatorē cū reuerē
tia ſumaꝫ. Moyſes famulꝰ tuus ma
gnꝰ ⁊ ſpecialꝰ amicꝰ tuꝰ archā ex lignis

ĩputribilibꝫ fecit. quã ⁊ mũdiſſimo ve
ſtiuit auro vt tabl'as legꝫ in eis repone
ret. ⁊ ego putrida creatura audebo te
ꝯditorẽ legꝫ ac vite datorẽ tã facile ſu/
ſcipe in corpe meo pccis ſubdito. Sa
lomõ ſapiẽtiſſim⁹ regũ iſrl' magnificũ
tẽplũ ſeptẽ ãnis in laudẽ nois tui edi
ficauit ⁊ octo diebꝫ feſtũ dedicatõis e⁹
celebrauit. mille hoſtias pacificaſ ob
tulit ⁊ archã federꝫ clãgore buccine ⁊ iu
bilo in locũ ſibi ꝑꝑatũ ſolẽniter collo/
cauit. ⁊ ego infelix et pauprim⁹ hoĩm
quõ te ĩ domũ meam introducã: q̃ vix
mediã expẽdere deuote noui horã ⁊ v/
tinã vl' ſemel digne fere mediaꝫ. O mi
d's q̃ꝫtũ illi ad placẽdũ tibi agere ſtudu
er̃t. Heu q̃ꝫ puſilluꝫ ẽ qd ago. q̃ꝫ breue
expleo tp̃s cũ me ad cõicanduꝫ diſpo
no. raro tot⁹ collectus. rariſſime ab oĩ
diſtractõe purgat⁹. Et certe in tua ſalu
tari dictatꝫ pñtia nll'a dr̃et occurere in
decẽſ cogitatõ nll'a et occupare creata

qꝛ nõ angelũ ſʒ angloꝝ dñm ſuſceptu
rus ſuʒ hoſpitio. Eſt tñ valde magna
diſtãtia inter archã federis cũ ſuis re
liq̃s ꝛ mũdiſſimũ corpus tuũ cũ ſuis
ineffabilibꝫ virtutibꝰ. inter legalia illa
ſacrificia futuroꝝ prefiguratia ꝛ verã
tui corpis hoſtiã oim antiqꝝ ſacrifici
oꝝ ꝯpletiuã. Quare igiẗ nõ magis ad
tuã venerabilẽ inardeſco pñtiã. cur ñ
maiori me p̃paro ſolicitudine ad tua
ſctã ſacr̃a ſumẽda cũ illi antiq̃ ſcti pr̃i
arche ꝛ ꝓphe reges q̃ʒ ꝛ p̃ncipes cũ vni
uerſo ꝓp̃lo tm̃ deuotõis demõſtrarũt
affectũ erga cultũ ~~diuinũ~~ diuinũ Saltauit de
uotiſſimꝰ rex dauid corã archa dei totꝭ
viribꝫ. recolẽs bñficia oliʒ indulta pa
tribꝫ. fecit diuerſi generiſ organa. pſal
mos edidit ꝛ cãtari inſtituit cũ leticia
cecinit ꝛ ip̃e freq̃uẽter in cithara ſpũs
ſancti afflatꝰ gr̃a docuit ꝓplm iſrl̃ toto
corde deuʒ laudare. ꝛ ore ꝯſono diebꝫ
ſingulis bñdicere ꝛ p̃dicare. Si tãta

agebat̃ tūc deuotō ac diuine laudis ex
titit recoꝛdatio coꝛā archa teſtām̄ti qꝫ
ta nūc mihi ⁊ oī pp̄lo xp̄iano h̄n̄da eſt
reuerētia ⁊ deuotio in p̄n̄tia ſacramē/
ti in ſumptōe excellētiſſimi coꝛꝑis xp̄i
Currūt mlti ad diuerſa loca ꝓ viſitan
dis reliq̄is ſanctoꝝ. ⁊ mirant̃ auditis
geſtis eoꝝ ampla edificia tēploꝝ inſpi
ciūt. ⁊ oſculātur ſericis ⁊ auro inuolu/
ta ſacra oſſa ipoꝝ. Et ecce tu p̄n̄s es h̄
apō me in altari d̄us me⁹. ſctūs ſctōꝝ
creatoꝛ oīm ⁊ dn̄s angeloꝝ. Sepe in
talib⁹ vidēdis ē curioſitas hoīm. ⁊ no
uitas inuiſoꝝ ⁊ modic⁹ reportat̃ emēda
tōis fruct⁹. maxīe vbi eſt taꝫ leuis ſine
vera cōtritōe diſcurſus. Hic autē in ſa
cramēto altaris tot⁹ p̄n̄s es d̄s me⁹ hō
xp̄s ih̄s. vbi ⁊ copioſus ꝑcipit̃ eterne
ſalutꝭ fruct⁹ q̄tieſcūqꝫ fueris digne ac d̄
uote ſuſcept⁹. Ad iſtō ꝟo non trahit le
uitas aliq̄ nec curioſitas aut ſenſuali
tas ſꝫ firma fides d̄uota ſpes ⁊ ſincera

charitas. O inuiſibilis ꝯditor mūdi
deus ꝙ̃ mirabiliter agꝭ nobiſcū. ꝙ̃ ſua
uiter ꝛ gratioſe cū electis tuis diſpo/
nis. quibꝫ temetipm̄ in ſacramēto ſu
mendū ꝓponis. Hoc nāq̧ oēm intelle
ctū ſupat. ħ ſpecialiter deuotoꝝ corda
trahit ꝛ accēdit affectū. Ipi enī̄ veri fi/
deles tui ꝗ totā vitā ſuā ad emēdatōēꝫ
diſponūt. ex hoc dignisſimo ſacr̄o ma
gnā deuotōis grāꝫ ꝛ ꝟtutis amorē fre
quēter recipiūt. O admirabil' ꝛ abſcō
dita grā ſacramēti quā norūt tm̄ xp̄i fi
deles. infides aūt ꝛ peccatꝭ ſuiētes ex/
periri nō pn̄t. In ħ ſacram̄to ꝯfertur
ſpūalis grā. ꝛ repatur' i aīa virtꝰ amiſ/
ſa ꝛ ꝑ pctm̄ deformata redit pulcritu/
do. Tāta eſt aliqn̄ hec grā vt expleni
tudine collate deuotiōis nō tm̄ mens
ſꝫ ꝛ debile corpꝰ vires ſibi p̄ſtitas ſen/
tiat ampliores. Dolendū tm̄ valde ꝛ mi
ſerandū ſuꝑ tepiditate ꝛ negligētia no

ſtra. ꝙ nō maiori affectu trahit̃ ad xp̄z ſumendū. in q̄ tota ſpes ſaluādoꝝ cō- ſiſtit ꝛ meritū. Ipſe eñ eſt ſanctificatio nr̄a ꝛ redēptio. ip̄e ꝯſolatio viatoꝝ et ſctōꝝ eterna fruitō. Dolendū itaqꝫ val de ꝙ multi tā parū hoc ſalutare miſte riū aduertūt. qđ celū letificat ꝛ mūdū ꝯſeruat vniuerſuz. Heu cecitas ꝛ du- ricia cordiſ hūani tā ineffabile donū nō magis attēdere ꝛ ex q̄tidiano vſu e- tiā ad inaduertentiā defluere. Si eñ hoc ſanctiſſimū ſacramentū i vno tm̄ celebraret̃ loco. ꝛ ab vno tm̄ ꝯſecraret̃ ſacerdote in mūdo: q̄ſto putas deſide rio ad illū locū et talē dei ſacerdotē ho mines afficerent̃ vt diuina miſteria ce lebrare audirēt. Nūc autē multi facti ſunt ſacerdotes, ꝛ in ml'tis locis offer tur chriſtus vt tanto maior appareat gratia ꝛ dilectio dei ad hoīez q̄ſto lati us eſt ſacra cōmunio diffuſa ꝑ orbem

Grãs tibi bone ihũ paſtoꝛ eterne qui nos paupes ꝛ exules dignatꝰ es preci oſo corpe ꝛ ſanguine tuo reficere. ꝛ ad hec miſteria ꝑcipiēda etiaʒ ꝓprij oris tui alloq̄o inuitare: dicendo. Venite ad me oēs q̄ laboꝛatis ꝛ onerati eſtis ꝛ ego reficiam vos.

Q, magna bonitas ꝛ charitas dei in ſacramento exhibetᷣ hoī. Ca. II.

Sup bonitate tua ꝛ mag̃ miſe ricoꝛdia tua dñe ꝯfiſus. acce do eger ad medicū ꝛ ſaluatoꝛē eſuriēs ꝛ ſitiēs ad fontē vite egenus ad regē celi. ſuus ad dñm. creatura ad creatoꝛē. deſolatus ad meū piū ꝯſola toꝛē. Sʒ vñ hoc mihi vt vēias ad me Quis ego ſum vt preſtes mihi teip̄m Quō audet pctōꝛ coꝛā te apparere: Et quō tu dig̃ris ad pctōeʒ venire Tu no ſti ſeruū tuū ꝛ ſcis qꝛ nil boni in ſe hʒ vñ hoc illi p̄ſtes Cōfiteoꝛ igitᷣ vilitatē meā. agnoſco bonitatē tuā. laudo pie

bitern

et

tatem ꝛ grãs ago ꝓpter nimiã charita- tam. Propter temetipm em̃ hoc facis non ꝓpter mea merita vt bonitas tua mihi magis innoteſcat. charitas am- plior ingerat̃ ꝛ hũilitas ꝑfectiꝰ cõmen detur. Quia ergo tibi hoc placet. et ſic fieri iuſſiſti. placꝫ ꝛ mihi dignatio tua ꝛ vtinã iniqtas mea ñ obſiſtat. O dul ciſſime ꝛ benigiſſime ihu q̃nta tibi re uerẽtia ꝛ grãꝝ actõ cũ ꝑpetua laude ꝓ ſumptõe ſacri corpis tui debet̃. cuiꝰ di gnitatẽ nullus hoim explicare potẽs inuenit̃. Sꝫ q̇d cogitabo in hac com munione. in acceſſu ad dñm meũ quẽ debite venerari nequeo ꝛ tñ deuote ſu ſcipe deſiderio. Quid cogitabo meliꝰ ꝛ ſalubrius niſi meipm totaliter hũi- liando corã te. ꝛ tuã infinitã bonitatẽ exaltãdo ſup me Laudo te ds meꝰ ꝛ ex alto ineternũ. Deſpicio me ꝛ ſubijcio tibi inpfundũ vilitatꝭ mee Ecce tu ſan ctus ſctõꝝ ꝛ ego ſordes pctõꝝ. ꝛ tu in-

clinas te ad me qui non ſum dign⁹ ad
ad te reſpicere. Ecce tu vẽis ad me. tu
vis eſſe mecũ. tu inuitas ad cõuiuiuz
tuũ. tu mihi dare vis celeſtẽ cibũ ꝛ pa/
nẽ angeloꝝ ad manducandũ. nõ aliũ
ſane ꝙ teipm panẽ viuũ q̇ de celo deſ/
cendiſti ꝛ das vitã mũdo. Ecce vñ di
lectio ꝓcedit. q̃lis dignatio illuceſcit.
ꝙ magne gr̃aꝝ actiões ꝛ laudes tibi ꝑ
his debẽtur. O ꝙ ſalutare ꝛ vtile cõſi
liũ tuũ cũ iſtõ inſtituiſti. ꝙ ſuaue ꝛ io-
cundũ ↄuiuiũ cũ teipm in cibũ dona
ſti. O ꝙ admirabil' opatio tua dñe: ꝙ
potẽs virt⁹ tua. ꝙ infallibilis veritas
tua. Dixiſti eñ ꝛ facta ſunt oĩa. ꝛ h̄ fa/
ctũ eſt qđ ipe iuſſiſti. Mira res ꝛ fide
digna ac hũanuz vincẽs intellectũ ꝙ
tu dñe ds me⁹ verus ds ꝛ hõ ſub mo
dica ſpecie panis ꝛ vini integer ↄtine
ris ꝛ ſine ↄſumptõe a ſumẽte mãduca
ris. Tu dñe vniuerſoꝝ q̇ nulli⁹ habes
indigentiã. voluiſti ꝑ ſacramẽtuz tuuz

habitare in nobis. cõſerua cor meũ et corp⁹ meũ imaculatũ. vt leta ꝛ pura cõſcia ſepi⁹ valeã tua celebrare miſteria ꝛ ad meã ꝑpetuã accipe ſalutẽ. q̃ ad tuũ ꝑcipue honorem et memoriale penne ſanxiſti ꝛ inſtituiſti. Letare aĩa mea. ꝛ grãs age dõ ꝓ tã nobili munere ꝛ ſolacio ſingulari in hac lachrymarũ valle tibi relicto. Naz q̃tiens hoc miſteriũ recoliſ ꝛ xp̃i corp⁹ accipis. totiẽs tue redemptõnis opus agis ꝛ pticeps oĩm meritoꝝ xp̃i efficeris. Charitas etenĩ xp̃i nunq̃ꝫ minuit. ꝛ magnitudo ꝓpiciatõis ei⁹ nunq̃ꝫ exhaurit. Jdõ noua ſpmẽtis renouatõe ad h̃ diſponere te debes. ꝛ magnũ ſalutꝭ miſteriũ attẽta cõſideratõe pẽſare. Jta magnũ nouuz et iocundũ tibi videri debet cũ celebras aut miſſam audis. ac ſi eodez die xp̃s ꝑmũ in vteꝝ ꝟginis deſcendens hõ factꝰ eſſet. aut in cruce pendens pro ſalute hoĩm pateretur ꝛ moreretur.

Q, vtile ſit ſepe cōicare. Cap. III

Ecce ego venio ad te dn̄e et bn̄ mihi ſit ex mūere tuo et letifi=cer in ↄuiuio ſctō tuo. qd pa=ſti in dulcedie tua paupi de⁹. Ecce i te eſt totū qd deſiderare poſſuz ⁊ debeo. tu ſal⁹ mea ⁊ redēptio. ſpes ⁊ fortitudo dec⁹ ⁊ glīa. Letifica ḡ hodie aīam ſui tui qm̄ ad te dn̄e ihu aīam meā leuaui Deſiderio te nūc deuote ac reuerenter ſuſcipe: cupio te ī domū meā introdu cere. q̄ ten⁹ cū zacheo merear a te bn̄di ci. ac inter filios abrae ↄputari. Ani=ma mea corp⁹ tuū ↄcupiſcit. cor meuz tecū vniri deſiderat. Trade te mihi et ſufficit. Nā p̄ter te nulla ↄſolatio va=let: ſine te eſſe neq̄o. ⁊ ſine viſitatōe tua viuere nō valeo Jdocꝫ optz me freq̄n ter ad te accedere ⁊ in remediū ſalutis mee recipe. ne forte deficiā in via ſi fu ero celeſti fraudat⁹ alimonia. Sicem̄ tu miſicordiſſime ihū predicās ꝑlis

z varios curās languores aliqñ dixi/ſti Nolo eos ieiunos dimittere in do/mū ſuā ne deficiāt in via Age igit hoc mō mecū. q̄ te ꝑ fideliū ꝯſolatōne in ſa cramēto reliquiſti. Tu es em̄ ſuauis refectio aīe. z q̄ te digne mādu cauerit particeps z heres erit eterne gl'ie. Ne ceſſariū quidē mihi eſt q̄ taz ſepe labo ro z pecco tā cito torpeſco z dẽficio. vt ꝑ frequētes oꝛones z ꝯfeſſiões z ſacrā tui corpis ꝑceptõez me renouē: mūdez z accendaz. ne forte diuti⁹ abſtinēdo a ſctõ ꝓpoſito defluā Proni em̄ ſunt ſen ſus hoīs ad malū ab adoleſcētia ſua z niſi ſuccurrat diuina medicina labit̃ bõ mox ad peioꝛa. Retrahit ḡ ſctā cō/munio a malo z ꝯfoꝛtat in bono. Si em̄ mõ tā ſepe negligēs ſuz z tepidus qñ cōmunico aut celebro. q̄d fieret ſi medelā nõ ſumerē z taz grāde iuuamē nõ q̄rerem Et licet oī die nõ ſim aptus nec ad celebrandūz bñ diſpoſit⁹. dabo

tñ opaȝ ꝯgruis tp̄ibus diuina ꝑcipe
misteria ac tāte grē ꝑticipē me exhibe
re. Nā hec ē vna ꝑ̄ncipalis fidel' aīe cō
ſolatio q̄ȝdiu ꝑegrinat' a te in mortali
corꝑe. vt ſit ſepi⁹ memor dī ſui dilectū
ſuū deuota ſuſcipiat mēte. O mira cir
ca nos tue pietatis dignatio. q̄ tu dn̄e d̄
us creator ꝛ viuificator oīm ſpirituū
ad pauꝑculā dignaris venire aīam. et
cū tota deitate tua ac hūanitate ei⁹ im-
pinguare eſuriē. O felix mēs ꝛ btā aīa
que te dn̄m deū ſuū meret' deuote ſuſ-
cipe. ꝛ in tua ſuſceptione ſpiritali gau
dio repleri. O q̄ȝ magnū ſuſcipit dn̄m
q̄ȝ dilectū inducit hoſpitē. q̄ȝ iocundū
recipit ſociū. q̄ȝ fidelē acceptat amicuȝ
q̄ȝ ſpecioſuȝ ꝛ nobilē amplectit' ſpōſuȝ
pre oībus dilectis ꝛ ſuꝑ oīa deſidera-
bilia amandū. Sileāt a facie tua dul-
ciſſime dilecte me⁹ celū ꝛ terra ꝛ oīs or
natus eoꝝ: qm̄ q̄cq̄d laudis hn̄t ac de
coris ex dignatiōe tue eſt largitat͛. nec

ad decorem tui peruenient nois cui⁹ ſapientie non eſt numerus.

Q, multa bona pſtant̃ deuote cõi/ cantibus. Capitulum.IIII.

Domine deus me⁹ preueni ſer uũ tuũ in bñdictõibus dulce dinis tue vt ad tuũ magnificũ ſacramentũ digne ac d̃uote merear ac cedere. Excita cor meuȝ in te. ⁊ a graui torpore exue me Viſita me in ſalutari tuo ad guſtandũ in ſpiritu tuã ſuaui tatẽ que in hoc ſacramẽto tanq̃ȝ in fon te plenarie latet. Illumina q̃ȝ ocl'os me os ad intuendũ tm̃ miſteriũ et ad cre/ dendũ illo͛ indubitata fide me robora Eſt em̃ opatio tua non hũana poten tia. tua ſacra inſtitutio nõ hoĩs adin- uentio. Nõ em̃ ad hec capiẽda ⁊ intel ligẽda aliq̃s idone⁹ p ſe repit̃. q̃ ange/ licã etiã ſbtilitatẽ trãſcendũt: q̃d ẽ ego pctõr idign⁹ t̃ra ⁊ cinis d̃ tã alto ſacro

ſecreto potero inueſtigare ꝛ cape. Do
mīe in ſimplicitate cordis: in bona fir
ma fide ꝛ in tua iuſſione ad te cū ſpe ꝛ
reuerētia accedo. ꝛ ꝟe credo qꝛ tu pn̄s
es hic in ſacramēto ds̄ ꝛ hō. Uis ğ vt
te ſuſcipiaꝫ ꝛ meip̄m tibi in charitate
vniā. Un̄ tuā p̄cor clemētiaꝫ ꝛ ſpēaleꝫ
ad hoc imploro mihi donari gr̄aꝫ. vt
totus in te liq̄fiaꝫ ꝛ amori ꝯfluā. atq̄ꝫ
de nulla aliena ꝯſolatōe amplꝰ me in
tromittā. Eſt em̄ h̄ altiſſimū ꝛ digniſ-
ſimū ſacramētuꝫ ſalꝰ aīe ꝛ corpis. me-
dicina oīs ſpūalis lāguoris. ī quo vi
cia mea curant̄. paſſiones frenantur.
tēptatōes vincunt̄ ac minuuntur gr̄a
maior infunditur. ꝟtus incepta auge
tur: firmat̄ fides. ſpes roborat̄ ꝛ chari
tas igneſcit ac dilatat̄. Mlta nāq̄ꝫ bo
na largitꝰ es ꝛ adhuc ſepiꝰ largiris ī ſa
cramēto dilectis tuis deuote cōmuni
cātibꝫ ds̄ meꝰ ſuſceptor aīe mee. repa-
tor infirmitatis hūane ꝛ totiꝰ dator cō

ſolatõis interne. Nã mltaꝫ ipis cõſo
latõeꝫ aduerſis varias tribulatões in
fundis: et de imo deiectionis ꝓprie ad
ſpem tue ꝓtectõis erigis. atqꝫ noua q̃/
daꝫ grã eos intꝰ recreas ꝛ illuſtras. vt
q̇ anxij primũ ꝛ ſine affectione ſe añ cõ
munionẽ ſenſerant. poſtea refecti cibo
potuqꝫ celeſti in meliꝰ ſe mutatos inue
niãt. Qđ idcirco cũ electis tuis ita diſ
penſant. agis vt veraciter agnoſcãt. et
patenter expiant qꝫ nihil ex ſemetipis
habeãt. ꝛ q̇d bonitatis ac grẽ ex te cõſe
quãtur qꝛ ex ſemetipis frigidi duri ac
indeuoti. ex te aũt feruẽtes alacres ꝛ đ
uoti eſſe merent. Quis em̃ ad fontem
ſuauitatis hũiliter accedẽs nõ modi/
cũ ſuauitatꝭ inde reportat. Aut q̇s iux
ta ignẽ copioſuꝫ ſtãs nõ parũ caloris
inde ꝑcipit. Et tu fons es ſꝑ plenꝰ ꝛ ſu
ꝑabũdans ignis iugiter ardens ꝛ nũ
qꝫ deficiẽs. Vñ ſi mihi non licet hau/
rire de plenitudine fontꝭ nec vſqꝫ ad ſa

tietatez potare. apponã tñ os meũ ad
foramen celeſtis fiſtule. vt ſaltez inde
guttulã modicã capiam ad refocillan
dã ſitim meã. ꝛ nõ penitꝰ exareſcã: Et
ſi necdũ totꝰ celeſtis ꝛ tã ignitꝰ vt ſera
phin ꝛ cherubin eſſe poſſuz: conabor
tñ deuotõi inſiſtere ꝛ cor meũ pparevt
vl' modicã diuini incēdij flãmã ex hu
mili ſumptõe viuifici ſacramẽti ꝯq̄raz.
Quidq̇d aũt mihi deeſt bõe ihũ ſalua
tor ſãctiſſime. tu ꝑ me ſupple benigne
ac gr̄tioſe. q̇ oẽs ad te dignatꝰ es vocare
dicens. Uenite ad me oẽs q̇ laboratis
ꝛ onerati eſtis. ꝛ ego reficiã vos. Ego
q̃dem laboro in ſudore vultꝰ mei dolo
re cordis torq̃or. peccatꝫ oneror. tẽpta
tionibꝫ inq̇etor: mľtis malis paſſioni
bus implicor ꝛ ꝑmor ꝛ non eſt q̇ adiu
uet. ꝛ non eſt q̇ liberet ꝛ ſaluũ faciat ni
ſi tu dñe deꝰ ſaluator meꝰ. cui cõmitto
me ꝛ oĩa mea vt me cuſtodias ꝛ ꝑdu/
cas in vitã eternã Suſcipe me in lau

dem τ gl'iam noīs tui. qui corpus tuū τ ſanguinē in cibū τ potū mihi paraſti. Preſta dn̄e de⁹ ſalutaris me⁹ vt cū frequētatione miſterij tui creſcat mee deuotōnis affectus

De dignitate ſacramēti τ ſtatu ſacerdotali. Capi. V.

Si haberes angelicā puritatē τ ſancti Johis bap. ſctitatē n̄ eēs idgn⁹ h ſacr̄m accipe nec tractare Nō em̄ hoc merit debet hoīz q hō ɔſecret τ tractet xpi ſacr̄m et ſumat in cibū panē angelorꝝ. Grāde miſteriū τ mag dignitas ſacerdotū quibꝫ datū eſt qd angelis non ē ɔceſſuz Soli nāqꝫ ſacerdotes in eccl'ia rite ordinati ptātez hn̄t celebrandi τ corpus xpi ɔſecrādi. Sacerdos qdem miniſter ē dei vtens verbo dei per iuſſionem τ inſtitutōem dei. De⁹ aūt ibi pncipal' ē actorr inuiſibil' opator: cui ſubeſt oīe

qđ voluerit. ⁊ paret oĩe quod iuſſerit
Pluˀ credere debeſ đo oĩpotēti in hex
cellentiſſimo ſacramĩto q̃ȝ ꝓprio ſenſui
aut alicui ſigno viſibili. Ideoq; cū ti/
more reuerētia ad h opus eſt acceden
dū. Attēde igit ⁊ vide cuiˀ miniſteriuȝ
tibi traditū eſt ꝑ impoſitōem manus
epi. Ecce ſacerdos factˀ es ⁊ ad celebrā
dū cōſecratˀ. vide nūc vt fideliter ⁊ de/
uote in ſuo tp̃e deo ſacrificiū offeras ⁊
teip̃m irreprehenſibileȝ exhibeas. Nō
alleuiaſti onus tuū. ſȝ artiori iam alli
gatus es vincl'o diſcipline. et ad maio
rē teneris ꝑfectōeȝ ſanctitatꝭ. Sacer/
dos oĩbus ꝟtutibꝫ debet eſſe ornatus
⁊ aliis bone vite exemplū p̃bere. Eius
cōuerſatio nō cū popularibꝫ ⁊ cōmuni
bus hoĩm viis: ſȝ cū angel' in celo: aut
cū ꝑfectis viris ĩ terra. Sacerdos ſa/
cris veſtibꝫ indutˀ xp̃i vices gerit: vt de
um ꝓ ſe ⁊ ꝓ oĩni ꝑpl'o ſupplicit ⁊ hūi/
liter roget. Habȝ nāq; an̄ ſe ⁊ retro do

minice crucis ſignũ ad memoranduꝫ iugiter xp̃i paſſionē. Añ ſe crucē in caſula portat vt xp̃i veſtigia diligēter inſpiciat. ꝛ ſeq̄ feruenter ſtudeat Poſt ſe cruce ſignat⁹ eſt vt aduerſa quelibet illata ab alijs clemēter ꝑ deo toleret. Añ ſe cruceꝫ gerit vt ꝓpria peccata lugeat. poſt ſe vt alioꝝ etiā cōmiſſa ꝑ cōpaſſionē defleat. ꝛ ſe mediū inter deū ꝛ peccatorē ꝯſtitutū eſſe ſciat. nec ab orone nec ab oblatōe ſctā torpeſcat donec grātiā ꝛ miſcdiam impetrare mereat̄. Qñ ſacerdos deuote celebrat. deuꝫ honorat. angelos letificat. eccłiam edificat viuos adiuuat. defunctiſ reqeꝫ preſtat ꝛ ſeſe ꝑticipem oīm bonoꝝ efficit.

Interrogatio de exercitio añ communionē. Capitulum. VI.

Um tuā dignitatē dn̄e ꝛ meā
c vilitatē penſo valde ꝯtremiſco. ꝛ in meipō cōfundor. Si eſt non accedo vitā fugio ꝛ ſi indigne me

ingeſſero offenſaꝫ incurro. Quid er/
go faciã deus me⁹ auxiliatoꝛ me⁹ ⁊ cõ/
ſolatoꝛ in neceſſitatibꝫ Tu doce me vi
am rectã. ꝓpone bꝛeue aliqđ exercitiuꝫ
ſacre cõmunõi ꝯgruũ Utile eſt em̃ ſci
re q̃liter ſcꝫ deuote ac reuerẽter tibi p̃/
parare debeã coꝛ meũ ad recipiendũ ſa/
lubꝛiter tuũ ſacramentũ ſeu etiã cele/
bꝛandũ tã magnũ ⁊ diuinũ ſacrificiũ.

De diſcuſſione ꝓprie conſcĩe ⁊ emen datõis ꝓpoſito. Capi. VII

Uper om̃ia cũ ſumma humi litate coꝛdis ⁊ ſupplici reuerentia. cũ plena fide ⁊ pia intentione honoris dei ad hoc ſacramentuꝫ celebꝛandum tractandum ⁊ ſumendũ opꝛtet dei accedere ſacerdotem. diligẽter examina conſcientiam tuam ⁊ pꝛo poſſe tuo vera contritione ⁊ humili cõfeſſione eam nuda ⁊ clarifica. ita vt nil

graue habeas aut ſciaſ quod te remoꝛ
deat et liberū acceſſum impediat. Ha
beas diſplicentiam omnium peccato
rum tuoꝝ ingenerali. ꝛ pꝛo quotidia/
nis exceſſibus magis in ſpeciali dole
as ꝛ gemas. Et ſi tpus patitur deo in
ſecreto coꝛdis cūctas ꝯfitere paſſionū
tuoꝝ miſerias Ingemiſce ꝛ dole ꝙ ad
huc ita carnalis ſis ꝛ mūdanus. tam
immoꝛtificatꝰ a paſſionibꝫ. tā plenus
cōcupiſcentiaꝝ motibꝫ. tā incuſtoditꝰ
in ſenſibus exterioꝛibꝫ. tam ſepe mul/
tis vanis fantaſijs implicatus. taz mľ
tum inclinatus ad exterioꝛa. tam ne/
gligens ad interioꝛa. tam leuis ad ri/
ſum ꝛ diſſolutionez. tam durus ad fle
tum ꝛ compunctionem. tam pꝛomp/
tus ad laxioꝛa et carnis commoda. tā
ſegnis ad rigoꝛem ꝛ feruoꝛem. tam cu
rioſus ad noua audienda et pulcra in
tuenda. tam remiſſus ad hūilia ꝛ abie
cta amplectēda. tam cupidꝰ ad multa

habenda.ꝛ tã parcus ad dandũ. taꝫ te
nax ad retinendũ.tã incõſideratꝰ in lo
quẽdo.tã incõtinẽs ad tacendũ.tã in
cõpoſitꝰ in moribꝫ.tã ĩportunꝰ in acti
bus.tã effuſus ſup cibũ.tã ſurdꝰ ad di
ꝟbũ.tã velox ad qetẽ.tã tardꝰ ad laborẽ
tã vigilãs ad fabłas tã ſumnolentꝰ ad
vigilias ſacras.tã feſtinꝰ ad finẽ.tam
vagus ad attende[n]dũ. tã negligẽs in
horis pſoluẽdis.tã [t]epidꝰ in celebran
do.tã aridꝰ in cõmunicãdo.tã cito di
ſtractꝰ.tã raro tibi bñ collectꝰ. tã ſubi
to cõmotus ad irã. tã facilis ad alteri
us diſplicentiã:tã ꝓnꝰ ad iudicanduꝫ
tã rigidꝰ ad arguendũ.tã letꝰ ad ꝓſpa.
tã debil' in aduerſ tã ſepe mł'ta bona ꝓ
ponẽs ꝛ modicũ ad effectuꝫ pducens
His ꝛ aliĵs defectibꝫ tuis cũ dolore et
mag̃ diſplicentia ꝓꝓrie infirmitatꝭ con
feſſis ac deploratis firmũ ſtatue ꝓpoſi
tũ ſp emendãdi vitã tuã ꝛ in meliꝰ ꝓfi
ciendi. Deinde cũ plena reſignatione

⁊ integra voluntate offer teipm̄ in ho
norē noīs mei in ara cordis tui holo-
cauſtuz ꝑpetuū. corp⁹ tuū ſcꝫ ⁊ aīaꝫ mi
hi fidelit̄ ꝯmittēdo: q̄ten⁹ tic digne me
rearis ad offerendū d̄o ſacrificiū acce
dere ⁊ ſacr̄m corꝑis mei ſalubriter ſuſ
cipe. Non ē em̄ oblatio dignior ⁊ ſatiſ
factio maior ꝓ pc̄c̄is diluēdis q̄ꝫ ſeipꝫ
purer integre cū oblatōe corꝑis xp̄i in
miſſa ⁊ in cōmunione d̄o offerre. Si
hō fecerit qđ in ſe eſt et ꝟe penituerit.
q̄tienſcūqꝫ ꝓ venia ⁊ gr̄a ad me acceſſe
rit. viuo ego dicit dn̄s q2 nolo morteꝫ
pctōris ſed magis vt ꝯuertat̄ ⁊ viuat.
qm̄ peccatoꝝ ſuorum non recordabor
amplius ſed cūcta ſibi indulta erunt.

De oblatiōe xp̄i in cruce. ⁊ ꝓpria
reſignatione. Capitulū. VIII

Sicut ego meipm̄ expanſis in
cruce manib⁹ et nudo corꝑe ꝓ
pctis tuis deo pr̄i ſpōte obtu-
li. ita vt nihil in me remaneret q̄n totū

in ſacrificiũ diuine placatõis trãſierit
ita debes ⁊ tu temetip̃m mihi volũta/
rie in oblatõem purã ⁊ ſctãm q̃tidie in
miſſa cũ oĩbus viribꝫ et affectibꝫ tuis
q̃nto intimiꝰ vales offerre. Quid ma
gis a te req̇ro q̃ȝ vt te ſtudeas mihi ex
integro reſignare Quicq̇d p̃ter teip̃m
das nihil curo. qꝛ nõ q̃ro datũ tuũ ſed
te. Sicut nõ ſufficeret tibi oĩbus ha
bitꝭ preter me. ita nec mihi placere po
terit q̇cq̇d dederis te nõ oblato. Offer
te mihi ⁊ da te totũ ꝓ dõ ⁊ erit accepta
oblatio. Ecce ego me totũ obtuli pr̃i
ꝓ te. dedi etiã totũ corpꝰ meũ ⁊ ſangui⸗
nẽ in cibũ vt totus tuꝰ eſſem ⁊ tu meus
ꝑmaneres. Si aũt in teip̃o ſteterꝭ nec
ſpõte te ad volũtatez meã obtuleris ñ
eſt plena oblatõ. nec integra erit inter
nos vnio. Jõ oĩa opa tua p̃cedere de
bet ſpõtanea tuĳ p̃iꝰ in manꝰ dei obla⸗
tio ſi libertatẽ ꝯſeq̇ vis ⁊ gr̃am Jõ tam
pauci illuminati ⁊ liberi intꝰ efficiunt

qꝛ ſeip̄os ex toto abnegare neſciūt. Eſt firma ſentētia mea. niſi q̇s renūciaue-rit oībus nō p̄t me⁹ eſſe diſcip̄lus. Tu ḡ ſi optas me⁹ eſſe diſcipulus offer tei-pſum mihi cū oībus affectib⁹ tuis.

Q₃ nos ꝛ oīa nr̄a deo debem⁹ offer-re ꝛ pꝛo oībus oꝛare. Capi. IX

D omine oīa tua ſunt q̄ in celo ſunt ꝛ in terra. Deſidero me-ip̄m tibi in ſpontaneā oblatō-nē offerre. ꝛ tu⁹ ꝑpetue ꝑmanere. Dn̄e in ſimplicitate coꝛdis mei offero mei-pſuȝ tibi hodie in ſeruū ſempiternū. i obſequiū ꝛ ſacrificiū laudis perpetue. Suſcipe me cū hac ſctā oblatōe tui p̄-cioſi coꝛꝑis quā tibi hodie in p̄n̄tia an-geloꝝ inuiſibiliter aſſiſtētiū offero. vt ſit ꝑ me ꝛ ꝑ cūcto ꝑplo tuo in ſalutem. Dn̄e offero tibi oīa pctā ꝛ delicta mea que ꝯmiſi corā te ꝛ ſanctis angelis tu-is a die quo pꝛimū peccare potui vſq₃ ad dieȝ hāc ſuper placabili altari tuo

vt tu oīa pariter incēdas ⁊ ꝯburas igne
charitatis tue. ⁊ deleas vniuerſas ma
culas pctōꝝ meorū. ⁊ ꝯſciam meā ab oī
delicto emūdes. ⁊ reſtituas mihi grāz
tuā quā peccādo amiſi oīa mihi plene
indulgendo. ⁊ in oſclm pacis me miſe
ricorditer aſſumendo. Quid poſſum
agere ꝓ pccis meis niſi hūiliter ea ꝯfi
tēdo ⁊ lamentādo. ⁊ tuā ꝓpiciatōem in
ceſſanter dprecādo. Deꝑcor te exaudi
me ꝓpicius vbi aſto corā te dñs meus.
Oia pctā mea mihi maxie diſplicent
Nolo ea vnq̄ʒ amplius ꝑpetrare ſʒ ꝓ eis
doleo ⁊ dolebo q̄ʒdiu vixero. paratus pe
nitentiā agere ⁊ ꝓ poſſe ſatiſfacere Di
mitte mihi dñs dimitte mihi pctā mea
ꝓpter nomen ſctm̄ tuū ſalua aīam meā
quā precioſo ſanguine tuo redemiſti.
Ecce cōmitto me miſcdie tue. reſigno
me in manibꝫ tuis. age mecū ſm boni
tatē tuā. nō ſm meā maliciā ⁊ iniq̄tatē
Offero etiaʒ tibi oīa bona mea q̄ʒuis

valde pauca ⁊ iꝑfctã. vt tu ea emẽdes
⁊ ſctĩfices vt ea ĝta hẽas ⁊ accepta tibi
facias ⁊ ſꝑ ad meliora trahas nᶜ nõ ad
btm̃ ⁊ laudabilẽ finẽ me pigrũ ⁊ inuti
lẽ homũtionẽ ꝑducas Offero q̃ȝ tibi
oĩa pia ꝺſideria deuotoꝝ. neceſſitates
ꝑentũ: amicoꝝ: frm̃: ſoroꝝ: oĩmqȝ cha/
roꝝ meorũ. ⁊ eoꝝ q̇ mihi vl̓ aliȷ̃s ꝓpter
amorẽ tuũ bñfecerũt. ⁊ q̇ orões ⁊ miſ/
ſas pro ſe ſuiſqȝ oĩbus dici a me deſide
rauer̃t ⁊ petierũt. ſiue in carne adhuc
viuãt: ſiue iã ſcl̓o defuncti ſint. vt oẽs
ſibi auxiliũ grẽ tue. opẽ cõſolatõis ꝓ/
tectõeȝ a ꝑiculis. liberationeȝ a penis
aduenire ſentiãt. ⁊ vt ab oĩbus malis
erepti grãs tibi magnificas leti perſol
uãt. Offero etiã tibi preces ⁊ hoſtias
placatõis ꝓ illis ſpẽaliter q̇ me in aliq̃
leſerũt ꝯtriſtauerũt aut vituꝑauerunt
vl̓ aliqd̕ damnũ vl̓ ĝuamẽ intulerunt:
ꝓ his q̃ȝ oĩbus q̃s aliq̃n ꝯtriſtaui: cõ/
turbaui: ĝuaui ⁊ ſcãdaliſaui. verb̃ vel

factis. ſciēter vl' ignoranter. vt nob oī buspiter indulgeas pctā nr̄a ⁊ mutuas offenſiōes. Aufer dn̄e a cordibꝫ noſtris oēm ſuſpitōez. indignatōez iraz ⁊ diſceptatōez. ⁊ q̄cq̄d pōt charitatē ledere ⁊ fraternā dilectōꝫ minuere. Miſerere miſerere dn̄e miſcdiam tuā po/ſcētibꝫ. da gr̄az indulgentibꝫ. ⁊ fac nos tales exiſtere vt ſimꝰ digni gr̄a tua perfrui. ⁊ ad vitā ꝑfaciamꝰ eternā. Amen

Q, ſacra cōmunio de facili nō eſt relinquenda. Capitu. X.

f Requenter recurrendū eſt ad fontez gr̄e ⁊ diuīe miſcdie. ad fontē bonitatꝫ ⁊ totiꝰ puritatꝫ q̄tenꝰ a paſſionibꝫ tuis ⁊ vicijs curari valeas. ⁊ ꝯ vniuerſas tēptatōes ⁊ fallacias dyaboli fortioꝛ atꝫ vigilātioꝛ effici merearꝫ. Inimicꝰ ſciēs frctm̄ ⁊ remediū maximū i ſacra cōmuniōe poſitū oī mō ⁊ occaſione nitit̄ fideles ⁊ deuotos q̄ntū preualet retrahere ⁊ ipedire.

Cū em̄ q̇dam ſacre cōioni ſe aptare di
ſponūt. peiores ſathane immiſſiones
patiunt̄. Ipſe em̄ neq̄ꝫ ſpūs. vti Job
ſcribit̄ veīt inter filios dei vt ſolita ei⁹
neq̇cia ꝑturbet aut timidoſ nimiū red
dat ꝛ ꝑplexos. q̄ten⁹ affectū eoꝝ minu
at. vl̄ fidē ipugnando auferat. ſi forte
aut oīno cōionez relinq̄nt aut cū tepo
re accedant. Sed non eſt quicq̄ꝫ curā
dum de verſucijs ꝛ fantaſijs illius q̄ꝫ
tumlibet turpibus et horridis. ſꝫ cū/
cta fantaſmata in caput eius ſunt re/
torquēda. Contemnandus eſt miſer
ꝛ deridend⁹. nec ꝓpter inſult⁹ eius ꝛ cō
motōs q̄s ſuſcitat ſacra ē omittēda cō
munio Sepe etiā ipedit: nimia ſolici
tudo ꝓ deuotōe hn̄da. ꝛ anxietates q̄/
dā de ꝯfeſſiōe faciēda' Age ſc̄m ꝯſiliuꝫ
ſapiētiū ꝛ depōe anxietatē ꝛ ſcrupuluꝫ
q̄ꝛ grām dei impedit ꝛ deuotōeꝫ men/
tis deſtruit. Propter aliquā ꝑuuā tri/
bulatōeꝫ vl̄ ḡuitatē ſacrā ne dimittas

cõmunionē. ſed valde citius ↄfiteri. et oēs offenſiones alijs libēter indulge Si ꝟo tu aliquē offendiſti. veniā hūi liter precare. ꝛ ōs libenter indulgebit tibi. Quid ꝓdeſt diu tardare ↄfeſſio/ nē aut ſacrā differre cōmunionez. Expurga te cū ꝑmis: expue velociter venenū. feſtina accipe remedium ꝛ ſenties meliꝰ q̄ſi diu diſtuleris. Si hodie ꝓpter iſtud dimittis. cras forſitā illō magis eueniet. ꝛ ſic diu poſſes a cōione ipediri ꝛ magꝫ ineptꝰ fieri. Quāto ꝗ citius vales a pn̄ti gͥuitate ꝛ inertia te excutias qꝛ nihil importat diu anxiari. diu cū turbatione trāſire: ꝛ ob q̄tidia/ na obſtacl'a ſe a diuinis ſeq̄ſtrare. immo plurimū nocet diu cōmunionem ꝓtelare. nā ꝛ gͥuē torporē ↄſueuit idu/ cere. Prohdolor q̄daz tepidi ꝛ diſſoluti moras confidendi libēter accipiūt ꝛ cōmunionē ſacrā idcirco differre cupiunt ne ad maiorē ſui cuſtodiā ſe dare

teneant. Heu q̃z modicã charitatẽ ⁊ ꝺ
bilem deuotõem hñt q̇ ſacrã cõmuni
onẽ tã faciliter poſtponũt. Quaz felix
ille ⁊ ꝺo acceptus habet q̇ ſic viuit ⁊ ta
li puritate cõſciam ſuã cuſtodit vt etiã
om̃i die cõicari paratus ⁊ bñ affectatus
eſſet ſi ei liceret ⁊ ſine nota agere poſſ;
Si qs interdũ abſtinet hũilitatis g̃/
tia aut legitima impediente cauſa lau
dandus eſt de reuerentia. Si aũt tor
por obrepſerit ſeipm̃ excitare debet et
facere qđ ĩ ſe eſt. ⁊ dñs aderit deſiderio
ſuo pro bona voluntate quã ſpeciali
ter reſpicit. Cũ ꝟo legitime prepeditus
eſt. habebit ſp bonã voluntatẽ ⁊ piam
intentõem cõicandi. ⁊ ſic non carebit
fructu ſacramẽti. Põt eñ q̇libet deuo
tus om̃i die ⁊ om̃i hora ad ſpũalez xp̄i
cõiuionez ſalubriter ⁊ ſine ꝓhibitiõe
accedere. ⁊ tñ certis dieb; ⁊ ſtatuto tp̄e
corp⁹ ſui redemptoris cũ affectuoſa re
uerẽtia ſacramẽtaliter debet ſuſcipere

et magis laudez dei ꝛ honorē pretēde-
re q̄ȝ ſuā ꝯſolatōez q̄rere. Nā totis mi
ſtice cōicat ꝛ inuiſibiliter reficit̄ q̄ties
incarnatōis xp̄i miſteriū paſſionēq̄ȝ d̄
uote recolit ꝛ in amore eiꝰ accenditur:
Qui aliter ſe nō prepat niſi inſtāte fe/
ſto vl̄ ꝯſuetudīe cōpellēte ſepiꝰ impatꝰ
erit. Btūs q̄ ſe dn̄o in holocauſtū of/
fert q̄tiens celebrat aut cōicat. Nō ſis
in celebrādo nimis ꝓlixus aut feſtinꝰ
ſed ſ̄m bonū cōmunē modū cū q̄bus
viuis. Nō debes alijs generare mole
ſtiā ꝛ tediū ſed cōem ſ̄m viā ſ̄m maio
rū inſtitutōem. ꝛ potiꝰ alioꝝ ſ̄uire vti/
litati q̄ȝ ꝓprie deuotiōi vl̄ affectui.

Q ꝫ corpꝰ xp̄i ꝛ ſacra ſcriptura maxi
me ſint aīe fideli neceſſaria.

Capitulum .XI.

O Dulciſſime dn̄e iħu quāta eſt
dulcedo deuote anime tecū e-
pulantis in conuiuio tuo vbi
ei non alius cibus māducandꝰ ꝓponi

tur niſi tu vnicus dilectus eius ſuper
oīa deſideria oꝛdis eius deſiderabil'
Et mihi q̇dez dulce foꝛet in pn̄tia tua
ex intimo affectu lachꝛymas fundere
Et cuȝ pia magdalena pedes tuos la
chꝛymis irrigare. Sȝ vbi ē hec deuo
tio. vbi lachꝛymaꝝ ſctāꝝ copioſa effu
ſio. Certe in ꝯſpectu tuo ⁊ ſctōꝝ ange
loꝝ̄ tuoꝝ totum coꝛ meū ardere debe
ret ⁊ ex gaudio flere Habeo em̄ te in ſa
cramēto vere pn̄teȝ. q̄uiſ aliena ſpecie
occultatū. Naȝ in ꝓpꝛia ⁊ diuina clari
tate te cōſpicere oculi mei ferre nō poſ
ſent. ſȝ neqȝ tot⁹ mūdus in fulgoꝛe gl'e
maieſtat̄ tue ſubſiſteret In h̄ ergo im
becillitati mee ꝯſulis q̄ te ſub ſacram̄
to abſcondis Habeo ꝟe ⁊ adoꝛo queȝ
angeli adoꝛāt in celo. ſȝ ego adhuc in
terim in fide illi autem in ſpecie ⁊ ſine
velamine. Me opoꝛtet contentum eſ
ſe in lumine vere fidei. et in ea ambu/
lare donec aſpiret dies eterne claritat̄

ꝛ vmbꝛe figuraꝝ inclinētur Cū autez
venerit qḋ ꝑfectū ē ceſſabit vſus ſacra
mentoꝝ qꝛ beati in gl'ia celeſti nō egēt
medicamīe ſacramētali . gaudēt ei ſine
fine. in pn̄tia di facie ad faciē gl'iaz eiꝰ
ſpeculātes ꝛ de claritate. in claritatem
abyſſalis deitatis trāſſoꝛmati guſtāt
ꝟbuz dei carnē fcm̄. ſicut fuit ab initō
ꝛ manet in eternū Memoꝛ hoꝝ mira
biliū ḡue mihi fit tediū etiā qđlibz ſpi
ritualeſolaciū. qꝛ q̄ȝdiu dn̄m meū apꝰ
te in ſua gl'ia non video ꝑ nihilo duco
om̄e qđ in mđo ꝯſpicio ꝛ audio Teſtꝭ
es tu mihi deꝰ ꝙ nulla pōt me res con
ſolari. nulla creatura q̇etare niſi tu de
us meꝰ quē deſidero eternaliter ꝯtem
plari Sȝ nō eſt h̄ poſſibile durāte me
in hac moꝛtalitate. Jō opꝫ vt me po
nā ad magnā patientiā ꝛ meip̄m in oī
deſiderio tibi ſubmittaz . Nā ꝛ ſancti
tui dn̄e q̇ tecū iā ī regno celoꝝ exultāt.
in fide ꝛ patiētia mag̃ dū viuerēt aduē

tum gl'ie tue expectabāt. Qđ illi credi
derūt ego credo . qđ illi ſꝑauerūt ego
ſpero. q̄ illi ꝑuenerūt ꝑ grāz tuā me vē
turū ↄfido. Ambulabo interim in fi/
de exēplis ↄfortatus ſctōꝝ. Habeo eti
am libros ſctōs ꝑ ſolacio ꝛ vite ſpecl'o
atq̧ ſup hec oia ſanctiſſimū corpꝰ tuū
ꝑ ſingl'ari remedio ꝛ refugio. Duo nā
q̧ mihi neceſſaria ꝑmaxia ſentō ī hac
vita. ſine q̄bus mihi īportabilis foret
iſta miſꝛabilis vita In carcere corpis
huiꝰ detētus duob; me egere fateor. ci
bo. ſcꝫ ꝛ lumīe. Dediſti itaq̧ mihi in/
firmo ſacrū corpꝰ tuū ad refectōez mē/
tis ꝛ corpis. ꝛ poſuiſti lucernā pedib;
meis ꝟbū tuū. Sine his duob; bn̄ vi
uere nō poſſem. nā ꝟbū dei lux aīe mee
ꝛ ſacrm̄ tuū panis vite Hec ꝑnt etiam
dici mēſe due hinc ꝛ inde in gazophi/
latio ſctē eccl'ie poſite. Una mēſa eſt ſa
cri altarꝭ hn̄s panē ſcm̄. i. corpꝰ xp̄i pre
cioſuꝫ Altra ē diuīe legꝭ ꝯtinēs doctri/

nam ſctã̄m. erudiēs fidez rectã ⁊ firmi
ter vſq3 ad interiora velamis vbi ſunt
ſctã ſctōꝝ ꝑducēs. Grãs tibi dñe ieſu
lux lucis eterne, ꝑ doctrine ſacre mēſa
quã nob̄ ꝑ ſuos tuos ꝓphas ⁊ aplos'
alioſq3 doctores miniſtraſti. Grãs ti
bi creator ⁊ redēptor hoim̄ q̄ ad decla/
randã toti mūdo charitatē tuã cenã pa
raſti magnã. in q̄ non agnū typicū. ſ3
tuū ſanctiſſimū corp⁹ et ſanguinē ꝓpo
ſuiſti manducandū. letificãs oēs fide
les ꝯuiuio ſacro ⁊ calice inebriãs ſalu
tari. in quo ſunt oēs delicie ꝑadiſi ⁊ e/
pulãtur nobiſcū angeli ſancti. ſed ſua
nitate feliciori. O q̄3 magnū ⁊ honora
bile eſt officiū ſacerdotū quibus datū
eſt dñm maieſtatis verb̄ ſacris ꝯſecra
re. labijs bn̄dicere. manib⁹ tenere. ore
ꝓprio ſumere ⁊ ceteris miniſtrare. O
q̄3 mūde dn̄t eſſe man⁹ ille. q̄3 purū os.
q̄3 ſctm̄ corp⁹. q̄3 immaculatū erit cor
ſacerdotis, ad quē totiēs ingredit̄ au/

ctoꝛ puritatis. Ex ore ſacerdotis nihil niſi ſanctum nihil niſi honeſtum ꝛ vtile procedere debet verbū qui tam ſepe chꝛiſti accipit ſacramentuꝫ. Oculi eius ſimplices et pudici qui xp̄i coꝛpꝰ ſolent intueri. Manus pure ꝛ in celū eleuate que creatoꝛem celi ꝛ terre ſolēt contrectare. Sacerdotibus ſpecialiter in lege dicit̄. Sancti eſtote quoniam ego ſanctus ſum dn̄s deus veſter. Adiuuet nos gratia tua omnipotens deus. vt qui officium ſacerdotale ſuſcepimus digne ac duote tibi in om̄i puritate ꝛ conſcientia bona famulari valeamus. Et ſi non poſſumus in tā ta innocentia vite conuerſari vt debemus concede nobis tamen digne flere mala que geſſimus. vt in ſpiritu humilitatis ac bone voluntatis pꝛopoſito tibi feruentius de cetero deſeruire valeamus.

e Ego ſuz puritatis amatoꝛ ⁊ da
toꝛ oīs ſctitatis. Ego coꝛ puꝝ
q̄ro. ⁊ ibi ē locꝰ reqͤtionis mee.
Para mihi cenacl'm grāde ſtratū. ⁊ fa
ciā apꝺ te paſca cū diſcipul' meis. Si
vis vt veniā ad te ⁊ apꝺ te maneam. ex
purga vetus fermentū ⁊ mūda cordis
tui hitaculū. Exclude totū ſcl'm ⁊ oēꝫ
vicioꝝ tumultū ſede tāq̄ꝫ paſſer ſolita
riꝰ in tecto. ⁊ cogita exceſſꝰ tuos ī ama
ritudīe aīe tue. Omīs nāqꝫ amās ſuo di
lecto amatori optimū ⁊ pulcerrimū p̄
parat locū. qꝛ in h̄ cognoſcit̄ affectꝰ ſu
ſcipiētis dilectū. Scito tn̄ te nō poſſe
ſatiſfacere huic p̄paratōni ex merito tue
actōis. etiā ſi ꝑ integꝝ annū te p̄parer
⁊ nihil aliꝺ in mēte haberes. Si ex ſo
la pietate ⁊ gr̄a mea ꝑmitterꝭ ad mēſaꝫ
meā accedere ac ſi mendicꝰ ad prādiū
vocaret̄ diuitiſ. ⁊ ille nihil aliꝺ habeat
ad retribuendū bn̄ficijs eiꝰ niſi ſe hūi
liādo ⁊ regr̄tiando. Fac qꝺ in te ē: ⁊ dili

genter
ficias

genter facito: nõ ex ꝯſuetudie. nõ ex ne
ceſſitate. ſꝫ cũ timore ⁊ reuerẽtia ⁊ affe
ctu accipe corpꝰ dilecti dñi đi tui dig/
nãtis ad te venire. Ego ſuꝫ q̇ vocaui.
ego iuſſi fieri. ego ſuꝑplebo qđ tibi de/
eſt. veni ⁊ ſuſcipe me. Cũ grãm deuo/
tõis tribuo grãs age đo tuo. nõ qꝛ di/
gnꝰ es ſꝫ qꝛ tui miſtus ſuꝫ. Si nõ ha
bes ſꝫ magꝭ aridũ te ſentꝭ inſiſte orõi. ĩ
gemiſce ⁊ pulſa. nec deſiſtas donec me
rearis micã aut guttaꝫ grẽ ſalutarꝭ ac
cipe. Tu mei indiges nõ ego tui indi
geo. Nec tu me ſctĩficare venis ſꝫ ego
te ſctĩficare ⁊ meliorare venio. Tu ve/
nis vt ex me ſctĩfeceris ⁊ mihi vniaris
vt nouã grãꝫ recipias ⁊ de nouo ad e/
mẽdatõem accẽdaris. Noli negligere
hãc grãꝫ. ſꝑ prepa cũ oĩ diligentia cor
tuũ ⁊ introduc ad te dilectũ tuũ. Opꝫ
aũt vt nõ ſolũ te prepes ad deuotõꝫ aĩ
ꝯmunionẽ ſꝫ vt etiã te ſolicite ꝯſrues ĩ
ea pꝰ ſacramẽti ꝑceptõem. Nec minor
cuſtodia pꝰ exigit ꝙ̃ deuota ꝑ̃patio pꝰ

Nam bona poſtmodũ cuſtodia opti-
ma iterũ ē p̄reparatio ad maiorē grãz cõ-
ſaquendã. Ex eo q̄ꝑꝑeualꝺ indiſpoſit⁹
q̄s reddit̃ ſi ſtatim fuerit nimis effuſ⁹
ad exteriora ſolacia. Caue a mltiloq̄o
mane in ſecreto. ꝛ fruere deo tuo Ipm
em̄ habes quē tot⁹ mũdus tibi aufer-
re non pōt. Ego ſum cui te totũ dare
debes. ita vt iã vltra nõ in te ſed in me
abſqꝫ om̄i ſolicitudine viuas.

Q, toto corde aïa deuota xp̄i vnio-
nē in ſacr̄o affectare dꝫ. Ca. XIII

Uis mihi det dn̄e vt inueniã
q te ſolũ. ꝛ aꝑiam tibi totuz cor
meũ. et fruar te ſicut deſiderat
aïa mea. ꝛ iã me nēo deſpiciat. nec vlla
creatura me mãeat vl' reſpiciat ſꝫ tu ſo-
lus mihi loq̄ris ꝛ ego tibi. ſicut ſolꝫ di-
lect⁹ ad dilectũ loq̇ ꝛ amic⁹ cũ amico cõ-
uiuari. Hoc oro hoc deſidero. vt tibi
tot⁹ vniar ꝛ cor meũ ab oïbus creatis
rebus abſtrahã. magiſqꝫ ꝑ ſacrã ꝯmu-
nionē ac frequentē celebratõnem cele-

ſtia ⁊ eterna ſapere diſcaʒ. Ab dñe de/
us qñ ero tecũ totꝰ vnitus et abſorptꝰ
meiqꝫ totaliter oblitus Tu in me ⁊ e/
go in te. ⁊ ſic nos ꝑiter in vnũ manere
ↄcede Vere tu es dilectus meꝰ electuſ
ex milibus: in quo cõplacuit aĩme mee
habitare oĩbus diebus vite ſue Vere
tu pacificus meuſ in quo pax ſumma
⁊ reqͤes vera. extra quẽ labor ⁊ dolor ⁊
infinita miſeria. Vere tu es deꝰ abſcõ
ditus. ⁊ conſiliũ tuũ nõ eſt cũ impijs.
ſed cũ hũilibus ⁊ ſimplicibꝰ ſmo tuꝰ.
O ꝙ̃ ſuauis ẽ dñe ſpũs tuus q̇ vt dul
cedineʒ tuã in filios demõſtrares. pa
ne ſuauiſſimo de celo deſcendẽte illos
reficere dignaris. Vere non ẽ alia na
tio tã grãdis q̃ habeat deos appropin
quantes ſibi ſicut tu dñs noſter ades
vniuerſis fidelibꝫ tuis: quibꝫ ob q̃tidi
anũ ↄſolaciũ cor erigendũ in celũ te tri
buis ad edendum ⁊ fruendum. Que
ẽ enĩ alia gẽs tã iclita ſic plebs xp̃iana
aut q̃ creatura ſub celo tam dilecta vt

aīa deuota ad quā ingredit̄ d̄s. vt paſ
cat eā carne ſua gl'ioſa. O ineffabilis
gr̄a. o ā mirabil' diḡtio. o amor īmenſ⁹
hoī ſingl'ariter īpenſus. Sed q̇d retri
buā dn̄o ꝓ gr̄a iſta. ꝓ charitate tā exi/
mia. Nō eſt aliđ qđ g̃tius donare q̄az
q̄ȝ vt cor meū đo meo totaliter tribuaȝ
ꝛ intime ꝯiungā. Tūc exultabūt oīa
interiora mea cū ꝑfctē fuerit vnita đo
aīa mea. Tūc dicet mihi ſi tu vis eſſe
mecū ego volo eſſe tecū Et ego rn̄debo
illi dignare dn̄e māere mecū ego volo
libēter ēē tecū. hoc eſt totū deſiderium
meū vt cor meū tibi ſit vnitū.

De q̄rundā deuotoꝝ ardēti deſi/ derio ad corp⁹ xp̄i. Capi. XIIII

O Quā mag̃ mltitudo dulcedi/
nis tue dn̄e quaȝ abſcōdiſti ti
mētib⁹ te. Qn̄ recordor deuo/
toꝝ aliq̄ꝝ ad ſacr̄m tuū dn̄e cū maxia
deuotōe ꝛ affectu accedētiū tūc ſepius
in meip̄o ꝯfundor ꝛ erubeſco q' ad al/
tare tuū et ſacre ꝯmuniōis mēſaȝ tā te

pide ꝛ frigide accedo. ꝙ ita arid⁹ ꝛ ſine
affectõe corꝺ maneo. ꝛ ꝙ ñ ſuꝫ totalit̃
accẽſus corã te ꝺo meo. nec ita vehem̃
ter attract⁹ ꝛ affect⁹ ſicͥ mlͭi deuoti fue
rũt. ꝗ p̃ nimio deſederio cõionis ꝛ ſen⸗
ſibili cordis amore a fletu ſe nõ potue
rũt ꝯtinere. ſꝫ ore cordiſ ꝛ corpis ꝑiter
ad te deũ fontẽ viuuꝫ medullit⁹ inhie/
bãt ſuã eſuriẽ nõ valẽtes aliter tẽꝑre:
nec ſatiare niſi corp⁹ tuũ cũ oĩ iocũdi/
tate et ſpũali auiditate accepiſſent. O
ꝟa ardẽs fides eoꝝ ꝓbabile exñs argu
m̃tũ ſacre pñtie tue Jſti ei veraciter co
gnoſcũt dñm ſuũ in fractõe panis ꝗꝝ
cor tã valide ardet in eis de iħu ãbulã
te cũ eis. Lõge ẽ a me ſepe tal' affect⁹ et
deuotõ. tã vehemẽs amor ꝛ ardor E/
ſto mihi ꝓpici⁹ iħu bone. dulcꝭ ꝛ beni⸗
gne ꝛ ꝯcede paupi mẽdico tuo. vl' iter
dũ modicũ de cordiali affectu amoris
tui in ſacra cõione ſentire vt fideſ mea
magꝭ ꝯualeſcat. ſpes in bõitate tua ꝓ/
ficiat ꝛ charitas ſel' ꝑfecte accẽſa ꝛ cele

ſte mãna erpta nunq̄z deficiat. Potēs eſt aũt miſcdia tua etiã grã; deſiderataͣ mihi pſtare. ⁊ in ſpũ ardoris cũ dieſ bñplaciti tui aduenerit me clemẽtiſſi me viſitare. Etem̄ licet tãto deſiderio tã ſpecialiũ duotoꝝ tuoꝝ nõ ardeo. tñ de gr̄a tua illiꝰ magni inflãmati deſiderij deſideriũ hẽo orans et deſiderans oĩm taliũ feruidoꝝ amatoꝝ tuorũ pticipẽ me fieri. ac eoꝝ ſancto ꝯſortio annumerari.

Q, gr̄a deuotõis hũilitate ⁊ ſuijpiꝰ abnegatõe acq̇ritur. Ca. XV.

Oportet te deuotõis gr̄am inſtãter q̄rere indeſinẽter petere patiẽter ⁊ fiducialr̄ expectare. Gtanter recipe. hũiliter ꝯſuare. ſtudioſe cũ ea opari. ac deo tp̄us ⁊ modũ ſupne viſitatõis donec veniat cõmittere. Hũiliare p̄cipue te debes cu; parum aut nihil deuotõis interiꝰſentis ſ; nõ nimiũ deijci nec inordinate ꝯtriſtari Dat ſepe ds in vno breui mome͂to qd

longo negauit tpe Dat etiã qñq₃ in fi
ne qđ in ꝑncipio oꝛois largiri diſtulit
Siſp cito grã dareť ⁊ ꝓ voto adeſſʒ ñ
eſſet infirmo hoi bñ poꝛtabile. Prop
terea in bona ſpe ⁊ hũili paciẽtia expe/
ctãda ẽ deuotõis grã. Tibi tñ ⁊ pccis
tuis ĩputa cũ non dať vľ etiaʒ occulte
tollitur. Modicũ qñq₃ eſt qđ grãm ĩ/
pedit ⁊ abſcõdit. ſi tñ modicũ ⁊ nõ po
tius grãde dici debeat qđ tm̃ bonũ ꝓ/
hibet. Et ſi hoc ipm̃ modicũ vľ grãde
amoueris ⁊ ꝑfecte viceꝛꝭ erit qđ petiſti
Statiʒ nãq₃ vt te đo ex toto coꝛde tra
dideris nec h vľ illud ꝓ tuo libitu ſeu
velle q̃ſieris. ſʒ ĩtegre te in ipo poſueꝛꝭ
vnitũ te inuẽies ⁊ pacatũ. q₂ nil ita bñ
ſapiet ⁊ placebit ſic̃ bñplacitũ diuie vo
lũtatꝭ Quiſq̃s ḡ intentõeʒ ſuã ſimpli
ci coꝛđ ſurſuʒ ad deũ leuauerit. ſeq₃ ab
om̃i inoꝛdinato amoꝛe ſeu diſplicẽtia
cuiuſlibʒ rei create euacuauerit. aptiſ
ſimus gratie percipiẽde: ac dignus đ
uotionis munere erit. Dat ita enim

dn̄s ibi bn̄dictõez ſuã vbi vaſa vacua
inuenerit. Et q̄nto pfectiꝰ q̄s infimis
renūciauerit. ꝛ magꝭ ſibiipſi p ɔtēptuꝫ
ſui moriť. tãto grã celeriꝰ venit. copio
ſius intrat ꝛ altiꝰ liberꝰ cor eleuat. Tūc
videbit ꝛ affluet ꝛ mirabiť ꝛ dilatabiť
cor eiꝰ in ipo. qꝛ manꝰ dn̄i cū eo ꝛ ipe ſe
poſuit totaliť in mãu eiꝰ vꝫ in ſclꝫ Ec
ce ſic bn̄diceť hō q̄ q̄rit deū in toto cor
de ſuo nec ĩ vanū accipit aĩaꝫ ſuã. Hic
in accipiẽdo ſacrã eucharistiã magnã
pmereť diuie vnionis grãꝫ. qꝛ nõ reſ/
picit ad pꝛiã deuotõem ꝛ cõſolatõem
ſed ad dei gliam et honorem.

Q, neceſſitates nr̄as xp̄o apire ꝛ eꝰ
grām poſtulare debemꝰ Ca. XVI

O Dulciſſime atqꝫ amantiſſime
dn̄e quē nunc deuote deſide/
ro ſuſcipe tu ſcis infirmitateꝫ
meã ꝛ neceſſitatē quã patior. in q̄ntis
malꝭ ꝛ viciis iaceo q̄ꝫ ſepe ſuꝫ g̃uatꝰ. tē
ptatꝰ turbatꝰ ꝛ inq̄natꝰ. Pro remedio
ad te venio. p ɔſolatiõe ꝛ ſbeluamine

te depcor. Ad oīa ſcientē loq̄r cui mā̄i
feſta ſunt oīa interiora mea ⁊ q̇ ſol⁹ po
tes me pfecte ꝯſolari ⁊ adiuuare. Tu
ſcis quibꝫ bonis īdigeo p̄ oībus: ⁊ q̄ꝫ
paup ſuꝫ in v̄tutibꝫ Ecce ſto añ te pau
p ⁊ nud⁹ gr̄aꝫ poſtulās ⁊ miſcđiaꝫ im
plorās. Refice eſurientē mēdicū tuuꝫ
accēde frigiditatē meā igne amorꝫ tui
illumīa cecitatē meaꝫ claritate p̄ſentie
tue Uerte mihi oīa terrena ī amaritu
dinē. oīa ḡuia ⁊ ꝯ̄ria ī paciaꝫ. oīa infi
ma ⁊ creata in ꝯtēptū ⁊ obliuionē Eri
ge cor meū ad te in celū. et ne dimittas
me vagari ſup terrā Tu ſol⁹ mihi ex h̄
iā dulceſcas vſq̄ꝫ ī ſcl'm. q2 tu ſol⁹ cibꝫ
⁊ pot⁹ meus. amor me⁹ ⁊ gaudiū meuꝫ
dulcedo mea ⁊ totū bonū meū Utinā
me totalr̄ ex tua pñtia accēdas. ꝯbureſ
⁊ ī te trāſmutes. vt vn⁹ tecū efficiar ſpi
rit⁹ p gr̄aꝫ īterne vnionis ⁊ liq̄factōeꝫ
ardentis amoris. Ne patiaris me ie/
iuniū ⁊ aridū a te recedere ſꝫ opare me
cū miſericordialit̄ ſic ſepi⁹ opat⁹ es cū

ſctis tuis mirabilr. Quid mirū ſi totꝰ ex te igneſcerē ꝛ in meipſo deficerē. cuꝫ tu ſis ignis ſp ardēs ꝛ nunq̄ꝫ deficiēs amor corda purificās ꝛ intellectū illuminans.

De ardēti amore ꝛ vehemēti affectu ſuſcipiendi xp̄m Vox diſcipuli Capitulum. XVII

Cum ſumma deuotōe ꝛ ardenti amore: cū tota cordiſ affectu ꝛ feruore deſidero te dn̄e ſuſcipe. queadmodū m'lti ſcti ꝛ deuote pſone in cōmunicādo te deſiderauerūt. q tibi maxie in ſctitate vite placuerūt. et in ardētiſſima deuotōe fuerūt. O dns meꝰ amor eternꝰ: totū bonū meū felicitas intermiabil'. cupio te ſuſcipe cū vehemētiſſimo dſiderio ꝛ digniſſima reuerentia q̄ꝫ aliqs ſctōꝝ vnq̄ꝫ habuit. ꝛ ſentire potuit. Et licet indignꝰ ſuꝫ oīa illa ſentimēta deuotōis hr̄e. tn̄ offero tibi totū cordis mei affectū ac ſi oīa illa gtiſſime inflāmata deſideria ſolus

habere͂. Sȝ ⁊ q̄cūq3 p̄t pia me͂s ↄcipe
⁊ desiderare. hec oīa tibi cū summa re/
uere͂tia ueneratōe ac intīmo fauore p̄/
beo ⁊ offero. Nihil opto mihi reſua/
reſȝ me ⁊ oīa mea tibi ſpōte ⁊ libe͂tiſſi/
me imolare Dn̄e ds me⁹ creator me⁹ ⁊
redēptor meus cū tali affectu: reueren
tia: laude ⁊ honore cū tali ḡtitudīe: dig
nitate ⁊ amore. cū tali fide: spe ⁊ purita
te te affecto hodie suſcipere. ſic̄ te ſuſce
pit ⁊ desiderauit ſctiſſima mr̄ tua gl'io
ſa ꝟga maria qn̄ angelo euāgelizāti ſi/
bi incarnatōis miſteriū hūiliter ⁊ de/
uote rn̄dit. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi
ſm verbū tuū Et ſicut beat⁹ precurſor
tuus excellentiſſim⁹ ſctōꝝ Johes bap
tiſta in pn̄tia tua letabūdus exultauit
in gaudio ſpū̄ſſancti. dū adhuc mater
nis clauderet̄ viſceribꝫ. ⁊ p⁹ modū cer/
ne͂s inter hoīes ih̄m ambulante͂ valde
ſe hūilians deuoto cū affectu dicebat
Amic⁹ āt ſpōſi q̄ ſtat ⁊ audit eū gaudio
gaudet ꝑpt̄ voce͂ ſpōſi: ſic ⁊ ego magnis

deſiderijs opto inflāmari ꝛ tibi exto/
to corde meipm pñtare. Vñ ꝛ oim de/
uotoꝝ cordiū iubilatōes ardētes affe
ctus. mētales exceſſuſ ac ſupnales illu
minatōes ꝛ celicas viſiōes tibi offero
ꝛ exhibio cū oībus ꝟtutibꝫ et laudibꝫ
ab oī creatura ī celo ꝛ in terra celebra
tis ꝛ celebrādis p me ꝛ oībus mihi in
orōez ꝯmēdatꝫ: qtenꝰ ad oībus digne
lauderꝫ ꝛ in ppetuū glⁱficeris. Accipe
vota mea dñe ds meꝰ ꝛ deſideria infi/
nite laudatōis ꝛ imenſe bñdictōis q̄ ti
bi ſm mltitudinē ineffabil' magnitu/
dinis tue iure debētur. Hec tibi reddo
ꝛ reddere dſidero p ſinglos dies ꝛ mo
mēta tpm. atꝫ ad reddendū mecū tibi
grās ꝛ laudes oēs celeſtes ſpūs ꝛ cun
ctos fideles tuos precibꝫ affectibꝫ inui
to ꝛ exoro Laudēt te vniūſi ppli. tribꝫ
ꝛ lingue. ꝛ ſctm̄ ac melliflū nomē tuū
cū ſumma iubilatōe ꝛ ardēti deuotiōe
magnificent Et q̄cunqꝫ reuerēter ac d
uote altiſſimū ſcm̄ tuū celebrāt ꝛ ple

na fide recipiũt. grãm ꝛ miſcdiaꝫ apd
te inuẽire mereant. ꝛ ꝓ me pctõre ſup/
pliciter exorẽt. Cũqꝫ optata deuotõne
ac fruibili vnione potiti fuerit ꝛ bñ cõ
ſolati ac mirifice refecti. ꝛ de ſacra mẽ/
ſa celeſti abceſſerint. mei paupis recor
dari dignentur.

Q, hõ nõ ſit curioſus ſcrutator ſa
cramẽti. ſꝫ hũilis imitator xpi ſub
dẽdo ſenſum ſuum ſacre fidei.

Capi. XVIII.

Auendũ eſt tibi a curioſa ꝛ in
c utili pſcrutatõe hui⁹ pfundiſ/
ſimi ſacri: ſi nõ vis in dubita
tõis pfundũ demergi. Qui ſcutator ẽ
maieſtatꝭ opprimet a glia. Pl⁹ valet ds
opari q̃ hõ intelligere pt. Tolerabil'
pia ꝛ hũil' inq̃ſitio ṽitatis. puta ſp do
ceri. ꝛ p ſanas patꝝ ſentias ſtudẽs am
bulare. Btã ſimplicitas q̃ difficiles q̃
ſtionũ relinq̃t vias ꝛ plana ac firma p
git ſemita mãdatoꝝ dei. Multi deuo
tiõeꝫ pdiderũt dũ altiora ſcrutari vo

Tanab

luerunt. Fides a te exigit̃ ⁊ ſincera vi/
ta. non altitudo intellect⁹ neqꝫ ꝓfundi
tas miſterioꝝ dei. Si nõ intelligis nec
capis q̃ infra te ſunt quõ ↄprehẽdes ea
q̃ ſup̃ te ſunt. Subde te deo ⁊ hũilia
ſenſum tuũ fidei. ⁊ dabit̃ tibi ſciẽtie lu
mẽ ꝓut tibi fuerit vtile ac neceſſarium
Quidã g̃uiter tẽptant̃ de fide ac ſacr̃o
ſed non ẽ hoc ipĩs ĩputandũ ſ₃ potius
inimico. Noli curare: noli diſputare
cũ cogitatõnib⁹ tuis. nec ad ĩmiſſas a
dyabolo dubitatões rñde. ſ₃ crede ver
bis dei. crede ſctĩs ei⁹ ⁊ ꝓphetis: ⁊ fugi/
et a te neq̃ꝫ inimic⁹. Sepe multum ꝓ
deſt ꝙ talia ſuſtinet dei ſeru⁹. Nã infi
deles ⁊ peccatores nõ tẽptat q̊s ſecure
iam poſſidet. fideles aũt deuotos va/
rijs modis tẽptat et vexat. Perge g̊ cũ
ſimplici ⁊ indubitata fide. ⁊ cũ ſuppli/
ci reuerẽtia ad ſacr̃m accede. Quicq̊d ĩ
telligere nõ vales. d̊o oĩpotẽti ſecure ↄ
mitte Nõ fallit te de⁹: fallit̃ q̊ ſibi nimi
um credit. Gradit̃ d̊s cũ ſimplicibus

reuelat ſe hũilib⁹. dat intellectũ puulis
apit ſenſuz puris mẽtib⁹ ⁊ abſcõdit g⁊
tiã curioſ ⁊ ſupbis Ratõ hũana debi
lis eſt ⁊ falli pt: fides aũt ṽa falli nõ pt.
Vis rõ ⁊ natural' inueſtigatio fidez ſe
qui debet non pcedere nec infringere:
Naz fides ⁊ amor ibi maxie precellũt
⁊ occultis modis in h ſanctiſſimo ⁊ ſu
pexcellentiſſimo ſacro opant. Deus eter
nus et immẽſus infiniteqȝ potẽtie fac
mag ⁊ inſcrutabilia in celo ⁊ in tra nec
eſt inueſtigatio mirabiliũ operũ eius
Si talia eſſent opa di vt facile ab hu
mana rõe capent. non eſſent mirabi/
lia nec ineffabilia dicenda

Explicit liber quartus et vltim⁹
de ſacramento altaris

Fratris Thome de Kẽpis de imi/
tatione chriſti. ⁊ de cõtemptu mundi
deuotũ ⁊ vtile opuſculũ finit feliciter.

Incipit tractatus de medieatione
cordis mgri Johis gerſon. Cap. I.

Editatio cor//

dis mei in ↄſpectu tuo ſp
m Felix certe q̇ cū ꝓpha pt ex
ſententia dicere ꝟbuꝫ iſtō
deo. Sꝫ videamꝰ in ꝑmiſ
q̇d ſit meditatō cordis nō ꝑ carnali ſo
lo ſꝫ ſpūali corde. Eſt aūt meditatō ve
hemēs cordis applicatō ad aliq̇d inue
ſtigandū ⁊ inueniendū. Et hec appli/
catio fortiſ͛hꝫ difficultatē q̄ qn̄qꝫ maio
rē qn̄qꝫ mīorē. Nō vt ītelligat̄ p̄ ſuppo
nat̄ ex crediti ⁊ ab expiētia cor nr̄ꝫ ↄdi
tū eē ⁊ tres hr̄e ſpēs oclo͛ꝝ oclos. ſ. mē
tales. rōnales ⁊ ſenſuales. Et ex illꝭ eſt
vtrobiqꝫ vnꝰ oclꝰs in cognitiōe aliꝰ in
affectōe. Fundat̄ hec diſtinctio in alte
ra q̄ dicimꝰ hoīem hr̄e portionē ſeu fa
ciē rationis duplicē. q̄ꝝ ſupior ꝟtit̄ ad
legeſ eternas. altera ad tpales. neutra
tn̄ in actu ſuo depēdet ab organo cor/
poreo. Sb iſtis eſt rō demerſa corpi q̄
ſenſualitas appellat̄. Primꝰ oculorū

vocatur ab aliis oculus. mentis al/
ter oc̄lus rōis. terci⁹ oc̄lus corꝑis.

Capitulum. ij.

f Uerat ab initio bñ ꝯdite rōal
nature t̄lis ordo ordinisq̧ trā/
quillitas q̄ ad nutū ⁊ mer imperiuz
ſenſualitas rōi inferiori ⁊ inferior rō
ſupiori ſuiebat Et erat ab inferiorib⁹
ad ſupna ꝑnus et facil' aſcēſus faciēte
h leuitate original' iuſticie ſubleuātis
ſurſuz corda. q̄madmodū naturaliter
ignis ſua leuitate ſurſuz fert At ꝓo p⁹
q̄ȝ aduerſus dn̄m ſupremū ingta ꝑdi
tio demeruit auferri iuſticiā hāc origi
nalē ſb introiit pond⁹ g̃uiſſimū conco
mitās pctm̄. qd miſerā ⁊ captiuatā a/
nimā trahere nō ceſſat ad infima tāq̄ȝ
circūligata ſit funib⁹ chathenis et ꝯpe
dib⁹. vincta in mēdicitate ⁊ ferro Sic
q̧ mirabili imo miſerabili ꝯfuſione fa
cta eſt ordis ꝓoris ꝑuerſio: q̄ in hoīe
ſic merſo tenebris ⁊ carcere ceco. ꝯtur
batus ē in ira triplex vtriq̧ oc̄lus per

x

imꝑfectōez in ſenſualitate. ꝑ obnubi-
latōem in inferiori rōis portōe. ⁊ ꝑ q̄n
dā̄ excecatōz in ſuꝑiori rōis portōe

Habem⁹ ecce cā̄z ꝑmā̄ Ca. III
b difficultatis quā̄ in meditatōe
ſentim⁹. quaz in habē̄dis ſꝑ ad
dn̄m oclis experimur. Facit hoc penal'
illa ḡuedo deorſuz iugiter īpellēs: quē
admodū̄ videre ē ſenſibiliter in aque-
ductu. q̄ tota facilitate defluit in ima.
Continet' aūt vl' ſurſum leuat' nō niſi
cū̄ violentia. Nō aliter cor ad infima
ꝓnū̄ leuiter effluit hac illacq; veluti ſi-
ne retinacl'o vl' labore. qm̄ facilis de-
cenſus auerni. ait poeta. Sz reuoca-
re gradu3 ſuꝑaſq; euadere ad auras h̄
opus hic labor eſt. Capi. IIII.

Erſcrutemur ꝯſeq̄nter ex p̄dic
p tis naturā ſeu ꝓprietatē medita
tōnis. qm̄ ex hoc ipo q̄ necceſſa-
ria nobis ad deum tendē̄tibus exiſtat
videbimus. Diximus autem ⁊ repeti
mus q̄ meditatio eſt fortis ⁊ vehemēs

applicatio/vel attentio animi ad aliq̄d
inueſtigādum vel inueniendū fructu
oſe. Addimus fructuoſe ne meditatō
vergat aut in ſupſtitōem aut in curio
ſitatem. aut in melancolicā ſtolidita/
tem. Dicam⁹ ergo cōplectentes q̄ me
ditatō eſt vehemēs ⁊ ſalubri animi ap
plicatio ad aliquid inueſtigandū vł ex
perimētaliter cognoſcendū. Ponim⁹
hoc vltimū ꝓpter naturā ipius affectō
nis que diuerſa ſortitur noīa ꝓportio
naliter ad ꝯditōez cognitōis. Non eī
pōt aliter affectio cognoſci q̄ꝫ expimē/
taliter ab eo q̄ ꝑ eam afficitur. Quā ex
perimentalē affectōnis cognitōem nō
pōt eā hn̄s in alteꝝ ꝓbiſ quibuſlibꝫ in
fundere niſi ſimiliter affect⁹ ſit alter
ille. Quoniā ſolus nouit prout ī apo
calipſi ſcribitur qui accipit. Propte/
rea vocatur mā̄na abſcōditū. Exēplū ē
ꝑſpicuū in illo q̄ nouit dulcedinē mel
lis ſolū ꝑ doctrinā. ſic medicus ſanus

noſcit infirmãtis dolorẽ. Hec aũt dul
cedo a guſtãte hic dolor ab egrotãte a
liter ꝛ longe cognoſcunt. Cap. V

p Erpẽdamꝰ ex his q̃ꝫ ꝓfunde ſen
ſerit ꝓpħa naturã meditatõis ſ dũ
ait. In meditatõe mea exardeſ
cet ignis. Utrũqꝫ ei amplexꝰ ẽ ꝛ lumẽ i
intellectu. ꝛ ardorẽ in affectu. Quã ꝓo
ſit difficile ꝙ ignis deuotõis ſpũalis
exardeſcat flatu meditatõis fiet noti
cõſiderãtibꝫ ignẽ materialẽ dũ q̃ritur
a lignis aq̃ſis viridibꝫ luto reſpſis eli
ci. Suffla q̃ntũ potes: iterũ atqꝫ iterꝫ
m̃lto conatu reſuffla. emerget p̃ꝛimus
ab initio fumꝰ ꝯturbans oc̃los. vix e-
micabit ſcintilla q̃ mox euaneſcet. Diſ
ꝑges forſitã iratꝰ cõgeſta ꝑus ligna ſi
nõ in longanimitate pſtiteris. quã lõ-
ganimitatẽ appellamꝰ hic meditatõem
aut meditatõi ꝯiũgendã. Capi. VI

m Eminimꝰ aliq̃s nos ſcpſiſſe do
ctrinas vl̃ induſtrias nedũ lati
no ſꝫ ꝛ gallico ſmone ſup hũda

meditatõi tali: licz fortaſſis vteremur
aliȷ̈s termĩs ĩ tractatulo ꝺ̃ miſtica the
ologia. ꝑte ea q̃ p̃xim ei⁹ docz. ⁊ in alte
ro ꝺ̃ mõte ꝯtẽplatõiſ edito: alteroq; ſur
ſuz de medicitate ſpũali ꝯpilato. De/
niq; tãta repit̃ diff icl'tas: tãta ꝑ diuer/
ſitate hoĩm varietas ĩ practicãdo doct̃
nã ꝟe ſctẽq; meditatõis ꝙ an ſilere. vl'
aliq̃d ſcribere ꝯſultius ſit. videor ego
met mihi ȷ̈p̃i q̃nq; ſub dubio hincinꝺ̃
mẽte fluctuare. Capitulũ. VII

Cum cĩ recogito ꝙ abſq; medi/
c tatõis exercitio null⁹ ſecluſo dei
miracl'o ſpeciali ad ꝑfectõz ꝯtẽ
platõis dirigit̃ aut ꝑuenit. null⁹ ad re
ctiſſimã xp̃iane religiõis normã vix ſe
ꝯponit audio zelãs ardeoq; ſtudiũ ſã
cte meditotõnis ſuadere. At ꝟo dũ to
tiẽs expt⁹ picl'a ſedul⁹ recogito difficul
tatẽ ⁊ arduã raritatẽ ꝑueniẽdi q̃ trahe
re meditatio nitit̃ ego q̃i torpẽs ⁊ ſtu
pid⁹ efficior. Queſierit aliq̃s q̃ pacto
ſic eueniat qꝺ̃ nimiꝝ freq̃nter expꝑtũ ẽ

vicȝ vt contigat ſtudiū meditatōis cō
uerti dilabiq; in morbū melancolice
paſſiōis ꝓpter īmoderatōeȝ vł ꝓpter ſu/
ꝑbiam dari in reprobū ſenſuȝ dyabo
lice illuſionis. Capi. VIII

m Anuducam⁹ exēplis id qđ dici
mus. Scim⁹ vinū in iocūdita
tē ⁊ hoīs ſalutē ꝯditū eſſe. Sic
eīn ſcriptura. ſic rō loquit̄ Uidem⁹ tñ
ex abuſu potātiū p̄ſertim dū febriū di
ſcraſia laborātꝙ pot⁹ vini alioq̄n ſalu
bris cauſat vel egritudīs augm̄tuȝ vel
maniā et furorē aut q̄nꝙ mortē Nos
aūt filios oēs adā q̄s egrotos. q̄s fe/
bricitātes eſſe peſſimis aīe febrib⁹ ne/
gauerit. quib⁹ ꝟtunt̄ in nauſeā et ama
ritudiné optia diuioꝝ eloq̄oꝝ ꝟba. q̄/
bus in fel ꝯuertit̄ ſuauiſſim⁹ diuī ꝟbi
panis. Heu miſeros nos. heu q̄ꝫ ex in
tima ꝯſideratōne tł'is miſerie ꝯclama/
uit apl's. Infelix ego hō q̄s me libera
bit de corꝑe mortis hui⁹. Rñdit Grā
dei per ihm xpm. Capitu. IX

Uid agim⁹ ḡ. q̇d abimus p̄ci⸗
q pites p̱ abrupta vicioꝝ. Ibim⁹
ne poſt deſideria cordis nr̄i ⁊ i
adinuētionibꝫ nr̄is peſſimis d̄ſp̱ati ſi
ne lege ſine freno ſine ordine. Aunq̇d
ſufficiēt nob̄ cogitatōnes inſtabiles.
ſordide fluxe. ſomnioq̨ʒ ſimillime. que
nō ꝯſolatōem vł edificatōem allature
ſunt. ſʒ deſolatōem meſticiā ⁊ ruinaʒ
oblectātibꝫ ſe in eiſdē. Rn̄debim⁹ neq̄
q̄ʒ id fieri debere. ſʒ adſit diſcretio mo
deratrix in oībus. quaʒ nō ſecuri⁹ hr̄e
poſt diuinā gr̄am poterim⁹ q̄ʒ p̱ ſedu⸗
lū ⁊ ſecuꝝ alteri⁹ exp̱ti noſq̨ʒ diligētis ⁊
agnoſcentis conſiliū

Capitulum. X

Lamat Areſtoteles voce ex⸗
c pientie loquens q̄ʒ ars ⁊ virt⁹
ſunt circa difficilia vt ars pin
gendi. ars ſcribendi. ars citharizādi.
virtus caſtitatis. virtus fortitudiniſ
virtus ſobrietatis. Hoc vero ſic intel
ligēdū ē q̱ ab initō virt⁹ ⁊ ars mł̄tas i

acq̇ſitiōe ſua patiunꝶ difficultates: dū
ꝙo fuerīt acq̇ſite facilia ſūt eis oīa. Pi
git faciliter pictoꝛ exercitatꝰ in arte. ſic
de ſcꝑtoꝛe. ſic ꝺ citharizātē videmꝰ. ita
vt diceret idē Aresto. ꝙ ars ꝑfecta nō
deliberat. tā ſibi facilis ē actus ſuus.

Tamur iſta ꝯꝑatōe Ca. XI.

v dū de meditatōe loq̇mur. Attē
damꝰ ꝙ in trahēdo paſſim line
as picture vł ſcꝑture difficłtas nłła ē
ſicnec in diſcuſſione digitoꝝ ꝑ citha/
re cordas Inuenimꝰ ſiłr in cogitatōe
Non eī difficłter aut laborioſe nūc h
nūc illud, ꝑut occurrerit cogitaꝶ: ſed ꝙ
nullꝰ inde reſultet effectꝰ videſ in ſic pi
gēte. ſic ſcribēte ꝛ ſic citharizāte. ita ne
qꝫ ꝓſus in ſic cogitāte. imo cū ſe talibꝰ
cogitatōibꝫ vagꝭ oblectauerit. vt dicit
Seneca triſtꝭ remanebit Porro labo
rioſe: ſtudioſe ꝛ attētiſſime cū mira tar
ditate pingēdo: ſcribēdo ꝛ citharizādo
fit qn̄qꝫ vt bn̄ ꝛ celeriter iſta fiant.

Capitulum. XII.

Uorſuȝ iſta. Nimiꝝ vt oñda/
q mus queadmodũ de cogitatõe
nullꝰ vnq̃ꝫ ꝓficiet aut emerget
in meditatõȝ. q̃nto minꝰ in cõtempla/
tionẽ. Ex meditatõe ꝟo q̃ ſummã hȝ
difficl'tatẽ ſi bona fide. ſimplici corde
ꝛ diſcreta diligẽtia exarceaṫ ꝑueniemꝰ
ad hãc ꝑfectõeȝ ꝙ abſq̃ꝫ vlla difficulta
te fiet apd̕ nos fructuoſe: qd̕ ſũmo me
ditatõis ſtudio ꝯq̇rere voluimꝰ Ita d̕
niq̃ꝫ trãſibit meditatio in ꝯtẽplatõeȝ.
Non ei differt meditatio a ꝯtẽplatõe
niſi penes facile ꝛ difficile. qm̃ vtrobi
biq̃ꝫ ẽ fructꝰ aliter q̃ꝫ in cogitatione.
Eſcribiṫ aũt ꝯtẽpla Ca. XIII
d tioꝙ eſt libr ꝛ expeditꝰ mẽtis itu
itus in res ꝑſpiciẽdas vſq̃ꝫq̃ꝫ
diffuſus Et hoc q̃ ad ꝯtẽplationẽ que
reſpicit intellectũ. Porro q̃ ad ꝯtẽpla
tionẽ q̃ conſiſtit in affectu et in praxi.
deſcribit eã Hugo ꝙ ẽ ꝑ ſubleuate mẽ
tis iubilũ mors q̃daȝ carnaliũ deſide
rioꝝ. Hoc ẽ guſtare q̃ꝫ ſuauis eſt dñs

Que guſtum ſeq̃tur alia longe cogni
tio q̃ꝫ fuerit intellectual' ſolū viſio vel
quedā auditio per fideꝫ aut ꝑ ſcp̄turā
Editabit' ecce ali Cap̄. XIIII
m q̃s gemēs ⁊ ſuſpirās vt colūba
dicetq̃ꝫ cū ꝓp̄ha. Meditatꝰ ſum
nocte cū cord' meo exercitabar ⁊ ſcope
bam ſpm̄ meū. Facit hoc anxie diffic'
ter ⁊ laborioſe. recogitando nūc om̄s
annos ſuos in amaritudie aīe ſue. nūc
iudicia dei q̄ ſunt abyſſus m'ta in ce/
lo ſurſuꝫ ⁊ in terra deorſuꝫ. ⁊ ita de re/
liq̃s circa q̄ verſat' meditantis attentō
vehemens. vt ea q̄ meditat' vl' cogitat
limpidiꝰ vl' firmiꝰ in affectū ſuum tra/
hat. Efficiet tandē vt hec oīa tanta fa/
cilitate recogitet ⁊ ſapiat q̃ꝫ facil' eſt ipa
cogitatio. Docēt nos exēpla p̄dicta ſi
dubitamꝰ. Nō em̄ plus laboris hꝫ ſcp̄
tor pictor ⁊ cithariſta bn̄ agēdo qd' op
time ꝺ dicerit. q̃ꝫ vagus ⁊ vanꝰ aliq̃s ab
initio diſcurrēs ſine arte ⁊ ordine per
lineas picture vl' ſcp̄ture. aut per citha

re cordas. **Capi. XV**

Addendũ eſt ad p̃miſſa nihilo-
minꝰ ꝙ vix eſt aliq̄s ita pfectus
in arte ſua q̄n aſſidue poſſit ad
aliq̄ vł ꝯgnoſcẽda vł agẽda pficere q̄-
lia neceſſe eſt vt nõ habeat cum labore
Multo magꝭ hoc verꝫ eſt in ip̃a de qua
loq̄mur meditatõe q̄ nouos veritatis
aut deuotõis fetꝰ iugiter parere ſtudet
Sz nõ deeſt pturitõis doloꝛ ꝓpter il-
lud maledictũ ſpũaliter intellectũ. In
doloꝛe paries filios tuos. Nõ memi-
nit tñ p̃ſſure ꝓpter gaudiũ qꝛ natꝰ eſt ſi-
bi nouꝰ cognitiõis ⁊ affectõis ſctẽ fetꝰ
in animi ſui mundũ.

Ca. XVI

Venit aũt ab initõ frequẽtius
vt dũ aliquis nondũ purgatus
a vicijs ſatagit meditari vt co-
lũba meditatur quaſi vetus ſimea do-
los ⁊ odia. Meditatur ſicut canis ra-
bioſa ſilentia rodens iuxta verbuz ſa-
tirici. Meditaꝛ quaſi ſoꝛdida ſus dũ

fediſſimas in aīo ꝓſat reuerſatq̃ȝ cogi/
tatōes Quid porro de blaſphēe ſpū q̃ȝ
ab ominabil' q̃ȝ horrid⁹. Nō nunq̃ȝ in
ſurgit territās meditantē loq̄ns adū/
ſus deū ſctōs ſanctaſq̄ȝ ingētia q̄ nec
fari licet Iaciunt īfidelitatꝭ iacl'a. ba/
ratrū deſpatōis apit: expimentum q̃ȝ
māifeſtat q̃ȝ recte iuſſerit ſapiens Fili
accedēs ad ſuitutē dei ppa aīam tuaȝ
ad tēptatōem. Sbiungēs ꝯſidiū cer/
tiſſimū. ſta in timore Beat⁹ eīm vir q̄ ſp
eſt pauidus. Capi. XVII.

Quid⁹ ꝟo ſp quō beat⁹ q̄reret a/
p liq̄s dū timor addit' tīori. ſcru/
pul⁹ ſcrupulis. puſillanimitas
puſillanimitati. p̄ſtim cū nō adeſt aſſi
due ꝯſiliator: dux ⁊ premōſtrator itine
ris arti ⁊ recti Si ꝟo tal' q̄ rar⁹ eſt inue
tus forte fuerit cū ocio nouū meditā/
tē inſtruēdi q̃ȝtū libuerit: felix q̄dē erit
ipē nou⁹ tyro: ſi tn̄ ptin⁹ abſq̃ȝ vlla tre/
pidatōe par⁹ eſt credere ꝯſilio. Sȝ o q̄
tiēs bone ihū q̄tiens heſitabit ⁊ idē re

petet iteꝝ iterū. q̄ q̄i falli reformidans q̄ret idē. Deniq̧ nō vtet̄ erga dantē ſibi ꝯſiliū doct̄na iacobi. q̄ eſt vt poſtulet ī fide nihil heſitās. Scͦpſi q̄daꝫ ſuper hmōi ſcrupul' in tractatulo de p̄para tione ad miſſaꝫ. aliq̄ ſilr̄ ꝺ cautel' ꝯ ſpi ritū blaſphemie duriſſimū. aduerſus quē remediū optimū ē ꝯtēnere nec cu rare, q̄n potiꝰ irridere. neq̧ ſup his ſol licite ꝯfiteri niſi forſitā in p̄ncipio ꝑ cautela ꝛ hn̄do ꝯſilio De ſcrupul' ꝓ teneat̄ hec regl'a q̧ aduerſus eos agen dū ē ſi ita prudēſ aliq̄s ꝛ expꝰtꝰ ꝯſiliator dictauerit. mādauerit aut iuſſerit. nec aget in h̄ ꝯ ꝯſciaꝫ ſuā demeritorie. dū illā ad ꝯſiliū ſapiētioꝝ ꝑ rōis lib̄tateꝫ ab aīo ſuo mutat ꝛ deponit q̄ꝰuis aſſi due ſenſualitatis remurmuratō forte ſentiat̄. Alioq̄n nūq̧ fiet in pace ꝺo lo cus cordis. Rurſus aduertendū. qm̄ ſic dicēte Areſto. oīs nr̄a ꝯgnitio vēit a ſenſu: iterū neceſſe ē oēꝫ intelligentē fantaſmata ſpecl'ari. ſic originat̄ medi

tatio noſtri cordis a ſenſibilib; que fi
gurata ſunt ⁊ colorata. ⁊ ceter; accidē
tib⁹ tpis ⁊ loci circūuoluta Hinc ſunt
meditatōes cōſcripte: hinc imagines
picte vl ſculpte. hinc generaliter fit il/
lud pſalmiſte. Meditat⁹ ſu; in oībus
opib; tuis. in factis manuū tuarū me
ditabar. Que vtiq; facta ⁊ opera ſunt
corpalia Nihilominꝰ d; aſſurgere me
ditās ⁊ vltra pgredi veluti p ſcalā ali/
qua; ex viſibilib; ad inuiſibilia: ſic dic
apl's. qm inuiſibilia dei ex his q̄ facta
ſunt intellecta ꝯſpiciunt. ſempiterna
q; vertuſ eius ⁊ diuinitas Propterea
docēs nos a corpalib; ad ſpūalia mig
re dicebat Et ſi xp̄m ſm carnē ꝯgnoui
mus: nūc tñ ſm carnē ñ ꝯgnoſcimus

Ca. XVIII.

Duertendū vero
a q meditaturis duplices inter
ceteras tēdunt inſidie. vna dū
petūt ꝯſiliū ſup occurrētib; ſcrupul'i
meditatōe ſua pſertim mlier a viro Al

tera dū ſunt in actu meditatōis. Fit ī
pmo caſu crebri⁹ ⁊ leui⁹ q̄ꝫ a mltis cre
di pt agglutiatio q̄dā aiox velata pal
lio ſctē duotecꝫ dilectōis. q̄ pmo ꝯ fa-
bulatōibꝫ ſub typo q̄rendi ꝯſilij q̄rit.
dehinc aīa veluti ꝯfricata caleſcit ⁊ ſen
ſim igne ceco carnal' amoris carpit et
vrit. nec intelligit pmo donec tādē ad
riſus leues: ad facetos blādoſqꝫ geſt⁹
ꝓuentū ē. Auertat dūs a ſuis ſuis id
q̄ꝺ reliquū ſilem⁹. Timeo inq̄t apl's
ne dū ſpū ceperitꝭ. carne ꝯſummamini
Scpſi iaꝫ pl'ies talia ꝯſeq̄nter ad Au
guſtinū noīatim in tractatulo ꝺ ꝓba-
tōe ſpirituū. Incurrūt aliꝺ ꝑicl'm me
ditātes: dū i ſol' fantaſijs: dū ſol' imagī
bus corꝑeis ſe tradūt ⁊ toto corꝺ vehe
mēter incūbūt. Fit ꝑinde q̄ meditans
dū trāſire ſatagit i ꝯtēplatōꝫ collabat
ad melācolicā ſeu fantaſticā leſiōꝫ. ita
tādē vt imagies iteꝝ ꝓſatas i imagiati
ua ꝟtute p rebꝫ ipīs exterioribꝫ accipiat
Et ſic euenit i ſōniātibꝫ dū dormiūt: n̄

aliter iſtis in vigilia ꝯtingit q̄ꝑ verba
ꝛ opa nullā inter ſeꝯnexionē. nullū oꝛ
dinē ſuāt. vbi neq̄ eſt ꝑncipiū neq̄ fi
nis. vbi ſic vulgo dꝛ neq̄ ē caput neq̄
cauda. ſ3 de gallo fit ſaltꝰ ad cignū. ita
vt vigilātes ſomniare videant. Porro
timēt nō timēda. ſperāt nō ſperanda.
Nūc gaudio diſſoluunt. nunc ſubito
meroꝛe tabeſcūt. Quales egent ampli
us fomēto ſocratꝫ q̄3 monitōe ſapiētꝫ.

Tractatulus venerabil' mgr̄i Jo
hānis Gerſon de meditatōe coꝛ/
dis. Argn̄. impreſſus. Anno dn̄i
M. cccc. lxxxix. finit feliciter.

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Incipit tractatulus sancti bonaventure
de quinque festivitatibus pueri ihesu

Cum secundum virorum venerabilium
quos ecclesia dei divina irradiatione am
plius illustravit et celestis devotionis abundantius in
flammavit sententiam et doctrinam: dulcis ihesu medi
tatio verbi incarnati divina contemplatio: devotam
animam super mel et omnia unguentorum fragrantia
odoramenta suavius dulcius inebriat perfectius
consolatur et confortat Contigit semel quod cum me a curarum
incidentium tumultu paululum subtraxissem et intra
memetipsum cogitare cepissem quod de divina incar
natione in hoc tempore in mente perscrutare con aliqua
consolationem spiritualem reciperem in qua divinam
dulcedinem in hac lacrimarum valle presentialiter
degustare ut ea aliquantulum degustata spiritualem
et phantastica consolationes seculi perfectius fastidire
incidit menti mee sexcies quod anima devota benedictum
dei patris verbum et filium unigenitum mediante
gratia spiritualiter possit virtute altissimi concipere: parere:
nominare: cum beatis magis querere et adorare et
demum deo patri secundum legem moysi in templo feliciter
presentare et sic tamquam vera christiane religionis
discipula quinque festa que de puero ihesu agit ecclesia
mente devota cum omni reverentia valeat celebrare

Igitur sic humiliter concepi verbis humilibus conscripsi
grandiloquentias auctoritatum brevitatis causa pretermisi
In quo tractatu brevi et humili si vel modicum
devotionis meditando dulcissimum Ihesum quis legendo
conceperit ipsum tamquam omnium bonorum principium
fontem et auctorem laudet. glorificet et benedicat si
nichil vel minus sufficienter et digne scribenti
vel forte sibi minus devote et humiliter legenti imputet
et ascribat

Prima sollempnitas de conceptione pueri Ihesu

Primo igitur purgato intellectu contritionis lavacro
et inflammato et elevato affectu dilectionis ignitis
castis meditationibus | devotis cogitationibus pertractan-
dum est qualiter iste benedictus dei filius Christus Ihesus sit a
devota mente spiritualiter concipiendus Cum anima
devota vel spe celestis premii vel timore eterni
supplicii vel tedio in hac lacrimarum valle diutius
commorandi | mota et stimulata novis inspirationibus
visitatur | sanctis affectionibus inflammatur | medita-
tionibus celestibus amplificatur | et tandem abiectis et de-
spectis veteribus defectibus et pessimis desideriis
novo vivendi proposito a patre luminum | a quo omne
donum optimum et datum perfectum : spiritualiter spiritu gratie
fecundatur : quid aliud agit quam quod supervenire virtute
altissimi et obumbrante celestis refrigerii |
carnales concupiscentias mitigat : mentales oculos

ad videndum confortat et adiuvat pater celestis
divino quodam semine animam gravidam facit et
fecundat Post hunc conceptum sacratissimum
pallet in facie puera humilitate in conversatione
fastidium cibi et potus concipit in mente plenario
mundialium contemptu et abiectione desideria vari
antur in affectione ex diuersorum bonorum proposita
intentione aliquando etiam infirmari et exotare in
cipit anima in proprie voluntatis abiectione Iam enim
incedit tristis et turbulenta propter veteres de
lictorum perpetratores contemptis omnis sine pro hominum
adhuc in mundo mundialiter viventium societate
et conversatione Iam paulatim grave et tediosum
incipit esse omne quod foris est et foris geritur
quod intus percipit et audit O felix conceptus
que talis sequitur mundi contemptus et celestium
operacionum appetitus Iam quamvis adhuc modico
gustato spiritu desipit caro cum gemitu Iam
anima cum maria montana ascendere incipit
post talem quod conceptum fastidiunt terrena de
siderant celestia et eterna Iam fugere
incipit societatem illorum qui terrena sapiunt
et appetit familiaritatem eorum qui celestia con
cupiscunt Iam incipit anima cum maria cum sancta
elizabeth hoc est illis quibus divina gratia amplius pre

diterfuem inflamat Et hoc valde notabile multibus
neceſſariu e quato magis ſe amudo abſtrahut
tato familiarius ſe bonis amicabiles et familiares
reddut vt tanto amplius ipis maloru ɜſorciu de
ſipiat quato dulcius bonoru et ſpiualiu honeſta couer
ſacio eoru affectu afficit et inflamat Vnde ſcm
bm Gregoriu Qui ſcto viro adheret . auidit
vt exeius aſſiduitate viſiois vſu locutois ex=
emplo quer ſacois accendat in amore veritatis
pctoru tenebras fugiat amore diuine lucis in
ardeſcat Vnde yſidorus bonorum ſocietatem require
Vndit em vt ſi fueris ſocius quer ſacois eris et
ſocius virtutu Hec cognitet fidelis aia qua caſta
qua ſancta qua deuota fuerint illaru ſanctaru collo
quia : qua diuina ſalutifera ɜſilia : qua mira de ſancti
tatis mutue ſocietatis opa du vna quam alia verbo
et exeplo puocabat ad meliora Sic tu o deuota
aia facias ſi te de ſpu ſcto ɜcepiſſe noua celeſtis
vite deſideria ſencias fuge maloru ɜſorcia aſcede
cu maria quere viroru ſpiualiu ɜſilia imitari
ſtude pfectoru veſtigia contemplare bonoru verba
opa pariter et exepla fuge puerſoru venenoſa
conſilia que ſe puertere ɜcunt impedire
appetunt laterare no deſiſtut noua ſcti ſpus
inſpirata deſideria et ſepe ſub ſpe bone et
pietatis virus infundut impie tepiditatis Diceres
Nimis magnu e qd incipis nimis arduu

[illegible] inttollerabile qd̄ facis: vires tibi non suppetunt: virtutes naturales deficiunt: caput confunditur oculi destruuntur infirmitates diuersimode nutriuntur ptisis paralysis calculus et vertigo capitis oculorum caligo sensuum hebetudo corporis obnubilacio virium destructio his omnibus subiacebis nisi ab incepitis abstineas et commodo corporali amplius intendas statum tuum non decent talia propter diminuitur honor tuus et reuerentia Vides quia iam factus es magister discipline et medicus corporis qui nec mores [illegible] conponere nouit nec curare [illegible] in infirmitate mentis heu heu quot et quantos maledicta mundialium consilia supplantauerunt et conceptum in eis per spiritum sanctum dei filium extinxerunt Heu et illa potio misera et mortifera persuasio diabolica que in multis spirituale conceptum impedit inplexis conceptum iam per propositum formatum vel per votum iam perfectum interfecit et extinguit Sed sunt et alii qui videntur et forte sunt boni et religiosi sed tamen salua eorum reuerentia nimis timidi non attenderes non dum abbreuiata manum domini vt saluare nequeat nec considerates non dum diminuta pietate altissimi quin iuuare valeat habentes zelum dei sed non secundum scientiam dum ex conpassione corporalis afflictionis vt forte eximde

de
naturalis affectionibus dum alios videt viriliter
agere quod ipsi iam dudum bonum et sanctum iudicabat
et tamen non audebat inchoare retrahunt homines
ab operibus perfectis Dissuadent ea que excedunt statum
vite communis: despiciunt sancta consilia divine in
spiracionis quorum consilia racione vite quanto magis
sunt auctentica tanto magis inveniuntur periculosa
Alii dicunt et multum callide ex antiqui hostis ad
invencione obiiciunt Si talia et talia feceris sanctus
et bonus religiosus et devotus iudicaberis Et
tamen inte non dum sit quod esse ab aliis putaris intus
spectu summi iudicis tua magna gravia et
horrenda peccata cognosceris: reus eris et
amittis meritum operis et simulator et ypocrita
reputaberis Talia et similia ex extrinsecus dicunt
dum ea illorum qui nichil mali fecerunt qui sancte
et innocenter vixerunt qui omnia propter deum dimiserunt
qui toto tempore vite sue deo perfecte adheserunt Sed
et hos deo devota et dilecta anima de vita: mores
ascende tu maria Paulus non vixerat sine
peccatis: non diu deo servierat qui in tercium celum
rapiebatur et dominum facie ad faciem contemplabatur
Maria magdalena tota superba tota ambiciosa
tota mundanis vanitatibus intenta: carnis cu
piditatibus dedita non longe post ad pedes ihesu
inter apostolos sanctos sedit Et tu intencione devota

doctrina pfectis audiuit Proxima omi i mocio
tpe videre deu meruit alysij vella veritatis
gstante pposuit No em e psonaz deus accepto
no pensat nobilitate generis no diuturnitate
tpis no multitudine opis · sed feruore ampliore
et caritate maiore deuote mentis No em
pensat qlis aliquado fuisti sed qlis ee amodo
cepisti Nam taliter gsulentiu osilia essent
multu reprehesibilia si no excusarent sim
plicitate lz no approbanda Tu ergo o aia
diuio semie grauida · fuge indoctu gsilia
si no habes oculos lynceos · noli abortire hu
manos melius e pte here qua toto carere malu
e pdere pte q pdidisse et stultu e nolle pficere
pte deseruisse si no potes saluare innocentia
studeas saluari p penitentia si no potes ee
katherina ut cecilia no contenas ee maria
magdalena vel egypciaca Si pdidisti iuue
tute noli amitte senectute si vixisti in maris
fluctibus moriaris in litoris finibus Huic si
te sentis sito pposito dei dulcissimu filiu ihm
concepisse pdicta venena mortifera fuge
et festina desiderata et affecta more parturi
entis feliciter ad partu puenire Sed notadu
e q beata virgo no statim post conceptionem pepit

filiu sed decursis nouem mensibus genuit corporaliter quod non vacat a misterio quia non est omni spiritui credendum. Sed o anima deuota que nouis illustrationibus ut reuelationibus illustraris aut illuminaris insolitis inspirationibus magne perfectionis propositis intrinsecus inflammaris: ne statim de tuo consilio ad opus operare sed bene tene et in bonis et potissime in illis que in talibus sunt experti delibera. utrum que inspirata sunt liceant. deceant et expediant. utrum dictis prophetarum sint consona utrum doctrinis apostolorum et sanctorum doctorum aliqualiter sint contraria et etiam utrum exemplis sanctorum sint similia aut dissimilia et ad opus festina ut statim absoluas te ab hiis in tua conscientia quia periculosum est tales inspirationes diu et frequenter inmente concipere et tamen ad effectum boni operis modicum aut nihil operare

Secunda sollemnitas de natiuitate pueri ihesu

Secundo igitur attende et considera qualiter benedictus dei filius spiritualiter nascatur in mente. Nascitur enim tamen post sanum consilium. post discussum sufficienter negocium: post inuocatum diuinum patrocinium: sanctum propositum perducitur ad effectum tamen iam anima incipit agere: opere perficere quod diu premeditauit

inmente tu iam incipit virilite agere qd iam
dudū ꝓponebat ꝑficere sed tn̄ ꝑꝑ formidabat
inchoare ꝑ fiebat desistere In ista btissima nati
uitate angeli iubilat deū glificant pace pdicant
Quia dū qd diu mēte ꝯceptū ē ad effectū boni opis
pducit: pax interior reformat. Nō enī i regno aie
pax diuina vn̄ gerit. qn̄ caro spui: et spus carni reluctat
qn̄ spus solitudinē et caro affectat multitudinē: qn̄
qn̄ spm̄ opus et carnē mūdus qn̄ spus qrit qetē
contemplacoīs cū deo et caro appetit honorē rexe
lacoīs in seculo E contra postquā caro spui subiugat
postquā bonū opus qd diu ꝯcepit carne ē impeditū
pducit ad effectū pax et ꝯsultus interior refor
mat In ista natiuitate nō audit clamor ~~la~~
lamentabilis nō sentit dolor lacrimabilis nō pi
pit cruciatus miserabilis sz amicacio de integritate
ꝯsultacio de nouitate· dei glificacio de strenuitate
O qua beata natiuitas quā tanta sequit angelorum
et hoīm iocunditas Dicit qua dulce et delectabile
esset natura operari si in sania nos permittet· qua
sanata statim naturalibꝫ opera accidet· ia cepit
ꝑ vexū ē id euangelicū dictū Tollite iugū meū
sup vos et discite a me qr mitis sū et humilis corde
et inuenietis requiē aīabus uris Iugū enī meū suaue
ē et onus meū leue Et notādū ē hic o aīa deuota
si te hec iocunda delectet natiuitas debes esse homo
maria Nam maria interptat amarū mare

Illuminatrix et domina Esto ergo amarum mare per lacri-
mosa contricionem vt de peccatis commissis amarissime do-
leas Vt de bonis omissis profundissime ingemiscas
de diebus neglectis et perditis incessanter te affligas
Esto secundo illuminatrix per honestam conuersacionem per vir-
tuosam operacionem et studiosam aliorum in bono infor-
macionem Esto 3o domina sensuum carnalium concupiscenciarum
omnium operacionum tuarum et eas actiones secundum rectum dictamen
racionis facias et in omnibus tua salute et proximi edificacione
diuinam laude et gloriam appetas et requiras Hec
est illa felix maria que de peccatis perpetratis dolet et inge-
miscit: que virtutibus fulget et clarescit que carnalibus
delectacionibus dominatur Ab ista maria iesus christus cum
gaudio sine dolore absque labore spiritualiter nasci non
dedignatur Qui hanc felicem natiuitatem cognoscit et
gustat quam suauis est dominus ihesus Reuera suauis est
quem nutrit sanctis meditacionibus quem balneat deuotis
et calidis lacrimarum fontibus: quem inuoluit castis de-
sideriorum velaminibus portat sancte dilectionis manibus
plexibus osculatur crebris deuotis affectibus et confouet
in interioribus mentis sinibus Non enim ad hoc nascitur
vt abijciatur sed vt cum summa diligencia more regalium
infancium custodiatur Hic nota fidelis anima quod inter contingunt
illa signa spiritualiter que in christi natiuitate contigerunt visibi-
liter Multis enim signis et prodigijs secundum doctorum sentencia
et doctrina est illa benedicta natiuitas comprobata

Illa mirificentie romana muri templi pacis funditus cor-
ruerunt Sodomite in toto orbe morte subitanea
interierunt Vinee engaddi illa nocte floruerunt
et fructum balsami protulerunt Fons aque mutatus est
in fontem olei et fluxit usque in tyberim et manavit
tota nocte illa Stella magna apparuit que formam
pulcri pueri habuit et in capite crux splendebat
Tres soles apparuerunt in oriente et paulatim in unum
corpus solare sunt redacti In die media circulus aureus
apparuit circa solem et in medio circuli virgo pulcherrima
puerum gestans in gremio Et quid plura Istam nativitatem
letissimam angeli mirabiliter predicabant pastores
nunciabant animalia bruta cognoscebant Ecce iam
vidisti qualibus signis et prodigiis est visibiliter com-
probata nativitas salvatoris Sed iam adverte diligenter
fidelis anima que cupis esse ihesu mater effecta Utrum in te
spiritualiter innovata sint hec signa immutata mirabilia
ut sic possis aliqualiter certificari de hac nativitate
salutifera Adverte diligenter considera frequenter an
aliquid in te corruerit Templum hoc est appetitus vane
ambitionis et superbie Utrum ceciderit ydolum id est affectus
false possessionis et avaricie Utrum nec adhuc interie-
runt sodomite scilicet carnalis delectationis et concupiscentie Hec
sunt quasi prima signa istius nativitatis salutifere quando
iam anima se sentit evacuatam ab ambitione per virtutem humilitatis
alienatam ab avaricia per desiderium paupertatis purgatum

amarula luxurie p amorē raſpſitatis Poſt hec cō
ſidera cū magna diligētia utrū adhuc floreat aliqd
vinea balſami .i. multitudo ſanctar affectionū utrū
fluat fons olei .i. de tuo corde exeant opa miſericordie
Utrū illa tres ſoles .i. tres theologice virtutes oriant
i oriente .i. devota mēte et coruſcant intē ſe mutua
federatiōe Vide etiā ſi ſtella nove claritatis .i. divine
cognitionis adhuc aliqd fulgeat Si circulus aureus iux
ſole .i. ſancta affectio iuxta cognitionem appareat Si
virgo cū puero illic ſedeat id eſt ſi oro pura cū de
votiōe ſincera in affectiōe pmaneat Poſt hec oīa ſi
adoret aīalia .i. pfecte obediat ſenſitiva Si currunt
reges .i. deſideriis et affectionibus novis ad ihm moveant
virtutes intellectuales Si angeli .i. oēs habitus
virtuoſi pmētis hylaritatē iubilet .i. ppter mētis
tranquillitatē pacē nunciēt .i. ppter cordis ſerenitatē
ihm pdicent Et poſtremo ſubtilitē cōſidera ſi paſtores
.i. ſtē meditationes parvulum natū ihm tibi datū in p
ſepio inveniat Preſepe ē cōſcia inferius clauſa pro
temptu mūdanorū . ſupius apta p deſideriū eternor
Hic ē locus refectionis paupis regis Illic pq natitatē
amorē reponitur ibi a paſtoribus invenitur O felix
pſepe que cōtines . regē glie Inte invenio ut
iumentū et refectorium angelorū de te paſcuntur bruta
aīalia . et reficitur anima devota . te licet in pxōſe
tū felicē pdico ſz multo feliciorē dico devotā cōſcientiā
que nūc ē id quod tu ꝓ eſſentia ſz tu cōtinet ſpūalitē
quod tu cōtinebas corporaliter

Tercia sollempnitas de imposicione nominis pueri ihesu

Tercio considerandū qualitē ille beatissimus infan
tulus spualiter natus sit nominandus Et puto
quo pt nominari cogxuencius qz ihs qz scriptu e vocatu
Vocatu e nō eius ihs qd vocatu e ab angelo prius qz
cipet' in utero hoc e nō sanctissimu a pphetis
pletatu hoc e nō virtuosu graciosu gaudiosu
deliciosu gloriosu Virtuosu qz supat hostes co
gregat cives reparat vires renouat mētes Graciosu
qz in ipo habemus fidei fundamētu spei firmamētu
caritatis augmentu iusticie cōplementu Gaudiosu
quia iubilus in corde melos in aure mel in ore
splendor in mente Nomen utiqz deliciosu qd pascit
cogitatu lenit oblatu vngit innotatu reficit scriptu
instruit lectu Nome reuera gloriosu qd dedit
cecis visuz surdis auditu sermone mutis vita
mortuis et gressum claudis O nome benedictu qd
ostendit tantu virtutu effectu O aīa siue scribas
siue legas siue doceas siue aliud qd cuiqz opis facias
nihil tibi sapiat nihil tibi placeat nisi ihesus
Nomina igit' tuū infantulu inte spualitē genitum
ihs habeat sibi q nominat dei filius splendor glorie
ymago substancie verbu patris virtus omnipotentis
heres vniuersor rex regu dns dnor habeat
sibi q dr xpus vnctus et bene qz in pphetam

vt claruit in doctrine erudicione in pugile sic patuit
in diaboli erudicione debellacione. In sacerdote sic ostendit
in patris reconciliacione. In rege sic monstrabit in
propriorum retribucione. Habeat hec omnia sibi cum suis
sanctis communia. Sit tamen tibi iesus salvator in
huius vite incolatu et miseria. Salvet in quantum te
a mundi vanitate te impugnat a demonis falsitate
que infestat a carnali fragilitate que te cruciat. Clama
devota inter tot huius vite flagella. O Jesu salvator
mundi salva nos qui per crucem et sanguinem redemisti
nos salva in quantum dulcissime salvator confortando debile
consolando flebile. continuando fragile. consolidando
instabile. Sed heu commune est quod cum fletu refero quod
non vacat a misterio quod non statim vt nascitur circum
cidit et nominat. Sed secundum leges dies octava coopertur
Puto quod per septenarium quam in octenario includit
connexitas diuinarum et moralium virtutum cum vincte
et vinculo pacis firmatur. Anima postquam omnia per
fortitudinem aduersa tolleravit. per iusticiam miseros
et egentes sustentavit. per temperanciam concupiscencias
superavit. per prudenciam mundi et antiqui hostis insidias
declinavit. Adhuc postquam per fidem deum omnium creatorem
intellexit. per spem in eum tanquam remuneratorem
in omnibus operibus suis aspexit. per caritatem eum tanquam
omnium bonorum largitorem toto corde dilexit. Et demum
die octavo circumcisis ab anima omnibus phantasmatibus
ymaginacionibus. omnibus vanis et inutilibus cogita

cionibus

paratis omnibus aie motibus et inordinatis affectibus
perexiguu contemplacois in dno dulcite reqeſcit
Tunc puer noiatur cuius dulce nomen ihs imponitur tunc
eius dulcedo ſentitur et guſtatur cuius corpit virtutem
cuius percipit iocunditatem O quantu ſepius ſenſit dulcedinem
poſt illam beatam nominis impoſicoem illa felix mater
naturalis et vera mater ſpualis virgo maria
qn percepit in hoc nomine demonia eicci cecos illuminari
infirmos curari mortuos ſuſcitari miranda cumu
lari Sic certe tu o aia mater ſpualis merito debes
gaudere et exultare qn tu percipis iam et in aliis
q tuus bndictus filius ihs demones fugat i peccati
dimiſſione cecos illuminat in vere cognicoīs in
fuſione mortuos ſuſcitat in gracie collacoe infir
mos curat claudos ſanat paraliticos et contractos
rectificat i ſpuali confortatiõe vt iam efficiantur
fortes et viriles per graciam qui prius erant debiles
et infirmi per culpam O qua felix et beatu nomen
et infirmi pro culpa O qua felix et beatu nomen quod tantam meruit habere virtutem et efficaciam Ali
quando letificat aliquem usque ad mentis ebrietatem infudit
et ſua dulcedine communicat

Quarta ſollemnitas de magorum adoracione

Quarta ſollemnitas que conſiſtit i magorum
adoracione Poſtquam etiam aia iſtum dulciſſimum

puerū p[ro]p[ri]am sp[eci]aliter concepit peperit et nominauit
tres reges .: tres anime vires que b[e]n[e] reges dicunt[ur]
que iā racōi p[re]principant[ur]. sensibus dominant[ur] insolis ;
diuinis studijs Sic debet vere reges occupant[ur] puerū
iam refferentes multiplices eis reuelatū in ciuitate regia
hoc est in totius mundi machina estimat eē querendum
Querunt igit[ur] meditacōibus. requirunt affectōibus. interro
gant deuotis cogitacōibus: Vbi ē qui nat[us] ē Vidimus stellā
eius in oriēte. Vidimus claritatē eius fulgentē in deuota
mente. Vidimus splendorē eius radiantē in intimis aīe.
Audiuimus eius vocē que ē dulcissima Gustauimus eius
dulcedinē que ē suauissima. Percepimus eius odorem
suauissimū Cepti sumus eius amplexū deliciosissimū
Iam herodes redde responsum. ostende dilectū. monstra
infantulū desideratū Propter tuā gl[ori]am videndā
nō venimus: p[ro]pter tuā g[ra]ciā obtinendā nō p[ro]perauimus
p[ro]pter tuā maiestatē adorandā nō festinauimus
Tua enī g[ra]cia ipsius ē factura: tua maiestas ipsius
creatura. tua iocunditas sua ē potencia. tua opulencia
ipsius vmbra. tua nobilitas. tua magnificencia ē sue
infinite bonitatis et nobilitatis modica scintilla Inte
inuenimus q[uo]d ip[su]m cognoscimus cordis et desideramus nō in
quo regē esse debeamus Tuus ~~et decor~~ honor et decus
ē sui decoris nutus Dic igit[ur] ne retrahas Vbi ē qui
nat[us] ē Vbi ergo longitudo breuis. magnitudo leuis
altitudo subdita. latitudo angusta Vbi lux lucens
aqua sitiens. panis esuriens Dic nobis vbi potencia

regit; ſapiencia inſtruit virtus ſuſtentat verbū
patris lactat. Dic nobis vbi eternꝰ dei filiꝰ infans
inueniet. Vbi ſplendor paterne glorie pannis inuolutꝰ
cernit. Vbi audiemꝰ in cunabulis vagientē q̄ ē miſeroꝝ
conſolator. Vbi videbimꝰ inter brachia infantulū baiulatū
qui ē angeloꝝ et hoīm · celorū et creaturaꝝ omniū con
ſeruator et ſolidator. Hunc deſideramꝰ Hunc querimꝰ
O dulciſſime · O amantiſſime puer eterne infans antique
· quādo te videbimꝰ · qn̄ te inueniemꝰ · qn̄ an̄ faciē tua
apparebimꝰ Tedet gaudere ſine te · Delectat gaudere
tecū et flere tecū · Omne quod ibi ē aduerſū nobis ē
moleſtū · tuū bn̄placitū ē nr̄m indeficiēs gaudiū et deſi
deriū O ſi tam dulce ē flere de te q̄ dulce erit gaudere
de te Vbi ergo es quē querimꝰ Vbi es quē in omibꝰ
et p omibꝰ deſideramꝰ et affectamꝰ Vbi es qui natꝰ
es rex iudeoꝝ · lex deuotoꝝ · dux miſerorū · lux cecorū
· vita morienciū · ſalus eterna eternalit̄ viuencium
Et ſequit̄ reſpoſio conueniēs In bethleē vide bethleē
domus panis Iuda confitens interptat̄ · Ibi enī
xpꝰ inuenit̄ · Vbi poſt ꝯfeſſionē primitū panis celeſtis
vite · i · doctrina euāgelica audit̄ · rumiāt̄ et deuota
mente retinet̄ · vt ope impleat̄ et aliis implenda p
ponat̄ · Ibi puer ieſus cū maria matre inuenit̄
· Vbi poſt lacrymoſā contricōem · poſt fructuoſā con
feſſionē · dulcedo celeſtis ꝯſolacōis aliqn̄ inter abundātiſſi
mas lacrymas deguſtat̄ · cū oro que pene deſperatez
inuenit · gaudente deuocā pſumente dereliquit

O felix maria a qua ihs concipit² de qua ihs naſcit² et
cu qua tam dulciter et gaudente ihs inuenit² Sed
notandu e hic q ihs queſitus legit a regibus et hoc
ut ipm cu oi reuerencia adoraret A doctoribus vt ab
ipo veritatis documenta cu ſumma diligentia audirent
responſa vt ſue ſuauitatis dulcedine preſencia collo
quia deguſtaret A maria matre vt ipm perditum
repperiret et ab ea ſe amplius no alienaret Sic vos o
reges hoc e deuote aie vires naturales querite cu
regibus regeratis vt adoretis munera offeratis
Adorate cu reuerencia quia creator et redemptor et remune
rator Creator in naturalis vite reformacõe Redemptor
in ſpualis vite reformacõe Remunerator in eterne
vite collacõe O vos reges adorate cu reuerencia
q rex potentiſſimus Adorate cu decencia quia magiſter
ſapientiſſimus Adorate cu leticia q largitor liber
aliſſimus Adorate in qua congaudente quia e dux
equitatis Adorate decenter quia e lux veritatis
Adorate feruenter quia e fons caritatis Nec
ſuffitiat vobis oro niſi cocomiter² oblacõ Offerte igitur
auru dilectois ardentiſſime Offerte thus contemplacois
deuotiſſime Offerte myrra contricois amariſſime
Auru dilectois propter bona collata Thus deuocois propter
gaudia beata preparata Myrra contricois propter
petra perpetrata Aurum offerte eterne diuiciarum
Thus aie ſanctitati Myrra corporis paſſibilitati
Querite etiā o reges cu doctoribus vt vobis pandet

ſcõ parabel

ſecreti ſue inſcrutabilis ſapientie vt oſtendat magna-
lia ſue admirabilis potentie vt nos doceat beneplacita
ſue voluntatis et complacentie Querite in qua cum re-
uerentia quomodo omnia tam potenter de nichilo creauerit
quomodo omnia cuncta tam ſapienter in vniuerſo ordinauerit
quo ſingula tam clementer ſuo ineſtimabili bono decor-
auerit Querite humiliter ſi homini fas eſt in hac vita
inueſtigare qualiter ille tres perſone coequales et
coeterne ſubſiſtant in vna et indiuidua ſubſtantia
et hoc in trinitate beatiſſima Qualiter ille tres
ſubſtantie videlicet carnis et anime et deitatis conueniant
in vna perſona et hoc in christi incarnatione ſacratiſſima
Qualiter ab eterno pater a nullo: filius a patre ſolo: ſpiritus
ſanctus ab utroque Ipſe quem queritis doctor eſt et cognitor
omnis veritatis a quo omnis veritas principaliter queritur
Poſt quem veritas exemplariter producitur Ad quem
omnis veritas finaliter reducitur et ordinatur Ipſe eſt
doctor qui docet omnem veritatem Veritatem vite qua in
multis deſtruxit lutoſa guloſitas Veritatem doctrine
qua heu in pleriſque cecauit voluptuoſa vanitas
Veritatem iuſtitie qua effugauit periculoſa auiditas
Querite ergo vos reges deuoti christum vt nos doceat
omnem veritatem Veritatem vite ut ſciatis qualiter vos ipſos
viriliter regere debeatis Veritatem doctrine vt cognoſ-
catis qualiter ſubiectos laudabiliter dirigatis Veritatem
iuſtitie vt intelligatis qualiter deo ſeruiliter ſeruiatis
Querite etiam christum aliquando cum ſponſa dilectiſſima

orto deliciarū. vbi deambulabat cū ~~adoſ~~ adole
ſcentulis vbi lilia colligit cū virginibꝰ Vbi comedit
fructꝰ pomorū ſuorū cū inuenerit Querite in cella
vinaria vbi cenā ſuā ꝑparauit ad quā ſuas ſpecia
liſſimas amicas (que ſequūtᷣ eū quocūꝗ ierit)
tm̄ inuitauit: vbi ꝑcinget ſe et faciet eas diſcumbēꝰ
et tranſiens ꝑſonaliter miniſtrat eis. Vbi admini
ſtrat fercula varia de pinguedine ſue eterne
nobiliſſime et ſecretiſſime diuitatis. vbi ꝓpinat
pocula ſuedulciſſime et cariſſime humanitatis Certe
illic bibūt amice: ſed inebriantᷣ cariſſime Querite
tandē in cubiculo vbi requieſcit cū ſponſa inter
amplexus et oſcula vbi cubat ī meridie qn̄ ſplendoꝰ
eterne veritatis tam luculēter lucet: ardor ſuperne
caritatis tam dulciter ardet Ibi inſtillat auribus
ſponſe ſecretiſſima ſue profunde et inſcrutabilis
ſapiencie Ibi donat altiſſima munera ſue lumine
et incomparabilis magnificencie Ibi iocatur. ibi
blanditᷣ. ibi cōſolatᷣ. ibi dilectā alloquitᷣ dicēs Pete
~~quod~~ quod vis et dabitᷣ tibi O q̄ꝫ felices qui ꝗhm in
hoc cubiculo ſecretiſſimo inuenerīt. qui hoc cubiculū
intrare ꝑſumūt O quā pauci eū in orto deliciarū
inuenerīt Sed pauciores in cella vinaria reperiunt
Pauciſſimi vero nō niſi ſecretiſſimi amici cubiculū
intrare ꝑſumunt Quia ſcriptū ē Adiuro vos filie
iheruſalē ne ſuſcitetis neqꝫ euigilare faciatꝭ dilectā
donec ipā velit Unde ſufficiat vos o reges

qui adhuc terrena sapitis · qui adhuc temporalia
disponitis · q[uo]d ihm aliq[ua]n[do] post diligentē inquisitiōem
in p[re]sepio inveniatis Vestra eni[m] co[n]sciencia adhuc
forte nō ē facta ortus deliciarū Ubi florent sancte
meditaciōes redolent virtuose op[er]aciōes · ubi vigent
deliciose affecciōes Ne forte minus p[er]fecte dici potest
cella vinaria · ubi illa celestia fercula odorant[ur] Illa
vina angelica gustant[ur] quib[us] amici aliquando hic
interius co[n]solant[ur] Sz heu minime ut timeo dici
p[otes]t cubiculū o[mn]ib[us] peccatoribus absconditū soli sponso
p[re]paratū stratū et ornatū Ubi sponsus cū sponsa
dilectus cū dilecta requiescit inter secreta et indi
cibilia sui familiaris oscula Ubi sepe audiunt[ur]
talia et archana que quidē intelligunt[ur] sz nō dicunt[ur]
quia forte ut exprimi nequeunt ut ab hominib[us] co[n]m
homine viuentib[us] p[er]cipi nunq[uam] possunt Si tamē
exabundancia divine pietatis aliquādo ipm post
fletū et planctū post luctū et gemitū post positū
secularē negociū admodicū vidistis in orto deliciarū
· Ut forte quod magis verū ē an fores adhuc
vobis clausas p[er] foramen inspexistis in cellam vin=
ariam et vidistis sponsū ornatū et succinctū · tran
seuntem ministrantē propinantē suis amicis ·
varia fercula et vina deliciarū · et statim ignota
et incognita nec adhuc ad talia admittenda per ianu
fores expulsi et repulsi fuistis et iterato: heu

ad solitu et mundana redijstis Sz tn post hoc ad cor
rediuexsi nō inmemores illi9 iocunde societatis quam
gaudio cordib morte deliciarū aspexistis Nec non
et illius beatissime iocunditatis et sollemnitatis quam
desolatū per rimulā inspexistis de qua nescio quale
solaciu sed tn tale quod corruperat omez sensū et
oīa huius mundi cōuiuiū pspiramentū modicū sensi
stis Tunc tu maria matre ihm perditū cu dolore
et merore querite Currite cū planctu et gemitu
post ihm querēdū Querite cur et flentes dicite O
qn te inueniemus consolatore quē expectamus Quando
te inueniemus gaudiū nrm quod desideramus O si
aīa nra adhuc redire semel valeat et si non
amplexus et osculā saltem vbi redolet ortus deliciarū
et suauissime fragrat cella vinaria Iam anima
pte ipam quere dilectū tuū quē concepisti · tu9 ē filius
quē genuisti et quare dimisisti a quo tot et tanta
insolita gaudia suscepisti O vos reges incliti
vos pncipes et defensores et cooperatores mei
Vos hactenus quesiuistis vt regē qui vos sua
gra coronaret Vt doctorē qui vos sua sapiencia
illustraret · vt consolatorē qui sua clemencia vos
refocilaret Nunc sup ē vt ego querā filiū quem
perdidi dilectū · quē amisi amatissimū ihm meū
quē heu infelix et misera in tēplo dimisi Postq̄
denuo ad vana et falsa et inania me conuerti

Heu
me

Heu me derelictam et desolatam et omni ignominia plena
reliquit Quare suis consiliis non acquievi Quare
in suis monitis non permansi Qua diu sua presentia
iucunda consolacionem sensi affuit mihi omnis boni abun
dantia qua diu ipsum habui cunctis bonis abundavi
Sed heu quam infelix et quam miserabilis propter paupertatem
amisi divitias propter asperitatem postposui
delicias propter curam et sollicitudinem dereliqui quietem
magnam et spiritus dulcedinem propter alienum neglexi
meipsum propter hominem regendum perdidi deum meum.
dilectum meum consolatorem meum. dulcissimum ihesum filium
meum Quid ergo faciam quo vadam ubi queram ut
iterato ipsum inveniam Aliquotiens propter perdita ipsum
amisi sed denuo adiuvante et revelante clementissimo
patre misericordiarum deo in tua vinea laboro
tue voluntati de consilio maiorum deservio Ad tuam
gloriam ampliandam me dulcis ihesu solaciis occupacionem
cordis sepius primo propter tuum honorem conservandum
variis tribulacionibus me expono ipso ex solita pietate
auxiliante perditum cum ingenti cordis gaudio post
varios singultus et gemitus etiam inter abundantis
simas lacrimas repperi et inveni O utinam
ipsum adhuc semel taliter invenirem puto quod amplius
non dimitterem sed totis viribus retinere Quid ergo faciam
Surgam et queram quem diligit anima mea postquam
occupaciones et sollicitudines dimittam ad orandum me
convertam

Et ſi hec no ſufficiunt inter cognatos et notos id eſt
ſpuales et deuotos ipm quera Ipi ſut in quibꝫ habi
tat ipi ſut cu quibꝫ morat' qn ab aliis amittit'
hii ſut cu quibꝫ tanq in ſolitudie lantat qn ipm a
me miſer ſtrepitꝫ cogitatonu fluctuanciu fugat
heu qn illis ſimilis ſui tuc habiu tuc tenui . tuc am
plexatꝫ et oſculatꝫ ſui ihm : que nuc curis diſtracta
ſollicitudinibꝫ occupata et afflicta lamentabiliter
amiſi Dicite g° o vos religioſi vos abſtracti
vos ſolis diuinis meditaconibꝫ dediti : num quem
diligit aia mea vidiſtis Certe ſcio q habetis Scio
q bn ſcitis quia ſentitis et gaudetis Reddite g°
in caritate q no amittitis i comunitate qd no dimi
titis Et ſi inne pter diſtractoꝫ ad hora . feruor
dilectois tepuit habitꝫ in dilectoib vt ſpero no
ceſſauit Et ſi pptc occupacoem familiare dilecto
allocucoeꝫ intermiſi . a caritate in ipiꝫ no receſſi
Et ſi pter pximoru ut modicu edificacoeꝫ ipi
totu mentis intencoe no adheſi deſideriu tn
reuertendi in mete habui Et rerera ut uexu
fatear no ad gloria dico ſꝫ tatu ad reuocandu
ad dilectu pditu humiliter allego no pptc meu
lucru ſꝫ pptc ſuu coſiliu no pptc mea ambicoeꝫ
ſꝫ pter ſua eterna gloria et honore no pter
placois laudem ſꝫ pximoru curis et ſollicitudinibꝫ
dedita Quare ergo pter hoc q pia intencoe

eciã quaſi et gemens furere dilecti pñtia ſaltem
aliqñ et ſi raro cõſolari eius deberem Non eſſet
ſed ſi fas eſſet dicere iniuſtũ et impium quod
pijſſimus ieſus nõ ſtatuit ꝙ diuina lex nuſquã
approbauit Sepe enim ꝓpter amici volũtate dulcis
amici pñcia ~~amitti~~ intermittitur vt poſtmodũ
tũ amplioxi amboꝝ iocũditate reparetur Sic et
ego ꝓpter ipm aliqñ deſerui Si ꝓpter ſua gliaz
ampliandã: labores ꝑſecuciones detractiones im
pugnatores ſuſtinui Si his omnibꝫ et his ſimilibꝫ
eciã uſqꝫ deſertũ repleta ſim et adipe gemens
et amens redeo nunquid ipius ſolacio vt ut modicũ
in tribulacione reſpirare carebo Quid ergo eſt dilectꝰ
meus loquitur michi Quid ẽ quod ꝑ ipm in ewangelio
clamatur Venite ad me omnes qui laboratis et
onerati eſtis et ego reficiam uos Nunquid ego qui
ꝓpter honorẽ eius diei pondus et eſtus ſuſtineo
ſaltem poſt laborẽ demicãs q cadunt de menſa do
minoꝝ ſuorũ reficí nõ debeo Abſit ergo ne ſolummodo
nobiſcũ o uos cõtemplatiui morabitur dilectꝰ et
laborans agricola ſit cõtemptꝰ et abiectus Oportet
tñ ſic ſcriptura teſtatur laborantẽ agricolã aliqñ
de fructibꝫ celeſtis patrie prelibare et hoc ne de
ficiat in labore Sic apli inter varia opprobria
martires inter flagella· vixqꝫ inter cruciatus
et verbera ſenſerunt dilecti ſolacia Ibant gaudentes

conspectu concilij collaudantes et benedicentes dnm
qm digni habiti sunt p noie ihu contumeliā pati
Sic confessores et heremite monachi et anachorite
post vigilias et ieiunia inter lacrimas et gemitus
senserunt diuina gaudia Sic rectores et doctores
et ecclesiarū fideles plati postqz laboribz et crucis
sunt coronati de benignitate dulcis ihesu sponsum
piissime dulcite sunt corda referti Non enim maria
ihm frequenter habuit sola sed etiā martha post
pdicacōe hilarite et gaudente receptus fuit Ergo
mente confidens et de diuina clemencia tu multiplicite
pbatu et exemplariter ostensa psumes dulcissimu
ihm aliqn cum maria matre in templo aliqn
cu sponsa in cubiculo aliqn cu discipul in consistorio
aliqn cu regibz in diuersorio

Quinta sollempnitas de psentacōe pueri ihesu in templum

Quinto et vltimo considerat fidelis aīa qualiter
natus paruulus p diuersos opm consumacōez
et nominatus p celestiu dulcedinu degusta
cōem et quesitus et inuentus adoratus et honoratus
p spiritualiu munerū psentacōez in templū sit
psentandus dno offerendus et hoc p debitarū
graciarz deuota et humilez actōez Igit postqz felix
aīa mate ihu spualis piis bndicti filij concepcōez
purgatu ppmiaz postquā aliqualiter

iam post natiuitatem confortata per graciam postquam anima
est iam per inposiciones benedicti nominis consolata medullitus
et tandem in oracione tu regibus est informata diuinitus
quid aliud restat nisi ut in celi sancti iherusalem porteris
et in templum diuinitatis presenteris deus dei et virginis
filius Ascende igitur spiritualis maria non iam in montana
sed in celestis iherusalem habitacula beate trinitatis et in
diuidue unitatis Flecte humiliter mentis genua
in superne ciuitatis palacio Ibi ante thronum eternitatis
deo patri filium tuum representa laudando glorificando
et benedicendo patrem et filium cum sancto spiritu Lauda cum
iubilo deum patrem per cuius inspiracionem bonum propositum
concepisti Glorifica in gaudio deum filium per cuius
informacionem conceptum propositum opere perfecisti Benedic
et sanctifica sanctum spiritum per cuius consolacionem in bono usque
exitio hactenus perstitisti O anima deum patrem in
omnibus donis suis et bonis tuis glorifica quia ipse est
qui de te de seculo per occulta inspiracionem euocauit
dicens Reuertere reuertere sunamitis reuertere re.
Deum filium tuum in omnibus factis tuis magnifica Ipse
enim est qui te de demonibus seruicio per sententia sua
informacionem liberauit dicens Tolle iugum meum
super te Iugum demonis abice Iugum suum amarissi
simum Iugum suum sequitur penuria eterna et tor
menta Iugum meum sequitur securitas suauissima

et requies opulenta Iugū suū sicq̄ dulcedinem
exhibet falsa ē et momentanea .s. delecto Iugū
meū q̄n dulcedine ɔfert et leticia vera ē et salu
tifera Ipse suos servitores modicū aliq̄n ɔtollit
vt ineternū ɔfundat Qui aūt honorificat me
sic admomentū humiliat² vt eternalitē gloriet²
et regnet Ista fuit doctrina q̄ te dei filius aliq̄n
ꝑse aliq̄n ꝑsuos doctores et amicos reformavit
ademonib falsa ꝑsuasione araxrib et mundi
blanda decepcōe liberavit Deū et spm̄ sctm̄
sp̄ bndic et sanctifica qui te ꝑsua consolacōe3 melli
flua ī bono confortavit dicēs Venite ad me oēs
qui laboratis et onerati estis et ego reficiā vos
Qualitē enī o aīa tenera et delicata fragilis et
infirma: delicijs mudi assueta gaudijs huius
seculi tāquā fenibus amarijs more cortoxū in
ebriata qualiter potuisses inter tot et tanta
antiqui hostis recia inter tot falsa consilia
inter tā varia impedimēta Intē tā innumerabilia
amicoꝝ consanguineoꝝ et alioꝝ ꝓpinquoꝝ a via
morū vulnerantiū iacula in bono ꝑseuerasse sine
spus sctī gra fuisses misericorditē adiuta et
sepius dulciter ɔsolata et ~~afflicta~~ referta In
ipm̄ igit² refunde oīa opa tua tibi michil retine
Dic tu pura et devota mentis intencōe Oīa

opera mea operatus est domine In conspectu tuo nichil sum
nihil possum de tuo munere est quod subsisto sine
te nichil agere possum Tibi clementissime pater
misericordiarum quod tuum est offero tibi commendo tibi
committo me indigna et ingrata omnibus donis tuis
pre omnibus collatis humiliter recognosco Tibi
laus tibi gloria tibi gratiarum actio O beatissime pater
maiestas eterna qui me per tua ~~eterna sapiencia~~
infinitam potencia de nichilo creasti te laudo
te glorifico tibi gracias ago O beatissime fili claritas
paterna qui me per tua eterna sapiencia de morte
eterna liberasti Te benedico te sanctifico te adoro
o beatissime spiritus alme qui me per tua benedicta
pietate et clemencia de peccato ad graciam De serto
ad vita religiosam de exilio ad patriam De labore
ad requiem. De merore ad iocundissime et de
liviosissime beate fruicionis dulcedine renovasti
Qua dulcedine nobis dulcis ihesus concedat
Qui cum patre et spiritu sancto etc.
Explicit tractatus domini sancti bonaventure de quinque
festivitatibus pueri ihesu

Scriptus bonauentura ad dnam blanka regina hispanie de regimine anime

Primu omnium necesse habes aia mea Altissime pyissime: sanctissime de optio deo sentire Fideliter: Certa fide credendo: attenta mente considerando: Perspicaci rois intuitu cu ammiratione pspiciendo

Altissime quide de optimo deo sentis
Si eu credis { de nihilo creantis et i portantis imensa potentia / Gubernantis et ordinantis infinita sapiaz / Judicantis et retribuentis indeterminata

iustitia Fideli pio et pspicaci cotuitu et credis et ammiraris et pspicis. Et extra te exiens: et intra te ingrediens Et supra te ascendens Vt id vexante dicantes Exultauerunt filie iude pter iudicia tua dne Qm tu dns altissimus sup omnez terra nimis exaltatus es sup oes deos

Pyissime de optimo deo sentis si eiusdem mi sericordia ammiraris: amplexaris et benedicis

Vtsume { benigna inre humanitatis et mortalitatis assumptione / Dilterosaz i cruris et mortis ppessione / Liberale in spus sci donatoe et sacra

mentoru institutoe cu seipm communicet liberalissime in sacramento altaris qrens id psal: quanto cantes Suauis dns uniuersis et misericordias eius super oia opa eius

Sanctiſſime de optimo deo ſentias ſi eiuſde
Inexplicabile ſanctitate aduertis · mirabis et laudabis
atque illi cum ſanctis ſeraphin Sanctus ſanctus ſanctus clamabis
Sanctus primo hoc est in ſeipso ſanctitate ita ſumme
ac puriſſime habens vt impoſſibile ſit ipsum aliquid
niſi ſanctum velle vel approbare Sanctus ſecundo hoc est
ſanctitate ita perfecte in alijs diligens vt impoſſibile
ſit ipsum vere ſanctitate ſeruantibus aut gratie dona
ſubtrahere aut glorie premia denegare Sanctus et tercio
hoc est ita ſeuere oppoſitum ſanctitatis abhorrens
vt impoſſibile ſit ipsum peccata non abhorrere aut repro
bare aut impunita relinquere Et ſi ſic ſenſeris
cum legiſlatore cantabis: Deus fidelis et abſque ulla
iniquitate iuſtus et rectus
Post hoc oculos tue mentis ad dei legem conuerte
que te iubet exhibere

Scilicet
- Altiſſimo cor humile
- Piiſſimo cor deuotum
- Sanctiſſimo cor illibatum

Cor inquam humile debes exhibere altiſſimo

Per
- Reuerentiam in animo
- Obedienciam in facto
- honorificenciam in verbo et ſigno quatenus

ſecundum apostolicam regulam et doctrinam omnia in gloriam
dei facias

Cor aut deuotū exhibere debs piissimo

Per { Inter pellacōe3 feruentiu precum
Dei infusioe3 spūaliu suauitatum
Actionem multipliciu graciaz } Vt aīa tua
iugite p desertu ascēdat in deū sic virgula fumi
ex aromatibus myrre et thuris

Cor uero illibatu exhibere debs castissimo
sponso Vt nullus inte remet nec sensu nec consensu
nec affectu corporee voluptatis applausus. nullus
terrene maligninitatis affectus quatenus omi ex
clusa macula pcti possis cu psalmista cantare
Fiat cor meu immaculatu in iustificatoibus tuis vt
non confundar

Attende ergo diligenter et vide si hec oia a iuuetute
seruasti Et si hec i consciencia repereris no tibi
hec attribuas sz dono dei illiq gras agas Quod si
te inueneris semel aut pluries in horu aliquo vel
pluribus: vel forte in omibus aut grauiter aut
leuiter deliquisse siue p infirmitate siue ignorācia
siue ex certa sciencia: inenarrabilibus gemitibus
studeas reconciliari deo Et ad exhibenda emendaz
illi spiritu virtutis assume Vt possis cu
penitente veraciter cantare et psallere Quoniaz
ego in flagella paratus sum et dolor meus in conspectu
meo semp

Debet aut dolor animi duos hre comites
Vt sit purgatiuus anime et placidus dei

Similiter
- Timorem diuini iudicij
- Ardorem interni desiderij

Vt recipies
- Timendo cor humile
- Desiderando cor deuotum
- Dolendo cor illibatum

Time igitur diuina iudicia que sunt abyssus multa

Time inquam
- Vehementer ne forte quod pro si aliqualiter penitens adhuc displiceas
- Vehementius ne post hec deum offendas
- Vehementissime ne finaliter a deo discedas

semper uiuens hominem semper ardens igne nunquam raxens verme. nisi perfectam penitentiam in gratia finali decedas vt sit cum propheta decantes Confige timore tuo carnes meas a iudicijs enim tuis timui

Dole quoque et satage propter commissa peccata

Dole inquam
- Vehementer propter annihilationem omnis boni diuinitus tibi dati
- Vehementius propter impugnationem christi propter nam et propter crucem affixi
- Vehementissime propter vilipensionem dei Cuius transgrediendo leges

Tu
- Inhonorasti maiestatem
- Denegasti veritatem
- Offendisti bonitatem

Totumq̄ȝ omne eſum — Debilitaſti / Deformaſti / Deordinaſti Dum diuinis educandis

ſtatutis imperijs et iudicijs oībȝ tibi ſeruientibȝ

ꝓpter deū

Abuſa es — Naturis / Scripturis / Iuſticijs / Miſericordijs / Donis gratuitis et premijs repromiſſis

Quibus diligenter conſideratis luction vingeiti

fac tibi planctū amarū et deduc quaſi torentem

lacrymas ꝑ diem et noctem nō des requiem

tibi nec ſemnū oculis tuis

Deſidera nihilominus diuina charismata

diuini amoris indeū coſtendes qui te peccante

Tam — Patienter ſuſtinuit / Longanimiter expectauit / Miſericorditer ad pnīaꝫ reduxit

Tibi — Concedendo veniam / Infundendo graciam / Promittendo coronam

dum tu eidem impendas ut potius ab ipo ſuſcipias

eiq; rependas ſacrificiū cotribulati ſpūs cordisq;

contriti et humiliati

Per — Compunctionem amaram / Confeſſionem veridicam / Satisfactionem condignam

Desidera inquā
- Vehementer diuina cōplacentia p̄ laxitā i immissione sp̄ti sp̄us
- Vehemenciꝰ diuina cōformitate p̄ expressam imitacōem xp̄i crucifixi
- Vehementissime diuina cōprehensione

paratam visione patris eterni vt veraciter cum propheta decantes Sitiuit aīa mea qn̄ veniā et apparebo añ faciē dei

Porro vt huī sp̄m vite timoris et doloris et ardoris acquiras intrinsecus exerce te foris Ad

Cōmoda
- modestiam
- Iustitiam
- pietatem

Quatenus iuxta documentum apl̄i abnegans impietatē et secularia desideria sobrie et iuste et pie viuas in hoc seculo

Exerce itaqꝫ temetipam ad cōmodam modestiā vt iuxta apl̄i doctrinā Modestia tua nota sit oībꝰ hoībꝰ

Ad modestiam inquā parsimonie

In
- victu et vestitu
- somno et vigilia
- ocio et labore vt in ītto procedas

Ad modestiam discipline

Per moderamen
- silentij et loquele
- Meroris et gaudij
- Masuetudinis et rigoris iuxta

quod opportunitas exigit et vera racō dictat

Ad modestiam honestatis

Per { Gloriatonem / Ordinatonem / Compositonem }

Scilicet { Actuu motuu gestuu / Vestimentorum seu habituu / Membrorum et sensuu iuxta q }

moralis honestas et regularis obseruantia id exposcit Ut merito sib cum illorum numero quibus apostolus dicit Omnia honeste et secundum ordinem fiant in vobis

Exercite quoque ad iusticiam ut tibi id competenter possit veraciter aptari propter veritatem et mansuetudinem et iusticiam

Ad iusticiam inquam integram

Per { Zelum diuini amoris / Obseruantia diuine legis / Desiderium fraterne salutis }

Ad iusticiam ordinatam

Per { Obedienciam ad superiores / Societatem ad pares / Castigacionem ad inferiores }

Ad iusticiam perfectam ut

Omni { Veritati consencias / Bonitati faueas / Malicie aduerseris tam mente }

qua verbo qua ope nihil agens alij qd tibi
nolis fieri Nihil negans alij qd tibi velis im
pendi qtenus illorum sis imitatrix pfecta qbus dicitur
Nisi abundauerit iusticia vestra plus quam scribarum et
phariseorum non intrabitis in regnum celorum
Exerce te tandem ad pietatem quia ut dicit aptus
pietas ad omnia valet promissionem habens vite
que nunc est pariter et future

Ad pietatem vi quam diuini cultus attente et
deuote ac reuerenter Scilicet

horas psoluendo canonicas ac quotidiana confitendo
pcta et deplorando Sacratissima corpore eu
charistia sumendo Quotidie missa audiendo

Ad pietatem saluacionis animarum

Nunc — adiuuando porcorum frequencia / per sermonum informacionem / per exemplorum incitamenta ut qui audit
dicat veni sponsa sic sapiente optz fieri ut salutis
propie dispendium non incurras

Ad pietatem releuacionis corporalium necessitatum

Nunc — Supportando pacienter / Consolando amicabiliter / Submittendo humiliter — hilariter et / misericorditer ut / sic diuina impleas
legem tu dicat aptus Alter alterius onera portate et sic
adimplebitis legem christi Ad quam omnia consequenda Super omnia

cedo valere memoria crucifixi vt dilectus tuus tanquam fasciculus myrre inter mentis tue ubera iugiter commoretur Quod ipse prestare dignetur qui est benedictus in secula Amen Finis

Incipit vtilissima quedam epistola eximij et deuoti sacre doctoris sancti bonauenture que est quasi quedam regula et institucio omnium pie et spiritualiter in christo viuere volentium et distinguitur in xxv memorialia vt inferius patebit

Prologus

In christo sua dilecta filia in domino Quali
cunque homine vetere iam exuto: xpo
vive et mori mundo Quoniam dilecta mi
filia in domino michi instantissime supplicasti
ut te in posterum aliquibus litteris exhortatoriis
visitare Novi filia devota quod per dictas ardentes
prunas congesseris super caput meum Vexasti
affectiose instando divicie mee superbiam
supplici humilitate vicisti intentum ut ipse iam
promitterem quod optabas cuius magis dignum
foret per me a te quidem suscipere quam me tibi
huiusmodi destinare Quia tamen instancia
tue devocionis me compellit stultum fieri in parte
ista sicut potero qualitercumque experiar quod
hortaris Non tamen tibi alia specialia scribens
nisi ea que rudia et simplicia michi ipsi colligere
ponebam Et interim alloquens dilectionem
tuam carissima Cum nullus sit experientia
certa docet perfecte deo servire possit:
nisi dissolvere omnino se procuret a mundo
Oportet si sequi volumus dominum salvatorem
veri nos prophetice obedire ut filius peccatorum
colligacionibus dissolutis: dissolvamus fasciculos

deprimentes: quatenus a terrenis actibus
dissoluti: sequamur liberis gressibus redemptorem
quia iuxta apostoli testimonium nemo militans
deo debet se negotiis secularibus implicare
Numquam quod de aliqua re creata: nisi in quantum
nostrum excitet divini amoris et dilectionis
affectum: cor nostrum esse sollicitum permittamus
quia multiplex rerum labentium varietas plus
debito ruminata: non solum animum distrahendo
parate mentis grata interrumpit quietem
verumetiam in animo gignendo phantasias
turbulente quassationis molestia importune
impellit eandem: sed potius affectionis omni terre
norum sarcina onerosa deposita: absque
retardationis gravedine curramus ad illum qui
nos salubriter invitat: in quo est animarum
opulenta refectio et pax summa que exuperat
omnem sensum Venite ad me inquit omnes
qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos
O domine quo indiges: quare vocas: quid tibi
commune nobiscum O vere pietatis vox Venite
ad me et ego reficiam vos O dei nostri dignatio
admirabilis O suavitas ineffabilis Quis enim
aliquando fecit talia quis umquam audivit quis
vel conspexit similia Ecce invitat inimicos

hortatur reos allicit ingratos Venite inquit
ad me omnes Et discite a me quia mitis sum et
humilis corde Tollite iugum meum super vos et
invenietis requiem animabus vestris O verba
dulcia: verba deifica: et penetrabiliora omni
gladio ancipiti intima precordiorum cuius secretaria
nimis repleta dulcedine usque ad divisionem
anime pertingentia Expergiscere nunc o anima
christiana ad tante benignitatis amorem
dulcedinis tante saporem: et ad tante suavitatis
odorem Certe qui ista non sentit infirmus est
alienatus et iam proximat morti Inardescere
queso o anima mea. pinguescere amore
dulcescere sapore: nemo te prohibeat intrare
tenere: gustare Quid amplius querimus
quid ultra expectamus quid desideramus in
hac vita Habemus in Christo omnia bona Sed
heu o insania nimis mirabilis O infirmitas
miserabilis O vesania detestabilis Nam
vocamur ad requiem et sequimur laborem
Invitamur ad solatium et querimus dolorem
Promittitur gaudium et appetimus merorem
~~Miser~~ Mirabilis perversus infirmitas miserabilis
Perversitas Iam omnes insensibiles facti
sumus et quasi deteriores simulacris

habentes oculos et non videntes · aures et non audientes · racione et non discernentes amarum dulce et dulce amarum ponentes O deus vnde nobis tante peruersitatis correpcio vnde nobis tante offensionis satisfaccio Certe nichil ~~tale~~ tale inuenitur in nobis nisi tuo munere tribuatur Tu enim solus potes nos corrigere · tu solus pro nostris delictis satisfacere qui solus nostri firmamentum nostrum salus et redempcio nostra · qui solum illis hec facis qui se miseros conspicientes in omnibus a te solum releuari confidunt Leuemus ergo ad deum mentis nostre oculos in directo · et videamus vbi nunc prostrati sumus Nam qui proximum sum casum ignorat · surgere minus curat Cognoscentes vero clamemus in fortitudine ad deum de profundis · Ut nobis adiutricem porrigat misericordie sue manum que ab vbi releuari nunquam poterit ad saluandum Non queso confidenciam amittamus · magnam remuneracionem habentem Adeamus thronum gracie eius cum fiducia · fructum nostre fidei reportantes · salutem scilicet animarum nostrarum

Nulla nobis

Nulla nobis insit cunctatio Jam enim vita nos
vocat. salus expectat tribulatio compellit
intrare Quid ergo facimus. quid pigritamus
quid moras contrahimus festinemus ingredi
illa regiune iocunditatis eterne. Ubi sunt
magna et inscrutabilia quorum non est
numerus Ascendat queso ipsorum cor nostrum
suspiremus ad patria nostra. tendamus
sursum ad matrem nostram Introeamus in
potentia domini et intueamur nostrum regem
in ea regnante et liquescant in miserationibus
eius corda nostra Agamus illi gratias toto corde
qui desertum nostrum ingratitudinis non con-
siderans. sive non abstulit a nobis miseri
cordie pietate desiderium nobis tribuens
ipsius viam currere mandatorum qua sine
desiderio nullus currere potest quod quidem
munus non est vilipendendum sed grate repu
tandum cum hoc prophetarum ille eximius se
asserat concupisse qui ait Concupivit anima
mea desiderare iustificationes tuas in omni
tempore Et quia hoc ipsum desiderium aliquando
nimia tepiditate nostre incurie et negligentie

cassascit · cogitaui queda incitacionis huius memoralia annotare in quibus fugienda pateant et sequenda que quide tu affectu affectuose speculantes pristino vigore resumpto : tam diu infatigabilite virtutibus et graciis incitate diuina restamus quoadusque perfectu veniat desiderium collium eternorum. Ponantur aute memorialium predictoru prius quedam generalia postmodum specialibus subsequentibus

Memoralia generalia

Sunt ergo hec queda virtutes probate in iuuenibus et scale salutis per quas sine dubio ad perfectionem virtutum et culmen glorie possunt ascendere fideliter exercitati per eas : Videlicet sancta vere cundia in cunctis rebus et artibus suis : tarditas loquendi : promptitudo obediendi : frequentacio oracionis : fugere ocium et dissoluciones : pure et frequenter confiteri libenter seruire · et infructuosum consorcium deuitare. Hee nanque sunt margarite fulgentes que possessorem suum deo et

angelis faciunt graciosum. Cum autem ei placuerit qui te segregavit ex utero matris tue. Vocavitque per graciam suam. ut in te revelet ymaginem filii sui: de miserabili servitute egipciaca transferens te in libertatem filiorum dei iamque in viam novi hominis in tepis pedem ponere que inter timorem et amorem humilitatis est semita constituta. tunc per eandem humilitatis via ad eminenciora conscendens poteris te in altioribus exercere ex quibus certa memoralia subscribuntur

De concupiscentiis mortificandis primum

Oportet te ergo ante omnia te cupientem vestigia sequi salvatoris ut spem tuam totam fixam in domino habeas: de omnibus hominibus mundi consolacionibus penitus desperans

De viciis extirpandis

Secundum est ut ab omnibus viciis et concupiscentiis malis: in quantum sustinet humana condicio: teipsum studeas penitus emundare ut fermento veteri totius malicie et nequicie expurgato:

ambules in nouitate vite post xpm quia nisi
prius huiusmodi cathenas iniquitatis confregeris
anima tua in tenebris aggregata: ad cele
stia non poterit elevari

De colligationibus reserandis

Tercium est ut a teipso dissoluas omnes
colligationes extrinsecas ut sana et pura
mente possis deo colligari De tri
bulacionibus cum paciencia tollerandis

Quartum est ut amore altissimi et sponsi
tui cristi omnes mundi huius persecutiones
equanimiter feras ymo si possibile est
devoto suscipiens: solum in xpi passionibus
delecteris renuensque omnem temporalem leticiam
in ipsis tribulacionibus hylarescas. omnes re
putans tibi esse ad purgacionem peccatorum
et lucrum eterne vite preparatas

Ut de nulla re conqueraris

Quintum est ut tu creatorem tuum et omnem te
consentias offendisse racione tibi fieri
non posse ab aliqua creatura

De paupertate sui ipsius

Sextum ut habeas despectum temetipsum
cupiens ab omnibus despici: zelansque

sacratissima paupertate in omnibus que ad te
spectat Asperitate: vilitate et paritate
habeas quantum potes: non tamen in aliis requiras
sed potius letus et gaudens de omni consolacione
fraterna eis sicut oportet obsequendo et
ministrando assistas omnibus consolacionibus eos
reputans esse dignos nisi quod absit ita
tibi in aliquo pateret divina offensa: que
omni excusacione careret de qua compaciendo
et timendo ex intimo corde doleas quantum
potes **De honoribus fugiendis**

Septimum est ut omni tempore in timore stans
blandicias huius seculi: honores: glorias
vel favores: auras que vane glorie quasi
mortiferas pestes omnino fugias toto posse
stansque continue in te ipso: omni hora habeas
te suspectum quia si tui ipsius victoria fueris
assecutus: nullus hostis interius vel exterius
tibi nocebit **De humilitate vera**

Octavum est ut amore illius qui cum sit dominus
omnium celestium terrestrium et infernorum
pro nobis assumpsit vilissima servi forma

mea subijciens se voluntarie hominum potestati : humiliando teipm : oem homiez reputes tuu dnm : et te vilissime reputes ancillā omnium et in omnibȝ circa homiez te reputes sic ancilla Sic enim tranquillitate et pace cu omibȝ ppetua obtinens scandalu penitus ignorabis

De pace anime et quomo habetur

Nonum vt nihil eorum tangas q te spuali vtilitate no tangut hoc e de nulla re cures vt implices te in aliquo exterius uel interius quoquomodo : vbi no inuenis anime tue luxu nec in huiusmoi te ab aliquo implicari pmittas

De custodia sensuu

Decimu : Vt visui atqȝ omibȝ corporis sensibȝ omnimoda custodia ponas ita vt nihil prorsus velis videre vt audire aut tangere nisi vtilia aie tue Linguā eciā diligentissime restringas vt nihil loquaris nisi interrogatus : vel necessitate vt vtilitate euidenti coactus et tunc cu reuerentia animi et timoris dulcedine breuiter et submisse si potes : semp deuitans

prolixitate verborum: eorum omissiones iuxta
posse prescindens **De solitudine et vigilijs**

Undecimum: vt gratam sanctamque solitudinem
desiderabis: omni tempore oportunitatem vigiliarum
habeas preciosam: incipiens semper offeres deo
orationes tuas cum attentione verborum: devotionis
fervore et humilitate profunda

De diuino officio

Duodecimum: vt tu debes diuinum
officium celebrare et orare: ita factus
in teipso quietus: obliviscaris omnium terrenorum
quatenus sana mente celestibus insistens
mysterijs: cum tanta illud devotione: reverentia:
gaudio ac timore persoluas: quasi inter
angelorum agmina constitutus diuino con-
spectui laudes personaliter offeras cum
eisdem angelis **Quod supremam
habeas in devotione virginem gloriosam**

Tercium decimum: vt gloriosam reginam
domini nostri matrem benedictam: In summo
habeas omni tempore veneracionis affectu et
in cunctis adeas necessitatibus: periculis
et pressuris tanquam ad refugium tutissimum

te conuertas ipsius tutele presidium flagitando eamque in tuam suscipiens aduocatam: deuotissime ac seruire tuam ei causam committas quia mater est misericordie: quotidie studens ei specialem et singularem reuerenciam exhibere Et ut tua deuocio sit ei accepta et reuerencia grata ipsius puritatem et mundiciam omni virtute: mente et corpore: illibate in te ipso seruando: toto conatu intendas: humilitatem et mansuetudinem eius vestigia imitari

Quomodo fugienda sit consortia virorum

Quartumdecimum vt ubicumque viros et iuuenes quoscumque preter necessitatis vel manifeste vtilitatis causa: deuites Et vna ubicumque fueris elige tibi sororem sanctam discretam et piam: doctam potius sapiencia operis quam sublimitate sermonis que te verbis et exemplis efficacibus et probatis ad diuinum amorem instruat et inflammet ad quam in cunctis necessitatibus possis habere recursum et spiritualem solamen

De fuga accidie et tristicie

Quintu decimu ut omez frigiditatem
cottidie et tristicie in qua latet via
confusionis: que ducit ad morte: a teipo
sumo studio depellens: interius exterius
serenus semp et tranquillus existas
nulli ullomodo contradicas ut resistas
in aliquo: sed potius omni modo: pocia in
oibus acquiescens dumodo divine laudi
ut saluti aie no obsistat Quod
de omnibus habeas bonu exemplu

Sextu decimu ut oes affectoes tuas
ac voluntates conformes divine volutati
Omnia te edificent nec te de edificet
aliquid in hoc mundo: puritatis et innocencie
gracia divinis tibi muneris elargite nec
alioru plus debito defectibus pturbatus
iniquitati addendo iniquitate: alienis
sordibus polluaris nec du cupis alios
de pelago liberare: deterius ipe corruas
in profundu Potius igit omnia quibus no
potes sine detrimento pdesse operiens
caritate benigna: illi sume sapiencie
derelinquas: que novit bona de malis eligere
quibuscuqz:

sitq in bonis opib pariter atq malis
spualem dno gredente poteris reperire
profectu **De custodia cordis**

Septimu decimu Vt cor tuu seruans
omni custodia · solisq spualib exerciciis
debitu deditu · nulle ibi rerum visibilium
imprimat gcupiscentie · Vt creatoris
oib alienu libere possit vacare omniu
creatori **De caritate ad proximos**

Octauu decimu · Vt ymagine ac simili
tudine maiestatis diuine maiestatis
diuine cosideras in cunctis hoib · ita oes
diligas intime caritatis affectu · oimq
et maxime infirmorum et quorum cumq indi
gentiu curam geras · dumodo circa spualia
tibi no fiat nociua distractio · sicut bona
mater diligit atq curat vnicum filium
predilectu **De oroib cu opib sanctis**

Nonu decimu · Vt ginue mente tua
ita habeas ordinatu cu deo quomodo
opus tuu atq exerciciu tam mentis qua
corporis sit ore · oimaq seruicia et maxime
humiliora cu tanto facias feruore caritatis
ac si ea xpo corporaliter exhiberes

Quod certe debes et potes vexante cogitare
quoniam ipse dixit in ewangelio Quod vni ex
minimis meis fecistis mihi fecistis

De obediencia sancta

Viresimum vt honore et reuerencia
omnibus tam debita quam deuota strictissime
obediencie norma · non solum maioribus verum
eciam minimis quasi pupillam studeas semper
seruare illesam · obediens quidem non solum
maioribus vt prelatis ut abbatisse verum
eciam minoribus omnibus · te subiciens quibuscumque
abnegando teipsam proprio In bonis et
indifferentibus semper alterius studeas
facere voluntatem · In nullo prebens te
aliorum onerosum sed pocius in caritate christi
diligens vniuersos · teipsam communiter
omnibus gratam reddens · Affabilitates
amicicias et familiaritates fugias singulares
Summopere caueas ne vnquam verbo vt
facto vel gestu alicuius rancoris · odii
clamoris · inquietudinis turbacionis · murmuracionis
detractionis · scandali et adulacionis · et quorumcumque
similium · aliqua racione ut modo parte ut palia
causa vel occasio fias ·

Quod consolaciones et tribulaciones occulte teneas

Vicesimum primum ut virtutes et gracias
spirituales · quas in te ut pote diuina
misericordia operari dignatur : tribulaciones
et prelia · virtutisque propositum vel similia
ab omnibus abscondere studeas quantum
potes : his tamen exceptis que proprio sacerdoti
in propria debent accusacione detegi · nisi
forte alicui tuo speciali et probato amico
ea spiritualis utilitatis gracia revelares
tuumque consilium ut doctrinam in memoria credas
tibi posse valere. Sollicita semper sis
furari tempus ubique : ut possis ~~solite~~ solite
orationi et meditationi sancte vacare ut
sedendo solitarius : elevata sis desiderio
ad superna

Quod deum semper et ubique habeas in memoria

Vicesimum secundum ut soluta ab omnibus
creaturis · tanto mentis conatu · desi
deriique feruore · circa tuum creatorem intendas
ut quasi omnium inferiorum oblita · quidquid
agas et ubicumque steteris : et quibuscumque
negotiis implicueris : die ac nocte et

omni momento et hora: deum semp habeas in memoria: credens et cogitans esse te verissime cora eo: et ipm cogitans undiqz te aspicere. Het aute cogita cu magna reuerencia et timore pariter et amore et cu magna discrecoe. nūc ante pedes immense maiestatis eius pstratus: corde amarissimo pctoru venia postulando nūc sacratissime passionis filij dei gladio conpassionis cordam eius cruce vulnerata cō eo: lacrimosus et flebilis apparendo nunc totius vite illius decursu obliquitati tue velut rectitudinis linea pponendo nunc inenarrabilia et immensa dei beneficia mente ptractans gratiarum actoibus insistendo: nunc stimulis ipius amoris ardentissime punctus: ipm in creaturis oibus intuendo: nunc potencia nunc sapiencia: nūc bonitate et clemencia eius attendens: eum deuotissime in cunctis opibus suis collaudando: nunc desiderio patrie celestis attractus: ad ipm gemebundis suspirijs anhelando:

nunc circa nos visćera inestimabilis caritatis eius aspiciens: letabunda quoda excessiva admiracione: corde et animo in ipso deficiendo: nunc te percipiente. nunc te fugiente: nunc te ruente. nunc deum te timente: sublevante retinente et attrahente: nunc deum te inycatum porrima con texetem considerabis: ineffabilibus divine misericordie visceribus tibi patefactis nimio in eo caritatis ardore te offerens totum te fletibus resoluendo: nunc vero occultissima: profundissima et summe arthana: nimiumque stupenda iudicia iusticie eius diligenter attendens: eum in omnibus fidelis et constans cum summo amore ingenti quoque timore ac tremore discretus supplex et humilis venerando Porrimus aute continua et viva memoria ipius sacratissime passionis in animo et corde tuo ferens De sollicita custodia sui ipsius

Tricesimum tercium: Ut sup custodia tua vigilans omni tempore: abantiquum

hostis fraudibus qui sepe se in angelum
lucis transfigurat: omni tempore et in
omni via hominum laqueum tendit et retia
ut animas nostras valeat captivare
solicitudine te cautissima tuearis
venantium laqueos fugiens sit passer
tanteque puritatis humilitate sancta
in oculis tuis fias ut ne subtilissima
eius retia te valeant continere a quibus
sane tunc poteris liberari ille sub tu
effectus fueris israhel · continue
mentalibus oculis videns deum quia non
dormitabit neque dormiet eius custos

De pura confessione peccatorum

Uicesimum quartum Ut teneris indefessum
instituti sancti rigorem sacris ardoribus
celestium desideriorum succensus · mentis
et corporis mundicie pulchritudine : immo
tenere puritatem : conscientieque teneritudinem
conservans : tuta diligentissima caueas
ne umquam tependo in aliquo resipiscas
Adquod quidem diligencius et purius conservandum
quotidiana discussione sepies in die

examines vitā tuā semꝑ an vel immediate
post qualibꝫ horā canonicā considerans
et discuciens attentissime: qualiter de
hora in horā ambulaveris digne corā
deo sine macula in iusticie semita Et
quia nemo ē qui sic disciplinā et iusticiā
observet ut nihil penitus negligat vel
omittat: ideo necessariū est ut ad peni
tentie lavacrū recurrens cū dolore et
gemitu sepissime tue accusacōi insistas
In qua quidem accusacōe seu confessione
interiore veraciter: et pure sine omni
velamine excusacōis vel occultacōis seu
palliacōis: per ordinē omnes tuos referendo
defectus: sacerdoti prio tanquam deo debes
intimare: narrando prius omissiones
quas in hiis que sunt ad deum fecisti: et
maxime moracōe quantū ad duplicē eius
partē: mentalē scꝫ et vocalē Deinde
defectus in observacōe iusticie quo ad
primū. post commissiones quas egisti
ex mala custodia sensuum et sensibus

adiacentium: affectionum et cogitacionum. Hanc
autem confessionem semper debet contricio et satis
factio comitari. Ut doleas videlicet de omnibus
offensis non solum de magnis sed eciam de
modicis: et dolendo caveas iterare culpa
semper scindens causas et occasiones peccati
prescindere: quantumcumque parvo re videantur
tibi coniuncte quia sunt iuxta salvatoris
sentenciam eruendi et oculi scandalisantes
idest occasiones peccati vitande que
quidem apparent nobis delectabiles nimium
eciam si multum nobis displiceant earum
effectus Unde fortissimum est in hac pugna
bellum Et ideo oportet secundum dei preceptum
esse cecum: surdum et mutum: et insensibile
ad omnia in quibus non invenit anima lucrum
Ut autem divinorum preceptorum eius disciplinae
celestis observantia in supradictis et
ceteris aliis sollicius intendas ac ferventius
attendaris: studeas hec quinque semel ad
minus inter die et nocte affectuose et
morose omni tempore sincera mente tractare
Quam scilicet sit brevis vita nostra

qua lubrica via qua mors intexta: que
premia iustis q supplicia parant iniustis
ut non sit servitium sine timore: nec gaudium
sine tremore Quales esse debemus in
nostra reputatione quamuis perfecti

Ultresimum quintum et ultimum ut cum divina
gratia largiente omnia feceris bene
te servum inutile et peccatore recognoscens
omni beneficio dei reputes te indignum semper
robustissima fidem teneas repletus
caritate divina: fiducia magna: sperans
ab ipso misericordissimo patre: misericors
die tibi viscera aperiri: ut dum in fossa
profunde humilitatis: firmissima iecerit
fidei fundamenta quo erexerit quam lucidissimos
parietes continue ac servide caritatis
decoratos omnium virtutum picturis tectumque
desiderate spei beatissime posuerit gloriosum
tandem omnibus ordinate dispositis: summus
ille celestis inhabitator: dulcisque hospes
fidelium animarum: cuius delicie sunt esse cum
filiis hominum: tam diu tecum dignetur inhabitare
per gratiam in presenti seculo vel exilio:

quousque post terminum vite huius in celestis
beatitudinis patria gloriosa stola perpetue
immortalitatis indutus: claritate vultus
eius cum omnibus sanctis cernere merearis
in nubilo: ubi erit summa felicitas et eterna
beatitudo finis et complementum omnium
desideriorum nostrorum

Conclusio epistole huius

Hoc veritatem ad huc scias carissima
filia indubitanter: quod nisi perfecte
abnegaveris temetipsum sequi non poteris
vestigia salvatoris et sine sollicitudine
omnia et labore: eius gratia adipisci
nequibis Et nisi assidue propulsaveris
portas eius: ingredi non poteris ad pacem
mentis Et nisi te instante in timore dei
tenueris: cito domus tua corruet in profundum
Et si fideliter et constanter te tenueris:
et exercitatus fueris in predictis spero
in misericordia salvatoris quod te gratia sua
dignum faciet in presenti: semper poteris
gloria in futuro quod ipse tibi concedat qui est
trinus et unus in secula seculorum ~~amen~~
benedictus Amen

De horis canonicis

Qui horas canonicas bene et devote persolvit multas utilitates consequitur

Primo solvit debitum et tributum quia quilibet
tenetur laudare deum Secundo alleviat et
hylarescit conscientia qui bonum opus
bene facit Tercio Quia deus illas oraciones
libencius et cicius exaudit quam alias ora
ciones privatas Quarto Quia omnia facta
et facienda illius hominis prospere regit
et disponit Quinto Quod talis consolatur
in tribulacione sua Sexto Quod deus presertim
preservat illum hominem a confusione et
periculo aliqua ut quod deberet incidere
propter demerita sua Septimo Quia ungit
hominem interiorem spirituali gracia Octavo
Quia deus ducit talem hominem ad celestes
cives deum sine fine laudantes Nono
Quod deus custodit ~~introitum~~ introitum
et exitum illius Et est custos illius hominis
quocumque se vertit Decimo Quod deus in
ultimo fine propter dignitatem illorum verborum
sanctorum illi homini misericordiam suam procul
dubio exhibebit et exaudiet eum

vii Libr

…BIBLIOTHEK

sit et astra exaltata es sup
[ch]oros angelorum. Intercede pro nobis ad
dominum nostrum. V Ave maria gratia
plena dominus tecum. Invit. Laudes feria
virgo mater domini voces exaudi
... clerici [illegible] ignoscens
... dominus. Virgo gloriosissima
... corpore feminea. nostros post
... fragilium ad verum perduc regnum.
... gratia in labiis
... benedixit te deus in eternum
Specie tua et pulchritudine tua
intende prospere procede et regna. In
... Gaude maria
... n° an
... cunctas hereses sola interemisti
... mundo ps Cantate
Dignare me laudare te virgo
... da michi virtutem contra hostes
... ps Dominus regnavit ex an

Handschrift 32 Bl.
14,2 x 10,2 cm

Deinde [illegible] debita virgine ab octava
Epiphanie usque ad festum purificationis
Laudes an.

O admirabile
commercium creator generis humani an-
imatum corpus sumens de virgine na-
sci dignatus est et procedens ho-
mo sine semine largitus est nobis suam
deitatem. ps Dixit dominus an Quando
natus es ineffabiliter de virgine tunc im-
plete sunt scripture sicut pluvia in vel-
lus descendisti ut salvum faceres
genus humanum te laudamus deus noster.
ps Confitebor an Rubum quem
viderat moyses incombustum conserva-
tam agnovimus tuam laudabilem virgi-
nitatem dei genitrix intercede pro nobis.
ps Beatus vir. an Germinavit
radix iesse orta est stella ex iacob
virgo peperit salvatorem te laudamus

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

S. katherina uiieſſlio

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

eÿn ÿeglichs new Jey
treitz vnd folck nun
noch

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

...ſuſa e gr(ati)a i labijs
... propterea benedixit te deus i(n) et(er)nu(m)
Specie tua et pulchritudine tua
intende prospere procede et regna . In
...tera n(on) an(tiphona) Gaude maria
...s cunctas hereses sola i(n)teremiſti
...iuerſo mundo ps Cantate
Dignare me laudare te virgo
...da m(ihi) virtute(m) cont(ra) hostes
...s . ps Do(minus) reg(navit) ex an(tiphona)

Handschrift
14,2 x 1...

...plete fuit ſcriptura ...
nus descendisti vt saluu(m) faceres
genus humanu(m) te laudam(us) de(us) n(oste)r
ps Confitebor an(tiphona) Rubu(m) que(m)
viderat moyses i(n)combustu(m) co(n)seruata(m)
tam agnouim(us) tua(m) laudabile(m) (vir)gi
nitate(m) dei genitrix i(n)tercede pro nobis.
ps Beatus vir. an(tiphona) Germinauit
radix yesse orta e(st) stella ex iacob
virgo peperit saluatore(m) te laudam(us)